

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ
CÔNG-BÌNH BÁC-ÁI TỪ-BI

THÁNH GIÁO
GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO
THÁI-BẠCH KIM-TÍNH
1965 – 1986

CƠ-QUAN PHỔ-THÔNG GIÁO-LÝ ĐẠI-ĐẠO

Ebook được làm theo ẤN-BẢN phổ biến trên nhiều Website khác nhau. Mọi góp ý, đề nghị thay đổi, sửa chữa những sơ sót, có thể có, xin vui lòng gửi điện thư vào địa chỉ sau đây: *tamnguyen351@live.com*

Thành thật tri ơn **CƠ-QUAN PHỔ-THÔNG GIÁO-LÝ ĐẠI-ĐẠO**, và **NHIỀU WEBSITES KHÁC NHAU CỦA CÁC TỔ CHỨC CAO-ĐÀI** đã bỏ nhiều tâm-huyết và công sức trong việc sưu tập, đánh máy, in ấn hay phổ biến trên website ngõ hầu **GIÁO-LÝ ĐẠI-ĐẠO** được phổ truyền rộng rãi, cùng lưu lại di-sản tinh-thần vô-giá cho thế-hệ hiện tại và nhiều thế-hệ tiếp nối mai sau.

California, 09/09/2012

Tâm Nguyên

THÁNH GIÁO
GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO
THÁI-BẠCH KIM-TINH
1965 – 1986

Mục Lục

- 1. XÂY DỰNG CĂN BẢN HÀNH ĐẠO**
*THIÊN LÝ ĐÀN, Tuất thời 30 tháng 2 Ất Tỵ (1-4-1965) —
GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO & ĐÔNG-PHƯƠNG CHƯỜNG QUẢN 13*
- 2. PHẢI NỖ LỰC HƠN NỮA, PHẢI VỮNG LÒNG TIN HƠN NỮA**
*THIÊN LÝ ĐÀN, Tuất thời mùng 10 tháng 04 Ất Tỵ (10-5-
1965) — TỔNG LÝ HƯNG-ĐẠO & GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO
LÝ-THÁI-BẠCH & ĐÔNG PHƯƠNG CHƯỜNG QUẢN..... 19*
- 3. Ý THỨC TRI HÀNH**
*THIÊN LÝ ĐÀN, Tuất thời 20 tháng 5 Ất Tỵ (19-6-1965) —
GIÁO TÔNG LÝ BẠCH & DIÊU-TRÌ KIM-MÃU..... 25*
- 4. ĐEM THIÊN TÍNH THỰC HÀNH THIÊN MỆNH**
*CHƠN LÝ ĐÀN, Tuất thời, 20-11 Ất Tỵ (12-12-1965) — GIÁO-
TÔNG ĐẠI-ĐẠO & DIÊU-TRÌ KIM-MÃU..... 33*
- 5. TỈNH GIÁC NAM KHA**
*THIÊN LÝ ĐÀN, Tuất thời 26 tháng Chạp Bính Ngọ (5-2-
1967) — GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO..... 45*
- 6. CÔNG BÌNH VÀ HƯỚNG ĐẠO**
*NGỌC MINH ĐÀI (VĨNH HỘI, Sài Gòn), Tuất thời Rằm
tháng Giêng Đinh Mùi (23-2-1967) — LÝ TRƯỜNG CANH
THÁI BẠCH KIM TINH GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO..... 49*
- 7. GIÁC NGỘ LÀ NGUỒN CỨU RỖI**
*NGỌC MINH ĐÀI (VĨNH HỘI - SÀI GÒN), Tuất thời Mùng
1 tháng ba Đinh Mùi (10-4-1967) — GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO
THÁI-BẠCH KIM-TINH..... 53*
- 8. TU TÂM VÀ HÀNH ĐẠO**
*THIÊN-LÝ-ĐÀN (SÀI GÒN), Tuất thời 23 tháng 3 Đinh Mùi
(2-5-1967) — GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-BẠCH KIM-TINH
..... 59*
- 9. LUẬN VỀ GIÁO LÝ**
NGỌC MINH ĐÀI (VĨNH HỘI - SÀI GÒN), Tuất thời Rằm

- tháng 7 Đính Mùi (20-08-1967) — GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-BẠCH KIM-TINH..... 65*
- 10. THANH THIẾU NIÊN MẦM NON ĐẤT NƯỚC**
THÁNH THẤT BÌNH HÒA (GIA ĐỊNH), Diều-Trì Bữu-Điện, Ngọ thời 28 tháng 8 Đính Mùi (1-10-1967) — GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-BẠCH KIM-TINH..... 69
- 11. CHỨNG LỄ**
LIÊN-HOÀ CỬU-CUNG (THỦ ĐỨC), Ngọ thời, mừng 1 tháng 11 Đính Mùi (2-12-1967) — GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO ... 75
- 12. SỨ MẠNG VI NHƠN**
(Khi cần thì đến, khi xong lại về)
NGỌC MINH ĐÀI, Tuất thời, Rằm Tháng Giêng Mậu Thân (13-2-1968) — GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-BẠCH KIM-TINH..... 77
- 13. XUÂN TÂM CỦA NGƯỜI HƯỚNG ĐẠO**
NGỌC MINH ĐÀI, Tuất thời 14 tháng 2 Mậu Thân (12-3-1968) — GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-BẠCH KIM-TINH ... 81
- 14. CÓ NGƯỜI MÀ CŨNG CÓ TRỜI**
NGỌC MINH ĐÀI, Tuất thời Rằm tháng 4 Mậu Thân (11-5-1968) — GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-BẠCH KIM-TINH. . 87
- 15. TRÁCH NHIỆM CỦA CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ**
NGỌC MINH ĐÀI, Tuất thời Rằm tháng Bảy Mậu-Thân (8-8-1968) — GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-BẠCH KIM-TINH 91
- 16. QUYỀN PHÁP**
NAM THÀNH THÁNH THẤT (SAIGON), Ngọ thời, mừng 1 tháng Giêng Kỷ Dậu (17-02-1969) — GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-BẠCH KIM-TINH..... 97
- 17. VUN QUÉN MẦM NON LÀ CẦN THIẾT VÀ LẤY ĐẠO LÝ LÀM LỄ SỐNG CHO ĐỜI MÌNH**
NGỌC MINH ĐÀI, Tuất thời Rằm tháng Giêng Kỷ Dậu (3-3-1969) — GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-BẠCH KIM-TINH 105
- 18. THẾ GIAN LÀ TRƯỜNG THI CÔNG QUẢ**

- MINH-LÝ THÁNH-HỘI*, Tuất thời 24 tháng 3 Kỷ Dậu (10-5-1969) — *GLÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-BẠCH KIM-TINH* 113
19. **KIỆM ĐIỂM ƯU VÀ KHUYẾT ĐIỂM QUÁ TRÌNH HÀNH ĐẠO MỘT NĂM QUA**
NGỌC MINH ĐÀI, Tuất thời 23 tháng chạp Kỷ Dậu (30-1-1970) — *GLÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-BẠCH KIM-TINH*. . 119
20. **TU THÂN LUYỆN TÁNH**
THIÊN-LÝ ĐÀN, Tuất thời mừng 6 tháng 3 Canh-Tuất (11-4-1970) — *GLÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-BẠCH KIM-TINH* 127
21. **KHỞI THỈ ĐẾN HUỒN NGUYÊN**
TÂY-THÀNH THÁNH-THẮT, Tý thời 13 rạng 14 Canh-Tuất (10-4-1970) — *LÝ-ĐẠI-TIÊN-TRƯỜNG THÁI-BẠCH KIM-TINH*..... 131
22. **TU TÁNH LUYỆN MẠNG**
NGỌC-MINH-ĐÀI, Tuất thời Rằm tháng 10 Canh-Tuất (13-11-1970) — *THÁI-BẠCH KIM-TINH GLÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO* 137
23. **ĐƯỜNG TU TIẾN**
CƠ QUAN PHỔ THÔNG GLÁO LÝ, Tuất thời 18 tháng Giêng Tân Hợi (13-2-1971) — *GLÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO* 141
24. **LẬP THÂN HÀNH ĐẠO**
CƠ QUAN PHỔ THÔNG GLÁO LÝ, Tuất thời ngày 22 tháng 4 Nhâm Tý (3-5-1972) — *GLÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-BẠCH KIM-TINH*..... 145
25. **NHO TÔNG CHUYỂN THỂ**
CHÍ THIỆN ĐÀN (MINH ĐỨC NHO GLÁO) VĨNH BÌNH, Tuất thời 26 tháng 8 Nhâm Tý (3-10-1972) — *GLÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-BẠCH KIM-TINH*.....155
26. **KHAI TRƯỞNG MINH ĐỨC TU VIỆN**
MINH ĐỨC TU VIỆN, Tuất thời 25 tháng Giêng Giáp Dần (16-2-1974) — *TAM TRẤN OAI NGHIÊM TAM-KỶ PHỔ-ĐỘ* 163
27. **THẾ GIỚI PHẬT TIÊN VÀ THẾ GIỚI PHẦM TRẦN**
CƠ QUAN PHỔ THÔNG GLÁO LÝ, Tuất thời, Rằm tháng

- 4 *nhuân Giáp Dần (5-6-1974) — LÝ ĐẠI TIÊN TRƯỞNG THÁI BẠCH KIM TINH..... 169*
- 28. Ý THỨC HỆ Cao-Đài**
CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ, Tuất Thời, Rằm tháng Giêng Giáp Dần (06-2-1975) — GIÁO TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH 173
- 29. ĐẠO PHÁP VÔ CÙNG MẪU NHIỆM**
CƠ QUAN PTGL, Rằm tháng Giêng Ất Mão (25-2-1975) — GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH 177
- 30. HÃY DỤNG TÂM THIÊN ĐỊA MÀ TU**
ĐÀN CƠ RẪM THÁNG BẢY ẤT MÃO (21-08-1975) — GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH..... 179
- 31. HÒA MÌNH ĐỘ CHÚNG**
VĨNH NGUYỄN TỰ, 27 tháng Giêng Ất Mão (09-03-1975) — GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH 183
- 32. HÒA MÌNH VỚI CẢNH CHO LÒNG ĐƯỢC AN**
ĐÀN CƠ NGÀY RẪM THÁNG 10 ẤT MÃO (17-11-1975) — GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO TAM KỶ PHỔ ĐỘ..... 189
- 33. TRỌN VẸN HIẾN DÂNG CHO ĐẠO PHÁP SẼ ĐƯỢC THƯỢNG ĐẾ AN BAY**
CƠ QUAN PTGL, Rằm tháng ba, Ất Mão (26-4-1975) — LÝ ĐẠI TIÊN TRƯỞNG THÁI BẠCH KIM TINH 193
- 34. TẠO THỂ NHÂN HÒA**
CƠ QUAN PTGL, Rằm tháng Giêng, Ất Mão (25/2/75) — GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH..... 201
- 35. HƯỚNG VỀ MỤC ĐÍCH TỐI CAO**
ĐÀN CƠ NGÀY 14 THÁNG 10 BÍNH THÌN (4-12-1976) — GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH 207
- 36. NGƯỜI GIÁC NGỘ ĐỪNG SAY MEN TỤC**
ĐÀN CƠ, ngày Rằm tháng 4 năm Bính Thìn (13-5-1976) — GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH..... 211
- 37. MINH TRIẾT BẢO THÂN**
ĐÀN CƠ, Rằm tháng 2 Đinh Tỵ (03-04-1977) — GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH 213

-
38. **TU TÁNH LUYỆN MẠNG**
ĐÀN CƠ GIAO THỪA, 30 tháng Giêng Đinh Tỵ (17-02-1977) — *GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH*... 219
39. **GIÁ TRỊ CỦA SỰ HIẾN DÂNG**
CƠ QUAN PTGL, ngày 29 tháng 2 Mậu Ngọ (6-3-1978) — *GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH*..... 225
40. **TU LUYỆN THÂN, TÂM**
ĐÀN CƠ RẪM THÁNG GIÊNG, Mậu Ngọ (21-02-1978) — *GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH*..... 229
41. **TÂM HẠNH ĐẠI THỪA VÀ ĐIỀU KIỆN THỌ PHÁP**
CƠ QUAN PHỔ-THÔNG GIÁO-LÝ, Rằm tháng Giêng, Tân-Dậu (19-2-1981) — *GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-BẠCH KIM-TINH*..... 233
42. **SỐNG ĐẠO VÀ HÀNH ĐẠO**
CƠ QUAN PHỔ-THÔNG GIÁO-LÝ, Rằm tháng 2, Tân-Dậu (20-3-1981) — *GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-BẠCH KIM-TINH*..... 239
43. **NGƯỜI ĐẠO CẦN PHẢI NỘI TU**
CƠ QUAN PTGL, Rằm tháng Giêng, Nhâm-Tuất (8/2/1982) — *GIÁO TÔNG VÔ VI ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ*..... 243
44. **NỘI TU VÀ NGOẠI TU**
CƠ QUAN PTGL, Rằm tháng 02, Nhâm Tuất (10-3-1982) — *GIÁO TÔNG VÔ VI ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ*..... 247
45. **BIẾT SỐNG ĐẠO THÌ KHÔNG LÚC NÀO KHÔNG TU HÀNH**
CƠ QUAN PTGL, Rằm tháng 4, Nhâm Thân (6/6/1982) — *GIÁO TÔNG VÔ VI ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ*..... 253
46. **THẦN MINH LUÔN LUÔN HỘ TRÌ NGƯỜI SỬ MẠNG THIÊN ÂN**
CƠ QUAN, PTGL, Rằm tháng 7 Ất-Sửu (30/8/1985) — *GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH*..... 257
47. **TRÁCH NHIỆM CỦA CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ**
CƠ QUAN PTGL, ngày 22-02- Bính Dần (02/03/1986) — *GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO*..... 261
48. **KIỂM PHÊ PHỨC TRÌNH CHUNG NIÊN**
-

- CƠ-QUAN PTGL, 19-02 Bính-Dần (28/03/1986) — GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO* 265
- 49. MỤC ĐÍCH CỦA CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ**
CƠ-QUAN PTGL, Bính Dần (28/3/1986) — GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO 269
- 50. THẾ NÀO LÀ SỨ MẠNG LỊCH SỬ CỦA ĐẠI ĐẠO TAM KỶ PHỔ ĐỘ**
CƠ-QUAN PTGL, Bính Dần (14/9/1986) — GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH 273
- 51. KỶ NIỆM CHU KỶ 60 KHAI MINH ĐẠI ĐẠO**
CƠ-QUAN PTGL, Bính Dần (16/11/1986) — GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO TAM-KỶ PHỔ-ĐỘ 279
- 52. MỤC ĐÍCH VÀ ĐƯỜNG LỐI CỦA CQPTGL**
CƠ-QUAN PTGL, Bính Dần (31/12/1986) — GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO 287
- 53. SỨ MẠNG TRỌNG ĐẠI VÀ GIAN KHỔ CỦA CQPTGL**
CƠ-QUAN PTGL, ngày 25-03 Đinh Mão (22/4/1987) — GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO 289
- 54. SỨ MẠNG TRÊN ĐƯỜNG TIẾN HÓA**
CƠ-QUAN PTGL, Tý thời 17 tháng 02 Mậu Thìn (3/4/1988) — GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO 293
- 55. TÂM, HẠNH, ĐỨC, TÀI RẤT CẦN THIẾT CHO SỨ MẠNG TRỌNG ĐẠI**
CƠ-QUAN PTGL, Mậu Thìn (30/9/1988) — GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO 299

GIỚI THIỆU

“**THÁNH GIAO GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI-BẠCH KIM-TINH**” là kết tập tổng hợp những bài giảng dạy Đạo lý của **Đức Lý Thái-Bạch GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO** trong nhiều đàn cơ khác nhau từ những năm 1965 – 1986. Những bài dạy Đạo trong tập sách này được sưu tầm từ nhiều nguồn khác nhau; trong đó phần lớn là từ mạng lưới toàn cầu (Internet), và một số bài từ bản in mà chúng tôi may mắn có được. Dù từ nguồn nào, Internet hay bản in, cũng đều do **CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ** kết tập, in ấn, và phổ biến đầu tiên. Vì thế chúng tôi xin được bày tỏ lòng biết ơn sâu xa của chúng tôi đối với chư vị Tiên Bối đã dày công sưu tập những bài giảng Đạo quý giá này để lại di sản Giáo Lý vô giá cho nhiều thế hệ tiếp nối mai hậu.

Đa số các bài cơ được thu thập từ nguồn tài liệu phổ biến trên Internet, nên rất có thể, có nhiều sơ sót, khiếm khuyết mà chúng tôi không thể nào kiểm chứng được vì thiếu tài liệu gốc, vì thế nếu chư Đạo Hữu, Đạo Tâm khi xem phát hiện được những sơ sót, sai lầm, hoặc có được những bài mà không có trên tập sách này xin vui lòng chia sẻ. Mọi góp ý xây dựng xin gửi điện thư vào địa chỉ sau đây: *tamnguyen351@live.com* Khi nhận được bài bổ túc hay ý kiến, chúng tôi sẽ cố gắng chỉnh sửa, hiệu đính, cập nhật để trong tương lai chúng ta có được một quyển sách đầy đủ, trọn vẹn và hoàn hảo, thành thật tri ơn.

Trân trọng,
California, 09/09/2012
Tâm Nguyên

I. XÂY DỰNG CĂN BẢN HÀNH ĐẠO

*THIÊN LÝ ĐÀN, Tuất thời 30 tháng 2 Ất Tỵ (1-4-1965) — GIÁO-TÔNG
ĐẠI-ĐẠO & ĐÔNG-PHƯƠNG CHƯỞNG QUẢN*

Thanh-Minh Đồng-Tử, Tiểu Thánh chào chư Thiên-mạng, chào liệt vị lưỡng ban. Tiểu Thánh thừa lệnh báo đàn, chư Thiên-mạng thành tâm tiếp Đức Giáo-Tông giáng bút. Tiểu Thánh xuất ngoại ứng hầu, lui.

(TIẾP ĐIỂN:)

THI:

*Từng phen GIÁO hóa khách trần ai,
Rõ biết Tam TÔNG sớm hiệp vầy,
Chánh nghĩa ĐẠI đồng diu đại chúng,
Nguyên nhân Thiên ĐẠO tạo Thiên Đài,
Rừng tòng khóm LÝ vui hiển đức,
Cánh nhận TRƯỜNG giảng hợp trí tài,
Giáng bút thâm CANH tìm chí sĩ,
Có chẳng người biết với người hay.*

Bản-Đạo chào chư hiền đệ, hiền muội.

Do lệnh **Tam Giáo Tòa**, Bản-Đạo đến hôm nay để xây dựng căn bản hành đạo trong sự kết hợp tinh thần của các cấp nhân viên Phổ Thông Giáo Lý và tín đồ Đại-Đạo.

Văn phòng Phổ Thông được khai mạc đây, là một vị trí thí nghiệm và sẽ thực hành ở muôn ngàn vị trí khác. **Giáo lý sẽ là phương pháp mẫu nhiệm khắp vũ trụ điều hành.** Thiên lý sẽ thực hiện sự sinh tồn cho vạn vật ở nơi thế gian. Cơ cấu động tác do những người có nhiệt tâm thiện chí vì chánh nghĩa dân tộc nói riêng, thế giới nơn loại nói chung. Tự hy sinh mình để thừa hành lấy trách nhiệm trong Tam Giáo, đem lý siêu mẫu ra giải khổ cho bản thân và đại chúng.

Chư hiền đệ cần nên ghi nhớ: **những kẻ tự giác, giác tha, là những kẻ biết hướng đời về nẻo Đạo.** Địa phương tùy theo hoàn cảnh cá biệt mình mà áp dụng cho đúng theo Tân Pháp Đạo Luật đã định. **Cơ tổ chức cũng chỉ là cơ cấu tổ chức, có giá trị hay không do nơi sự kết quả và hành động của chư đệ muội vậy.**

Giấy rách phải giữ lấy lề: **đời loạn, Đạo phải gìn chánh pháp. Tân Pháp Đạo Luật khuôn mẫu vẫn còn, Tiên ngôn Phật lý đủ đầy trong sách Đạo.** Dân sinh dân trí kết tụ được tinh hoa của Đại-Đạo, sống toàn một đời sống hồn nhiên vô ngã, thái bình, cực lạc, vô bụng ngậm cơm đến với nhân loại lại không là công của chư đệ đây ư?

Chư đệ nên nhớ:

THI BÀI:

*Cảnh hỗn loạn từ đời đến Đạo,
Tuông cạnh tranh nguy xảo đổi thay,
Cảm thương chí sĩ nhân tài,
Tâm can oằn oại nài ai ai tưởng.
Về ngơ ngác dân lương mộc mạc,*

*Thói hung hăng thú ác xác người,
Cái mầm tận diệt đến nơi,
Trên dòng quá khứ hiện thời đã nêu.*

*Những gì ở Thiên-điều phước tội,
Những gì cho thế giới như loài,
Cho toàn đạo đức tương lai,
Rõ xem hạnh phúc đạo dày ra sao?*

*Thôi thì ngăn sóng trào bình tĩnh,
Lướt con thuyền muôn đỉnh trùng dương,
Đạo mẫu tỏa khắp bốn phương,
Là ngày giải quyết mọi đường tâm tư.*

Chư hiền đệ:

THI BÀI:

*Đứng trước một ván cờ thế hệ,
Cuộc tranh hùng ai dễ thua ai,
Có tài hay hoặc kém tài,
Trong vòng trọc đất chuyển xây không ngừng.*

*Chư hiền đệ đã từng học Đạo,
Hiểu chủ trương Tam Giáo đồng nguyên,
Dạy khuyên kẻ dữ về hiền,
Đem lòng từ ái nhẫn kiên bảo tồn.*

*Có căn trước trí khôn quảng đại,
Khá dặt dìu kẻ dại người khờ,
Màng chi đặc thất cuộc cờ,
Hạ-Nguơn thay đổi từng giờ phút giây.*

Rán tu học ngày ngày lập đức,

*Để nhờ ơn thoát vực sông mê,
Nhớ đi còn phải trở về,
Cảnh kia mới thiết muôn bề bình an.*

*Còn sanh ở trần hoàn thế sự,
Biết bao điều lành dữ lẫn chen,
Thieu thân châu chấu ánh đèn,
Đỉnh chung bả lợi sang hèn đua tranh.*

*Người tu niệm đường lành cố bước,
Lời nói năng mực thước đặt dè,
Lúc thương tre gộp nên bè,
Hết thương thì lại chia phe rẽ đường.*

*Đó là những thói thường thế tạm,
Người tu thì chớ dậm dấu chân,
Nói xa thì khá hiểu gần,
Đời còn thay đổi muôn phần tang thương.*

*Chỉ có Đạo tơ vương cột mối,
Cùng đó đây bắt nối nhịp cầu,
Đừng phân chi phái sắc màu,
Hãy nhìn vạn giáo cùng nhau một đường.*

*Hãy đoàn kết sắp tuồng đạo-đức,
Hoạt động trong lãnh vực tình thương,
Nhẫn kiên, hòa ái, khiêm nhường,
Hễ người đức độ muôn đường vinh quang.*

Vậy chư hiền-đệ, hiền-muội hãy thành tâm tiếp điển
Đức **Đông-Phương Chưởng Quán**, Bản-Đạo ban ơn
lành toàn tất, xin lui.

(TIẾP DIỄN:)

Bản-Đạo lâm đàn, chào mừng bộ phận **Hiệp Thiên Đài**, mừng chư hiền-đệ, hiền-muội đàn trung đẳng đẳng.

THI:

*ĐÔNG Bắc Tây Nam nạn rối bời,
PHƯƠNG chi cứu độ khắp nơi nơi,
CHUỖNG mằm Đạo lý kêu đời tỉnh,
Bao QUẢN tiếc công của với lời.*

Miễn lễ, đàn trung an tọa.

THI:

*Đạo đời đang gặp lúc chinh nghiêng,
Có trí có mưu nắm mỗi giếng,
Tế thể phải ngừa cơn loạn trị,
An dân cần dụng lối kinh quyền,
Từ bi, bác ái và cương quyết,
Phá chấp, công bình lại nhân kiên,
Căn bản dựng xây người với Đạo,
Cũng là pháp thuật đặc Thần Tiên.*

BÀI:

*Trong cơn thế sự đảo huyền,
Trọng tâm gìn giữ cơ duyên của mình.
Chọn đường mà đặt hy sinh,
Cho toàn nhơn loại với mình hưởng chung.
Mãi tranh tà giữ chí hùng,
Mài gương tri giác vầy vùng năm châu.*

*Vết tan những ngút mây sâu,
Lặng cơn phong vũ thấy bầu thiêng quang.
Ai ơi! trong máy hành tàng,
Định tâm sẽ hiện, rộn ràng khó mong.
Dụng tiểu vị lập đại đồng,
Nơi đường chơn lý Hoa Long vững vàng.
Dặn dò đệ muội lo toan,
Bồng-Lai Ta đợi trùng hoan một ngày.*

Bản-Đạo ban ơn lành chư hiền-đệ, hiền-muội. Bản-Đạo thăng.

2. PHẢI NỖ LỰC HƠN NỮA, PHẢI VỮNG LÒNG TIN HƠN NỮA

*THIÊN LÝ ĐÀN, Tuất thời mừng 10 tháng 04 Ất Tỵ (10-5-1965) —
TỔNG LÝ HƯNG-ĐẠO & GIÁO-TỔNG ĐẠI-ĐẠO LÝ-THÁI-BẠCH &
ĐÔNG PHƯƠNG CHƯỜNG QUẢN*

Bạch Phụng Đồng Tử, Tệ Đệ chào chư Thiên phong
Chức Sắc lưỡng đài, mừng chư hiền huynh, hiền tỷ trung
đàn.

Hôm nay, có **TỔNG LÝ HƯNG-ĐẠO** lâm đàn,
Tệ đệ xin chào tạm biệt, kiếu.

(TIẾP ĐIỂN:)

THI:

*Khi phách nghìn xưa vẫn sống còn,
Nay về nhìn lại dãy sông non,
Đạo mẫu tô điểm Trời Nam Việt,
Cho giống Lạc Hồng khắp cháu con.*

Bản Thánh chào chư Thiên sắc lưỡng đài. Bản Thánh
mời đàn trung an tọa.

Chư chức sắc hướng đạo: Sự thế ngày nay chẳng
những chỉ xã hội mà đến Giáo hội cũng cùng chung một
trạng huống tinh thần vô cùng bi đát. Điều kinh cụ hải
hùng ngày nay, không phải vì chiến tranh khốc liệt, không

phải thiên vạn binh hùng, không phải vì quỷ ma ống dầy, bày vẽ lắm trò, làm cho lu mờ chánh pháp, mà chính là ở sự sụp đổ tinh thần. **Sự sụp đổ tinh thần ấy là điều tai hại căn bản.**

Các hiền thử nghĩ: Khi muốn phục hưng một quốc gia, điều trước hết phải có **dân chí, dân khí, dân tâm**. Nếu dân chí đã nhạt, dân khí đã suy, dân tâm ly tán, hạng sĩ phu triều đại thì tranh nhau chút lợi danh cho riêng mình, còn quần chúng khắp nơi như đàn chiên không người chăn giữ. Trước tình trạng đó làm sao phục hưng **Đại Đạo!**

Hôm nay Bản Thánh rất buồn. Buồn cho sứ mạng trọng đại của Đại Đạo. **Phục hưng tinh thần truyền thống cổ truyền của dân tộc dính liền với sự phục hưng văn minh nhân loại, để xây dựng một ngươn hội thái bình vĩnh cửu cho muôn người, tạo lập một Thiên Đàng Cực Lạc tại thế...** Sứ mạng đó ai đảm trách!

Hỡi chư chức sắc hướng đạo! Đọc lại sử nhà Trần, từ bao ảm đạm thê lương, bỗng trở nên bao hùng tráng mãnh liệt. Phải chăng nhờ **biết tạo cái thế như hòa đoàn kết, qui tụ được nhân tâm, tác động được dân khí** để mở màn cho công cuộc phục hưng. Ngày nay muốn tạo được cái thế như hòa đoàn kết ấy, thì **người lớn phải tỏ ra đức độ, phải chịu hy sinh**. Hy sinh cái ý kiến tư hữu của mình cũng là điều quan trọng không kém sự hy sinh tính mệnh. Hy sinh vì sự sống còn của kẻ dưới, hy sinh vì mọi người, hy sinh vì chính nghĩa cao cả như sự bảo tồn xương minh chơn truyền Đạo pháp chẳng hạn. Bậc hướng đạo phải đạt được cái lý ấy, phải bác kiến quảng văn, phải ôn cố tri tân, phải thường xuyên khắc kỷ phục

lẽ, phải rèn luyện thân tâm, để nêu gương sáng cho mọi người, phải nung nấu lòng tin tưởng cho mọi người, bởi **lòng tin là sức mạnh vô biên**. Mất lòng tin khác nào một đạo binh mất người tướng sủy vậy.

THI:

*Vững một niềm tin tạo thế thời,
Bao nhiêu sự nghiệp bấy nhiêu đời,
Trung Châu viết đặng trang thanh sử,
Nam Bắc sum vầy sẽ hẹn nơi.*

THI BÀI:

*Hỡi hương đạo Cao Đài có biết,
Hỡi nhân sinh đất Việt có hay,
Bao nhiêu trạng thái sắp bày,
Điều linh thế sự, đọa đầy thế nhân.*

*Chừ ai gánh nặng phân trọng trách,
Chừ ai toan kế hoạch cứu nguy,
Ai đâu hương đạo Tam-Kỳ,
Ai thương nhân loại, ai vì nước non!*

*Đặt nhiệm vụ sống còn một kiếp,
Góp tinh thần khí tiết nghìn xưa,
Dân tâm, dân khí có thừa,
Chí dân xây đắp cho vừa lòng dân.*

*Hiệp lý đạo bất phân bất biến,
Nhơn tâm hòa cục diện tương lai,
Xương minh chánh pháp Cao Đài,
Bảo tồn hạnh phúc trong ngoài lân bang.*

*Người lãnh đạo tâm can thiết thạch,
Phận tin đồ trọng trách khư khư,
Bao nhiêu gian khổ chó từ,
Quanh co thế lộ thiết hư máy Trời.*

*So công nghiệp thế thời phải thế,
Gấm cơ đồ dẫu bể bể dẫu,
Trời Nam gây dựng Đạo mẫu,
Phục hoàn chánh pháp năm châu đồng hành.*

THI:

*Đã đặt đời mình trước chúng sanh,
Thì chung lèo lái rán lo hành,
Đường quanh nẻo tắt cùng gai góc,
Mạnh dạn tô bồi quyền sử xanh.*

Vậy chư Thiên chức hãy thành tâm tiếp điển, có **GIÁO TÔNG** lâm đàn, Bản Thánh dành mọi sự cảm tình vì dân tộc tính. Chào chung chư Thiên sắc, xin kiếu.

(TIẾP ĐIỂN:)

GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO LÝ-THÁI-BẠCH, Bản Đạo chào chư Thiên sắc lưỡng đài, chào chư hiền đệ hiền muội.

Thời gian qua, trước bao thảm trạng hãi hùng, mà toàn Đạo vẫn giữ một niềm tin, nhứt là tinh thần thuận chơn tôn giáo để chịu đựng, để thắng mọi nghịch cảnh, như lời **Tổng Lý Hưng Đạo** vừa đề cập... Dầu vậy, Bản Đạo khuyên chư hiền cần phải nỗ lực hơn nữa, phải vững lòng tin hơn nữa, vì nghịch cảnh còn nhiều. Miễn lẽ,

trung đàn an tọa.

Hỡi chư chức sắc hướng đạo! Bản Đạo rất cảm thông những nỗi hy sinh khổ cực, những công nghiệp gây dựng của chư hiền, nhứt là năm qua, nhưng Bản Đạo cần phê phán tinh thần lãnh đạo lại có phần sút kém. Đã đành vì thiếu người nhưng điều thiếu sót cần kiểm điểm. Có phải chăng vì tổ chức không phân minh? Chấp quyền pháp không nghiêm chỉnh, hoặc quá câu nệ ở chi tiết quyền pháp, không linh động sắp xếp, để sinh ra ý kiến bất đồng. Nếu bất đồng tất hành đạo bất nhứt, rồi dẫn đến tiêu cực cầu an, mà chính tiêu cực cầu an là bệnh căn suy đồi của mọi tổ chức vậy.

Ngày nay sự thế bên ngoài ngày càng quyết liệt, khác nào một mùa Đông vũ bão, cảnh vật điêu tàn thê lương, đương oằn oại vươn mình đón chờ một mùa Xuân, dầu chỉ là một mùa Xuân đoản kỳ giả tạo, thì dấu hiệu cơ Đạo cũng sắp bước vào khoảng đường nhiều thử thách cam go, mà người lãnh đạo tinh thần lại càng vô cùng quan trọng.

Hỡi chư chức sắc hướng đạo! Tam quân khả đoạt sủy, thất phu bất khả đoạt chí. Nếu muốn đặt niềm tin ở tín đồ, thì trước phải có niềm tin ở từ hướng đạo. Muốn thi hành quyền pháp ở Thánh Thất, thì trước phải có quyền pháp ở Hội Thánh tượng trưng. Như vậy, sự chỉnh đốn Hội Thánh tức là chỉnh đốn cho toàn Đạo vậy.

THI:

*Quyền pháp nghiêm minh độ khách trần,
Trở về nẻo chánh hưởng Thiên ân,
Gắng công sử Đạo danh bia tạc,
Nghìn kiếp muôn thu vị Thánh Thần.*

Chư hiền đệ, chư chức sắc lương đạo thành tâm tiếp
điển Đức **ĐÔNG PHƯƠNG** lâm đàn, Bản Đạo thăng.

(TIẾP ĐIỂN:)

ĐÔNG PHƯƠNG CHUỖNG QUẢN, Bản Đạo
chào chư chức sắc lương đài, chào đệ muội lương ban. Bản
Đạo đến giờ này để dạy về việc khai khiếu Đông Loan nơi
Trung Hưng Hội Thánh. Miễn lễ an tọa nghe dạy:

Hiệp Thiên Đài là cơ quan tối đại để thông công
giữa Thánh và phàm, giữa **Thượng Đế** và vạn linh, **nên
chi đồng loan cần phải chọn những người chơn tu
thánh khiết, đức độ tài ba mà lại là thông dịch giả cho
Thiên Liêng**. Chư hiền hân đã lưu ý nhiều về điều đó.

Bản-Đạo rất buồn, giữa thời ly loạn, Đạo pháp phân
vân, chơn lý và tà thần vẫn không được như sanh xác
nhận, mà như sanh chỉ trông nhờ ở thần cơ diệu bút, ở
đồng loan. Nhưng than ôi! Đồng-tử là một cơ quan kiến
nghiệp cho Đại Đạo, mà cũng là một tai hại làm cho tiêu
trầm tan tác cơ Đạo. Vậy có phải chăng đây là bài học để
người hướng đạo hành đạo được hiểu trong hiện tại...
Muốn trị bá thì phải dùng vương, muốn trị loạn thì phải
dùng thượng Tín, Thành, Lễ, Nghĩa. Nếu dùng bá trị bá,
dùng loạn trị loạn thì bá nọ chống lên bá kia, loạn kia
cuồng lên loạn nọ, thì thiên hạ đại nguy.

Ngày nay thế sự như cờ túng nước, mà thiên hạ vẫn
tranh nhau giành lấy con cờ, nhưng không biết tạo cái
thế. Nếu không tạo thế thì làm sao biết sử dụng con cờ.
Cái thế ấy là xương minh chánh Đạo vậy! Người lãnh
đạo cần nên lưu ý điều này.

Bản Đạo ban ơn chung chư chức sắc lương đài chư
đệ muội, thăng.

3. Ý THỨC TRI HÀNH

*THIÊN LÝ ĐÀN, Tuất thời 20 tháng 5 Ất Tỵ (19-6-1965) — GIÁO TÔNG
LÝ BẠCH & DIÊU-TRÌ KIM-MÃU*

Thanh Minh Đồng Tử, Tiểu Thánh chào chư Thiên mạng, chào chư liệt vị lương ban. Tiểu Thánh được lệnh báo đàn, chư liệt vị thành tâm nghinh tiếp Đức **LÝ GIÁO TÔNG** lâm đàn, Tiểu Thánh xuất ngoại ứng hầu, thăng.

(TIẾP ĐIỂN:)

THI:

*Dắt dìu cho khách vượt phong ba,
Cho Phật Thánh Tiên hiệp một nhà,
Cho sứ mạng nêu danh sử đạo,
Cho đời tận hưởng thế an hòa.*

GIÁO TÔNG LÝ BẠCH, Bản Đạo chào chư hiền đệ muội, miễn lễ chư hiền an tọa.

Giờ nay, Bản Đạo đến đây để khen tặng chư hiền đệ hiền muội đã nhiệt tâm vì Đạo. Dầu có sơ suất, chẳng qua là tánh phàm phu còn ẩn trong mảnh hình hài ô trược. Thỉnh thoảng Bản Đạo sẽ đến nhắc nhở, dặn dò chư hiền mọi việc để sớm đến mức thành công, ngoại trừ khi nào chư hiền đệ muội tự dẫn mình vào đường bất chánh, thì Bản Đạo vì quyền pháp, buộc lòng phải ngơ mắt thi hành theo luật lệ.

THI BÀI:

Tôn giáo ấy cửa vào tìm Đạo,
Đạo là đường hoài bão nhưn sanh,
Người tu ý thức tri hành,
Hễ vào cửa Đạo chí thành mà tu.

Ôi! Bốn vách trần tù vọi vọi,
Hỡi người đời nhìn lối xa xa,
Nước non vũ trụ bao la,
Chôn thân bể tục xét ra đại khờ.

Ơn Tạo Hóa xây bờ đắp móng,
Nghệp tiền nhân đỡ chống nhiều phen,
Lương tri, lương thức, lương năng,
Giác quan sinh lực kém hèn chi ai.

Nước không Đạo hữu tài vô dụng,
Người không tu hữu dũng nan thành,
Đạo là cội phúc nẩy sanh,
Sanh dân, sanh nước và sanh Thiên Đàng.

Đặt mầm móng Cơ Quan Giáo Lý,
Đem Cao Đài tôn chỉ thực hành,
Cứu mình và cứu chúng sanh,
Vững khi nước lửa tan tàn nay mai.

Phổ là rộng khắp ngoài thế giới,
Thông là nguồn suốt tới muôn phương,
Giáo là dạy nẻo chỉ đường,
Lý là lẽ thiệt chủ trương thời bình.

Hỡi hương đạo! Tri hành là đẩy,
Hỡi hiền nhân! nghe thấy mà suy,

Đời xem lẽ thiệt là gì?
Đạo dùng lẽ thiệt cứu chi nhân loài?
Đem lẽ thiệt ra ngoài tế chúng,
Đem đạo mâu ứng dụng độ nhân,
Thuyết hành lương điểm cân phân,
Đôi bên tám lượng nữa cân cho đồng.
Nói nhơn, nghĩa, hiếu, trung, lễ, sĩ,
Nói từ bi, tu kỹ hóa nhơn,
Nói bác ái, nói hợp quần,
Từ trong cái thuyết tả chân cái hành.
Nhìn khổ nạn nhơn sanh khắp chốn,
Vật, tâm đều thiếu thốn nguy cơ,
Đấy xô trên một ván cờ,
Sống ăn bánh vẽ, thác chờ truy phong.
Đức từ bi động lòng cứu khổ,
Cậy tay phạm tế độ sinh dân,
Trong hồi kẻ Sở người Tần,
Kẻ Tề người Triệu mỗi phần mỗi riêng.
Mộng vương bá thiên miên xây dựng,
Mặc nhân loài điêu đứng khổ nạn,
Lệ tràn mạch chảy chứa chan,
Suy đồi cương kỷ tề đoan giống nòi.
Ta đã khổ vì coi họ khổ,
Họ và ta có chỗ nào hơn!
Họ vì đói rét lên con,
Ta vì thế sự thua hơn giựt giành.

Đói thực phẩm cam đành là khổ,
Đói nghĩa nhân thật chớ nguy vong,
Đói trong bạc nên vàng ròng,
Đói trong gác phượng lầu hồng thương ôi!

Rét che thân chưa rời manh áo,
Rét vì cơn gió bão nhà xiêu,
Đành cam số phận hẩm hiu,
Chỉ mong ánh nắng mai chiều sưởi thân.

Còn một nổi tình thân giá rét,
Mặc dầu là tiếng thét lửa thiêng,
Lòng như tuyết đổ ngoài hiên,
Lòng như đông dạ triển miên không ngày.

Ta đã khổ không tài hơn họ,
Họ cùng ta một ngõ hóa sanh,
Gì hơn ta cứ sẵn đành,
Đem ra trợ giúp cho đành lòng ta.

Ấy mới kẻ hiểu qua tu kỹ,
Ấy mới người hiểu lý tri hành,
Cũng là Đạo cứu nhơn sanh,
Cũng là phương pháp tạo thành nhơn tâm.

Lẽ thiệt ấy gây mầm vững thế,
Thế nhơn hòa đồng thể môn sinh,
Cùng người tay bắt mắt nhìn,
Dầu chi hay phái cũng mình khác đâu.

Lẽ thiệt còn cao sâu hơn nữa,
Dụng xác thân cứu chữa hồn linh,

*Công phu, công quả, công trình,
Hữu hình tạo lập vô hình mai sau.*

*Lẽ thiệt ấy nào đâu chi lạ,
Vốn liếng mình Trời đã ban cho,
Cũng nước bể, cũng lửa lò,
Cũng phen thời tiết bốn mùa chuyển luân.*

*Luận tánh mạng song song tu luyện,
Thiên với nhơn hòa biển kim thân,
Đến khi rủ bỏ xác trần,
Thiên Đình Ngọc bảng sẵn phần vị ngôi.*

*Công quả trước tô bồi mầm móng,
Một ngày gần Đạo thống truyền ban,
Đem ra chỉ máy hành tàng,
Tu công, tu mạng, lần sang Liên Tòa.*

Bần Đạo ban ơn lành chừ phận sự cũng như toàn
tất thiện căn hiện diện đàn tiền, Bần Đạo xin kiếu, thăng.

TÁI CẦU

An Hòa Thánh Nữ chào chư Thiên mạng, chư hiền đệ, hiền muội thành tâm tiếp giá **TỪ TÔN** lâm đàn, Thánh Nữ xin ứng hầu, thăng.

(TIẾP ĐIỂN:)

DIÊU-TRÌ KIM-MÃU, Mẹ mừng các con.

THI:

*Canh trường giáng bút dạy con thơ,
Trong buổi loạn ly chớ hăng hờ,
Một bước sai lầm, muôn kiếp đọa,
Bền lòng với Đạo rõ huyền cơ.*

Hôm nay Mẹ đến với các con, Mẹ miễn lễ các con an tọa.

Vì Mẹ thấy các con đã hết tâm hành đạo mà lắm lúc phải chịu thử thách gian lao, từ trò đời biến chuyển, từ tật bệnh biến sanh, từ luận thuyết bất bình, chẳng những như vậy, lại còn nội khảo ngoại hành, làm cho các con cơ hồ muốn sa chơn lạc bước, đổi ý đời tâm, nên Mẹ đến dạy các con cần phải ý thức trong việc hành đạo.

Các con hằng phiến trách ở Thiêng Liêng về sự nguyện cầu không được thỏa nguyện. Con ôi! Con đâu biết rằng bao nhiêu huyền lực Thiêng Liêng đem đến thế gian để cứu rỗi các con toàn cả trở về đường siêu, tránh nẻo đọa, thì Mẹ đâu tiếc gì những sự ủng hộ các con đã có công với Đạo, với nhơn sanh, nhưng không được ở lời nói Thiêng Liêng, **kỳ thật Thiêng Liêng đã nhiều hộ trợ khi các con lâm vào cảnh nguy cơ thành tâm khẩn đảo.**

Đây Mẹ dạy các con có sứ mạng trong Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, dầu nam hay nữ, cần đem hết sức mình phục vụ cho trách nhiệm, đừng sơ sót, vì thì giờ qua không còn trở lại, nhứt là nữ phái vẫn không được một điểm nào tiến bộ trên bước đường hợp tác liên giao. Các con rán lên, sẽ có Thần Linh hộ trợ.

Mẹ ban ơn lành tất cả các con. Mẹ hồi cung. Thăng.

4. ĐEM THIÊN TÍNH THỰC HÀNH THIÊN MỆNH

*CHƠN LÝ ĐÀN, Tuất thời, 20-11 Ất Tỵ (12-12-1965) — GIÁO-TÔNG
ĐẠI-ĐẠO & DIÊU-TRÌ KIM-MÃU*

THI:

GIÁO huấn từ ngôn vạn lý truyền,
TÔNG môn cập hạ ngưỡng ân Thiên,
ĐẠI giang cô nhận hoành giang thượng,
ĐẠO thống quân ứng viễn thống biên.
LÝ tú thanh thanh năng kết quả,
THÁI hòa mặc mặc tổng hườn nguyên,
BẠCH vân sơn thượng tàn như ảnh,
Giáng phúc huy hoàng tại hậu niên.

Bản Đạo chào chư hiền đệ, hiền muội. Bản Đạo miễn lễ, đồng an tọa.

Trần Châu, Huệ Linh Tâm, Huệ Thành - Hôm nay vì tình trạng bi thiết của Hội Thánh Tam Quan, nên Bản Đạo truyền lệnh dời các hiền đệ đến để tiếp chuyển lời của Bản Đạo về Hội Thánh, hầu đem lại nguồn an ủi thực sự. Theo mong muốn của toàn đạo nơi ấy, dù rằng phần vô vi, nhưng cũng đã nhiều hộ trợ. Vậy chư hiền nghe đây:

Hỡi chư chức sắc, chức việc! Hỡi các tín đồ nam nữ đạo tâm! Chư hiền đệ, hiền muội! Nói đến Hội Thánh Tam Quan, Bản Đạo vô cùng cảm kích tấm lòng trung

kiên vì Thầy, vì đạo trong bao nhiêu sức cố gắng giữa hồi thế sự điên nguy, thiên tai vạ ách của toàn Đạo, thật rất đáng khen, đáng mến!

Ôi! tự nghìn xưa, các bậc Giáo Chủ đến trần gian lập Đạo, cũng phải đương đầu với bao nhiêu cuộc biến chuyển của thế nhân mới thành Đạo, mà thành Đạo do nơi thế nhân. Các bậc Giáo Chủ xưa cũng chỉ là người như chúng sanh, biết đem Thiên tính thực hành Thiên mệnh, không vì một người mà không dám nghĩ đến một nước hay nhân loại, hầu làm sáng tỏ nền **Quốc Đạo**.

Đến ngày nay, dân tộc Việt Nam được ảnh hưởng tinh thần đạo đức của các Đấng Giáo Chủ chân thiện mỹ, đã thấm nhuần dân tộc tính, nên trải qua mấy nghìn năm, biết bao nhiêu cảnh thăng trầm, thành bại, theo truyền thống cố hữu, dân tộc đã nhiễm vào triết lý thuần túy thâm uyên của Đạo giáo, nên hùng trong hòa đồng, dũng trong an trị, chỉ đem thiên tính để thực hành thiên mệnh mà thôi.

Thời kỳ này là thời kỳ Hạ Ngươn mạt kiếp, tái tạo dinh hoàn, vì thế **Thượng Đế và chư Tiên Phật phải chính mình đến thế gian lập Đạo, hầu đem Thiên mệnh lại cho nhân loại, đem hòa bình cho đất nước, mà người Việt Nam cần phải thực hành trước nhất.**

Hỡi chư hiền đệ, hiền muội! Ngày nay, trong thời thiên tai chiến họa, phải tự tin mình cũng như các Đấng Giáo Chủ tự tin trong thời hiện tại, hãy xem mình là con tin của Thượng Đế, chỉ mình là xem nhẹ vật chất phù hoa, chỉ mình là gian lao bôn tẩu, chỉ mình dám hy sinh từng giọt máu, để đổi lấy thiên mệnh thanh bình cho đất nước, cho nhân loại. Những điểm linh quang trong khối

đại linh quang là cửa chư hiền đệ, hiền muội, là cửa toàn Đạo, dù lớn hay nhỏ cũng phải phát tiết tỏ rạng từng lớp ánh sáng trên thế gian, là thành Đạo vậy.

THI:

*Thiên tai chiến họa đã nhiều cơn,
Có tựa vào đâu cũng chẳng hơn,
Đạo vốn minh châu yên sóng gió,
Nhơn hòa là thế chạm không sờn.*

BÀI:

*Không sờn một mảnh đơn tâm,
Vì Thấy vì Đạo vững cảm niềm tin.
Gió Đông thổi rung rinh cành quế,
Bóng tà dương chợt xế ven tường,
Miếng môi mấy chiếc cung trướng,
Hộc hồng vô cánh muôn phương vẫy vùng.
Đã phải lúc cùng chung kiếp nạn,
Cần lo lường cho rạng Đạo cơ,
Chớ vì thế cuộc hăng hờ,
Để lòng xao lãng trông chờ nơi nơi.
Cuộc biến chuyển trong đời lắm lúc,
Điều dinh hư chen chúc sống còn,
Đạo là một chí sắt son,
Vững vàng tin tưởng vuông tròn tấm thân.
Nhìn thấy cuộc phong vân bất trắc,
Nghĩ thương người thất đắc bại thành,*

*Trong trường hỗn loạn vây quanh,
Biết ai là đỡ nâng mình gần xa.*

*Nhìn những cảnh thiên ma bách chiết,
Nghĩ thương người thống thiết bôn phi,
Kiếp nhơn sanh có ra gì,
Ai đem thân Đạo bù chi nước non?*

*Thế nhơn hòa sống còn đoàn kết,
Để lòng người cho hết phân vân,
Dưới tay Thượng Đế đỡ nâng,
Dầu bao nạn khổ vượt lần cũng qua.*

*Tu để trọn đạo nhà nhơn nghĩa,
Tu để cần gieo tĩa đức ân,
Dầu cho gặp lúc phong trần,
Nguyện trên Thượng Đế đỡ dẫn tai nguy.*

*Trong cảnh trạng ai bi đồng loại,
Giữa cuộc đời bỉ thái tang thương,
Khuyến nên giữ vững lập trường,
Đạo tâm cố gắng vẹn đường tu thân.*

*Chí cương quyết tảo tần vì Đạo,
Gương hy sinh tiết tháo muôn đời,
Anh linh Thánh tử còn soi,
Kẻ sau kịp bước thỏa người hy sinh.*

*Sống giữa cõi phù bình thế sự,
Kiếp nhơn sanh xem thử là bao,
Sanh sanh tử tử ra vào,
Còn chẳng chỉ một chí hào sử xanh.*

*Khuyên tất cả trọn lành tu niệm,
Cho qua hồi biến chuyển gian nguy,
Thiên Liêng ban bố hộ trì,
Tam Quan Hội Thánh gặp kỳ an ninh.*

*Lòng dặn lòng khắc minh tuấn đức,
Lòng dặn lòng tận lực tri thiên,
Lần qua mấy đoạn nghiệp duyên,
Nhân kia quả nợ thoát miền trầm luân.*

*Hồi chư đệ tinh thần sáng suốt,
Hồi Thiên phong khêu đuốc rọi đường,
Cho toàn đạo hạnh dầu nương,
Vững cơn tai biến phi thường thoát nguy.*

*Trên Thượng Đế từ bi dân độ,
Dưới găng công giám hộ đỡ nâng,
Từ trong Hội Thánh xa gần,
Một lòng vững bước đến chân Cao Đài.*

THI:

*Cao Đài giáo đạo chốn Nam Bang,
Vững dạ lo tu kịp thí tràng;
Muôn dặm điển thiên lời gửi gắm,
Cho toàn tâm đạo chốn Tam Quan.*

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý tuân lệnh ghi lời Bản Đạo và giúp Đại Diện Hội Thánh Tam Quan chuyển về nơi Hội Thánh. Về sau này, nếu hữu sự, Bản Đạo sẽ dạy thêm.

Bản Đạo khuyên tất cả đạo tâm lưỡng phái **rán lo tu niệm, hằng ngày tìm cách bồi công lập đức.**

Hôm nay, nhân Bản Đạo đến châu nơi **Diêu Trì Cung**, nên không chỉ dạy nhiều đặng. Sẽ có **TỪ-TÔN** lâm đàn, truyền lệnh tất cả thành tâm nghinh tiếp. Bản Đạo ban ơn chung tất cả trung đàn, tiếp điển, thăng...

(TIẾP ĐIỂN:)

Thế Liên Tiên Nữ, Chị chào các em. Có **TỪ-TÔN** giá lâm, các em hãy nghiêm đàn tiếp giá. Chị lui gót ứng hầu, thăng...

(TIẾP ĐIỂN:)

DIÊU-TRÌ KIM-MẪU, Mẹ mừng các con:

THI:

*Nhớ đến con thơ chốn cõi trần,
Nặng lòng TỪ-MẪU vội dời chơn,
Thăm con lớn nhỏ trong đàn nội,
Cẩn dặn con gìn vẹn đức ân.*

Giờ này Mẹ đến trần gian để cùng các con dạy qua những điều cần thiết.

Các con ôi! Đã từ lâu tu niệm, các con mong một ngày đắc quả thành công. Mẹ miễn lễ các con an tọa. Nhưng Mẹ rất thương các con sống trong vòng trần lụy, biết bao nhiêu sự cảm dỗ của trò đời, đến khi vào cửa Đạo lại phải chịu nhiều thử thách cam go, nhiều điều quyến rũ của tà thần chước quỷ, nên lắm lúc các con tự thấy mình chán Đạo và chán sự tu hành. Con ôi! cũng bởi con không chịu mình định bản tâm để lắng dịu các điều dục vọng, hầu trông thấy ánh sáng của khiếu linh quang, hầu suy tưởng

điều tà lễ chánh, cứ mãi vui say bấy bạn, tách phái phân chi, để rồi chị gạt em, em lằm chị. Trong cảnh cốt nhục tương tàn, mà các con lại chẳng buồn than, vẫn vui cười cho đến khi gặp cảnh đương đầu thọ nạn. Chừng ấy, con mới nhìn lại, thì bạn bè xa vắng, mà đường lối lại có nẻo vào, chẳng có nẻo ra, phải lẫn quẩn trong kiếp nạn chúng sanh, rồi rớt cuộc luân hồi nghiệp quả. Mẹ rất thương xót các con. Mẹ giải thích một điều này, các con ghi nhớ:

Đạo rất huyền bí cao siêu, nhưng Đạo cũng rất trống không dễ thấy. *Sở dĩ truyền Đạo mà phải khẩu khẩu tương truyền như lúc trước, là vì e con chưa dứt lòng phàm, công phu trật lối, sai lạc bốn căn, rồi phải rước họa vào thân, nên do đó mới có việc tương truyền đạo pháp.*

Sự thật ra, kỳ ba ân xá, thì tất cả các con nào đặng trai kỳ thập nhựt, đều được thọ bửu pháp tu thân, dầu rằng cấp bậc vẫn phân làm trung, thượng, hạ nhưng các con rán cũng được dự phần. Hiện phải để cho một vài con tu luyện Đạo pháp được tinh thông, sẽ diu dắt các con trong thời kỳ này, để các con đồng đều thọ bửu pháp, hầu gìn giữ thân tâm giữa lúc sài lang óng dầy, hổ báo chực rình. Chỉ có một điều là nếu con nào dục vọng, mong dùng bửu pháp để làm lợi khí cho mình, thì sẽ bị **trùng phạt vô hình**, Mẹ không cứu vãn được.

Kìa con hiểu rằng: lễ Đạo sâu kín nhưng đối với lòng con thành ý chánh tâm tu kỹ, thì vẫn sáng tỏ như thường. Ví như lời nói: “**Nhựt nguyệt tuy minh, nan chiếu phúc bốn chi hạ**”, mặc dầu ánh sáng nhựt nguyệt tuy rõ, không soi chậu úp. Nhưng đó là ánh sáng, chớ sự thật cái lý đương nhiên của chậu úp thì vẫn tỏ rõ như thường. Con có hiểu vì sao chẳng? Vì sao chậu úp lại được sáng tỏ, các

con đồng đưa một vài biện pháp cho Mẹ nghe? Các con hiểu thế nào thì bạch thế ấy...

Cười... các con đã từng cầm một vật gì úp xuống hay chẳng? Nếu có thì khi các con muốn hiểu lý sáng tỏ của cái chậu úp ấy, tất nhiên các con phải hiểu người chủ sử trong khi úp chậu lại, đó là lý sáng tỏ của chậu úp mà ánh mặt trời, mặt trăng bao quát cả thế gian cũng không bì được. Đạo nơi chỗ ấy, các con hiểu chẳng?

Nếu các con hiểu lời Mẹ thì trên đời này không còn vật chi là tuyệt đối cả, mà chỉ có cái lý đương nhiên của vũ trụ càn khôn với lòng các con khi chủ động một việc gì phát tiết ra là tồn tại, là nhân quả, là nghiệp duyên đó thôi.

Hôm nay, Mẹ dẫn giải để các con tìm học, đừng thắc mắc, đừng chán nản và còn phải học rất nhiều trên đường hành Đạo để đoạt đến mục đích chơn lý của **Đại-Đạo** mới tìm về đến Mẹ. Con ôi!

THI:

*Chơn lý là đèn rọi lối đi,
Là thang bắt đến cảnh Diêu Trì,
Là nguồn vĩnh viễn nơi Tiên cảnh,
Lời dạy Mẹ Già trẻ gắng ghi.*

Đây Mẹ dạy chung nữ phái: **Tất cả các con đều có phận sự. Khi các con muốn tìm phận sự cho mình, nếu các con thiếu một chí thành, thì trách nhiệm ấy phải trao cho kẻ khác.** Các con nữ phái cần ghi nhớ.

THI:

Đời lắm phong ba, lắm nạn tai,

*Con ôi! nhớ kỹ rón đũa tài,
Đừng rằng tu ấy không công quả,
Nên móng xây nên lập các đài.*

BÀI:

*Đài các chớ tạo trên bãi cát,
Công phu đừng sai lạc quả công,
Dầu cho thân phận má hồng,
Thời kỳ biến chuyển cũng đồng nữ nam.*

*Khuyên con rón lo làm âm chất,
Khuyên con cần thành thật tu chơn,
Gian lao nguy khổ chớ sờn,
Tìm đường chánh Đạo gọi thân tu trì.*

*Bởi nữ phái lắm khi mềm yếu,
Bởi con còn thốn thiếu bản căn,
Nên hay lạc bước sai đàng,
Vui đâu chúc đó lẽ làng phận tu.*

*Mẹ khuyên rón ôn nhu trúa sớm,
Giữ phận mình giá phẩm nêu cao,
Đâu đâu thì cũng đồng bào,
Cũng trong đồng đạo khác nào con ôi!*

*Địa phương nào lo rồi phận sự,
Trách nhiệm nào cứ giữ vuông tròn,
Đừng rằng đó đại đây khôn,
Lại qua lui tới không còn nghĩa nhân.*

*Phận nữ lưu đường trần lắm lúc,
Giữa dòng khơi họa phúc bất thường,*

*Nhìn theo bướm Đạo đang trường,
Tìm cơ hội để lập đường tu thân.*

*Cùng em chị xa gần kêu gọi,
Hiệp với nhau sớm tối đỡ nâng,
Đừng vì ghét, đừng vì thương,
Chia năm rẽ bảy nhiều phương lạc lăm.*

*Chước ma quỷ vẫn tâm khảo thí,
Lời mị quyền dân chỉ ngọt ngon,
Lòng con nếu chẳng vẹn tròn,
Sa chơn lạc bước Cung Sơn khó về.*

*Nay đàn nội con nghe Mẹ dạy,
Giữ phận mình phải trái biện phân,
Lo tu trau luyện tinh thần,
Lo tu giữ chí hợp quần chị em.*

*Gió Đông tạc bức rèm tuyết giá,
Ánh hào quang Xuân đã chói ngời,
Nghĩ ra nên sợ con ôi!
Tuổi chóng chất mãi mà đời chi nên.*

*Các con rán giữ bền tâm Đạo,
Giữ lòng trong hoài bão với nhau,
Dầu cho Nam Bắc phương nào,
Cái tình đoàn kết trước sau vẹn gìn.*

THI:

*Vẹn gìn cho được Nữ Chung Hòa,
Để khỏi lạc lăm kẻ quỷ ma,
Gọi đó kêu đây rời lỗ bước,
Đau lòng Mẹ nhớ chốn Chương Tòa.*

THI:

*Gìn lòng giữ dạ chớ phai mờ,
Trung đạo chặt gìn mối đạo cơ,
Đem hết tình thương cho mọi kẻ,
Diêu Cung Từ Mẫu mãi mong chờ.*

NGÂM:

*Ban ân các trẻ hồng trần,
Cung Sơn trở gót trên phần tiêu dao,
Các con rán nhớ đi nào,
Nhớ noi chánh đạo ra vào đường tu.
Thế gian vệt ngút sương mù,
Đắc thành chánh quả công phu vẹn tròn.
Ôn lành chan rưới cho con,
Trần gian trẻ ở, Cung Sơn Mẹ hỏi...*

5. TỈNH GIẤC NAM KHA

THIÊN LÝ ĐÀN, *Tuất thời 26 tháng Chạp Bình Ngô (5-2-1967) —
GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO*

THANH MINH ĐỒNG TỬ, Tiểu Thánh chào chư
Thiên mạng, chào liệt vị lưỡng ban. Tiểu Thánh thừa lệnh
báo đàn, nghiêm chỉnh thành tâm tiếp GIÁO-TÔNG
ĐẠI-ĐẠO, Tiểu Thánh xin xuất ngoại ứng hầu. Thăng.

(Tiếp diễn:)

THI:

*LÝ hòa xuân sắc, sắc xinh tươi,
THÁI độ trần ai thoát lưới đời,
BẠCH Ngọc từng phen gieo giống thiện,
Giáng trần nay kể đặng mười mười.*

LÝ THÁI BẠCH, Bản Đạo mừng chư hiền đệ hiền
muội trung đàn.

THI:

*Một năm qua lại một năm qua,
Thế sự bao nhiêu cũng gọi là,
Lỡ bước đường trần nên cố gắng,
Mau chơn cho kịp bóng trời tà.*

HỢU:

*Trời tà lắm kẻ lắm bôn chôn,
Có thấy chẳng ai vực hóa côn,
Nếu chẳng biết mình nơi vị cũ,
Chưa rời bến tục đã hoàng hôn.*

HỢU:

*Hoàng hôn có kẻ đến tìm Ta,
Nếu muốn say sưa trước Bửu Tòa,
Hãy giờ bầu Tiên tìm thuốc lạ,
Xuất thân chó đẻ vương Nam Kha.*

HỢU:

*Nam Kha giấc mộng hơi còn dài,
Uống thuốc trường sanh ngại tỉnh say,
Đến bến không sang đò vẫn đợi,
Không sang thì trở bước đường dài.*

HỢU:

*Đường dài mới biết vó truy phong,
Lạc nẻo rồi ra cũng uống công,
Vị bồi lòng phàm còn béo ngọt,
Ất mùi tiên tửu chẳng hơi nồng.*

HỢU:

*Hơi nồng tiên tửu thiếu chi đây,
Hơi bạn ngày xưa uống giải khuây,
Chớ để bợn trần còn dấy động,
E cho quên lũng lối về Thấy.*

HỢU:

*Về Thầy mới biết Đạo Trời chung,
Chẳng luận Đông Tây với giống dòng,
Hà tất địa phương mơ bá đạo,
Cho hoà công của kẻ vun trồng.*

HỢU:

*Vun trồng nên giống dễ gì đâu,
Sương nắng từng phen phải dãi dầu,
Tòng bá mới là quân tử tánh,
Ai ơi! sớm biết để quày đầu.*

HỢU:

*Quày đầu trở lại nếp nhà xưa,
Sứ mạng Thiêng Liêng chẳng phải vừa,
Bát Nhã chống chèo nhờ thiện chí,
Bao nhiêu khách tục rước cùng đưa.*

Bản Đạo ban ơn chung toàn tất chư hiền đệ hiền
muội được nhiều hồng ân trong cuối Đông và Xuân sắp
đến, thẳng.

6. CÔNG BÌNH VÀ HƯỚNG ĐẠO

*NGỌC MINH ĐÀI (VĨNH HỘ, Sài Gòn), Tuất thời Rằm tháng Giêng
Đình Mùi (23-2-1967) — LÝ TRƯỜNG CANH THÁI BẠCH KIM TINH
GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO*

THANH MINH ĐỒNG TỬ, Tiểu Thánh chào chư
Thiên mạng, chào liệt vị đàn trung. Tiểu Thánh vâng
lệnh báo đàn, chư liệt vị thành tâm nghinh tiếp **GIÁO
TÔNG ĐẠI ĐẠO**, Tiểu Thánh chào chung, xuất ngoại
ứng hầu, thăng...

(Tiếp diễn:)

THI:

*Đời say Ta cũng muốn nên say,
Cho tạm phôi pha hết tháng ngày,
Bởi tánh từ bi không nở bỏ,
Vì lòng bác ái mới ra tay,
Chèo thuyền tế chúng qua bờ giác,
Mở Đạo độ dân đến Phật đài,
Cho vẹn nghĩa tình cùng vạn thế,
Cho xong sứ mạng với nhơn loài.*

LÝ TRƯỜNG CANH THÁI BẠCH KIM TINH
GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ, Bản Đạo
chào mừng chư hiền đệ hiền muội đàn tiền đăng đẳng.

Nhân ngày **Thiên Quan Tứ Phước**, Bản Đạo cũng muốn khơi lại một vài lý Đạo đã dạy từ xưa để những hiền đệ nào đang tìm học hỏi hoặc đã biết mà quên thì cũng có dịp ôn lại.

Chư hiền đệ hiền muội hãy nhìn cảnh vật thiên nhiên: Kia các loài thảo mộc hoa quả đang sống dưới ánh thái dương, đồng hấp thụ mọi biến chuyển của Tạo Vật. Cây có trái, trái có hạt, đến đúng kỳ hạt rụng xuống rồi mọc trở lại nên cây. Những cây sau này, có cây tốt hơn cây mẹ và cũng có những cây lại đèo đăn xấu xa.

Sở dĩ ngày nay, những hàng thiện tâm đang hoang mang bối rối vì chỗ dị đồng đó, là vì vẫn vướng trong cảnh năm người mù xem voi.

Sự thật, đạo lý vẫn có một. Trường hợp dị biệt về giáo lý mà nhưn sanh đã gặp phải, vì mới đọc qua những khía cạnh trong muôn ngàn khía cạnh của Đạo Trời.

Từ xưa, thời kỳ Thượng Ngươn, nhưn loại trình độ còn hỗn nhiên mộc mạc, chất phác, sự tiến hóa các giống dân không đồng nhứt. Mỗi lần Thượng Đế đến mở Đạo cho một giống dân nào cũng phải tùy theo trình độ cùng phong tục tập quán của giống dân đó. Thử so sánh phong tục một giống dân này và phong tục của giống dân khác, đương nhiên khác biệt. Do đó, người đọc kinh điển không nhìn thấy yếu lý căn bản của Đạo Trời mà chỉ thấy sự dị biệt giữa hai phong tục mà thôi.

Một ví dụ: Như một ngọn đèn dầu bao quanh bên ngoài là một ống khói ghép lại bởi muôn ngàn mảnh kiếng màu sắc. Mắt phàm bên ngoài trông vào tường ngọn đèn ấy muôn màu. Nào hay đâu, khi giở toang ống khói lên, ngọn đèn dầu vẫn một màu không thay đổi.

Từ ngàn xưa, trải qua bao thời kỳ giáo đạo, đã rất nhiều kinh điển do các bậc Thánh Nhân soạn ra cũng có, do những tay văn sĩ dựa vào đó viết lên những nhận xét của mình cũng có. Rồi trải qua nhiều đời, kinh điển càng nhiều vô số kể. Thử hỏi ngày nay những người tìm học Đạo có mấy ai kiên chí đọc hết kinh điển ấy để so sánh lại và tìm một lý duy nhất của nó?

Ngày nay, trong **Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ** đã có các Đấng Thiêng Liêng giảng cơ giải bày những phương pháp giản dị, với ngôn ngữ đồng giống địa phương. Nếu có ai hành hoặc hiểu sai lạc ắt sẽ được các Đấng kịp thời giúp đỡ sửa đổi.

Nhưng trước hiện tình đất nước Việt Nam còn trong vòng chưa ổn định, tôn giáo còn ngấm ngấm phân tranh ảnh hưởng, người cầm quyền không phải hoàn toàn hiểu ý của Thượng Đế. Do đó, nên Đạo tuy có hơn bốn mươi thu, nhưng về phương diện phổ truyền chấn hưng đã và đang gặp nhiều ảnh hưởng chi phối. Đó là một trở ngại rất lớn cho bước tiến của nhơn sanh. Nhưng không phải vì vậy mà người hướng đạo thối chí ngã lòng, chùn bước trước cảnh ngộ ấy.

Những ai có sứ mạng phổ giáo Đạo Trời, nên hiểu như vậy: Mình đang làm việc cho Thượng Đế, cho nhơn sanh, cho thế hệ ngày mai, không phải vì những trở ngại thiên cận rồi thối chí ngã lòng. Một đoàn người thức đêm, khi nghe sức chịu đựng trong đêm trường đã uể oải, là báo hiệu ngày mai tươi sáng sắp đến. Hãy vui mà tiến, hiệp mà hành, tin để đoạt cho kỳ được công quả trọng đại ấy.

Hỡi chư hiền đệ! đây lời nói trước khi Bản Đạo già

từ chư hiền đệ hiền muội: Nên ý thức đến đời sống của mỗi vị. Thử nghĩ lại xem: Có ai suốt đời không hoạt động, không tiến thủ. Hễ có hoạt động, có tiến thủ thì có thăng trầm bỉ thử, thành bại thịnh suy. Nhưng nếu biết đặt mình làm một nhân sinh của thế gian, của **Thượng Đế**, hướng về đạo lý nhân nghĩa để hoạt động và tiến thủ, thì mọi chướng ngại nơi thế gian là những món khí cụ rèn luyện un đúc do tay thợ tạo, chấp định để đưa người đời trở nên bậc Thánh, Hiền, Tiên, Phật. Bằng không, ngược lại vẫn lầm lũi đi trên đường gió bụi mịt mờ, tìm những ánh sáng trong mộng tưởng và nô lệ vật chất, lẽ tất nhiên cũng được hưởng hoặc chịu trong điều thành bại thịnh suy vinh nhục ấy. Nhưng đó là những khoen sắt của quỹ vô thường đang đặt trong cối vô thường, mà người thế gian tự tròng tay chân mình vào từng khoen một. Đến cùng, đã mất hết bản linh chân tánh, là trở lại cuộc thối hóa hậu lai. Cứ như thế xây vắn hai nẻo siêu đọa. Điều hiển nhiên trước mắt mọi người, không phải tiếm tàng nơi đâu cả. Bởi thế, Bản Đạo khuyên chư hiền đệ hiền muội cần nên cẩn thận trong đời sống, trên nẻo Đạo, giữa sự tu hành, để lập định cho mình một vị trí vững chắc, trừ bỏ hết những gì quyến rũ hay đe dọa. Chư hiền đệ hiền muội mới có thể tìm đến chân lý tuyệt đối là Đức **Thượng Đế**.

THI:

*Tứ Phước Thiên Quan để những lời,
Hỏi chư đệ muội lánh trần với,
Nêu gương cứu thế trong mai hậu,
Sử Đạo ngàn thu chói rạng ngời.*

Bản Đạo ban ơn lành toàn cả chư hiền đệ hiền muội,
thăng...

7. GIÁC NGỘ LÀ NGUỒN CỨU RỖI

*NGỌC MINH ĐÀI (VĨNH HỘI - SÀI GÒN), Tuất thời Mừng 1 tháng
ba Đinh Mùi (10-4-1967) — GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-BẠCH
KIM-TINH*

Thanh-Minh Đồng-Tử, Tiểu Thánh chào chư Thiên mạng đàn tiên, chào chư liệt vị tam ban. Tiểu Thánh vâng lệnh báo đàn, chư liệt vị thành tâm nghinh tiếp **GIÁO-TÔNG Đại-Đạo** giảng cơ. Tiểu Thánh chào chung, xin xuất ngoại ứng hầu, thăng...

(Tiếp diễn:)

GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-BẠCH KIM-TINH, Bản Đạo chào mừng chư hiền đệ hiền muội đàn trung đẳng đẳng.

THI:

*Không ham thế sự lớp trò hề,
Vào Đạo tìm phương thuốc giải mê,
Từng gác lợi danh cho rồi rãnh,
Hằng quên sự nghiệp để yên bề.
Đã không núng dạ vì phi thị,
Đâu nỡ nao lòng bởi trách chê,
Quân tử thà cam trong sứ mạng,
Chớ không lỗi hẹn với câu thề.*

Chư hiền đệ hiền muội! Người sứ mạng có thể nói là trội hơn bậc hiền nhân quân tử. Từ ngàn xưa, bậc hiền nhân quân tử vì chánh nghĩa, vì đại cuộc, vì đạo lý đã xem thường những gì phức tạp hằng ngày đã xảy ra trong cõi vô thường này.

Vẫn biết thế gian là trường rèn luyện, là nơi trả quả, là nơi học hỏi cho các nguyên căn, mà thế gian cũng là nơi đọa đày không ngày trở lại cho những linh hồn còn non yếu, không khắc phục trước mọi cảnh. **Chư hiền đệ thuộc vào hàng Thiên Sứ, nếu không được hơn các hiền nhân quân tử ít nhất cũng bằng, chớ không lẽ chịu thua?**

Trải qua hai thời kỳ mở Đạo, **Thượng-Đế** đã giao chánh pháp cho tay phàm, để dìu dẫn giáo luyện nhân sanh trong thời Thượng cổ và Trung cổ. Tại thời kỳ ấy với trình độ nhân loại dường ấy, dầu muốn dầu không, **Thượng-Đế** không làm cách nào khác hơn là những phương pháp đã làm. Tuy rất quý báu trong hai thời kỳ đó, nhưng cũng là những điểm cần phải bỏ tước trong thời kỳ thứ ba. Sự truyền Đạo, giáo Đạo với nhân sanh trong hai thời kỳ đó đã đóng khung người tín đồ trong vòng chật hẹp, **chỉ biết một mà không biết hai.**

Ngày nay, các Đấng **Phật Tiên Thánh Thần** cùng đến thế gian trong Tam-Kỳ Phổ-Độ và **Hoàng-Cực Chủ-Nhơn** sẽ đến lập **Tam Long Hoa Hội**. Chư hiền đệ hiền muội có biết tại sao Hoàng-Cực Chủ-Nhơn phải đến mảnh đất nhỏ hẹp này để kết thúc Nguơn Hội cuối cùng của luật tuần hoàn vũ trụ chăng?

Bản Đạo sẽ giải thích một dịp khác về điểm ấy.

Hôm nay, Bản Đạo chỉ nói một điểm rất gần, đó là trong khoảng thời gian 42 năm khai Đạo và giáo Đạo,

máy thiên cơ nhiệm mầu đã thổ lộ bao lần, nhưng tiếc vì không mấy ai chịu khó tìm hiểu việc gì sẽ xảy đến, và Đạo là nguồn cứu rỗi thế nào trong thời kỳ Hạ Nguồn mặt kiếp này.

Tuy vậy, cũng có lắm người hiểu biết, nhưng biết với cái cá nhân, làm với cái cá nhân, rồi kết quả cho cá nhân. Ôi! đó là một tai hại vô cùng cho người học Đạo!

Đến nay, ngày giờ không còn cho phép trì hoãn nữa. Sự hiện diện của chư hiền đệ hiển muội trải qua mấy đợt chọn lọc, là một bằng chứng nói lên rằng những phần tử ưu tú đã chịu đựng những cơn thử thách giữa mài, đáng được hiểu và hành để trọn hưởng những gì sắp đơm bông kết quả, mà trí phàm cùng nhục nhãn chư hiền đệ không thể biết và thấy được. Nếu có sự thúc đẩy cùng trách yêu của Thiêng Liêng, chư hiền đệ hiển muội cố gắng tìm hiểu Thiên ý để khởi ướng công trình của mình đã trải qua nhiều kiếp tu học.

THI BÀI:

*Người thiện chí giúp đời học Đạo,
Bạc tài nhân hoài bảo căn cơ,
Tương lai thế đạo mịt mờ,
Sáng soi lối bước cậy nhờ thiện tâm.*

*Từng khó nhọc kiếm tâm lựa chọn,
Dày công phu đưa đón tập tành,
Kiên tâm trì thủ hy sinh,
Nắng mưa mấy lúc nhọc nhằn bao phen.*

*Chẳng cầu nệ sang hèn quyền quý,
Không quản gì ngôi vị lợi danh,*

Một lòng chí kính chí thành,
Vui câu đạo đức, học hành nghĩa nhân.

Quý tự ái lắm lần xúi giục,
Ma háo kỳ nhiều lúc rủ ren,
Nga thiêu thân bởi ánh đèn,
Người tu vững chí nhờ rèn tâm linh.

Át-Tý trước công trình công quả,
Bính-Ngọ sau lòng đã dạn lòng,
Mùi Thân nếu muốn thành công,
Cơ Quan then chốt phổ thông điều hòa.

Đây Ta thử đưa ra tỷ dụ,
Để chư hiền có đủ phương châm,
Rỉ tai khuyên nhủ nhắc thăm,
Muốn nên việc cả chó lẫn tiểu vi.

Ai ai cũng muốn suy lý Đạo,
Người người đều hoài bảo thiện căn,
Thiên-Đường ai cũng muốn phăng,
Ngục tù ai chịu trời trần bao giờ?

Người lãnh đạo cầm cờ hướng đạo,
Bạc chơn tu khai tạo đường tu,
Là người thoát khỏi ngục tù,
Xả thân hành đạo công phu độ đời.

Biết tiến thoái tùy thời xử thế,
Biết trọng tôn nghĩa, lễ, tín, thành,
Bảo tôn chánh đạo, chánh danh,
Hiểu thông qui luật thực hành lý chơn.

*Vì nhạc công ôm đàn nhấn phím,
So to đồng đứng điểm cung thương,
Gảy lên những khúc can trường,
Lòng thanh cao lẫn du dương bóng trâm.*

*Cơ Quan ấy danh cầm huyền diệu,
Tạo chân tài phát điệu âm thanh,
Hữu vô lý đạo phân minh,
Năm châu bốn biển thanh bình âu ca.*

Chư hiền đệ hiền muội! Dường như Bản Đạo cũng có lưu ý và thổ lộ nhiều lần nhưng hiền đệ hiền muội nghe rồi lại quên.

Đó là hai tiếng Chơn Tu.

Biết rằng phù sanh là giả tạm, đời người so với vũ trụ như hột cát trong bãi sa mạc, biết được ngày nay mà không biết được ngày mai.

Thế thường người đời hay hoạch định chương trình xây dựng những gì hữu hình như sự nghiệp, danh vọng, tử tôn cho thân tộc, **nhưng trong chỗ xây dựng đó thiếu nhân nghĩa đạo đức, chẳng khác nào xây đền đài trên sa mạc.**

Còn trong cửa Đạo thì lại khác. **Chỉ cần chánh tâm hành chánh đạo, xả thân giúp đời, theo lòng Tạo Hóa, hòa hiệp với thiên nhiên. Sự gì sắp đến sẽ đến, mọi việc sẽ an bài, dầu mình không tự lo tự hữu, cũng có Tạo Hóa an bài cho, được sanh trong vòng trường dưỡng và bảo tồn theo định luật vũ trụ.**

Hôm nay Bản Đạo đã dạy kể ra cũng khá dài, chư đệ muội cố gắng ghi nhận hoặc hành sự để vẹn tròn công quả trong thời kỳ tuyệt vọng của nhân loại.

THI:

*Đêm khuya dạy bảo với chân tình,
Mong cả đàn trung giữ đức tin,
Ghi nhận lo tu cho kíp kíp,
Để hầu tránh khỏi nạn đao binh.*

NGÂM:

*Thương đời trong kiếp phù sinh,
Ngày mai chẳng biết đời mình ra sao!
Tuần hườn vận hội đảo đầu,
Vòng trần giáp mối chuyển bầu Càn khôn.
Thuận Thiên thìặng giả tôn,
Nghịch Thiên ắt phải chơn hôn khó an.
Tắm thân giữa cõi trần hoàn,
Trong cơn nước lửa bảo toàn sao đây?
Chinh chinh ác lặn non Đoài,
Cha con chồng vợ tỏ thấy loạn ly.
Quý ma ác thú đến kỳ,
Thánh Thần Tiên Phật ra thi hội này.
Có công có phúc đủ đầy,
Để xem Đại Hội một ngày không xa.
Hỡi ai! thương nước thương nhà,
Thương người, thương vật ấy là thương thân.
Mau mau tỉnh giấc mộng trần,
Hồi tâm hướng thiện gỡ lằn oan khiên.
Ban ơn chung cả đàn tiên,
Thế gian lo Đạo, cảnh Tiên đây về.*

THĂNG...

8. TU TÂM VÀ HÀNH ĐẠO

THIÊN-LÝ-ĐÀN (SÀI GÒN), Tuất thời 23 tháng 3 Đinh Mùi (2-5-1967) — GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-BẠCH KIM-TINH

THANH-MINH ĐỒNG-TỬ, Tiểu Thánh chào chư Thiên mạng, chào chư liệt vị đàn tiên. Tiểu Thánh vâng lệnh báo đàn, chư liệt vị thành tâm nghinh tiếp **GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO** giáng đàn. Tiểu Thánh chào chung, xin xuất ngoại ứng hầu, thăng...

(Tiếp diễn:)

GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-BẠCH KIM-TINH, Bản Đạo mừng chư hiền đệ hiền muội. Miễn lễ chư hiền đệ hiền muội an tọa đấng đấng.

Chư hiền đệ hiền muội! Hãy mở mắt rộng nhìn ra xa bên ngoài xem: Thế sự điêu linh lòng người ly tán, đời đạo tranh phân, tình thương đồng loại dường như không cần nữa. Đức tin đối với Thiêng Liêng tựa như mơ hồ, người đời hết hy vọng tạo một sự nghiệp gì vĩnh cửu ở ngày mai, đang vui vội sống cuồng với những gì hiện tại, đạo đức lẫn hồi dường như khinh rẻ. **Đó là báo hiệu cơ tận diệt sắp đến...**

Đạo nhờ lấy tính chế động. Nếu không được như vậy không làm thế nào cứu đời trong cơn đao binh khói lửa. Người hành đạo nếu không bình tĩnh, gặp buổi loạn

động rồi bị động, ắt phải bị lôi cuốn theo, xa rời sứ mạng, uổng công một đời.

Chư hiền đệ có thể nghĩ như vậy: Đương giữa lúc triệu triệu con người sống theo văn minh vật chất, thừa hưởng mọi lạc thú vinh hoa, còn có ai chịu nghe và biết suy nghĩ để tìm hiểu cái quý của đạo lý, hoặc là người đời không cần gì ở ngày mai; còn ta là một phần tử nhỏ xíu trong đám đại đa số quần chúng, khác nào một hạt cát trong cơn cát to, những lời đạo đức khuyên lơn khác nào tiếng kêu the thé lạc loài giữa sa mạc. Đó là ý nghĩ của người đời không biết gì đến quá khứ, hiện tại và vị lai căn kiếp của đời người. Nhưng là những người tin tưởng có linh hồn, có Đấng Tạo-Hóa Chí-Tôn, có họa phước báo ứng, có luân hồi nhơn quả, có luật công bình thưởng phạt, có Thiên Đường địa ngục như chư hiền đệ thì không thể nào lương tâm cho phép được suy nghĩ như người đời, quá nặng nề vật chất phù ba, chỉ biết sống ngày nay mà không nghĩ đến ngày mai.

Cuộc tuần hườn nguơn hội đáo đầu, trải qua bao lúc sàng sảy, phân phàm lọc Thánh, định luật đến ngày đào thải tất cả những gì cặn bã trọng trọng trong vũ trụ. Chư hiền đệ thử ôn lại và nhìn vào trong cửa tôn giáo khắp hoàn cầu, như hiện tình không biết bao nhiêu là pháp môn, là đạo giáo, **mỗi mỗi đều có tác dụng đóng góp vào Đại Đạo.** Đến lúc tận thế, tam thiên lục bá bàng môn đều ra tranh hùng giành giựt để lập công hầu chuyển mình qua kỷ nguyên mới, hưởng hạnh phúc Thiên Đường ở thế gian. Do đó đã diễn ra không biết bao nhiêu hình thái tranh giành tín hữu kéo giựt môn đồ, dùng đủ pháp thuật lôi kéo đám người mê tín cùng về để thực hiện cho kỳ được

lòng tham vọng. Thế nên đã biết bao nhiêu người hy sinh, đã ngã gục trước ngưỡng cửa tôn giáo. Nhưng than ôi! **hỏi ai là người hy sinh đúng chỗ, đúng lúc, đúng đường lối để nhìn thấy ngày hoàn thành sứ mạng đem Đạo độ đời, năm châu chung chợ, bốn biển chung nhà, người người đều hưởng cảnh lạc thú tiêu dao trong tình bác ái, cùng nhìn nhau trong một đại gia đình như loại.** Những hàng sứ mạng hướng đạo các Tôn Giáo lúc bấy giờ đã hoàn thành sứ mạng Tam Giáo qui nguyên, Ngũ Chi phục nhứt dưới Đấng duy nhất Chúa Tể Càn Khôn. Đó là việc rất khó.

Chư hiền đệ hiền muội đừng tưởng tu để thành Thần Thánh Tiên Phật là dễ. Không phải chỉ giữ mức bình thường, ăn chay niệm Phật đi chùa tụng kinh, rồi đến ngày thoát xác về nơi Bồng Lai Tiên cảnh. Tưởng vậy là sai lầm lắm!

Thử nghe xa hơn một chút nữa: Hiện nay tâm trạng các nhà lãnh đạo tôn giáo trên hoàn cầu có tâm trạng và ưu tư như nhau, cũng đang trong nước cờ bí lối, nhưng nào ai hồ dễ biết ai!

Từ xưa đến nay cũng như hiện tại, người lãnh đạo những tôn giáo khác thường căn cứ vào kinh điển đạo luật sẵn có cùng thêm vào óc xét đoán để vạch đường lối mới dẫn dắt môn đồ đi theo sau. Nếu đi lối này không được thì đi lối khác. Khi đã gặp nhiều lối quanh co khúc khuỷu hoặc bế tắc, lại nảy sanh hoang mang, nhưng mấy ai lại biết tâm ai!

Chư hiền đệ rất may mắn trên bước hành trình, lập công bồi đức, dẫn dắt như sanh, khỏi phải dùng đến ưu tư trí não như những trường hợp trên, vì đã có Chí Tôn

cùng Tam Giáo, Tam Trấn dất dấn hộ trì. Ngoài ra còn có Tiên Bối Lương Đài quá vãng làm Cố Vấn vô vi. Chỉ đòi hỏi ở chư hiền đệ những điều kiện là trọn niềm tin, được chữ hòa, xong chữ ái, là hành được việc.

Những bậc vĩ nhân, những hàng Hiền Thánh Tiên Phật, những nhà đại ái quốc được rạng danh, là sau khi được hoàn thành sứ mạng, hoặc sau khi kết liễu đời mình, mới được mang danh ấy. Còn hiện sinh, hành động đã gặp bao lúc gian lao khổ sở từ nội tâm đến ngoại cảnh, đã gặp biết bao nhiêu đối thủ tranh giành ảnh hưởng, hoặc tìm cách bôi lem để hạ uy tín, hoặc phản tuyên truyền để đối phương nhục chí mà bỏ dở sự nghiệp đang lên.

Sở dĩ người xưa được hiển danh hậu thế là nhờ lòng kiên nhẫn, trì thủ, bình tĩnh trước mọi nghịch cảnh, mọi dư luận. Lấy dư luận xây dựng để bồi bổ phương pháp hành sự, lấy dư luận xuyên tạc để kiểm điểm thận trọng mọi hành động cho chánh sách, lấy dư luận chống đối để làm hãnh diện cho chủ trương, lấy dư luận phá hoại để làm món quý giá tinh tâm mà hy sinh cho chí hướng và đường lối. Tất cả những sự kiện bên ngoài đưa đến, người xưa đã biết lợi dụng nó làm Thầy mình.

Chư hiền đệ hiền muội ngày nay cũng noi chí người xưa. *Nếu được khen vội mừng ắt bị lừa, nếu bị chê vội thối chí ắt bị mưu phá hoại. Người quân tử luôn luôn xét lòng, xét mình, xét người, xét việc. Kẻ khen ta đúng chỗ là bạn ta, khen ta không đúng chỗ là hại ta, chê ta đúng chỗ là thấy ta, chê ta không đúng chỗ là sợ ta thành công trong vĩ đại.*

Thế nên người quân tử khi nghe khen chưa vội mừng, khi nghe chê chưa vội giận. Đó là hạng người

quân tử tu thân. Còn hàng hướng đạo thế Thiên hành hóa phải hơn người quân tử nữa kia.

Chư hiền đệ đang ở trong nghịch cảnh, giữa thời hỗn loạn tà chánh nan phân, phải trái dị biệt, thì trước sự chê khen lại càng phải suy xét và thận trọng cho lắm nữa kia.

Ban ân toàn thể chư đệ muội vui vẻ tiếp nhận Thiên ân hành tròn sứ mạng, Bản đạo xin giá từ hồi cung.

Thăng...

9. LUẬN VỀ GIÁO LÝ

NGỌC MINH ĐÀI (VĨNH HỘI – SÀI GÒN), Tuất thời Rằm tháng 7 Đính Mùi (20-08-1967) — GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-BẠCH KIM-TINH

THANH-MINH ĐỒNG-TỬ, Tiểu Thánh chào chư Thiên mạng, chào chư liệt vị tam ban.

Vâng lệnh báo đàn, có **GIÁO-TÔNG THÁI-BẠCH** giáng cơ, chư liệt vị thành tâm nghinh tiếp, Tiểu Thánh chào chung, xin xuất ngoại ứng hầu, thăng...

(Tiếp Diễn:)

GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-BẠCH KIM-TINH, Bản Đạo mừng chư hiền đệ hiền muội.

THI:

*GIÁO truyền chánh pháp tại nhân gian,
TÔNG chỉ Cao Đài cứu vạn bang;
ĐẠI hội Long Hoa triều Thánh Đức,
ĐẠO hoằng thế giới xuất Thiên nhan.
THÁI hòa vạn vật nhơn nhơn lạc,
BẠCH sắc Thiên Tôn thể thể nhàn;
KIM Khuyết Ngọc Hư chiêu Bắc Đẩu,
TINH Quân phổ chiếu sắc Cao ban.*

Ba tháng nơi cõi hồng trần đối với người nhàn rồi

coi như quá lâu, còn với những người có nhiệm vụ thực hiện chương trình thì dường như mấy ngày qua rất lẹ, còn nơi cõi vô hình lại càng xem rất lẹ hơn.

Thấp thoáng thời gian trôi qua, Bản Đạo lại hội ngộ chư hiền đệ hiền muội một lần nữa. Miễn lễ toàn thể đàn trung an tọa.

Chư hiền đệ hiền muội! trong hiện tại, ở bên đời đã và đang có không biết bao nhiêu người dở lại quyền sử để kiểm điểm lại bao nhiêu biến chuyển vinh nhục, thịnh suy, bỉ thối, thành bại, hưng vong. Còn nơi đây, chư hiền đệ hiền muội đã đến với Bản Đạo, có phải để nhờ mẫu nhiệm cùng quyền năng của Thiêng Liêng soi sáng và hộ trì bao nỗi tâm tư đang thắc mắc, hoặc nhờ giải thoát bao nhiêu oan khiên nghiệp chướng đang đeo đẳng kéo trì một mảnh hình hài nơi cõi phù ba giả tạm, đã làm tâm trí hằng mãi âu lo cho ngày nay và những ngày sắp tới, hoặc giúp phương pháp cho hiền muội hiền đệ sớm giải thoát những gì đang cảm dỗ và hấp dẫn tâm tư vào đường thế tục.

Nếu phải thật vậy, chư hiền đệ hiền muội hãy tịnh tâm mà nghe Bản Đạo giải bày:

Đời người trong kiếp sống tạm, mấy mươi năm, găm lại cũng chẳng là bao, khôn ngoan nên chọn một đường lối mà đi cho đến nơi đến chốn, không nên thí nghiệm, vì tuổi đời không cho phép.

Chư hiền đệ hiền muội! nhớ lại hồi xưa, bên Trung Quốc, thuộc đời nhà Châu, vận nước đảo điên, lòng người ly tán, trong thì vô đạo hôn quân, loạn thần tặc tử, ngoài thì chư hầu phản phúc trộm cướp lung tung, quân bắt quân, thần bắt thần, phụ bắt phụ, tử bắt tử, đã khiến lê dân đồ

thán, non nước suy vong, xã hội điêu tàn, **Thượng-Đế** đã cho các bậc Thánh nhân đến mở Đạo để đặt lại ba giềng năm mối. Đó là việc mấy ngàn năm trước.

Còn việc ngày nay, thì nào có khác chi đâu. Thế nên, Thượng-Đế đã hội Cộng Đồng Tam Giáo dụng huyền linh điển, mở Đạo cứu đời. Những nguyên căn vừa tỉnh thức, vừa sống lại với thiên lương, nhưng rủi vì phải gặp cảnh non nước biến đổi, thời cuộc điên nguy, làm chi phối lòng người; lòng Đạo vừa chớm nở, dục vọng lại nổi lên, lấn át cả thiên lương. Thế nên đã gây ra từ Tôn Giáo lại kỳ thị Tôn Giáo. Rất đổi khiến lòng người hoang mang, cũng chưa biết mình là ai, và phải đi đâu, cũng như phải làm gì?

Than ôi! trước cảnh trạng, hỏi ai hàng nguyên căn Thánh Triết, ai là bậc quân tử trọng phu, ai ưu thời, ai mẫn thế, ai anh hùng ở lịch sử mai sau, hãy sớm nhận lãnh trách nhiệm vai trò của mình để xứng đáng được ghi trên dòng lịch sử.

Muốn đem lại an bình thịnh trị cho con người giữa thời loạn lạc phân tranh, có phải dụng tài năng ư? Dùng bạo lực ư? Dùng khí cụ tối tân ư? Dùng mưu mô xảo trá ư? Hay là đến lúc cuối cùng rồi cũng ngửa mặt lên mà gọi “Trời ơi!”

Chư hiền đệ rất diễm phúc là những người ngộ Đạo, trên phương diện lập công bồi đức, mà cũng là những người xây dựng một thể hệ đạo đức thanh bình cho non loại mai sau, nhưng hiện tình cảm thấy khô khan, bị gò bó câu thúc trong khuôn viên mẫu mực, trong luật lệ qui điều, không được gọi sớm gọi chiều để giải quyết bao thắc mắc tâm tư của những thị dục thường tình.

Chư hiền đệ hiển muội nghĩ lại mà coi: một khi bắt

tay vào việc để thực hành một vấn đề gì gọi là cải tiến, thì không thể đem cái phương cách mới đi so với những gì cũ kỹ, bại hoại, lỗi thời, rồi vội phê cái này là dở, cái kia là hay, việc này là xấu, việc kia là tốt. Đã là cải tiến, lẽ cố nhiên phải có những canh tân, nhưng phương pháp là nên tập lần với những gì cho là phải làm hay trông mới lạ. Khi đã nhận thức chính chắn buổi ban đầu, thì hãy theo đó mà đi, mà làm cho đến nơi đến chốn.

Những trang anh hùng hào kiệt, những bậc Thánh Triết hiền nhân xưa cũng phải trải qua biết bao nhiêu lần buồn tẻ khô khan trong quãng đường tạo thời cải thế. Lúc đương thời không tránh khỏi những tiếng thị phi, gièm pha xuyên tạc, nhưng sự nghiệp để lại cho đời, khi đời nhận thức là hữu ích, bấy giờ mới truy tặng Thánh Triết Hiền Nhân.

Giáo lý Đạo Trời cốt đem lại những gì hạnh phúc cho vạn loại, cho tất cả mọi tầng lớp chúng sanh, không riêng cho lớp người nào, cho Tôn Giáo nào, cho phe phái nào. Nếu có riêng là riêng cho những người dục vọng bại hoại lương tri. **Còn sự phổ thông giáo lý Đại Đạo cũng không dành riêng cho lớp người nào. Ai cũng có thể làm được, miễn là hiểu được đường lối, mục đích và chủ trương cao cả của nó.** Việc làm này không luận là lớn tuổi, nhỏ tuổi, không luận là có Đạo nhiều năm hay người mới vào, ít tuổi Đạo.

Nó đã đến, đang đến và sẽ đến với những ai am tường Thiên ý, học hỏi Đạo lý, tận tụy phổ thông, say sưa truyền bá.

Bản Đạo ban ơn toàn thể chư đệ muội tam ban được hồng phúc Chí-Tôn chan rưới, vững bước trên đường tạo lịch sử cho mai hậu, Bản Đạo già từ, thẳng...

10. THANH THIẾU NIÊN MẦM NON ĐẤT NƯỚC

*THÁNH THẮT BÌNH HÒA (GIÁO ĐỊNH), Điều-Tri Bưu-Điện, Ngọ
thời 28 tháng 8 Đinh Mùi (1-10-1967) — GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-
BẠCH KIM-TINH*

(Tiếp diễn:)

GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-BẠCH KIM-TINH, Bản đạo chào chư hiền đệ muội trung đàn. Bản đạo xin phép **VÔ-CỰC TỪ-TÔN** giáng cơ giờ này với tư cách đã ghi trong quyền pháp Đạo luật. Bản đạo chấp nhận mọi sáng kiến, mọi hành sự của chư hiền đệ muội theo đường lối **VÔ-CỰC TỪ-BI** vừa phán dạy.

Sau cùng Bản Đạo chứng công quả các phận sự lưỡng đài cũng như đại diện các Giáo Hội, Thánh Thất, Thánh Tịnh và Thanh Thiếu Niên hiện diện dự buổi hội họp hôm nay, để ý thức được tương lai hành Đạo, hầu chung tâm góp sức phát khởi một thế hệ mới, hầu thúc đẩy mọi sự hành Đạo đương giữa hồi đen tối của trần ai thế cuộc, nghĩa là **lấy tình thương chế ngự bạo tàn, lấy tình hòa ái chế ngự sự rẽ chia, lấy sự bình tĩnh nội tâm chế ngự mọi loạn động bên ngoài.**

Bản-Đạo để lời ngợi khen toàn thể hiền đệ hiền muội hiện diện hôm nay cũng như chư đệ muội khác đã có tâm hưởng ứng đường lối mới, nhưng vì hoàn cảnh đặc biệt của mỗi người nên khiêm diện hôm nay.

Chư hiền đệ muội hãy chỉnh đàn nghinh tiếp đàn anh Tiên Bối Đại-Đạo quá vãng đến giúp ý cho công quả Thanh Thiếu Niên. Ban ơn toàn thể đàn trung, Bản Đạo lui bước. Thăng...

(Tiếp diễn:)

THI:

*Non nước điêu linh buổi rối loạn,
Chạnh lòng thương bấy kẻ lâm than,
Hỡi ai ái truất chung nhau để!
Dựng lại mùa Thu lúc Hạ tàn.*

CAO TRIỀU PHÁT, đàn anh sáng lập Thanh Niên Đạo Đức Đoàn. Chào mừng chư hiền đệ hiền muội. Anh chào mừng các em Thanh Thiếu niên và Thiếu Sinh. Cung kính bất như phụng mạng, thừa hành đạo nghĩa, Anh mời toàn thể các em ngồi để bàn qua việc hành đạo sắp tới.

Hỡi các em! trước cảnh non nước điêu linh, xóm làng tan nát, tình dân tộc rẽ chia, đã gây ra hoang mang trong đầu óc của mọi người dân lương thiện, và cũng tự nơi đó đã gây bao nhiêu thảm trạng kinh khủng, nhưng vì những thảm trạng đó nó từ từ gia tăng, làm các em quen dần không thấy. Các em thử chịu khó ôn lại trước đây hai mươi lăm năm thì các em sẽ thấy rõ một hố sâu vực thẳm kinh hồn mà các em đang lẫn mình xuống đó.

Trong lịch sử cận đại nước nhà, các em có khi nào thấy những cảnh trạng như thế đó chưa? Nào là cha giết con, vợ giết chồng, cháu giết bà, anh em rình rập giết nhau, trộm cướp đầy tràn, đạo tặc lung tung, luật nước bị khinh thường, khám đường xem như chỗ tạm nghỉ, luân lý suy

đôi, nam bất trung, nữ bất tiết. Những tệ trạng khả ố phơi bày trước mắt dường như được luật lệ khuyến khích, mà đáng lý ra trước kia bị cấm nghiêm ngặt.

Chính những cảnh bi đát đó đã gieo vào đầu óc Thanh Thiếu Niên là lứa tuổi đang lên, những tâm hồn còn trong trắng, những gì tối đen, tuyệt vọng sợ hãi hoang mang, không biết nơi đâu để đặt mình cho đúng chỗ. Ai là người đáng tin cậy để gửi tấm lòng trung liệt? Tổ chức nào chân chính để giao phó sở năng sở trường trí óc và sản nghiệp của mình chung vào việc đại nghĩa? Tôn giáo nào thuần túy đạo đức để gửi gắm lòng tín ngưỡng chơn thành hầu khỏi bị lừa bịp thúc đẩy, dẫn dắt vào đường ngay nẻo thiện hầu tránh khỏi vong gia bại sản và tán mạng?

Chính những thảm và tệ trạng đó, Thanh Thiếu Niên đã chứng kiến và tự hỏi mình phải làm gì đây? và tin vậy nơi ai? dựa vào tiêu chuẩn nào để đặt tương lai cho đời mình được sáng lạng. Ôi là cùng đường! Ôi là bít lối!

Tự nơi chỗ cùng đường bít lối đó nảy xin ra ý niệm ăn xối ở thì, được ngày nào nên ngày ấy, để rồi chết hoặc đưa đến đâu cũng được, sống trong cái sống vội, yêu trong cái yêu cuồng tự tuổi còn non bé.

Thử hỏi những cảnh huống đó có gây xúc động cho những ai là người hằng nói thương dân mến nước, thương Đạo thương Thầy chẳng? Chắc chắn rằng có và có gây xúc động lương tâm rất nhiều, nhưng không phải xúc động lương tâm để rồi nhìn cho bánh xe đường lăn xuống dốc, rồi cùng nhau thương tiếc, cùng nhau than van, cùng nhau tội nghiệp. Rốt lại lấy hai tiếng số phần để trốn trách nhiệm của người có lương tri lương năng và lòng ái truat.

Cũng do nơi những thị quan và động lực thúc đẩy đó, Anh đã làm những gì năm xưa nơi miền Giồng Bóm. Nhưng than ôi! sức người có hạn, cường lực lại vô biên, Anh đành chịu thúc thủ trước thế lực lúc bấy giờ, nhưng với hoài niệm không bao giờ chịu khuất phục trước mọi cảnh. Ngày nay dầu anh có được về chốn Non Bồng Nước Nhượng, nhưng sứ mạng và hoài niệm vẫn còn đeo đẳng, nên đã quỳ trước Diêu Cung xin Đức Mẹ được đến đây, dưới mái Diêu-Trì Bửu-Điện này, để cùng các em tìm lối thoát, vì các em là người đạo hiện tại, còn Anh là người đạo quá vãng. Dầu quá vãng dầu hiện tại chí hướng và trách nhiệm cũng như nhau.

Trở lại vấn đề Thanh Thiếu Niên, Anh muốn nói với các em như vậy: Thanh Thiếu Niên Phổ Thông Giáo Lý không phải là một đoàn thể cá biệt. Thanh Thiếu Niên Phổ Thông Giáo Lý là Đoàn Thanh Niên tương lai của Đạo, không khâu hẹp, không đóng khung, không ranh giới... Dầu Thanh Niên Đạo Đức Đoàn, Thanh Niên Hưng Đạo Đoàn và các Đoàn Thể Thanh Niên khác trong nước, trong loài người v.v... đều là thế hệ ngày mai.

Muốn thế giới được hoà bình, loài người được tình thương, thế gian được an cư lạc nghiệp trong tinh thần tương trợ, thì ngay từ giờ phải ý niệm và gây dựng một thế hệ ngày mai. Thế hệ đó là Thanh Thiếu Niên, Thiếu Sinh của mọi giới mọi lĩnh vực. Thanh Thiếu Niên đó phải được bảo trợ và huấn luyện cho có nhân nghĩa lễ trí tín, cho có lòng thành, cho có tình thương, cho có tư tưởng đại đồng, xem nhân loại là tình huynh đệ. Hễ máu chảy ruột mềm, có như vậy nhưn loại mai sau này mới hết khổ sở.

Nhưng các em đừng nghĩ rằng sự việc hết sức bao la

rộng lớn như vậy, còn sức người trong một nhóm quá ít sao thực hiện được? Các em đừng ngần. Các em có thấy một ổ kiến rất lớn rất to, còn một con kiến rất bé, rất nhỏ. Mỗi một con kiến tha một miếng đất nhỏ li ti, có ai tưởng tượng rằng ổ kiến được to lớn trong thời gian ngắn. Cứ làm đi, cứ gây một thể hệ kiểu mẫu đi, làm những việc tầm thường để trở nên phi thường.

Hơn nữa, các em thử dọc theo bờ biển, tìm thấy một cây dương mới lên ba phân, rồi các em ngó lên cây dương bên cạnh có hàng bảy tám mươi thước, đừng vội ngần. Một thời gian nào đó, từ dương nhỏ sẽ lớn thành dương cao...

Các em nên nhớ điều này: Thanh Thiếu Niên mục đích là xây tạo một thể hệ mới theo kiểu tiêu chuẩn kể trên, phục vụ cho đại chúng, chớ đừng nên vô tình hay cố ý gieo trồng vào tâm hồn chúng nó có sự riêng biệt của ta, của người. Tránh những tư tưởng đấu tranh giành giật về nhân sự cũng như về nhiều lẽ khác. Đừng nên gieo cho chúng có mặc cảm thoát ly gia đình, phế mọi sự học tập ở đời; vì nhập thể tích cực là xây dựng thể hệ lành mạnh cho xã hội tương lai; còn xuất thể tiêu cực để thành Tiên tác Phật cũng tốt, nhưng sau khi công quả đã được đầy đủ ở thời kỳ nhập thế, tạo điều kiện cởi mở vui tươi cho thích hợp với tâm hồn trong lứa tuổi.

Các em Thanh Thiếu Niên Phổ Thông Giáo Lý và các em Thanh Thiếu Niên Tu Sĩ! Anh khen các em ngoan đó, may mắn được sinh trưởng trong gia đình có đạo đức, các em hãy tựa vào đó làm đà để tiến vượt mau lên, sao cho sử đạo hậu thế ghi lại những tâm hồn mới của đoàn người trai trẻ. Các em đừng mặc cảm, đừng rụt rè cũng đừng cầu an. Đó là những chướng ngại vật to lớn cho đời mình.

Ai lại không sống, không ăn, không mặc, không ở.
Ai lại không có gia đình kế tự, nhưng sự ăn mặc, ở và xây
dựng gia đình theo nếp sống hiền lương đạo đức thanh
cao trong sạch. Lúc bấy giờ người đời là Đạo, đời Đạo đi
đôi, chớ nào ai phân tách hai lối hai phương tách biệt.

THI:

*Nương nhau để tạo nếp đầu tiên,
Cho sử mai sau gọi Thánh Hiền;
Của Đạo Cao Đài trong thế kỷ.
Gồm quy Tam Giáo Thích Nho Tiên.*

THI:

*Đường đã vạch rồi cố bước đi,
Nữ nam lớn bé hãy đồng thi;
Đậu hay đỗ bởi do chăm học,
Phúc đã trên ban lại ngại gì.*

Lời cũng đã dài, Tiên huynh tạm biệt chư liệt vị đạo
tâm xa gần và các em.

THI:

*Hiển u tuy có cách nhau xa,
Tình nghĩa thiêng liêng vẫn mặn mà,
Trách nhiệm điểm tô nên Đại Đạo.
Cũng đồng con quý của Trời Cha.*

Xin chào các em toàn thể, Tiên Huynh lui bước.
Thăng...

II. CHỨNG LỄ

*LIÊN-HOÀ CỬU-CUNG (THỬ ĐỨC), Ngọ thời, mùng 1 tháng 11 Đinh
Mùi (2-12-1967) – GLÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO*

THANH-MINH ĐỒNG-TỬ, Tiểu Thánh chào
chư Thiên mạng, chào chư liệt vị đàn tiên.

Vâng lệnh báo đàn, có **TAM TRẤN OAI NGHIÊM**
giáng cơ chứng lễ, chư liệt vị thành tâm nghinh tiếp. Tiểu
Thánh chào chung, xin xuất ngoại ứng hầu, thăng...

(Tiếp diễn:)

THI:

*GLÁO QUAN vi thiện độ QUAN yên,
TÔNG THÁNH gầy ÂM chất mới bên;
ĐẠI ĐỂ vàng BỒ chưa ắt giữ,
ĐẠO QUẢN tử vện TÁT Thần Tiên.*

Nhơn danh **TAM TRẤN OAI NGHIÊM ĐẠI-
ĐẠO TAM-KỲ PHỔ-ĐỘ** chúng Bản Đạo chào chư
hiền đệ hiền muội đàn trung đẳng đẳng.

Nhơn tâm tái sanh nhứt niệm, Thiên Địa tất giai
tri. Lòng Đạo chư hiền đệ địa phương đã nhiệt thành và
thể hiện được một trụ tướng để làm vị trí hành Đạo cho
thế hệ tương lai, chúng Bản Đạo đến đây chứng lòng nhiệt
thành đó và chứng ngày lễ Kỷ Niệm cũng như an vị ngôi

Liên Hoa Cửu Cung do toàn đạo địa phương chung tâm hiệp lực, kẻ của người công tạo thành.

Để đánh dấu một giai đoạn mới trên bước đường hành Đạo nơi này, sẽ có Tiên Bối quá vãng lâm đàn dạy Đạo. Chư hiền đệ hiền muội chính đàn nghinh tiếp. Ban ơn lành toàn thể, chúng Bản Đạo qui hồi cựu vị, thẳng...

12. SỨ MẠNG VI NHƠN (Khi cần thì đến, khi xong lại về)

NGỌC MINH ĐÀI, Tuất thời, Rằm Tháng Giêng Mậu Thân (13-2-1968) — GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-BẠCH KIM-TINH

GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-BẠCH KIM-TINH,
Bản Đạo chào chư hiền đệ hiền muội.

Trước cảnh diển biến tang thương, Bản Đạo rất cảm động nhìn chư hiền đệ hiền muội trung đàn đã có một tinh thần đồng mãnh đạo lý.

Chư hiền đệ hiền muội! Bản Đạo miễn lễ, đồng an tọa. Nghiệm cổ suy kim, cuộc đời đã biết bao nhiêu thăng trầm bỉ thối, nhưng chư đệ muội chỉ thấy trong một giai đoạn của đời sống hiện thời mà quá khứ vị lai cũng đã nhiều phen ngộ cảnh.

Rất may mắn cho giống Lạc Hồng gặp buổi Hạ Ngươn mặt kiếp, lại được **Thượng-Đế** mở rộng hồng ân đại xá cho toàn vạn linh trong cõi thế, nên chư đệ muội ngày nay là sứ mạng mà ngày xưa hẳn đã lãnh rồi.

Cuộc suy thịnh tồn vong đối với người hướng đạo rất tầm thường, **khi đến là phải đến**. Đến để làm bao nhiêu sự lý ở thế gian, **rồi khi đi lại đi**, để trở về căn xưa bốn cũ.

Nhục thể ví như gian nhà trọ của linh hồn, mà người có tinh thần hướng đạo chỉ sống cho linh hồn, nhân thân, chủng tộc, nước non và **Thượng-Đế**. Nhục

thể có mất đi phần nào, người có trở thành phế nhân, sự đau đớn ấy có thể mượn vật khác thay vào, và thời gian khuây khỏa; **nếu linh hồn bị tàn tật phải sa vào lục đạo luân hồi, sự đau đớn gấp đến ngàn muôn triệu lần của nhục thể.**

Chư hiền đệ hiền muội! Hiện tình thế sự ngày nay đã đánh thức, đã cảnh tỉnh rất nhiều tâm linh lý trí của nhơn sanh, một cơ hội hiếm có, một cơ hội cho chư đệ muội thực hành sứ mạng thiêng liêng.

Nhà nghèo mới biết con thảo, nước loạn mới biết tôi trung, bốn phận vi nhơn của chư đệ muội đó. Hãy trọn làm con thảo của **Thượng-Đế**, hãy trọn làm tôi trung cho **Đại-Đạo**, là mục đích chính mà người tri thức trong đời đeo đuổi tự bấy lâu.

Chư đệ muội có biết chăng? Cõi Thiêng Liêng đã sẵn sàng rước tất cả niềm đau khổ của vạn linh, sẵn sàng ủng trợ cho những người trong sứ mạng, sẵn sàng che chở cho những tấm lòng đạo đức trung kiên. Lúc này chính là lúc Tam Giáo trùng hưng tế độ, là lúc chư Phật Tiên Thánh Thần đều dụng phép mầu để đón rước những kẻ thiện căn, để chở che người hữu phước.

Chư đệ muội nhìn xem những giai đoạn đã qua, có dám đánh giá sự sinh tồn cho cá nhân mình ở ngày mai chăng? Như thế thì **chư đệ muội hãy xem cái đau khổ của nhơn sanh cũng như chính mình đau khổ và tìm trong cái đau khổ của mình mà thấm thía đến sự đau khổ của tha nhân. Có như vậy mới biết trách nhiệm mà hành Đạo.**

Lẽ ra Bản Đạo hay các Đấng Thiêng Liêng không đến trần gian để chư đệ muội phải đặt niềm tin trong pháp

phông lo ngại, nhưng nếu không đến thì chừ đệ muội lại càng lo ngại phập phồng. **Đối với quyền năng của Thiêng Liêng, vẫn tùy theo tâm linh, hành động, tư tưởng đã xuất phát nơi mỗi người mà giúp đỡ hộ trợ.**

Trước đây, Bản Đạo đã thông cảm nỗi lòng của chừ đệ muội cũng như đã thông cảm tâm tư của hiền đệ hiền muội trong cảnh tồn vong đặc thất, nhưng Bản Đạo không đem tình riêng đặt trên lý công, sẽ tạo cho chừ đệ muội một can trường nguyên nhân Thánh Thiện. Bằng không, chừ đệ muội sẽ tự tạo cho mình một bản tánh ương hèn trước sự dĩ nhiên của vạn loại. Mặc dầu Bản Đạo có thể giúp chừ đệ muội trong một thời gian nào đó, quyền năng sẽ đưa đến sự gặp gỡ với nhau để hỏi han đàm luận. Bản Đạo không thay vào những sự kiện ấy đặng. Chừ đệ muội an lòng.

THI:

*Chừ hiền đệ muội có Xuân tâm,
Đã khiến Thiêng Liêng ủng trợ thâm,
Vững dạ mà lo cờ tủng nước,
Môi hay Tạo Hóa khó ai tâm.*

Chừ đệ muội nhớ lời này:

THI:

*Một bước dò thông, một bước dò,
Giống nghêu đầu vượt mỏ con cò,
Bao nhiêu mâu thuẫn bao nhiêu võ,
Chuẩn bị làm nên đạo đức trò.*

Bần Đạo giả từ chư hiền đệ hiền muội, sẽ còn gặp lại khi sau. Luôn luôn Bần Đạo sẵn sàng hỗ trợ bên chư đệ muội với quyền pháp thiêng liêng, thẳng...

13. XUÂN TÂM CỦA NGƯỜI HƯỚNG ĐẠO

NGỌC MINH ĐÀI, Tuất thời 14 tháng 2 Mậu Thân (12-3-1968) —
GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-BẠCH KIM-TINH

THI:

*Gió Xuân thổi nhẹ lá cành rơi,
Oàn oại thân tâm khắp mọi người,
Chỉ có Xuân tâm hành đạo nghĩa,
Mới là lạc thiện đó ai ơi!*

GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-BẠCH KIM-TINH,
Bản Đạo chào mừng chư hướng đạo, chư hiền đệ hiền
muội.

Thấp thoáng trời qua một năm lại đến với Cơ-Quan
Phổ-Thông Giáo-Lý trong nhiệm kỳ thứ hai, Bản Đạo lại
đến với chư hiền đệ hiền muội cũng trong ý nghĩa đó.
Miễn lễ toàn thể đàn trung an tọa.

THI BÀI:

*Ba năm qua tảo tần với Đạo,
Cũng ba năm khảo đảo sây sàng,
Thăng trầm đến với Cơ Quan,
Cho người hướng đạo ngõ ngang bước đi.
Thương chư đệ dốc vì đại cuộc,*

Vời nhưn sanh trên bước hoạn đồ,
Dốc đem đạo lý diễn phô,
Cho người trần tục điểm tô đạo vàng.

Trải khó nhọc lại càng khó nhọc,
Gặp gian lao lắm lúc gian lao,
Tinh thần vong kỷ đề cao,
Vị tha là việc giời trau hằng ngày.

Không chia cách đó đây chi phái,
Chẳng rẽ chia nội ngoại ngã nhưn,
Quyết đem chủ nghĩa Chí-Tôn,
Đạo lành chan rưới khắp trong nhưn loài.

Tiếng chỉ trích chê bai xấu tốt,
Lời phê bình một một, hai hai,
Cũng đều gác bỏ ngoài tai,
Để lòng an ổn dạn dày quả công.

Dốc đem Đạo phổ thông đại chúng,
Quyết kết đoàn đồng chúng giáo lương,
Diễn hình hai chữ tình thương,
Kêu nhau chung bước trên đường quả công.

Lấy Đạo đắp non sông tổ quốc,
Dùng Đức kêu chúng tộc hiệp vầy,
Bớt lòng chia cách đông tây,
Để cho Hồng Lạc khỏi ngày diệt vong.

Thương đệ muội gia công ngày tháng,
Tháng rồi năm dày dạn khó khăn,
Không vì chướng ngại cản ngăn,

*Dốc công tâm chí lẫn phăng tới cùng,
Đó là chí người hùng trong Đạo,
Sẵn sàng vui chịu khảo đặng cay,
Nêu cao hai chữ Cao-Đài,
Cứu nguy dân tộc những ngày điêu linh.*

*Bần Đạo đã thương tình vì đó,
Cho hơn viên lớn nhỏ nữ nam,
Chi nên lỗ lúc xao tâm,
Lỡ khi sơ suất cũng làm nỡ cho.*

*Dùng lời lẽ dặn dò an ủi,
Lấy đạo tâm gân gùi khuyên lơn,
Để cho đệ muội không hờn,
Vui lên nhịp bước thẳng chơn đến cùng.*

*Nhìn cảnh tạm buổi cùng Nguơn Hạ,
Lòng xót thương cho cả sanh linh,
Mấy ai xét cạn chơn tình,
Mấy ai biết được đời mình ngày mai.*

*Trong bể hoạn dậm dài đen tối,
Giữa loài người giả dối điêu ngoa,
Tuy rằng mặt mũi người ta,
Mà trong tâm não quỷ ma điên cuồng.*

*Muốn cứu kẻ hiền lương tu sĩ,
Ra khỏi vòng khổ lụy liên can,
Chi nên phổ biến đạo vàng,
Tình mê người giữa khổ nàn diệt vong.*

Có khôn ngoan dặn lòng cho chặt,

*Có khôn ngoan nắm chắc nghĩa nhân,
Đừng lằm thọt thính nhãn quan,
Mà sa hố thẳm lại càng khó lên.*

*Một năm qua làm nên lễ Đạo,
Trên bước đường hoài bão Cơ Quan,
Tiến lên cùng bước nhịp nhàng,
Đều đều sau trước trên đàn Phổ Thông...*

*Đêm thanh vắng để lời đạo lý,
Cho khắp trong chư sĩ muội hiền,
Nôm na lời tục lý Tiên,
Đọc rồi sẽ thấy thâm uyên Đạo Trời.*

*Tuy chỉ là dạy người bạn khác,
Xem học đi chẳng khác dạy mình,
Lo tu cho được chơn tình,
Chắc rằng sẽ có Thần linh hộ trì.*

*Đem gieo giống, gieo chi lên nấy,
Người ở đời việc quấy việc lành,
Khá tua chọn lọc biện phân,
Lựa điều chánh Đạo lẫn phăng đến cùng.*

*Buổi mạt kiếp đồng chung nhân loại,
Rán lo tu sớm thoát khỏi vòng,
Trong lò hỏa ngục cháy nung,
Cho tiêu nghiệp quả khắp cùng đó đây.*

*Lời dạy cũng đã dài đây đó,
Khuyến nữ nam chịu khó học hành,
Học rồi tìm hiểu cho nhanh,*

Hiểu rồi hành động cho thành người tu.

THI:

*Tu hành chẳng luận khó nghèo sang,
Ai cũng tu thân được dễ dàng,
Làm chủ bản tâm là việc khó,
Mà làm cho được mới người ngoan.*

THĂNG...

14. CÓ NGƯỜI MÀ CŨNG CÓ TRỜI

NGỌC MINH ĐÀI, Tuất thời Rằm tháng 4 Mậu Thân (11-5-1968)
— *GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-BẠCH KIM-TINH*

THI:

*Nào ai muốn đến cõi Tiên Tòa,
Để thoát thành sáu chốn giới ba,
Khắc phục nội tâm tìm chánh giác,
Đoạn lìa nghiệp chướng kịp theo Ta.*

GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-BẠCH KIM-TINH,
Bản Đạo chào chư hướng đạo, mừng chư hiền đệ hiền
muội đàn trung đẳng đẳng.

Hiền đệ hiền muội! Đương giữa lúc loạn ly nguy
khốn mới tìm ra lý Đạo và lẽ công bình của Đấng Tạo
Vật. Chư hiền đệ hiền muội đã đặt nhiệm vụ cùng đạo
đức lên trên mọi chướng ngại, mọi sợ hãi, đến cùng Bản
Đạo hôm nay để thỉnh giáo. Đó là một tinh thần cao quý
đáng khen ngợi, đáng khích lệ. Bản Đạo miễn lễ, đàn
trung bình tâm an tọa.

Chư hiền đệ hiền muội! Đã sanh ra kiếp làm người,
dầu hàng trượng phu chí sĩ đến hạng cùng đỉnh dân dã,
dầu là hàng vĩ nhân đạo đức hay đến hạng tít hữu môn
đồ, ai ai cũng có một quan niệm hoài bão là đem hạnh
phúc đến cho mình, cho gia đình hoặc quốc gia xã hội

cùng nhân loại. Mỗi người có một phương pháp và quan niệm riêng, chung qui cũng là nguồn cứu cánh hạnh phúc yên vui cho đời người.

Như những hàng trượng phu chí sĩ, dốc đem trí khôn, tài lực khéo khôn của mình tìm ra những môn học sửa thế tạo thời, dốc làm sao từ cá nhân đến tập thể đều được giải thoát những nghèo túng gông cùm trói buộc của địa vị con người, nhưng chung qui lại đưa đến chỗ thất bại dưới mọi hình thức, hoặc gia đình ly tán, hoặc quốc phá gia vong, là bởi vì quan niệm hoài bão thì có, tâm trí hơn lực thì có, nhưng không có suy hiểu lẽ Đạo Trời. Dùng trí người hoán cải Thiên Địa, giai đoạn đầu có phần tốt đẹp, rồi tự kỷ ám thị, đến tự đắc tự phụ, dùng mọi lý trí của con người nên đã gây ra bao điều tội ác đến diệt chủng diệt nòi, vì lòng tham vọng không được kiểm soát.

Phương diện khác: những hàng Giáo Chủ, những bậc vĩ nhân, cũng có quan niệm và hoài bão đem hạnh phúc đến cho loài người. Hạng sau này đã tiến hơn một bước là luôn luôn nhắm vào lẽ Trời Đất cùng vạn vật, đem đạo lý ra xây dựng đời. Trong đó có nhiều người thành công trong muôn một, mà cũng đã có lắm người không đạt được hoài vọng. Vì đã là người, còn mang nhục thể, ắt còn chứa đựng phàm tâm. Hễ có phàm tâm, thì còn ích kỷ, còn dục vọng. Chính vì đó là nguồn gốc phát sinh dẫn người đi vào chỗ thất bại, đó là không thông suốt được lẽ Đất Trời.

Thử xem muôn vật trong Trời Đất, từ loài côn trùng thảo mộc, bò bay máy cựa, mỗi mỗi đều thọ bẩm lẽ hằng sống của Đất Trời: như chim biết bay thì bay, cá biết lội thì lội, muôn thú vẫn sống với thực phẩm của mỗi loài.

Còn người tánh linh hơn vạn vật thì mực sống thanh khiết trời bực cao hơn. Mỗi loài mỗi vật đều thọ bẩm sự dinh dưỡng của Đất Trời. Nếu có bàn tay khéo léo nào chen vào sửa đổi phụ họa với lẽ Trời Đất hầu canh tân cho vạn vật được trời thêm tốt tươi đẹp đẽ thì cảnh vật thơ mộng ngoạn mục đẹp đẽ biết là bao! Bởi vì dẫu canh tân, cũng giữ căn bản thiên nhiên thuần nhứt của nó. Trái lại, nếu canh tân mà càng ngày càng xa lìa căn bản thiên nhiên thuần nhứt của nó thì sẽ điều tàn và tận diệt chẳng sớm thì muộn, hoặc cũng sẽ trở về với nguyên thủy thiên nhiên của nó.

Thí dụ như trên cánh đồng hoang hoặc một khu rừng vô chủ, trong đó có muôn loài thảo mộc chen chúc nhau sống dưới định luật thiên nhiên, cây to bóng mát che chở cây nhỏ cây con. Những cây nhỏ yếu, số kiếp tiêu tàn trước sẽ làm phân nuôi dưỡng số cây còn lại. Tuy thân xác tiêu ra phân đất nhưng hột vẫn còn rụng xuống mọc lên trên mảnh đất ấy. Cứ như thế luân chuyển liên tục đời này sang đời khác, khu rừng cũng vẫn ngoạn mục xinh tươi cho nhiều giới đến khảo cứu về thảo mộc. Trong lúc đó, có một bàn tay người muốn đến và tàn phá khu rừng đó để lấy nền đất trồng toàn là kỳ hoa dị thảo. Nếu người thợ vườn ấy tuổi già sức yếu sắp bỏ cuộc đời, có ý gây dựng số người nối chí và mục đích tối cao của mình để săn sóc chăm lo bồi dưỡng miếng vườn ấy được bền bỉ là huê viên, thì sẽ còn được bền bỉ. Trái lại khi người thợ vườn ấy qua đời, không người hiểu mục đích của sự lập vườn, không nối chí người lập vườn, một thời gian, kỳ hoa dị thảo lần hồi tàn tạ. Thời gian sau và sau nữa sẽ trở lại khu rừng hoang dã như tự thuở nào.

Chư hiền đệ muội! Hãy để ý vào những viện dẫn trên đây mà tìm lẽ đạo. Nhớ luôn luôn ghi lòng: **Có người mà cũng có Trời**. Đừng dùng tài trí mưu lược của người mà đưa nhơn loại quốc dân đến chỗ diệt vong, thì đạo lý cũng không còn nghĩa gì của nó.

THI:

*Vì thương nên mới dặn dò riêng,
Nhắc nhở luôn luôn các muội hiền,
Khắc phục tiến lên hàng sĩ tử,
Chờ ngày chiếm bảng học trò Tiên.*

Bần-Đạo ban ơn toàn thể, Bần-Đạo lui điếu.

THĂNG...

**15. TRÁCH NHIỆM CỦA CƠ QUAN PHỔ THÔNG
GIÁO LÝ**

NGỌC MINH ĐÀI, Tuất thời Rằm tháng Bảy Mậu-Thân (8-8-1968)
— *GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-BẠCH KIM-TINH*

GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-BẠCH KIM-TINH,
Bản Đạo chào chư hiền đệ hiền muội tam ban.

THI

*Định luật tương quan cõi thánh phàm,
Hoàng khai Đại Đạo độ kỳ tam;
Mây trời vận chuyển cơ qui nhứt,
Chẳng phải Chơn Nhơn ắt khó làm.*

Chư hiền đệ hiền muội, đang lúc nhơn sanh khổ khổ chư hiền đệ hiền muội vào Đạo tu hành để cứu mình và đem đức tu mà bồi công lập quả trên phần phổ độ nhơn sanh, thì Bản Đạo khuyên chư hiền đệ hiền muội nên ý thức trách nhiệm của đương sự trong giai đoạn này và phải thanh tịnh linh tâm để tự vấn xem vì sao ta có trách nhiệm ấy, mà trách nhiệm ấy được để vào thời kỳ nào đối với Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, trong khi các tổ chức Đại Đạo đã thành hình, các chánh thể đã xây dựng trong cõi đất Việt Nam, ngõ hầu tìm thấy khúc quanh của thế sự cùng Thiên Lý mới thấu triệt được cơ siêu mẫu trong luật tuần hườn ngộ hầu chuyển hóa, thì trách nhiệm mới được

thành công trên quả vị.

Sự học tập của chư hiền đệ hiền muội trong hai nhiệm kỳ, dầu được bao nhiêu, nhưng phải thông suốt tôn chỉ và lập trường của Cơ Quan hiện có sẽ đem lại Đại-Đạo Tam-Kỳ Phổ-Độ một tương lai cứu cánh như thế nào, thì sự hành đạo phổ thông giáo lý của chư đệ muội mới trọn vẹn được. Nếu không vậy, cũng như lời dạy của Đông-Phương Chưởng-Quản, là Cơ Quan sẽ biến thể thành một cơ quan tầm thường đi mất.

THI:

*Đáng thương khách tục ở trong đời,
Tương luật Thiên điều ấy việc chơi;
Khuất mắt càng trông càng thấy rõ,
Bao nhiêu nghiệp quả chôn dòng khơi.*

THI BÀI:

*Kìa thế sự đang hồi nguy khốn,
Nợ nơn tâm xáo trộn khôn lường;
Trí tài dù muốn phô trương,
Ngoài vòng Thiên luật khó tường giá chơn.*

*Chí hùng anh chẳng sồn lao lý,
Nợ tang bồng khó lụy thân danh;
Phải chẳng đành hoặc chẳng đành,
Ai khôn ai đại sử xanh ghi để.*

*Càng đeo đuổi bến mê biển khổ,
Càng xa vời vực hố kẻ bên;
Vinh quang thế lộ khó bền,
Phải tay Thượng Đế sắp nên cuộc trần.*

*Khuyên chư đệ có thân ầu phải,
Phải lo lường thân đại hay không;
Đừng cho mờ tối linh hồn,
Xem trò thế sự bảo tồn tương lai.*

*Thế mới biết nam tài nữ liệt,
Có ai rằng chánh thuyết chung hòa;
Mở màn trong giới quần thoa,
Nêu cao trách nhiệm nước nhà nữ lưu.*

*Trước cảnh khổ dầu mưu hay trí,
Buổi Hạ nguơn dầu sĩ, dầu quan;
Muốn xây hạnh phúc an toàn,
Chung tay góp sức đôi đàng đạo tâm.*

*Nữ Chung Hòa tình thâm chia sẻ,
Cùng vạn dân bốn biển một nhà;
Uy linh VÔ CỰC ban ra,
Cố công vượt khỏi ái hà hườn nguyên.*

*Phản trách nhiệm cơ duyên gây tạo,
Dem tình thương hoài bão thân danh;
Dầu xây vạn lý trường thành,
Sao bằng sống cảnh thái bình muôn năm.*

*Đừng ngại bước khó khăn thế lộ,
Đừng xao lòng vì chỗ gian nguy;
Dem thân vào cảnh tu trì,
Vị tha bác ái từ bi điểm đầu.*

*Độ là độ kẻ sâu người khổ,
Vớt là mong vớt chỗ trầm luân;*

Cứu nguy tội lỗi phật trừng,
Người tu trước phải xem phần đó hơn.

Đời không khổ không cần mở Đạo,
Người tội tình mới bảo người tu;
Nhờ nơi kẻ sáng dặt mù,
Không mù ai lại công phu theo mình.

Trước kẻ tội tử tình khoan thứ,
Trước việc công xử sự vẹn toàn;
Đó là đạo đức vinh quang,
Cho người tu niệm cho hàng Nữ Chung.

Trước những cảnh hãi hùng tang tóc,
Người đạo tâm đỡ khóc đỡ than;
Vì cùng huyết nhục đồng bào,
Non sông đắm máu, họ hàng phơi xương.

Đem nghị lực làm phương cứu trợ,
Góp tinh thần nâng đỡ đồng bào;
Tuy rằng công thiếu phước cao,
Nêu cờ phổ tế trước sau cộng đồng.

Chư hiền đệ ở trong phận sự,
Lão ban ơn tuần tự tu hành;
Nữ nam trọn một điển lành,
Trên đường lập đức kết thành vị ngôi.

Đời ly loạn trong hồi ly loạn,
Phận thanh niên cho đáng thanh niên;
Nhà Nam giữ một mối giềng,
Khí hùng muôn thuở Rồng Tiên vẫn còn.

*Khép mình vào hành tròn hạnh Đạo,
Đáng ngợi khen thuần hảo chánh chơn;
Thanh niên là cột là rường,
Trong vòng đạo đức lập trường phục hưng.*

*Phải nhớ rằng những phần tuổi trẻ,
Giữa trường đời ắt sẽ gian nguy;
Vì chung thể cuộc hạ kỳ,
Phải nên dụng Đạo định qui việc làm.*

*Quả muốn kết cần châm phần nước,
Công muốn thành cần được chỉ truyền;
Của người đạo đức thâm uyên,
Chánh tâm chánh tín cơ duyên dặt dều.*

*Đừng vội vã ra chiêu hăng hái,
Trước cảnh đời phải trái không so;
Sang sông phải cậy con đò,
Tương lai vững chắc tự trò đắp xây.*

*Một thế hệ sau này tiếp nối,
Tiếp nối đời thay đổi Thượng Ngươn;
Sống trong Thiên luật tuần hoàn,
Sáng soi Thánh đức cõi trần hưởng chung.*

Sau đây, Bản Đạo khuyên chư đệ muội một lời cuối cùng:

Mọi sự trên thế gian đều có một quyền năng sắp xếp, mà hành động và ý chí của con người phải thuộc trong vòng quyền năng định luật ấy, chỉ được phát huy bằng tâm linh thánh thiện không bị mờ tối bởi vật dục che lấp đó thôi. Đừng bi quan cũng đừng lạc quan, những gì

chưa đến nó sẽ đến.

Bản Đạo ban ơn lành chư hiền đệ hiền muội vững tâm hành chánh Đạo. Thăng...

16. QUYỀN PHÁP

*NAM THÀNH THÁNH THẮT (SAIGON), Ngọ thời, mừng 1 tháng Giêng
Kỷ Dậu (17-02-1969) — GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-BẠCH KIM-TINH*

GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-BẠCH KIM-TINH, Bản Đạo mừng chư hiền đệ hiền muội!

THI:

*Xuân đến trong lòng khách thường Xuân,
Thường Xuân mới biết vẻ thanh tân;
Non cao sừng sững Trời xanh biếc,
Biển rộng bao la nước trắng ngần.
Tòng bá đã quen đường tuế nguyệt,
Kính ngư hẳn dạn cuộc phong vân;
Chuyển luân một loạt cho Xuân đến,
Xuân đến trong lòng khách thường Xuân.*

Mùa Xuân năm Kỷ Dậu, để mở một niên trình mới của cơ Đạo, Bản Đạo thừa Thiên ý đến trao chư hiền đệ hiền muội một vấn đề cần yếu. Miễn lễ đồng an tọa.

Chư hiền đệ hiền muội! Muốn chạy loạn phải lo bề trị loạn. Muốn thành công phải thấu triệt lý thành công.

Kìa những câu: “**Thiên thượng Địa hạ duy ngã độc tôn**”, “**Thiên nhưn hiệp nhưt**”, “**Tạo Tiên tác Phật thị do tu**”, “**Thầy là các con, các con là Thầy**”. Vì sao mà nói

như thế? Do đâu mà có và muốn có phải làm sao?

Đây, Bản Đạo muốn nói đến “**Quyền Pháp**”.

Đại Từ Phụ nắm quyền pháp mới chuyển cơ sanh hóa vạn vật vũ trụ. Con người nắm được quyền pháp mới chuyển đưa vật loại vào thiên lý và chuyển Thiên lý vào vật loại. Hiệp Thiên Đài nắm giữ quyền pháp mới đưa Cửu Trùng Đài vào Bát Quái, chuyển lý hành tàng của Bát Quái vào Cửu Trùng. Kẻ giác ngộ, người tu hành có quyền pháp thì mới đưa Đạo vào đời và đạt mục đích cứu nhân độ thế.

Vậy quyền pháp là cơ, là lý, là phương định đưa tuyệt đối vào sở vật tương đối, chuyển vô thường giả tạm vào siêu nhiên bất diệt.

Nếu không làm được Đông thành Xuân, phạm tục thành Tiên Thánh, loạn nên trị, chiến đấu ra an bình, vị kỷ ra đại đồng, chính là chưa đạt được quyền pháp đó.

Quyền pháp không giao riêng cho ai, cho xã hội nào, cho tôn giáo nào. Quyền pháp có vẫn có, tùy tâm ý mà đạt định, tùy sứ mạng mà nhận lãnh.

Hãy nhìn xem quả trứng gà, chư hiền đệ muội sẽ thấy những gì? Bản Đạo muốn nói ở đây là quyền pháp từ rất nhỏ cho đến rất lớn đều từ **Thượng-Đế** mà sanh, từ **Đại Từ Phụ** mà thành.

Sở vật thực tại được tạo thành và biến sanh đều do quyền pháp. Điểm quyền pháp ở đây là cái ngòi của quả trứng. Những cái ngoại thức nội tại có đủ, nếu cái ngòi thật tốt thì quả trứng gà sẽ biến thành con gà sau một thời gian nào đó. Trái lại, nếu không có điểm quyền pháp của **Thượng-Đế** ban, dầu có đủ điều kiện quả trứng vẫn

hư hoại.

Trong sở vật thực tại con người, điểm quyền pháp là linh hồn. Nhờ đó mà sinh ra, trưởng thành, và có thể tiến hóa đến mức đổi phàm thành Thánh, thay tục hóa Tiên được. Đó là một thí dụ nhỏ của quả trứng. Còn sở vật thực tại rất to tát trước thời tạo Thiên lập Địa là ngôi **Vô Cực Diêu Trì**, và điểm quyền pháp được chứa đựng là ngôi **Thái Cực**, là **Thấy**. Chính quyền pháp nằm trong sở vật thực tại chuyển biến và hóa sinh vạn loại. Cũng chính nhờ đó mà không một vật nào biến mất và cũng không có gì là tân tạo.

Một thí dụ khác: Một tòa lâu đài to tát, đó là một sở vật thực tại đẹp đẽ vì không có quyền pháp cũng như cái quả trứng không ngòi. Do đó trứng sẽ hư hoại, lâu đài sẽ sụp đổ trong thời gian dầu có muốn hay dầu không có muốn.

Đạo Thấy cũng thế. **Hiệp Thiên Đài** nắm giữ quyền pháp. Nhờ đó mà có Tòa Thánh, Hội Thánh, Thánh Thất, Thánh Tịnh, Tân Luật Pháp Chánh, và truyền lưu giáo lý Đại-Đạo.

Trong hiện tình nhân loại phân tranh chiến đấu, đó chính là sở vật thực tại đang biến dưỡng. Một là nếu như quả trứng không ngòi, thế giới này sẽ tự hủy diệt. Hai là nếu có điểm quyền pháp thì thế giới này sẽ tạo một Thiên Đàng thuần chánh.

Con gà chỉ là con gà, sau khi tự phá vỡ vỏ trứng. Thế giới này cũng thế. Hãy suy gẫm!

Các Tôn Giáo hiện có chỉ là các cấu tử chớ chưa phải là “Đạo”, là “Tôn Giáo Cứu Thế”. Vì lẽ đó **Đại Từ Phụ**

mới ban quyền pháp. **Quyền pháp là Thầy, là Đạo**, là động năng thúc đẩy tạo thành Thánh Đức sau Hội Long Hoa.

Bản Đạo đã nói: **Quyền pháp là Thầy, là Đạo**. Nhắc lại, **Đạo chớ không là Tôn Giáo**.

Trong sở vật thực tại của tôn giáo trên thế giới, tất cả các tôn giáo từ xưa nay đang biến dưỡng tranh chấp để tiến hóa. Sự tiến hóa không là hỗn tạp mà từ sự mâu thuẫn.

Đại Từ Phụ dựng Cao-Đài nơi vùng Đông Nam Á này để làm quyền pháp. Chính sứ mạng quyền pháp này thúc đẩy mọi sở vật thực tại tôn giáo kết thành thực thể “Đạo Cứu Thế” trong Tam Kỳ Phổ Độ, cũng như cái ngòi gà trong quả trứng vậy.

Nhìn lại điểm quyền pháp mà **Thượng-Đế** đã đặt để cho dân tộc này chưa làm tròn sứ mạng của quyền pháp vì tôn giáo hiện hữu còn tranh chấp là chưa tạo được một thực thể Đạo thuần chánh để cứu thế.

Không phải **Thượng-Đế** cấy lúa trên tảng đá hay trao quyển binh thư cho người mù chữ. Ngoài ân ban, **Đức Thượng-Đế** còn nhận thấy dân tộc này có thể thực hành sứ mạng “**Hảo Nam Bang, Hảo Nam Bang, Tiểu quốc tảo khai hội Niết Bàn**”.

Bản Đạo nói để chư hiền đệ muội không lấy làm buồn mà để nhận một thực tế. Dân tộc này Đại Từ Phụ đã chọn như Gia Tô Giáo Chủ đã nói trong lễ Giáng Sinh “**chỉ có tâm thức thì sáng mà ý thức còn u tối**”. Chính vì vậy mà quyền pháp này chưa lập được.

Ngòi gà ở trong quả trứng không là trong trắng hay trong đỏ. Quyền pháp mà Thầy đã ban không phải là tôn giáo này hay tôn giáo khác.

Thử đứng trên nhịp cầu nhìn dòng nước chảy, giờ này và giờ sau, cũng thành cầu đó, cũng dòng sông đó, cũng cảnh vật đó, chư hiền đệ hiền muội! nó đã đổi khác rộng lớn với đây. Những cái qua tất phải trôi qua, những cái xưa cũ đều là xưa cũ. Tiến hóa không là tổ hợp mà là khai sanh.

Sứ mạng của dân tộc này to tát như thế, quyền pháp quan trọng như thế, không phải làm không được. Chư đệ muội hãy chờ đợi, việc sẽ đến và đang đến. Từ ngàn xưa, trên lịch sử đã từng được nghe và thấy rõ: **Việt Nam** – một dân tộc mà tất cả thế giới đều nhìn vào, không phải nhìn vào vì nó có sự đe dọa tàn phá cả thế giới, mà nhìn vào chính nó là một động năng cứu rỗi xây dựng mới trên toàn thể nhân sinh.

Muốn được vậy, chư hiền đệ muội phải làm sao, phải làm thế nào để phát huy quyền pháp được đặt để. Từ xưa các tôn giáo được tạo lên để giải quyết tâm linh, nhưng Tam-Kỳ Phổ-Độ, Thầy phải trao cho chư hiền, cho dân tộc này một quyền pháp Đạo để lập thành quyền pháp Đạo thực thể thuần chánh để cứu thế.

Tôn giáo là chiếc xe hỏa, mà người hành đạo phải biết rằng mình là hành khách. Nếu chư hiền cho rằng mình là xe hỏa thì đầu thời gian cho đến cuối thời gian cũng chỉ đi lại trên con đường thiết lộ.

Quyền pháp đạo thực thể cứu thế phải có trách nhiệm trên toàn thể nhưn loại. Không phải chỉ giải quyết vấn đề tâm linh, chính là giải quyết toàn diện cá thể con người.

Chư hiền đệ muội nên nhớ rằng: Nếu một quyền pháp, một phương thuốc trị dứt căn bệnh của dân tộc,

giải thoát sự hủy diệt của dân tộc này thì sẽ giải thoát được sự hủy diệt cả thế giới: “**Bảo sanh, nhân nghĩa, đại đồng**” – Lý thuyết là một lẽ mà quyền pháp có hay không để thực thi là một điều khác.

Muốn đại đồng cùng thiên hạ, hãy đại đồng với xã hội tại dân tộc của chư hiền trước đã. Trong cơn ba đào sóng nổi, thủy thủ chia phe giựt giành, chính là lúc những người sứ mạng phải vượt lên trên để an trị và thẳng tiến trên con đường cứu thế. **Chưa biết mà làm là nông nổi, đã biết mà không làm là hèn nhát.**

Chư hiền hãy ghi nhận lời này: Thiêng Liêng đã bảo chư hiền phục vụ cho nhơn sanh, Đạo sẽ phục vụ cho chư hiền. Bản Đạo nhắc lại cho chư hiền ghi lấy, nắm giữ quyền pháp đã ban cho thi hành đến nơi đến chốn, thọ lấy **địa linh** với **Thiên ý**, chỉ còn tùy theo **nhơn tâm** sẽ tự cứu rỗi hay tự hủy diệt; tận độ toàn nhơn sanh hay đọa lạc toàn thế giới.

Con ngựa hay thường khó trị. Muốn đạt đến một mục đích nào, điều tiên quyết là thấu rõ mọi khía cạnh của vấn đề trước. Đừng đi sau con ngựa, chư hiền sẽ bị phủ bụi của nó. Đừng đi sau con voi, chư hiền sẽ bị dơ vì phóng uế. Hãy cầm cương ngựa, hãy cỡi lưng voi. Nếu chưa được, Bản Đạo bảo cho hãy tránh xa để khỏi bị dày đạp. Tránh xa không phải là chạy trốn mà tránh để sửa soạn sự thành công. Phía sau chư hiền là chuỗi ngày lịch sử, phía trước chư hiền là ánh sáng rực rỡ của **Đức Thượng-Đế**, dưới chân chư hiền là nhơn loại, là hố sâu vực thẳm. Chỉ còn một việc hãy nhìn thẳng vào thực tế để chế ngự thực tế.

Cuối cùng, Bản Đạo muốn nói rõ: **Quyền pháp Đạo không là điều cai trị. Quyền pháp đạo chính là sự thương yêu giải thoát cai trị để tiến hóa.**

THĂNG...

17. VUN QUÉN MẮM NON LÀ CẦN THIẾT VÀ LẤY ĐẠO LÝ LÀM LỄ SỐNG CHO ĐỜI MÌNH

NGỌC MINH ĐÀI, *Tuất thời Rằm tháng Giêng Kỷ Dậu (3-3-1969)* —
GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-BẠCH KIM-TINH

GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-BẠCH KIM-TINH, Bản Đạo mừng chư hiền đệ hiền muội.

THI:

*Thế loạn khuyên người rán định tâm,
Huyền linh phép báu đã trao cầm;
Gìn thân tế chúng cơn phong bão,
Mới biết đạo mẫu lý diệu thâm.*

Nơi đây đã được rất nhiều ân điển chan rưới, chỉ tiếc rằng nhơn sanh còn sa ngã trong dục vọng thường tình, lẩn chen tranh đấu, sớm tối đua đòi quyền lợi, quên mất bản thân đã chịu bao nhiêu nỗi nắng sương mưa gió trên thế lộ, và trước mắt vẫn còn bao nhiêu cạm bẫy chông gai hầm hố đón ngăn, người đời vẫn lao mình lướt tới.

Đối với lòng bác ái từ bi của chư Tiên Phật, đối với đức háo sanh của Thượng Đế, nhơn sanh đã quên và dường như không còn ý niệm được sự cứu cánh vô hình, nên Thánh Đường sẵn có, tay hướng đạo sẵn mở rộng dang xa, nhưng không che chở nâng đỡ ôm gồm gì được cả, thật đáng thương thay!

THI BÀI:

*Trên Thượng Đế ơn lành chan rưới,
Dưới nhơn sanh nhuần gội hồng ân;
Tam-Kỳ Phổ-Độ hạ trần,
Giống lành gieo rải khắp phần Việt Nam.*

*Cùng coi tạm ai phạm ai Thánh?
Cùng thế đồ, cùng cảnh trần la;
Nguyên nhân sứ mạng đâu là?
Thánh Hiền Tiên Phật suy ra ai nào?*

*Lập một nước để trao quốc chánh,
Mở Đạo Trời khó định nhơn tâm;
Trải qua đã mấy mươi năm,
Tiền đồ còn hỡi xa xăm mặt mờ.*

*Chọn sứ mạng trao cờ Đại Đạo,
Nhờ tay phạm hoài bão tình thương;
Cho đời bớt nỗi tai ương,
Vượt qua Nguơn Hạ khoa trường để tên.*

*Trải mấy năm chí bền lo lắng,
Hai nhiệm kỳ ngọt đắng sót chia;
Học hành đã đến thời kỳ,
Đồ thơ cất gánh một khi lên đường.*

*Đời đang khổ biểu dương tài đức,
Đạo đang chờ những bức thánh tâm;
Trở về đường lối diệu thâm,
Lập đời Thánh Đức muôn năm thái bình.*

Đối với các tổ chức, riêng Cơ Quan Phổ Thông Giáo

Lý có khác hơn là tuân tự nhi tiến. Điều cần nhất, huấn luyện một số nhân tài đức hạnh để tương lai có người kế tiếp và kiện toàn nội bộ, nghiên cứu giáo lý.

Chư hiền đệ muội luôn luôn ghi nhớ cái nguyên tắc “Tre tàn măng mọc”, và phải có phương pháp dung dưỡng lớp măng ấy theo đường lối tổ chức có chuẩn thẳng qui củ, theo đường lối chánh đạo trong quyền pháp đạo luật.

Chư hiền đệ muội đừng nhắm vào tuổi đời cá thể của mình mà đốt giai đoạn trưởng thành của cơ đạo. Mỗi người mỗi việc, hành cho đến nơi đến chốn. Mỗi một lớp người xây đắp một giai đoạn, mỗi một thế hệ nhân sinh xây dựng một bước tiến một cấp cao. Về nhiệm vụ vun quén măng non là cần thiết, vì mỗi tổ chức nào cũng phải cần đến lớp người nòng cốt có căn bản, tổ chức có được tiến triển kết quả mau chậm đều do lớp người nòng cốt trong nhiều thế hệ kế tiếp.

Trải qua hơn bốn mươi năm, lớp măng non nếu có ai làm bản thống kê thì sẽ được một con số đáng kể, nhưng lớp măng non ấy không được ai dung dưỡng chăm sóc, vì thế cho nên trong đó có những chồi non bị cây già lấn ép, có những lớp tùy hoàn cảnh vượt lên không trật tự, không hàng ngũ, cũng có lớp bị sâu bọ tiêu diệt. Rất mĩa mai thay!

Phần nhiều gia đình Thiên Phong Chúc Sắc, Chúc Việc đến hàng đạo hữu, cha mẹ có đạo Cao Đài, con cái lại đi đạo khác, rồi trở về chống đối lại đường lối hành đạo của cha mẹ.

Vấn biết đạo nào cũng quý, cứu cánh cùng rốt cũng như nhau. Điểm đề cập nơi đây là khía cạnh giáo dục của phận làm cha mẹ. Đó là chưa nói đến đa số lớp trẻ đi Chùa

Thất tụng kinh làm đám, nhưng có ai hỏi tại sao vào đạo thì chúng trả lời mỗi đứa khác nhau. Đứa thì vào đạo vì thấy trang lúa muốn vào cho vui; đứa thì tại cha mẹ bảo không dám cãi; đứa thì thấy cha mẹ làm thì bắt chước nhưng không biết để làm chi; đứa thì sợ quỷ ma dẫn hồn xuống địa ngục nếu không cầu cạnh với Thiêng Liêng; đứa thì sợ tai bay họa gửi; đứa thì muốn may mắn mọi sự trên đường đời nhờ có công đi Chùa Thất. Không nghe đứa nào nói đến nhiệm vụ giáo dân vì thiện hay hoàn thiện hóa bản thân, hay nhờ đạo đức hóa mọi nếp sinh hoạt xã hội quốc gia để an bình thịnh trị cho non sông tổ quốc.

Đừng ai qui lỗi hoặc trách cứ tại sao chúng nghĩ vậy mà không nghĩ vậy, vì tổ chức từ cấp lãnh đạo tinh thần thiếu sót khiến cha mẹ chúng chẳng có đường lối hoài bão hướng thượng rồi bảo sao chúng lại có được tinh thần ấy.

Thế thường hay tôn trọng những bậc vĩ nhân, những hàng Giáo Chủ, mà không tự tạo cho mình hay cho tập thể trở nên những bậc vĩ nhân ấy. Thử hỏi, những bậc ấy đâu phải từ trên trời rớt xuống, cũng từ bào thai nhục thể mà sanh.

Trở lại nội tình Đại-Đạo Tam-Kỳ Phổ-Độ, **nếu cứ theo cái đà cũ, dầu chư hiền Thiên phong Chúc Sắc toàn đạo có sống đủ 2.500 năm cũng thế thôi, vì không có óc canh tân nghiên cứu khai thác lý nhiệm mầu của Đạo mà Chí Tôn cùng hàng Tam Giáo đã vạch sẵn.**

Ngày nay trước hiện tình cơ đạo, nếu lấy theo thường ý thì bi quan, nhưng theo Thánh ý đó là điều lạc quan. **Nhờ có một khoảng thời gian tối tăm mù mịt, ai giỏi kiên tâm trì chí thắp lên ngọn đuốc quang minh soi đường mở lối, thì người ấy sẽ có rất nhiều bạn đường nối gót.**

Ngày nay cơ đạo cũng tương tự. Trước đêm trường tối tăm dày đặc, quyền pháp chẳng phân minh, mạnh ai cũng nói mình là chánh pháp, là đúng pháp, không có ai có quyền gì chinh phục điều khiển ai. Chư hiền đệ muội may mắn đến buổi chót của đêm trường được Từ Phụ Chí Tôn trao cho ngọn đuốc vừa châm diêm, giờ đây còn tùy nhiệm vụ và sứ mạng của những sứ đồ chấp hành có kiên trì cầm đuốc soi đường hay không, có sợ đêm trường rét mướt hay không, có sợ gai chông hay không, có sợ sương gió đất bùn làm bẩn y phục giấy dếp hay không, có sợ mất giấc ngủ trong chăn êm nệm ấm hay không, có biết nghĩ đến lớp người kế tiếp cầm đuốc thay thế mình tiếp tục con đường hướng về mục phiêu chánh hay không? Đó là những yếu tố cần thiết cho sự thành đạo sau này.

Bài học đạo cũng như bài học đời, càng học thấy càng khó, nhưng càng khó mới thấy được vinh quang trong sứ mạng. Leo lên đỉnh Hy Mã Lạp Sơn là việc khó ở thế gian, đã có hàng lớp người rũ xương dọc hai bên vệ đường, nhưng rốt lại sự vinh quang cũng sẵn đón chờ lớp người kiên tâm trì chí.

Chư hiền đệ muội lúc nào cũng thấy khó như người đạp xe lên dốc núi, tuy thấy đỉnh còn xa, nhưng nhìn xuống mình đã cheo leo giữa đoạn đường khá xa rồi vậy. Bản Đạo không nở khen suông để chư hiền đệ muội mãi nguyện mà an hưởng nên phải thổ lộ khoảng đường còn trước mặt.

Một thí dụ: **Cứu Trợ** - biết rằng lòng thương người trước cảnh cơ hàn tan nát nhưng sự âu lo cứu trợ không khi nào bằng sự âu lo cho đứa con bị nạn.

Việc lo đạo cũng thế. Có mấy ai lo đạo như lo sự sống

của cá thể và gia đình mình, nhưng nếu rủi gặp một tai nạn bất trắc nào đó, dám bán hết sự nghiệp để chạy chọt đút lót. Thương thay cho người đời chưa dám lấy lẽ đạo lý làm lẽ sống cho đời mình.

Sau đây là lời dạy chung chư hiền đệ hiền muội đã có tâm thành về đây châu lịnh Thiêng Liêng để mong được lời an ủi vỗ về giữa thời buổi loạn ly, thiên tai chiến họa, và được dạy chỉ đường lối tu hành. Trước nhất là chư hiền đệ muội có lòng tín nhiệm và cảm tình với đường lối hành đạo của Cơ Quan. Chư hiền đệ muội an lòng giữ gìn tâm đạo cho bền chặt, gọi là “**Đạo bất ly tâm**”. Hãy chân thành với lòng mình mà đi trên đường Đạo. Tất cả mọi hoạt động của mình phải nhắm vào mục đích tối thượng của đạo lý từ tư tưởng, ý nghĩ, lời nói, cử chỉ đến việc làm phải được sự chân thành, tỏ nỗi cảm tình và thổ lộ tình thương với tất cả mọi người mọi trường hợp. **Việc gì trước khi muốn nói hoặc làm cho ai, nên đặt mình trong hoàn cảnh người ấy để xem mình có chịu được những đối xử như vậy hay không. Nếu được thì làm, không được thì đừng.** Đó là tự mình kiểm soát hành động của mình đó, cũng là khuôn mẫu đạo lý Nho Giáo un đúc cho mình đó. Hằng ngày mình thường ước mong kẻ khác giúp đỡ phương tiện sinh kế, nâng đỡ con cái học hành, để lời dịu ngọt đối xử với mình, cùng mong Thượng Đế tha thứ tội lỗi và ban ơn cho mình. **Hãy lấy tất cả sự ấy ban bố và đối xử với kẻ khác. Đó là vốn luyện để dành trong kho vô tận và chắc chắn trộm cướp không lấy được, chiến tranh không tàn phá được,** đó là đạo lý thông thường bậc trung cấp. Hễ có chí, ai cũng làm được hết. Làm được bậc trung cấp là đã được 2/3 đoạn đường tu hành tào Tiên tác Phật rồi đó.

THI:

*Đạo lý nào đâu ở chốn xa,
Từ bên Thiên Chúa hoăc Di Đà;
Thích Ca, Lão Tử cùng Nho Giáo,
Do sự thiện hành chính bởi ta.*

THI:

*Bởi ta tha thiết đến hay không,
Việc ấy tùy nơi mỗi cõi lòng;
Ích kỷ vị tha thương hoăc ghét,
Tinh thần đánh giá sự thành công.*

THI:

*Thành công đâu phải đợi ai cho,
Thi đỗ nhờ công học mỗi trò;
Đừng nói học tài thi mạng ấy,
Đạo lành làm được của Trời cho.*

THI:

*Hoan hỉ nhìn xem trước điện tiên,
Trẻ già lớn bé có căn duyên;
Giữa thời vật chật giành xâu xé,
Cũng để ngày giờ kiếm Phật Tiên.*

THI:

*Phật Tiên thương mến để lời khuyên,
Hãy học theo gương của Thánh Hiền;
Việc thiện đừng chê dẫu lớn bé,
Lâu ngày đầy đủ bởi nhờ siêng.*

THI:

*Siêng lo hành đạo lập công phu,
Bất cứ người nào cũng dễ tu;
Sự sống hằng ngày chen đạo lý,
Khỏi cần thạch động với non vu.*

Thôi Bần Đạo để lời khuyên bao nhiêu cũng đủ. Rán mà nghiên cứu hiểu suốt mà thực hành. Ban ơn chung toàn thể chư hiền đệ muội, thẳng...

18. THẾ GIAN LÀ TRƯỜNG THI CÔNG QUẢ

*MINH-LÝ THÁNH-HỘI, Tuất thời 24 tháng 3 Kỷ Dậu (10-5-1969) —
GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-BẠCH KIM-TINH*

GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-BẠCH KIM-TINH, Bản Đạo chào chư hiền đệ hiền muội.

THI:

*Đời say Ta cũng muốn nên say,
Ngặt nổi còn mang sứ mạng này;
Tiên Phật vào đời quên vị lạt,
Nguyên nhân xuống tục lãng mùi chay.
Phước Trời vạn nẻo không người mượn,
Tội quỷ không đường lăm kẻ vay;
Bờ nước đến tròn thuyền chứa trét,
Thế nên thúc hối cả đêm ngày.*

Chư hiền đệ hiền muội! hôm nay cho đời chư hiền đệ hiền muội đến Minh-Lý Thánh-Hội nơi đây để chư hiền đệ hiền muội nhận thấy trọng trách của mình trong giai đoạn hiện tại với tiền đồ Đại-Đạo và cũng để chỉ dạy chư hiền đệ muội những điều cần thiết ngõ hầu xúc tiến phần công quả trên bước đường tu thân hành đạo. Vậy miễn lễ, toàn thể đồng an tọa.

Chư hiền đệ hiền muội! có khi nào chư hiền đệ muội

tự xét xem coi hiện giờ mình đang đứng đầu trong lúc càn khôn vận hành, cuộc đời thay đổi, vạn vật chuyển luân, phúc họa thưởng phạt từng giờ từng khắc một, và xem coi mình hiện ở giai đoạn nào trong thời hạ nguơn mặt kiếp, tà chánh lẫn chen, quỷ thần nan biện, người ta cùng ma quái đang chung đưng, đang giựt giành từng phút một. **Thời đại ân xá này, người chí tâm tu ắt dễ thành mà kẻ vô tình cũng dễ bị đọa.**

Chư hiền đệ muội có biết tại sao **Thượng-Đế** vẫn theo đuổi những hàng hướng đạo nhân sinh từng giờ từng khắc? Cũng như thế, Bản Đạo vẫn còn đa mang gấn bó với Thiên chức Giáo-Tông Vô-Vi Đại-Đạo Tam-Kỳ Phổ-Độ. Chư hiền đệ muội còn nhớ câu thơ: **“Đời cùng Tiên Phật xuống phạm gian”** chăng?

Người có công tâm tu tiến, ai cũng có thể thành công đắc Đạo. Dầu cho nguyên nhân xuống trần mà còn đắm say thế tục, mãi quanh quẩn trong bánh xe luân hồi thì cũng khó mà thoát ra khỏi vòng sa đọa.

Trên đời này đã có biết bao nhiêu là kẻ trí tài, nhưng người hiền tế thế an bang kể ra thật là hiếm. Đã có bao kẻ tài trí xuất chúng siêu quần, lấp biển dời non, nhưng người đứng ra xây dựng hòa bình cho nhân loại cũng là rất hiếm.

Tại làm sao đang giữa lúc nhân loại đang đứng gần hố thẳm của tử thần, người người đều nói hòa bình, mong muốn hòa bình, vận động hòa bình, càng vận động hòa bình càng chiến tranh nảy vọt, càng hô hào hợp tác sống chung lại càng rẽ chia ly tán. Như vậy, **tài trí có bặt chúng siêu quần đến đâu mà vẫn còn cái “ta” nhỏ hẹp, cái ích kỷ tầm thường cho cá nhân cùng phe nhóm, thì dầu có hô hào vận động muôn đời, thì nhân loại trong cảnh**

loạn lạc rẽ chia vẫn triển miên rẽ chia loạn lạc.

Thử dở lại chống sử cũ xem coi những hàng thánh triết, những bậc vĩ nhân ngày xưa đã an bình thịnh trị cho đời trong khi loạn lạc, họ đã có những bí quyết nào, những tâm trạng nào? *Cái tài khôn muôn đời của bậc vĩ nhân là mưu sự cho đời, cho nhân loại chứ không mưu sự riêng tư cho mình.*

Một đời người chỉ có mấy mươi năm, là kẻ hiền tài nhân sĩ, không nỡ hy sinh đời mình trong cái riêng tư nhỏ hẹp để làm mục đích tuyệt đối cho kiếp vi nhân. Nếu nói rằng mục đích cao cả, sự nghiệp vĩ đại của đời người là đỉnh chung, phú quý, uy quyền, danh vị, thì nơi chốn rừng sâu, loài hùm beo, sư tử cũng là uy quyền lợi lộc tuyệt đối cũng chẳng khác nào.

Được sanh ra kiếp làm người là đã cận kề bên hàng Thần Thánh Tiên Phật, có đủ điều kiện cảm ứng và thông công với các Đấng ấy. Đáng lẽ ra phải cố gắng sưu tầm học hỏi, tìm biện pháp để phụng sự Thiên cơ trong đường lối giáo dục trưởng dưỡng quần sanh, bảo tồn cơ sinh hóa. Có được những tâm trạng của các Đấng, hòa lẫn từ tâm tư cùng thực hành với các Đấng, đó là đã đắc quả vị tại thế gian đến ba phần tư sự nghiệp của các Đấng. Đừng có những mong vọng Thiên-Đường Cực-Lạc, Bồng-Lai Tiên-Cảnh, nơi chốn xa xôi miên không trung vô tận mà quên tạo lấy cảnh Thiên-Đường Cực-Lạc cho kiếp con người tại thế gian này, vì **thế gian là trường thi công quả, là nơi đủ điều kiện cho người thiết lập vị ngôi Tiên Phật. Đem đạo lý, tình bác ái của Thượng-Đế xây cảnh thái hòa, đó là tạo con thuyền Bát-Nhã cho khách lữ hành mà cũng chính cho mình ngày trở về ngôi Tiên vị Phật.**

Lòng mong gây dựng sự nghiệp của Thánh nhân có khác hơn người phạm tục là ở chỗ đó. Đừng quên rằng những người chung quanh ta, như gia đình thân tộc, bằng hữu, cùng tha nhân đều là phạm phu tục tử vì còn mang nhục thể. Có biết đâu trong hàng nhân sanh, những người chung quanh ta đã là Phật Tiên Thần Thánh hoặc quỷ ma cùng ác thú. Thử xem một cử chỉ, một lời nói, một hành động của một con người trong thường nhật là định giá trị người ấy thuộc hạng nào.

Chư hiền đệ thường sử dụng máy khâu thanh, tay lặn nút vắn để tìm làn sóng điện mà mình đang mong muốn. Vậy thì hãy dùng guồng máy Cơ Quan Đại Đạo đảm nhận một phần vụ để làm nút vắn dò lặn tìm kiếm làn sóng điện (làn Thiên điển) mà mình mong muốn trong đường siêu thoát. Có lưu ý, có mong vọng, có thiết tha, có thực hành tìm kiếm làn sóng điện là chắc chắn sẽ gặp và toại nguyện. Lòng có trống không, ý có thiết tha với các Đấng trọn lành, chắc chắn sẽ được cảm ứng hộ trì và tiết động được sự cứu rỗi. Ngược lại, lòng còn riêng tư, vị kỷ vị lợi, ý còn tham vọng những quyền lợi thiên cận, hư ảo, cũng sẽ tiếp nhận, nhưng tiếp nhận những làn sóng điện thích đáng với giai tầng trong chủ ý. Chính vì vậy mà mọi sự an lành tươi vui vững vàng và an bài cho hàng hướng đạo trung kiên trong mọi trường hợp, và cũng chính vì đó mà mọi rủi ro bất trắc hoạn nạn khôn lường đã dành sẵn và đón chờ con người bạc số.

Mình tu là lo phần cứu rỗi linh hồn, điều đó rất đúng không ai chối cãi. Nhưng trước hết phải tạo điều kiện cứu rỗi giữa con người và con người với nhau trong kiếp đời hiện tại. Nếu kiếp người mất cả từ lương tri đạo lý, lẽ

nghĩa liêm sỉ trung tín, dầu sống trong vinh hoa phú quý, không hơn gì trong cõi địa ngục tại thế gian. Phần nhân phẩm con người nhân sinh còn trong gông cùm địa ngục chưa ắt có điều kiện giải thoát để đến cõi Thiên-Đường Cực-Lạc ở phần chơn linh siêu việt.

Mỗi một việc làm, muốn được thành công trong tuyệt đích, điều kiện đòi hỏi con người phải để hết tâm trí và ngày giờ theo đuổi, từ gây dựng đến nuôi dưỡng trường kỳ.

Sức con người có hạn, tài trí con người có hạn, nhưng đường đời vạn nẻo, một lối hành thơ thần đến ngã ba đường, hãy chân thành mà chọn lựa một lối đi. Đừng do dự thần thờ rồi loay quay vẫn còn ở giữa ngã ba đường cái.

Chư hiền đệ hiền muội nên về suy xét lại từ ý nghĩ đến phần hành của mình mà hoan hỉ hoặc ưu tư để cầu tiến, xem coi mình đang ở giai tầng nào trong cõi vô thường này giữa lúc chánh tà lẫn lộn phân Thánh lọc phàm. Bản Đạo mong rằng tất cả những hàng thiện duyên sẽ thành công đắc quả chắc chắn và bất ngờ trong giai đoạn sắp tới. Dầu người trong Cơ Quan, dầu người đứng ngoài Cơ Quan, **biết được Thiên ý để thuận hành là mỗi người đều đắc quả**. Một tổ chức có tập hợp được sự dìu dẫn trông nom của Thiêng Liêng lại càng có điều kiện phát triển mau hơn.

THI:

*Mạnh bước mà đi chớ ngập ngừng,
Mặc dầu thế sự dưng dưng dưng;
Đường ngay lối chánh hành chơn Đạo,
Ngại đứng hai hàng mới sẩy chơn.*

THI:

*Sấy chun khó đứng cũng khôn ngồi,
Cao vọng làm chi những miếng môi;
Có sẵn lưới câu đang ẩn kín,
Biết rồi lại việc đã than ôi!*

THI:

*Than ôi thế sự xảo khôn lường,
Lành dữ chọn ai để một đường;
Buổi sáng hoan hô nhà ái quốc,
Đến chiều đả đảo kẻ phong vương.
Trò đời muôn mặt nghe càng ghét,
Kẻ thế đổi đời nghi cũng thương,
Chỉ có người tu còn biết sĩ,
Đem tình bác ái rải muôn phương.*

Bần Đạo chào chung tất cả, thăng...

19. KIỂM ĐIỂM ƯU VÀ KHUYẾT ĐIỂM QUÁ TRÌNH HÀNH ĐẠO MỘT NĂM QUA

NGỌC MINH ĐÀI, *Tuất thời 23 tháng chạp Kỷ Dậu (30-1-1970)* —
GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-BẠCH KIM-TINH

GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-BẠCH KIM-TINH.

THI:

*Giáng trần nào phải để ngao du,
Muốn độ người đời biết chữ tu;
Tu tánh tu tâm trừ nghiệp chướng,
Tu nhân tu quả lánh oan thù.
Tu không tham dục nên Tiên Phật
Tu chẳng lợi danh thoát ngục tù;
Xây dựng Đạo nhà yên việc nước,
Nhà yên nước trị rạng công phu.*

Bần Đạo mừng chư đại diện các Thánh Thất, Thánh Tịnh, mừng chư hiền đệ hiền muội đẳng đẳng đàn trung.

Thấm thoát đã giáp một vòng Xuân Hạ Thu Đông, Bần Đạo cho dời chư hiền đệ muội đến đây để cùng Bần Đạo kiểm điểm lại những ưu khuyết trong quá trình hành đạo một năm qua. Vậy miễn lễ đồng an tọa.

Chư hiền đệ muội! Mọi sự biến chuyển trong đời người không phải ngẫu nhiên mà có. Luật nhân quả vẫn

đeo đuổi con người như hình với bóng. Đất nước gặp hồi biến loạn âu cũng là cộng nghiệp chung của một dân tộc. Khi quốc nạn, tất cả người dân trong bốn xứ đều gánh chịu chung, chỉ khác nhau bởi hình thức này hoặc hình thức khác. Trong lúc biết bao nhiêu người tài sản gia cư trong nháy mắt đã ra tro bụi, sinh mạng một sớm một chiều như đèn trước gió, chư hiền đệ muội trong gia đình Đại-Đạo Tam-Kỳ Phổ-Độ cũng không tài nào thoát khỏi định luật ấy. Nhưng chư hiền đệ muội trong gia đình Đại-Đạo Tam-Kỳ Phổ-Độ nói riêng và trong tôn giáo bạn tu hành chân chính nói chung, được cái đặc ân là được dành cho một khoảng trống, ấy là những công việc nhẹ nhàng hơn hết để trả nợ trong sự cộng nghiệp. Đó là công việc tu thân hành đạo, đem Đạo giúp đời, đem chơn lý chánh ngôn để cải tạo tư tưởng con người, cầm ngọn đèn chân lý đem rọi vào chốn đêm trường dày đặc những tà thuyết ngụy ngôn và những đám rừng âm u đầy chướng khí.

Mỗi đơn vị Thánh Thất Thánh Tịnh là mỗi Giáo Đường, hướng dẫn người đời lìa chốn sông mê để trở về bến giác.

Có ý thức được như vậy thì giá trị của người hành đạo cũng đồng chung như những công việc khác trong thời quốc biến gia vong.

Hơn nữa, công việc hành đạo lại đặc giá hơn về phương diện tinh thần, vì mọi hành động của con người đều do nội tâm xuất phát. **Nếu đem Đạo cải tạo tư tưởng con người thì những thói hư tật xấu, những điều độc ác thất đức bất nhân sẽ bị tiêu diệt ngay từ trong trứng nước ở nội tâm, thì còn đâu mà bộc phát những hành động.**

Hơn một lần, Bản Đạo có nói rằng: Bồ thí thực phẩm cho người đói lòng là một nghĩa cử từ thiện có phước đức công quả, nhưng **bồ thí lời đạo đức để giác ngộ người đói kém về mặt tinh thần lại càng phúc đức công quả trọng đại hơn.**

Giờ đây, chư hiền đệ muội cùng Bản Đạo thử kiểm điểm lại những gì ưu và khuyết điểm trong một năm qua trên bước đường hành đạo:

Xuyên qua sự kiện ấy, Bản Đạo nhận thấy có phần ưu sau đây:

Trong giữa thời kỳ loạn lạc, đạo lý bị phá sản, thuần phong mỹ tục bị đầu độc, bao nhiêu sự cám dỗ quyến rũ con người vào đường tội lỗi, từ cái nhỏ là tội với gia đình, đến cái lớn là tội với quốc gia dân tộc và cái lớn nhất là tội với nhân loại. Trong cảnh ngộ ấy, gia đình Đạo Cao Đài, chư hiền đệ muội vẫn còn giữ được tinh thần đạo lý truyền thống, từ gia đình xã hội quốc gia dân tộc đến nhân loại. Dầu nhiều dầu ít cũng đã nêu lên được những mỹ ngữ là từ bi, bác ái, công bình, đạo đức, tình thương, hòa đồng mọi giới.

Tuy trong khuôn khổ vật chất thiếu kém, gia đình Đạo Cao Đài cũng đã đóng góp được với quốc gia dân tộc những gì cụ thể để thể hiện tình thương mà gọi rằng xã hội, phước thiện.

Trong lúc mọi giới đang chia rẽ trầm trọng, phá hoại uy tín lẫn nhau, gia đình Đạo Cao Đài đã nói lên được tiếng nói chung hòa và nâng cao uy tín cho các giới khác. Đó là phần ưu điểm được Bản Đạo ghi vào sổ vàng hành đạo trong tiết cuối Đông. Nhưng Bản Đạo cũng không quên nêu lên những gì gọi là khuyết điểm để cùng nhau

nhìn thấy chỗ thiếu sót hầu bỏ tức sửa chữa cho được hoàn thiện.

Cái **khuyết điểm thứ nhất** là giới hướng đạo chưa nói lên nhiều tiếng nói để lọt tận vào tai mọi người, mọi giới rằng Thượng Đế là Đấng hằng cứu rỗi họ, để họ hướng về đây mà chiêm ngưỡng, mà thực hành những giáo thuyết của Ngài đã truyền ra từ nhiều đời nhiều kiếp.

Cái **khuyết điểm thứ hai** là Thánh Đường hiện nay rất nhiều, từ Tòa Thánh, Hội Thánh đến Thánh Thất, Thánh Tịnh, đáng lý ra những nơi này phải là nơi dùng làm trường đạo giáo dân, trong lúc đó chỉ có một ít hành động, lấy tỷ lệ như những hạt cát trong bãi sa mạc. **Đừng quan niệm xây dựng Thánh Thất và kiếm được một người thủ tự để bốn thời quỳ hương cúng nước là đủ. Thượng-Đế Chí-Tôn không bảo làm việc quá nghèo nàn ít oi như vậy.** Vì, như đã nói: Thánh Thất là trường giáo dân, ngoài chỗ thờ phượng tôn nghiêm đơn giản, nếu mỗi Thánh Đường dùng mọi trang trí lộng lẫy huy hoàng tôn nghiêm tráng lệ mà chung quanh vùng đó chưa có nhiều người vào Đạo, hiểu Đạo, thậm chí đến con em trong gia đình hướng đạo cũng không được sự dạy dỗ đạo lý, đó là trái với mục đích mở Đạo của Thượng-Đế Chí-Tôn. **Vì loài người còn đối xử tệ với nhau, còn độc ác hung dữ, xử sự với nhau trái với đạo lý, nên Thượng-Đế mới mở Đạo để cải tạo tư tưởng.** Vì thiếu yếu tố đó nên trách gì một thiếu số địa phương những sự xung đột đối xử lẫn nhau tại vùng Thánh địa còn tệ hơn là nơi chợ đông.

Cái **khuyết điểm thứ ba** là mỗi một phụ mẫu trong gia đình thiếu chăm nom khuyến khích dạy bảo con em mình hướng về tôn chỉ mục đích đường lối học hỏi Đại

Đạo. Vì không hướng dẫn dạy dỗ chúng rồi thảo nào mà chúng không làm trái ý mình hoặc vô tình phá hoại đạo. Có câu:

*Trông dưa thì phải làm giàn,
Nếu không chúng sẽ bò càng bò xiêu.*

Thôi tạm nêu lên ba điểm ấy cũng tạm gọi là căn bản để sang năm mới nếu chư hiền đệ đệ muội các nơi nếu cần giúp đỡ Bản Đạo sẽ đến giúp đỡ cho.

Có một điều này chư hiền đệ phải nằm lòng hai chữ “hướng thượng”.

Nhớ rằng, đừng lầm nghĩa hai chữ “hướng thượng” là đội trên đạp dưới, hoặc là chỉ ngược nhìn lên trên mà quên đàn em còn dưới thấp nhé.

Cười! Cười! Hướng thượng nơi đây Bản Đạo chỉ nêu lên một khía cạnh nhỏ như thế này: Luôn luôn phải nhớ rằng mình là những viên gạch tốt, những hạt cát tốt, những hạt xi măng tốt, sẵn sàng kiện toàn và sẵn sàng chuẩn bị để xây một lâu đài chắc chắn nguy nga tráng lệ. Ngôi nhà ấy là tòa lâu đài Đại-Đạo Tam-Kỳ Phổ-Độ. Phải vượt lên trên tất cả những gì ở trên, phải quan trọng hóa sứ mạng cao cả của người tín hữu hoặc chức sắc chức việc cũng vậy. Mình có tự trọng mình, tha nhân mới trọng. Hễ có tự trọng, tất nhiên không cầu thả trong việc xử sự phát ngôn và hành động.

Mỗi một tín hữu hay chức việc chức sắc là một điển hình cho Đại Đạo. Đừng tưởng rằng mình là hạt cát nhỏ vô danh rồi tự ti mặc cảm, thiếu thận trọng. Phải phóng tầm con mắt vượt lên tất cả mọi tổ chức hành đạo trong Đạo Cao Đài. **Nhìn tất cả mọi tổ chức hành đạo bằng**

con mắt của Thượng-Đế từ không trung nhìn xuống thế gian, tất cả đều là những cấu tử của đại thể. Hãy nhìn mọi người trong gia đình Đại Đạo bằng cái nhìn của người cha hiền lành nhìn đám con, đứa vậy đứa khác. Có như vậy mới không chấp. Hễ không chấp là không phân biệt đánh giá cao thấp, dở hay, xấu tốt.

Đành rằng mỗi người trong mỗi tổ chức hành đạo có nội quy riêng cho tổ chức đó, nhưng khi bước ra khỏi ngưỡng cửa của nội bộ, phải vượt ra ngoài những bức tường ngăn cách, những hố sâu ngăn cách, như người ngồi trên máy bay ngó xuống. Tuy rằng dưới toàn là đồng bằng hoặc cao nguyên, bình nguyên, sông rạch, nào cây cỏ thụ, nào danh mộc, nào dược thảo, nào hoa quả và cũng vô số là cỏ dại, nhưng từ trên nhìn xuống thật là một bức tranh tuyệt mỹ thiên nhiên cấu tạo. **Có phóng tầm con mắt như vậy để không còn chấp mọi sự dị đồng.**

THI:

*Hòa mình vạn vật cảnh thiên nhiên,
Cho hết ưu tư mọi não phiền;
Tâm được thênh thang lòng thoải mái,
Một giờ một phút cũng Thần Tiên.*

THI:

*Người là cấu tử của thiên nhiên,
Vạn khoảnh thiên sơn hoặc tiểu điền;
Dị thảo kỳ hoa cùng cỏ dại,
Muôn đời ngàn kiếp sống vui yên.*

THI:

*Càng chấp càng phân lăm cực lòng,
Hơi đâu Nam Bắc với Tây Đông;
Vòm trời bao quát vì tinh tú,
Vũ trụ mịt mù vẫn túi không.*

THI:

*Không, có, ai tường lẽ có, không,
Có sao vạn loại chẳng chung đồng;
Nhỏ to rộng hẹp muôn màu sắc,
Mà gọi tài hoa Đấng Hóa Công.*

THI:

*Công ai gây dựng cõi dinh hoàn,
Âu, Á, Mỹ, Phi, Úc tạo đoan;
Hay chốn xa xăm vô tánh tộc,
Có, không, không, có chẳng ai tàng.*

Lời sau cùng: sang năm Canh Tuất, Bản Đạo muốn thấy mỗi một Thánh Thất, Thánh Tịnh ý thức thể hiện được một hình thể tạm gọi là trường giáo dân. Trước như là giáo dục con em trong gia đình đạo hữu để làm đà tiến cho các lãnh vực rộng rãi khác trong khuôn viên đạo đức. Mỗi Thánh Thất, Thánh Tịnh hoạch định một chương trình hành đạo tối thiểu để có việc cho mọi người cùng làm, cùng vui, cùng hứng thú trong nếp từ hòa đạo đức. Khi cần đi đây đi đó liên giao hoặc học hỏi thêm. Còn điều căn bản là sở tại địa phương nào phải lo theo địa phương ấy trong đường hướng đào tạo mầm non hướng đạo tương lai. **Đừng bao giờ quan niệm rằng ngôi không chờ ngày**

Chí-Tôn vận hành cho cơ Đạo thành. Nếu không có lớp người căn bản nồng cốt, không chương trình ý thức đào tạo mầm non, chẳng những đạo không phát triển khai phóng mà trái lại thối lùi là khác.

THI:

*Do Trời mà cũng phải do ta,
Sắp xếp ưu tư tiến lấy đà;
Đắc đạo sẽ nhiều đũa trợ đó,
Rồi hàng huynh đệ sẽ tham gia.*

THĂNG...

20. TU THÂN LUYỆN TÁNH

*THIÊN-LÝ ĐÀN, Tuất thời mừng 6 tháng 3 Canh-Tuất (11-4-1970)—
GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-BẠCH KIM-TINH*

GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-BẠCH KIM-TINH, Bản Đạo mừng chư hiền đệ, hiền muội.

THI:

*Đêm càng khuya sắp rạng ngày mai,
Hương Đạo bươn lo vẹn đức tài,
Mạt kiếp chuyển xoay đời lộn ngược,
Thần Tiên Thánh Phật cũng nơi đây.*

PHÚ:

*Cơ trời vận chuyển, thế cuộc đổi thay,
Lẽ thanh suy trong chốc lát,
Sự sanh tử một đôi giây,
Cuộc dinh hư tiêu trường mấy ai hay,
Đời loạn thịnh đã phô bày ra trước mắt,
Hễ bực hương Đạo phải ra tay dìu dắt,
Kêu gọi người đời đông bắc tây nam,
Tập Thánh tâm cởi bỏ lòng phàm,
Khử mê muội để học làm Tiên Phật,
Sanh ở thế đành phải lo bề vật chất,
Để cung cầu cho thể chất phàm trần,*

*Nhưng phải lo tu rèn luyện tâm thân,
Cho trí tuệ tinh thần sáng suốt,
Giữa thời loạn có tâm đặng như sấm đước,
Bước thế đồ thấy trước để dò chân,
Hễ ai là môn đệ Phật Tiên Thánh Thần,
Sẽ có sư phụ hiện thân hộ trợ,
Còn không duyên thế gian mãi gây nợ,
Đắm tình trường cảnh khổ mãi vương mang,
Gần quỷ ma lời cuốn lạc đàng,
Gây tội lỗi vào hàng ma quái,
Cũng sanh trường thế gian hiện tại,
Mang xác người nhưng lại khác xa,
Từ tâm tư lời nói mị tà,
Đến hành động toàn là tội lỗi,
Cũng coi thế chen chân lẫn lợi,
Đủ hạng người trong Hội Long-Hoa,
Hễ môn đồ của quỷ cùng ma,
Ắt sẽ có ma tà điều dắt,
Sự vay trả rủi may tức khắc,
Sự trả vay trước mắt không xa,
Thế nên người tu phải tìm ra,
Đâu là chánh, đâu là tà với mị,
Học Đạo phải cố tìm Chân Lý,
Để trau dồi tâm trí tinh khôn,
Rèn luyện cho tuệ mãn tâm hôn,
Để làm mới tấm chơn lánh giả.*

Vẫn biết rằng hễ tu cho đúng mức sẽ thành, dầu giai tầng nào trong chúng sanh cũng đều ngang nhau trước

luật công bình của Tạo-Hóa, khác nhau chỉ mau với chậm mà thôi. Nhưng không phải Thiêng Liêng chỉ khuyên chư hiền tu để thành Phật Tiên Thánh rồi quên trách vụ của mình đang mang mệnh.

Tu luyện để có bửu bối giúp cho trí tuệ minh mẫn, tâm thần sáng suốt để giải quyết mọi vấn đề, hành Đạo cho đúng Thiên lý. Tu luyện để diện mạo được từ ái khôi ngô, tướng đi đứng nằm ngồi thể hiện ra người có hạnh, trang-nghiêm từ-ái khiêm tốn để gây thiện cảm lòng tin với mọi người, mà đó cũng là sức hút của nam châm do các điều kiện ấy tạo nên.

Xuyên qua cái lý do đó, chư hiền đệ muội thấy rằng các Đấng không chỉ khuyên tu để thành Phật Tiên Thánh mà phải tạo điều kiện để trợ duyên cho công cuộc thể Thiên hành Đạo, phổ truyền giáo lý cứu độ nhơn sanh. Đó là về mặt tu thân luyện tánh.

Chư hiền đệ muội hãy hãnh diện lên trong sứ mạng thể Thiên hành Đạo và nhiệm vụ tu công lập hạnh trong giữa thời buổi nhiễu nhương này. Hằng ngày nên nhớ kiểm điểm nội tâm để thắng mọi ngoại cảnh kháo thí mà nội tâm cũng không kém phần trở ngại.

Đã là mang thể xác phàm trần, trong đó có thập tam ma và lục căn, lục thức, lục trần. Có lúc thì tâm hồn mình là Thượng-Đế, là Phật, Tiên, Thánh. Cũng có lúc cũng tâm hồn mình có những ý nghĩ quá tầm thường, chưa nói đến tội lỗi. Thế nên cần có sự chay lạt, trước tiên là để khử trước lưu thanh, không ăn huyết nhục để khỏi chịu ảnh hưởng không tốt từ thú tánh còn lại. Thân thể có được trong sạch, huyết nhục có được khinh thanh, thì tâm hồn tánh nét mới được dịu dàng, trí tuệ mới được minh mẫn,

thì lời nói mới được dịu dàng, khả ái, hành động mới được phúc đức, chớ không phải ăn chay để thành Phật Thánh Tiên, mà nó cũng là điều kiện tối thiểu cho khởi thủy của việc thành Phật Thánh Tiên, nếu có những điều kiện về nội tâm và ngoại thể kế tiếp như đã dạy trên.

21. KHỞI THỈ ĐẾN HUỒN NGUYÊN

TÂY-THÀNH THÁNH-THẤT, Tý thời 13 rạng 14 Canh-Tuất (10-4-1970) — LÝ-ĐẠI-TIÊN-TRƯỜNG THÁI-BẠCH KIM-TINH

THI:

*Sóng nước trùng dương phủ cõi bờ,
Nhận chìm lũ khách kẻ băng quơ,
Thuyền nan không vững rồi e đắm,
Lèo bờ chẳng gìn ngại xác xơ.
Đời chẳng nên đời cho ích chúng,
Đạo không nên Đạo để dân nhờ,
Cái ta còn nặng trong tư kỷ,
E lại hoài công vạn ước mơ.*

LÝ-ĐẠI-TIÊN-TRƯỜNG THÁI-BẠCH KIM-TINH, Bản Đạo chào chư Thiên mạng, chư hướng Đạo, và mừng chư hiền đệ muội lưỡng ban.

Hôm nay Bản Đạo cũng muốn gọi lại những gì trong tâm tư của người hướng Đạo đối với tiền đồ của nền Đại-Đạo Tam-Kỳ Phổ-Độ. Bản Đạo là một vì Tiên đặc quả trước, chư hiền đệ muội là những vì Tiên sẽ đặc quả sau trong khi hoàn thành sứ mạng. Sự trước và sau chỉ căn cứ vào thời gian của quả địa cầu mà tính.

Thật ra, đối với vũ trụ hư không thì không thể luận ai là trước mà ai là sau. Thử nhìn xem một tỷ dụ, như

cây đậu trở ra bông trái đậu. Từ bông trái ấy rụng xuống đất, mọc mầm lên tược trở thành cây nhánh lá, rồi trở ra bông trái đậu. Cứ như thế trong bánh xe luân, nào ai dám quyết chắc rằng cái nào có trước, cái nào có sau giữa cây đậu và hạt đậu.

Đạo Lý thật là một cái gì thậm thâm, bất khả tư nghị, bất khả biện luận. Từ cổ chí kim, những nhà khảo sát nghiên cứu về Đạo học đã viết ra không biết bao nhiêu là Kinh Điển, nhưng chỉ là căn cứ vào óc suy luận và tầm hiểu biết của mình dựa trên vũ trụ và nhân sinh, nhưng chỉ là những khía cạnh nào đó của vấn đề mà thôi.

Chư hiền đệ muội! Xuyên qua một vài việc mà Bản Đạo vừa nêu lên, để chư hiền đệ muội suy nghĩ hầu lưu ý đến bốn nguyên của mình, tìm ra từ chỗ khởi thi đến ngày hoàn nguyên và những điều kiện cần phải có cho công cuộc hoàn nguyên.

Trước khi đi dự lễ, chư hiền đệ muội khởi đầu từ tư gia hoặc địa phương, sau khi dự lễ xong sẽ trở về cố quán, chớ không lẽ còn đi trong phương trời vô định? Trước khi đến làm người trong thế gian, chư hiền đệ muội cũng xuất phát từ chỗ khởi thi, mà chỗ khởi thi ấy không phải là nhục thể của con người, mà là từ một khối Đại Linh Quang trong đức háo sanh của Thượng Đế. Các tiểu linh quang từ khối Đại Linh Quang phân thân xuống trần, tùy theo nhiệm vụ và sứ mạng đã định của mỗi một đơn vị đến cõi dinh hoàn nầy để làm công cuộc tiến hóa trong đức háo sanh ấy.

Cũng như đã nhiều lần bày giải, những tiểu linh quang ấy đã ngấm ngấm ẩn tàng từ loài khoáng sản đến thảo mộc, côn trùng, nhân loại rồi tiến đến hàng Thần

Thánh Tiên Phật. Sự tiến hóa mau chậm tùy theo trạng thái của mỗi thể, từ loài chỉ có một sanh hồn, đến loài có cả sanh hồn lẫn giác hồn, và chí đến loài có đủ cả tam hồn là sanh, giác và linh hồn.

Trong một chuỗi tiến hóa đó, mỗi hồn hay là tiểu linh quang có mang mỗi hình thể khác nhau, mỗi một giai đoạn, mỗi một tiến trình đều là tạm mượn để mà tiến, không nơi nào là trụ tướng bất di bất dịch.

Trải qua một giai đoạn dài trên đường tiến hóa, những hồn ấy ví như một hoặc những khách lữ hành, từ đông sang tây, từ nam chí bắc, đã thay đổi biết bao nhiêu lần phương tiện để di chuyển. Những phương tiện ấy từ đường thủy, bộ, đến đường hàng không. Linh hồn đối với những phương tiện ấy, đó là thể xác của mỗi giai đoạn nó đã mang. Vì vậy, Thiêng Liêng thường nói: Cõi đời là chốn phù du, là sông mê, là giả tạm. Đừng ai quá chấp ngã mà ôm chầm lấy nó để rồi hủy hoại bước đường tiến hóa.

Có người nghe thấy như vậy, đương làm ăn kinh doanh sự nghiệp, đương trong cảnh phú ấm thê vinh, phụ tử tương phùng, rồi vội vàng dứt bỏ tất cả để tìm cái không. Trong lúc đó, cũng có những người không tin, mãi đắm đuối mê say ôm ghì lấy cái giả tướng ấy. Cũng ví như người lữ khách muốn đến vùng Mỹ-Châu mà lại ôm ghì lấy chiếc tàu hỏa tốc hành từ miền Nam đến Đông-Hà, v.v... Hai người ấy ở hai hoàn cảnh và hai tâm trạng đều trật hết, ấy là sai lý Đạo.

Đã có lần Thiêng Liêng dạy: Chỉ có những thực tại mới phục vụ cho cái thực tại. Nhưng phục vụ để cùng biến dưỡng, cùng tiến hóa hòa nhịp với Thiên Lý vũ trụ, chứ không phải phục vụ cho tư tâm, cho bản ngã, cho tư

kỹ, cho tham vọng. Mượn cái giả đó để làm cái chân thật vĩnh cửu.

Ví như có lần đã dạy: Một quyển sách vẫn A, B, C... không làm cho một học sinh trở nên hàng Bác Học, nhưng muốn trở nên hàng Bác Học phải khởi thi và trải qua quyển sách vẫn ấy v.v...

Từ cái giả đến cái chân, phải chịu khó suy nghĩ biện luận để áp dụng và thực thi nó cho đúng lúc. Chư hiền đệ muội vào cửa Đạo tuy là khó, nhưng cũng còn dễ hơn là giai đoạn học Đạo, hành Đạo và đắc Đạo.

Như đã dạy: Trong nhục thể bản thân con người đã có những thể phụ, đó là mọi sinh hoạt linh động gan lọc cho cơ thể ấy, như thất tình lục dục, lục căn, lục thức, lục trần, tam thi và cửu cổ. Những danh từ đó để chỉ định những cấu thể của con người, ví như trong cơ thể con người có biết bao nhiêu tế bào cấu tạo mà thành, cũng như có biết bao nhiêu vi trùng, nếu dùng trụ sinh diệt hết vi trùng ấy thì người cũng diệt theo. Nhưng những cấu tử trong bản thể con người, nếu biết xử dụng nó, nó sẽ giúp ích rất nhiều cho người học Đạo, hành Đạo để đắc Đạo. Chủ Nhơn Ông phải điều khiển, nắm quy luật, hướng dẫn chúng, như người cầm lái con thuyền để đến mục tiêu đã định. Nếu người cầm lái không vững, gặp sóng to gió lớn, thuyền sẽ xiêu dạt vào nơi vô định, có lúc sẽ bị đắm thuyền. Còn Chủ Nhơn Ông điều khiển những thể phụ như thất tình, lục dục v.v... chúng sẽ giúp con người đắc Đạo; bằng ngược lại, chúng sẽ lôi kéo con người vào vòng đọa lạc.

Thử làm bảng đối chiếu sẽ thấy rõ như sau:

Khởi thi nghe người thuyết Đạo, không để ý, nghe

nhiều lần, thấy hay hay, lưu ý tới, nhưng chưa biết. Nghe thêm một thời gian, biết được lý Đạo là hay, nhưng cũng chưa tin, đến gặp một bất trác hay cảnh ngộ ngẫu nhiên nào đó, mới tin lý Đạo là đúng là hay, nhưng chưa chịu học. Một thời gian nghe thấy hiểu biết và tin rồi, mới chịu học. Đó là ngày đầu nhập môn vào cửa Đạo, nhưng học để hiểu chứ chưa thực hành. Học để tìm hiểu, phải làm thế nào để cầu xin Thiêng Liêng cho có hiệu quả. Trên khoảng đường học hỏi đó, đã thấy được điều kiện cần phải có để được Thiêng Liêng phò trì hộ hựu ban ơn. Đó là giai đoạn hành Đạo lập công. Trong khoảng thời gian hành Đạo lập công, thường thường người đạo hữu bị vấp phải các điều sau đây: Hành để được Thiêng Liêng chấm công ban phước, hành để được tiếng khen mình là người thoát trần học làm Tiên Phật, hành để được cái danh trong hàng chức việc, hành để được cái quyền điều khiển ra lệnh nhưn sanh trong phạm vi hạ thuộc, hành để dựa vào đó có tư lợi tư quyền, hành để được công đầy quả đủ làm nền tảng cho sự tu học, cho sự kiến tạo lâu dài đạo đức. Trong lúc đó có người cũng còn vấp phải những khía cạnh khác, nghĩa là dựa vào một tổ chức Đạo, chung góp tài lực vật lực để được cái danh là hàng anh lớn, nhưng sự học Đạo và hành Đạo cộng lại chẳng có là bao. Cũng có những vị Đạo tâm muốn hành nhưng không có mục tiêu rõ rệt cho đời hành đạo. Có người đã định mục tiêu nhưng không có biết soạn thảo chương trình liên tục. Có người khi đã soạn thảo chương trình rồi lại không có kế hoạch và phương pháp thực hành. Do những thiếu sót đó mà chỉ có thử không chung, có tiền không hậu, làm tùy lúc cao hứng, làm tùy khi giao động, làm vì nể nang tình cảm, vui đâu chúc đó, khi thích thì làm, khi buồn hoặc

không ưng ý thì bỏ dỡ.

Thế nên Thiêng Liêng thường nói: Gây dựng khởi thi cho một tổ chức tuy rằng khó, nhưng sự nuôi dưỡng liên tục để phát triển điều hòa cho đến ngày thành công đắc quả lại càng rất khó trăm muôn.

Muốn kiện toàn và thành công trong một tổ chức hành đạo, những người trong cuộc phải tỏ ra có tinh thần thiết tha vì việc đó, phải chân thành, phải khiêm tốn, phải có tác phong đạo hạnh, phải có mục tiêu, chương trình, kế hoạch, phương pháp thực hành và trường kỳ nuôi dưỡng.

22. TU TÁNH LUYỆN MẠNG

NGỌC-MINH-ĐÀI, Tuất thời Rằm tháng 10 Canh-Tuất (13-11-1970)
— *THÁI-BẠCH KIM-TINH GLÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO*

THI:

THÁI thế trần gian một sớm chiều,
BẠCH quang lê gót nhịp phù kiều,
KIM tiền sống gởi nhờ bao thuở,
TINH thế thác đem cày bấy nhiêu.
GLÁO lý đã phân chơn với giả,
TÔNG đồ phải chọn đọa hay siêu,
ĐẠI đồng thế giới, ôi cao cả!
ĐẠO pháp nào tay đứng dắt dìu.

Bần Đạo đại hỷ chư Thiên Ân hưởng đạo, chư hiền đệ hiền muội hiện diện hôm nay.

Bần Đạo có phận sự giảng đàn để duyệt lại chương trình hành Đạo vừa qua của chư hiền đệ muội, đồng thời cũng để đôi lời tất yếu cho chư hiền tiếp tục đạo trình sắp đến. Bần Đạo miễn lễ chư hiền đệ hiền muội an tọa.

Con đường Đạo diệu viễn mà năng lực của người vãn hữu hạn, nhưng với tâm thành vì Đạo với sứ mạng Thiêng Liêng, chư hiền đệ muội đang vượt qua nhiều giai đoạn cam go mà kết quả đáng kể.

Con người mang một xác thân tứ đại này, dĩ nhiên

phải ảnh hưởng theo hoàn cảnh thời tiết thuộc phạm vi hữu chất. Hơn nữa, trong thời kỳ Hạ Nguơn mặt kiếp nầy đầy dẫy những lần điển ô trước nặng nề, dĩ nhiên lành ít, cứ chen vào mọi con người, mà phương hại đó là cái nghiệp thân âu đành vậy.

Còn trên phương diện chơn tu, muốn được hoàn toàn đầy đủ năng lực thể chất để giúp tinh thần hành đạo hăng say thì cũng đều do tự chư hiền đệ hiền muội tạo lấy cả. Công phu tu tánh luyện mạng nếu chưa viên dung thì bảo sao còn những phiến ma nào chướng ở xác thân.

THI:

*Cái thân tứ đại ở trong đời,
Ma bệnh triền miên đệ muội ơi!
Muốn có thuốc thần trừ chướng ngại,
Giữ gìn đều đặn cửa lò Trời.*

HỰU:

*Lò Trời nung nấu bực tu chơn,
Tánh mạng sớm khuya mãi bảo tồn,
Đức cả đủ đầy truyền vạn chúng,
Tam niên nhủ bộ chẳng xem lờn.*

HỰU:

*Lờn dễ thì ma lại vấn vương,
Làm cho khổ sở đủ trăm đường,
Chí kiên bền một phương tu tỉnh,
Hành đạo lập công mới tỏ tường.*

Chư hiền đệ hiền muội! Trên đời nầy có những việc

rất tầm thường, rất nhỏ nhặt mà chưa thi hành được, bởi tưởng nó là phụ thuộc không cần thiết. Nếu nói như vậy là ở những người đã từng trải qua giai đoạn tu tiến đó rồi kìa. Còn chư hiền phân đông đều cần phải tập lần những phương ấy hầu đi đến giai đoạn sau này mới có thể hữu dụng với Nhơn sanh, với Nhơn loại.

Chư hiền đệ hiền muội cũng đã thấy một văn sĩ hay thi sĩ mỗi khi đã đến một trình độ điều luyện rồi thì không cần phải dùng những phương pháp hành văn niêm luật làm thơ nữa, mà khi đặt bút lên là thành chữ thành văn và có hồn ngay. Nếu đem lối đó mà dùng cho người còn đang tập tễnh làm văn làm thơ thì rất tai hại, vì nó sẽ không đưa người ta đến chỗ đạt được, lại còn bị hư hỏng khối óc, tư tưởng nữa là khác.

Đến như việc tu hành của chư hiền đệ hiền muội đây cũng vậy. Mặc dù đặt ra quy luật này, quy luật nọ hết sức là phiền phức, nhưng nếu không chấp nhận theo dõi làm cho xong những phương pháp nhỏ nhặt ấy thì mong gì đạt được cái cao xa hơn. Nếu vì dục vọng muốn đạt Đạo cấp thời mà bỏ những điều kiện rèn luyện linh tâm tư tưởng thì chẳng những không đạt được ý nguyện mà còn làm hỏng kiếp tu hành rất hoài công cho mình.

Đã nói rằng con đường Đạo về đến **Thượng-Đế** là diệu viễn, là khôn cùng, nhưng không nên vì vậy mà chán nản với sức hữu hạn của mình. Cứ bước đi cho tròn mỗi bước, dù không thấy kết quả bây giờ, nhưng chính những cái bước đây kiên nhẫn trọn vẹn ấy là tiềm năng đưa đến kết quả vậy.

Đạo là phụng thờ chân lý hay lẽ thật. Để chứng minh cho tiêu ngữ ấy, chư hiền đệ hiền muội can đảm đối diện

với sự thật, đối diện với tâm linh chính mình, và khi đối diện với tâm linh, nếu chư hiền đệ muội có gặp những trạng thái, những màu sắc tội lỗi lem luốc đầy đầy, đừng vội vàng hoảng sợ, vì vội vàng hoảng sợ nó sẽ làm cho mình bị ngộp trong những mặc cảm tội lỗi xấu xa.

Ngược lại, thẳng thắn chấp nhận nó để cảnh cáo tâm linh, để diệt trừ phiền não, thì những cái gì nơi cõi lòng mà chư hiền xem là một quái vật ghê tởm không muốn nhìn ấy, sẽ biến thành những đóa hoa sặc sỡ của giác ngộ của chơn như.

THI:

*Thường nhật sống đời sống chí linh,
Thoát ra cái vỏ bản thân mình,
Để xem đen trắng nơi tâm thức,
Hầu biết nguyên nhân sửa tánh tình.*

Muốn đạt được thành quả khả quan trên phương diện tu thân là một vấn đề liên tục trường kỳ đòi hỏi chí **kiên nhẫn** không ngừng nghỉ. Như có câu:

“Quân-tử dĩ tự cường bất tức.”

Theo hành động của Trời ngày đêm không ngừng nghỉ thì chư hiền đệ muội cũng là con Trời, nếu ngừng nghỉ thì bánh xe tuần hườn không nhân nhượng.

23. ĐƯỜNG TU TIẾN

*CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ, Tuất thời 18 tháng Giêng Tân Hợi
(13-2-1971) — GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO*

THI:

*Trường thi mở rộng hội nguyên nhân,
Trời đã bình minh tỉnh mộng trần;
Kịp bước đua nhau về vị cũ,
Trẻ tràn e phải chịu phong vân.*

GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-BẠCH KIM-TINH, Bản Đạo chào chư hiền đệ hiền muội.

Giờ này Bản Đạo trở lại với chư đệ muội để dạy một vài việc cần về đạo sự. Bản Đạo miễn lễ, đồng an tọa.

Nhìn xem thế sự, trước mắt bao nhiêu việc đổi thay đổi, luật tuần hườn luân chuyển chuyển luân, cõi vô thường kẻ đến trước người đến sau, kiếp nơn sanh nay về mai ở. Thế nên con người phải tu. Tu không phải dành riêng cho những người khoác áo cà sa hay Thiên phong chức sắc, mà tất cả mỗi con người đều phải có tu. Biết tu mới tiến hóa, vì nơi trần gian là trường tiến hóa của nhân loại. Nếu nhân loại không tu là tự mình dẫn thân vào luật đào thải của Hóa Công.

Thế nên chư tu mà chư hiền đệ muội tu đây là một lễ tất yếu của kiếp sinh tồn, nào phải đâu tu là khuôn khổ

buộc ràng con người vào chỗ khó khăn hạn hẹp.

Nhìn qua xã hội nhơn sanh ngày nay, bởi không tu nên mất cả đạo làm người, thì còn đức đâu mà dưỡng dục cho con người thuần lương trong cảnh thái bình an lạc.

Bởi lý do trên nên Đạo được thể hiện ở sự giác ngộ của con người đã từ cõi linh quang chiết đến, xây đắp nền tảng để nhơn sanh được đứng dừng lại trên nền tảng cao rộng ấy, ngộ hầu nhìn thấy cảnh sóng gió bão bùng giữa cõi trần la giăng bủa, hầu thức tỉnh trở lại đường xưa bến cũ, tránh nghiệp quả luân hồi. Cửa Đạo mở rộng, đường Đạo thênh thang, lý Đạo bao la bát ngát.

Hồi chư hiền đệ hiền muội đang sống trong những trạng huống bi đát thương tâm, giữa lâu đài riêng rẽ, giữa vực thẳm hố sâu bao bít từ con người cho đến vạn vật, rồi chư hiền đệ muội có nghĩ sao chăng? hay là buông xuôi cho thời gian cuộn trôi kiếp người trong nhân thế?

Chư hiền đệ hiền muội đã khắc khoải ưu tư rất nhiều về điểm ấy. Ngày nay chư hiền đệ hiền muội đã là một môn đồ của Đức Thượng-Đế, là những con tin giữa cõi hỗn độn Hạ-Nguơn, là sứ mạng hòa bình cho thế giới nhân loại. Không phải cái trọng trách ấy gán về cho một cá nhân hay một tổ chức, một tôn giáo nào hoặc một quốc gia xã hội nào, mà toàn thể, toàn thể nhân loại đều tự nhận sứ mạng ấy giữa đời tao loạn này. Phương chi chư hiền đệ hiền muội trải qua bao nhiêu năm trường tìm đường giải thoát nổi trôi-trắng đầu khổ ngoài đời, mong vào trong cửa Đạo để đem lại cho chính mình một sự cứu cánh linh hồn hoặc an nhàn thể xác. Đó là chư hiền đệ hiền muội đã thuận Thiên-lý, lên đường tiến hóa rồi.

Còn một lẽ cần thiết là có biết đường tiến hóa này sẽ

tiến hóa đến đâu? mục phiêu ở đâu? quê xưa vị cũ ở đâu? hay là mãi đứng một chỗ ngắm trời xem đất, nhìn mây trôi nước chảy, ngâm thơ vịnh phú để gọi rằng an nhàn tự tại Thần Tiên, hay là mãi chạy quẩn chạy quanh, nay đường này mai ngõ nọ, vẫn tới vẫn lui, nhìn lại sức lực mỗi mòn, thân tâm cần cỗi, rồi tự trách sao đường tiến hóa không đến chỗ mà chính mình đã mong muốn và ước nguyện.

Hai việc mà Bản Đạo vừa luận ra đây để chư hiền đệ hiền muội lãnh hội ý thức sự tu hành.

Hôm nay Bản Đạo dạy như vậy để chư đệ muội xem kỹ mà thi hành. Nhớ rằng tu hành học Đạo để tiến lên nấc thang cao cả trên Thượng-Thiên chớ không phải đứng một chỗ rồi lại trở xuống, như vậy là hoài công lắm đó...

2.4. LẬP THÂN HÀNH ĐẠO

*Cơ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ, Tuất thời ngày 22 tháng 4 Nhâm
Tý (3-5-1972) — GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-BẠCH KIM-TINH*

GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-BẠCH KIM-TINH, Bản Đạo mừng chư hiền đệ hiền muội.

THI:

*Võ lộ Trời ban xuống cõi trần,
Cho người hướng thiện gọi Thiên ân,
Thế gian tận khổ lo tu tiến,
Để có sớm về chốn cõi thanh.*

THI:

*Hễ biết tu thì cố gắng lên,
Không vì danh lợi tuổi cùng tên,
Lập công bồi đức cho nên hạnh,
Như thế mới mong được vững bền.*

HỢU:

*Bền chí mà làm việc đức nhân,
Quả công bồi đắp phải gia thân,
Tuy không ngó thấy điều âm chất,
Như cảnh ngựa xe tại thế trần.*

HỢU:

*Trần thế lập công đức được nhiều,
Cho đời hiện tại khỏi lêu bêu,
Biển trần lặn hụp trong danh lợi,
Rớt lại ra chi buổi chợ chiều.*

HỢU:

*Chợ chiều ế ẩm chẳng ai mua,
Lợi lộc đâu chen đến cảnh chùa,
Chỉ có trường đời tranh với cạnh,
Hiển ngu khôn dại với hơn thua.*

HỢU:

*Hơn thua giả cảnh chốn hồng trần,
Miệng chầu kiến bò khó thoát thân,
Lẩn quẩn loanh quanh lên lại xuống,
Trong vòng luân chuyển khổ cho thân.*

HỢU:

*Thân phận làm người ai vẹn xong,
Giữ tròn đạo đức, giữ tam công,
Linh căn sức nhỏ quày chún gấp,
Để sớm thoát ra chốn bụi hồng.*

HỢU:

*Bụi hồng dày đặc chẳng đường ra,
Khó biết đâu là Phật với Ma,
Tà chánh lẩn chen trong biển loạn,
Thiếu chi những kẻ mệnh danh Ta.*

HỢU:

*Ta tu, ta tỉnh luyện thân tâm,
Học Đạo xem Kinh tránh lạc lăm,
Giả cảnh đừng mê mùi tục lụy,
Để cho thanh tịnh cái thân tâm.*

HỢU:

*Tâm Phật tâm ma cũng bởi mình,
Rán mà tìm lại bốn chơn linh,
Nhiều đời vùi lấp trong hư ảo,
Lắm tưởng rằng ta trong tái sinh.*

HỢU:

*Sinh trong cõi tạm có bao người,
Buồn ít hơn vui ở cảnh đời,
Quanh quẩn bao năm rồi cũng thế,
Trong vòng tạm bợ chốn đây vui.*

HỢU:

*Đây vui thì cũng kiếp con người,
Khôn dại hơn thua cũng cõi đời,
Đến lúc dứt hơi hồn thoát xác,
Bao nhiêu phũ sạch phú cho Trời.*

BÀI:

*Trời mở Đạo cứu người dương thế,
Tĩnh tâm tu vượt bể trần la,
Trong cơn bóng xế ác tà,
Lộn chen giữa Phật với ma khó tìm.*

Người căn trí nằm đêm suy nghĩ,
Hỏi đâu là chân lý cuộc đời,
Đạo nào cũng mang danh Trời,
Ai ai cũng mệnh danh lời Phật Tiên.

Gây nên cuộc đảo huyền thiên hạ,
Gây nên điều oán chạ thù vờ,
Một tay chiếu mấy nước cờ,
Sanh linh bị đẩy đến bờ vực sâu.

Người hướng đạo biết đâu là chánh,
Đâu là tà định tánh tĩnh tâm,
Dọn đường vạch lối cao thâm,
Cho đời noi bước khỏi lầm bàng môn.

Rất đôi bực Thế Tôn thuở trước,
Đã gia công diu bước nhơn sanh,
Tránh nẻo dữ, lại đường lành,
Xả thân hành đạo không sanh tâm phàm.

Cảnh đài các không ham phú quý,
Bền một lòng trọn chí chí chân,
Hy thân trải tấm gan hồng,
Cho đời hậu thế soi chung mà hành.

Người biết tu đường lành rón bước,
Bền tâm hành từ trước đến sau,
Đừng vì chức phận thấp cao,
Đừng vì danh vị đổi màu hơn thua.

Thà ở thế bán mua danh lợi,
Vào Đạo rồi tiến tới mà tu,

*Tu cho thoát cảnh diêm phù,
Tu về cảnh trí nhàn du đời đời.*

*Tu hiểu biết ý Trời hành đạo,
Dắt dìu nhau thiện bảo kỳ thân,
Không ham mọi việc ở trần,
Rủ ren rù quên cho thân lụy trần.*

*Nhờ tiên kiếp biết ham tu học,
Nên kiếp này gặp gốc lẩn phăng,
May duyên bước trúng con đường,
Con đường chánh Đạo dịu dàng mà đi.*

*Đời còn lắm tai nguy cảnh khổ,
Thì người tu phải độ đời hơn,
Thế thiên hành hóa chi sờn,
Đem thân lập đức thua hơn làm gì!*

*Buổi hạ ngưng tam kỳ thanh lọc,
Để rõ phân đá ngọc bạc chì,
Vàng thau giả thiết an nguy,
Trí ngu quới tiện phân ly rõ ràng.*

*Ai cũng nói là trang hướng đạo,
Ai cũng xưng lãnh giáo tinh thần,
Nào là đạo đức nguyên nhân,
Tiền căn hậu phúc cõi trần đang lên.*

*Ai cũng cố xưng tên xưng tuổi,
Giữa đời tàn trong buổi loạn ly,
Rời đây rõ bạc với chì,
Vàng thau nhôm thiết an nguy rành rành.*

Cơ sàng sây chọn lành lọc dữ,
Buổi hạ ngưng đủ thứ tranh hùng,
Bàng môn tả đạo vẫy vùng,
Tranh tài đấu phép với cùng Kim Tiên.

Hỡi đệ muội hữu duyên hữu phúc,
Rán lo tu lập đức bởi công,
Đừng lòng chờ đợi ngóng mong,
Non này núi nọ bận lòng ích chi.

Đừng e chẳng huyền vi tế độ,
Chỉ e mình thiếu chỗ đức tin,
Đừng lo chẳng có Thần linh,
Chỉ e mình thiếu hy sinh tu hành.

Tuy là buổi chiến tranh loạn lạc,
Cảnh điêu tàn đổ nát tan hoang,
Từ sanh như bóng chiếu tàn,
Là cơ mạt kiếp Tọa-Đoan định phần.

Cảnh công nghiệp khách trần vay trả,
Người biết tu phải khá hiểu tường,
Nhìn đời mình phải mau bương,
Xem đời lấy đó làm gương răn mình.

Từ lời nói, đức tin, hành động,
Từ nghĩ suy vọng động nội tâm,
Sáng soi chớ để sai lầm,
Tạo nên nghiệp xấu bao năm phải đền.

Người tu tinh tiến lên nẻo Thánh,
Phải giới trau tâm tánh luôn luôn,

Dẫu cho gặp lúc vui buồn,
Đừng sờn đừng núng rôi buông nửa chừng.

Gieo giống tốt vun phân tưới nước,
Kết trái lành chẳng trước thì sau,
Khuyến đừng gieo gió cho nhau,
Để rồi gặt bão khổ đau ích gì!

Tu đi, rán tu đi đệ muội,
Để khỏi quên những chuỗi đời tàn,
Phật Tiên đã đến thế gian,
Giống chuông cảnh tỉnh gọi hàng nguyên căn,

Ai có lỗi ăn năn kịp kịp,
Rán tu hành còn kịp dò Trời,
Ai người hướng đạo giúp đời,
Rung chuông cảnh tỉnh cho người tỉnh mê,

Đừng dại dột vụng về rồi chết,
Buổi Hạ Nguơn đã kết là đây,
Thương cho đệ tử lạc Thấy,
Lìa cha xa mẹ chơn tay đoạn lìa.

Cảnh loạn lạc rẽ chia tàn bạo,
Từ ngoài đời trong đạo cũng như,
Hỡi ai có trí đại từ,
Rèn tâm luyện chí khu khu đừng sờn.

Thượng-Đế đã ban ơn cứu khổ,
Đã ba kỳ phổ độ sanh linh,
Nếu còn mê muội vô tình,
Tử thần kêu gọi bởi mình trách ai.

*Người lập chí trường trai giới sát,
Giữ tâm trung dùi dất cùng nhau,
Thoát ra những chốn ba đào,
Những cơn tương sát rạt rào điêu linh.*

*Hồi đệ muội trọn tình tu niệm,
Khởi nhọc công tìm kiếm đâu xa,
Phật Trời đều ở trong ta,
Quái tà quỷ mỵ tinh ma cũng mình.*

*Hễ đức trọng thân kinh quý phục,
Hễ công cao càng lúc càng cao,
Thần linh ở chốn Thiên-Tào,
Cũng đều phù trợ có nào sai lỵ.*

*Đừng lăm tưởng phải đi non núi,
Vào hang sâu lẫn chuỗi niệm kinh,
Nếu không tập sửa tánh tình,
Nên người thánh thiện hy sinh ích gì!*

*Tu tập tánh từ bi bác ái,
Tu mở lòng nhân ngãi vị tha,
Đó là thờ Phật tại gia,
Đó là Di Lạc Bửu Tòa thế gian.*

THI:

*Thương nhau ai luận tục và tiên,
Chỉ dốc dùi nhau giải nã phiên,
Tâm tánh tập rèn lo giúp thế,
Vẹn tròn sẽ trở lại cung Thiên.*

THI:

*Thiên địa chứng lòng với thiện tâm,
Ham tu đạo đức dốc sâu tâm,
Vượt qua thử thách thân lười biếng,
Được một đêm này sánh trọn năm.*

THI:

*Năm tháng ngày giờ thấm thoát qua,
Đêm khuya yên lặng khắp trong nhà,
Thánh đường chăm chỉ nghe lời Đạo,
Chỉ có chú hiền với có Ta.*

THI:

*Ta mến ta thương mới chỉ truyền,
Giáo-Tông tạm gác cái uy quyền,
Chỉ còn sư đệ tình hơn thiết,
Tâm đó lòng đây bởi vạn duyên.*

THI:

*Canh khuya lời dạy đã vừa xong,
Xả điển ban ân cho tử đồng,
Từ già chú hiền trong chánh điện,
Ta lui trở lại chốn Non Bồng.*

THĂNG...

25. NHO TÔNG CHUYỂN THỂ

*CHÍ THIỆN ĐÀN (MINH ĐỨC NHO GIÁO) VĨNH BÌNH, Tuất
thời 26 tháng 8 Nhâm Tý (3-10-1972) — GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-
BẠCH KIM-TINH*

THI:

*Thu phong lạc điệp điệp qui căn,
Thế thượng nhơn gian hữu đạo hàng,
Sư Biểu đồng lâm hoài vạn cổ,
Thị thiên chi đạo xuất quang năng.*

GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-BẠCH KIM-TINH, Bản Đạo cũng như Tam Trấn Oai Nghiêm Đại-Đạo Tam-Kỳ Phổ-Độ thừa lệnh **Tam Giáo Đạo-Tổ** do sắc Ngọc Hư Cung ban hành đến Chí Thiện Đàn giờ này để cùng chư hiền đệ hiền muội hội ngộ giữa Thiêng Liêng và nhân thế ngõ hầu nghiêng vai gồng gánh chín mươi hai ức nguyên nhân trong thời **Long-Hoa Đại-Hội**. Bản Đạo miễn lễ, chư hiền đệ hiền muội đồng an tọa.

Này chư hiền đệ hiền muội:

THI BÀI:

*Đêm hăm sáu mùa Thu Nhâm Tý,
Chí Thiện Đàn, giáo lý hoàng dương,
Nho tông chuyển thể lập trường,*

Tam Tông qui hợp mở đường chân tông.

Dem nhân loại đại đồng cứu thế,

Lập Cao-Đài bảo vệ đời nguy,

Ban trao sứ mạng Tam-Kỳ,

Cho người tâm đức kiên trì hoàng khai.

Hỡi chư hiền đệ hiền muội! đã từ lâu chịu cảnh hưng vong bĩ thối của cuộc đời để đặt mình trong nhiệm vụ đạo đức đó là cơ sinh đã đến lúc nảy mầm cho công cuộc tái tạo dinh hoàn, lập Thượng-Nguơn Thánh-Đức.

Lý tất nhiên, những ai đã hiểu Đạo tức là đã ý thức đến bốn phận giữa thời ly loạn trên góc đất nhỏ nhen này hay thế giới nhân loại.

Đề cập đến một thời thuyết minh giáo lý vừa qua để chư hiền đệ hiền muội thưởng thức những hương vị đạo lý, đến giờ này Bản Đạo cần đem mục đích chính của đàn cơ hôm nay cho chư đệ muội được thọ lãnh.

Này chư hiền đệ hiền muội!

TIẾP BÀI:

Trước hiện tình thiên tai chiến họa,

Bởi lòng người nhĩ ngã chia phân,

Vùi linh quang chốn bụi trần,

Quên đường lạc nẻo nguyên nhân thuở nào.

Muốn xây dựng phong trào đạo đức,

Muốn hòa bình tâm thức nhân sinh,

Trước tiên mình phải hiểu mình,

Sinh trong cái cõi nhân sinh làm gì?

Có phải chăng trong kỳ thế loạn,
Riêng phận mình ngày tháng trôi qua,
Sanh sanh rồi lại đến già,
Lăn theo trục đất, người, ta, xoay vần.

Từ cái vẻ dai cân khanh tướng,
Đến thôn lân ảnh hưởng kim tiền,
Bần dân lao lực đành duyên,
Cũng vì lẽ sống không yên không lành.

Đó lẽ sống cạnh tranh thúc giục,
Cũng cuộc đời trong đục lẫn chen,
Thieu thân trước ánh lửa đèn,
Rời xa nguyên bản đôi phen luân trầm.

Khi chợt tỉnh hồi tâm giác ngộ,
Nhớ nguồn xưa mấy độ thu rồi,
Xuống lên trong cái cõi đời,
Dễ chi gặp đặng một thời xá ân.

Biết giác ngộ biết thân là trọng,
Trọng thân rồi xúc động thiên lương,
Nhớ xưa đã đến trần dương,
Vẽ chi nhân sự trong phường áo cơm.

Mang nặng nợ sớm hôm tha thiết,
Nợ non sông biết phải bao ngày,
Vùi thân một kiếp trần ai,
Chưa xong món nợ đã vay thuở nào.

Tâm giác ngộ đã vào lối thoát,
Tự xét mình bát ngát cho mình,

Đưa tay vệt bức vô minh,
Khêu lên đèn huệ liễu sinh soi dàng.
Đó sứ mạng trao ban từ đó,
Hỡi chư hiền đã rõ hay chẳng?
Nam phương Đại-Đạo hóa hoàng,
Quy nguyên Tam Giáo lấp bằng hiểm nguy.
Trước Nho-Tông chuyển kỳ cứu thế,
Giúp con người thoát bể tẻ đoan,
Làm cho người tỉnh mộng tràng,
Luân thường đạo lý mở màn phục hưng.
Chủ thuyết ấy chơn thuần vong ngã,
Trải mình cho thiên hạ làm nên,
Bảo sanh nhân nghĩa là nên,
Đại đồng nhân loại vững bền nước non.
Thần có yên mới còn xã tắc,
Thân suy đời khó đắc đạo tâm,
Thích, Gia, Lão, đã khởi mầm,
Một thời một cõi Đông lâm huy hoàng,
Mở tâm thức biết dàng hơi hướng,
Dụng nhưn sanh bồi dưỡng vạn sanh,
Tâm linh nhân thế hiệp thành,
Mới nên xã hội trọn lành ngày mai.
Bồi lý do Cao-Đài xuất thế,
Tượng Thiên cơ hiệp thể cùng người,
Nhân quan thân chủ trên đời,
Biết soi sáng để làm người Thánh nhưn.

*Nay sứ mạng trong phần Tam Giáo,
Phải nhớ rằng Đại-Đạo căn nguyên,
Chấn hưng vạn cổ lưu truyền,
Thuần phong mỹ tục hi hiền, hi thiên.*

*Đem lý Đạo diệu huyền cứu rỗi,
Dụng phép mâu sửa đổi trần gian,
Phép mâu sẵn để trao ban,
Là quyền pháp Đạo chu toàn tình thương.*

Chư hiền đệ hiền muội! đây hôm nay là lần đầu tiên chư hiền đệ hiền muội tiếp nhận cơ hội để làm sáng danh Đại-Đạo, sáng đức của sự tu học chính mình. Chư hiền đệ hiền muội nghe rõ:

Nếu một đơn vị nhỏ không thể đem cái cá biệt gọi là lý dung hòa tổng hợp của Đại-Đạo, nếu nhiều đơn vị tổng hợp lại tất nhiên Đại-Đạo được hoằng dương. Một cồn cát sỏi dĩ ngăn được lượng sóng trùng trùng dương nhờ muôn ngàn triệu triệu hột cát nhỏ góp thành.

Chí Thiện Đoàn là công cuộc Khải Giáo Nho Tông trong Đại-Đạo, nhưng những tiếng chuông đơn độc lẻ loi trong cửa thiền, nơi hoang vắng không kêu gọi âm vang được khắp khu rừng thẳm thẳm trùng trùng. Nếu Đạo không thực liên với xã hội đời thì làm sao nhắc lại cho đời biết đời là Đạo?

Bản Đạo muốn đề cập ngay nền Khổng Học Nho Giáo tại Việt Nam, đề cập đến để tạo một cơ hội cho chư hiền đệ hiền muội có sứ mạng Nho Tông chuyển thể trong Tam-Kỳ Phổ-Độ được ý thức và hoàn thành. Chư hiền đệ hiền muội nghe kỹ để lãnh hội và cùng Bản Đạo tiếp thu sứ mạng hiện hữu của chư hiền.

Chư hiền đã ý thức được như vậy tất nhiên phải nhận chân trách nhiệm phục vụ của chính mình trong đạo lý, ở mục đích chính để không thấy sự ngăn cách khác biệt nhau vì đường lối này hay đường lối khác. Muốn nhận được rõ ràng, người có trách nhiệm hiện hữu đã biết **Tam Giáo Đạo gồm trong danh từ Đại-Đạo.**

Người có nhiệm vụ ở phần Nho Tông chuyển thế là Đạo trị thế.

Người có trách nhiệm về Thích Giáo, Lão Giáo là Đạo hoá khai tâm linh.

Hai con đường trị thế hay nhân sinh và tâm linh phải được thực hiện ngay trong kỳ đại ân xá này.

Người chức sắc chức việc tín đồ mệnh danh trong Đại Đạo phải biết rõ hơn lúc nào hết là góp tay vào phục hưng Tam Giáo Đạo để Đại-Đạo được huy hoàng xiển dương chánh pháp. Như vậy, Bản Đạo nhân chỗ ý thức của chư hiền đệ hiền muội hôm nay mà mở đầu một đường lối sẽ phóng khai cho nền Khổng Học được thống hợp tại mảnh đất loạn ly này, ngõ hầu phục hưng truyền thống cố hữu của dân tộc chư hiền đệ trước đã, rồi mới nói đến việc bốn biển năm châu. Nền Khổng Học không phải là một khung trời riêng biệt hay nước ở trong ao hồ, mà đó là một chủ thuyết nhân sinh, phải hiểu như vậy. Người sống một lẽ sống thật biết sống mới tạo được một xã hội an bình. Xã hội an bình, thân thể mới khỏi bị câu thúc bởi tham tàn dục vọng. Thân thể không bị câu thúc, tâm linh mới phát hiện ánh sáng hỗn nhiên của lý tự nhiên và hòa hợp với lẽ đương nhiên mà trở thành thánh thiện hóa xã hội như dân. Đó là từ một con người phạm phu trần tục trở nên Thánh Hiền, Tiên, Phật vậy.

Những cái nấc thang liên tục không thể rời bỏ được. Như vậy mới đúng với Đạo hay Đại-Đạo, phải thế không hời chử hiền?

Này chử hiền đệ! Bản đạo muốn nhắc lại **Đạo là Đạo chứ Đạo không là tôn giáo.**

Nho, Thích, Lão là Đạo. Cái khung tôn giáo đã được người đời đóng ra để sinh hoạt truyền bá chủ thuyết trong một xã hội, quốc gia nào đó. Ví dụ: như thời chiến quốc hay thời loạn lạc của Việt Nam ngày nay. Chớ thực sự Đạo là Đạo. Còn đức hiếu sinh là còn vũ trụ càn khôn vạn vật. Từ cái to tát kia cho đến cái tế vi này cũng ở trong cái Đạo.

Đạo là Thiên, là tâm, là con người, nên chi con người phải là con người đạo đức.

Trong sự dưỡng dục này, muốn lên đến cõi bất sanh bất diệt phải hướng về tâm linh. Lễ tuần hườn là vậy, không một mảy may nào thoát khỏi luật tuần hườn.

Những bậc góp tay cùng **Thượng-Đế** xây dựng xã hội nhân loại phải là bậc chánh đẳng chánh giác. Vì thế mà con người minh triết tìm cơ siêu thoát là vậy.

Này chử đệ muội!

TIẾP BÀI:

*Đại-Đạo vốn con đường thông suốt,
Đại-Đạo là ngọn đuốc Thiêng Liêng,
Sáng soi khắp cả các miền,
Thượng, trung, hạ giới, lý huyền ẩn vi.*

*Phải hiểu Đạo trong kỳ mật pháp,
Để tránh điều phức tạp rẽ phân,*

*Đã là sứ mạng Thiên ân,
Vì đời, vì Đạo, trải thân thực hành.*

*Lý tự nhiên Trời dành sẵn đó,
Để cho người mở ngõ đương nhiên,
Chớ nên vượt khỏi căn nguyên,
Ý phạm ô nhiễm thiện duyên khó tròn.*

*Nay Bản Đạo ngồi sơn dã thảo,
Gởi chú hiền học Đạo trì tu,
Nghệ thuật đi rồi sẽ vận trù,
Cho nên sứ mạng công phu cõi trần.*

*Từ bất ngữ loạn thần quái lực,
Hỡi ai người ý thức nho phong,
Bảo sanh nhân nghĩa đại đồng,
Phải do đạo lý nằm trong tâm người.
Đôi lời nhắn nhủ ai ơi!*

26. KHAI TRƯỞNG MINH ĐỨC TU VIỆN

*MINH ĐỨC TU VIỆN, Tuất thời 25 tháng Giêng Giáp Dần (16-2-1974) —
TAM TRẦN OAI NGHIÊM TAM-KỶ PHỔ-ĐỘ*

THI

*Chẳng luận kinh đô mới hữu tình,
Sơn lâm nhứt thống một trời xinh;
Khâm thừa chuông quản non ba dải,
Hội hiệp Sơn Thần chiếu điển linh.*

Chào chư Thiên ân sứ mạng, chư liệt vị nam nữ.
Bổn Thần vâng sắc lệnh Đông Lâm Tiên Trưởng hội
chư Sơn Thần tiếp đón Tam Trấn lâm trần chứng lễ an
vị Thiên Tượng.

Chư liệt vị thành tâm cùng Bổn Thần nghinh tiếp.
Xin lui gót.

Tiếp điển:

THI

*Non linh đất thánh đặt chơn phàm,
Tâm đạo nhờ trau chí mới ham;
Vật chất biết trau nên báu lạ,
Lựa là mòn gót kiếm Già Lam.*

HIỆP THIÊN ĐẠI ĐẾ QUAN THÁNH ĐẾ QUÂN, Lão

chào chư Thiên ân nam nữ.

Lão lâm trần giờ này trên cương vị Tam Trấn Oai Nghiêm Tam-Kỳ Phổ-Độ chứng kiến lễ an vị Thiên Tượng. Lão rất bằng lòng sự chí thành tâm đạo của chư Thiên ân nam nữ đang thấp ngọn đuốc sáng đạo mẫu để hội họp cùng muôn điểm đạo trước ba lần trùng dương.

Lão để lời khích lệ chư Thiên ân nam nữ.

VĂN LỤC BÁT

*Đế Quân Tam Trấn Oai Nghiêm,
Tam-Kỳ Phổ-Độ giáng miền trần gian.
Chứng lòng chư sĩ trước đàn,
Thành tâm tạo lập Thiên Bàn uy nghi.
Dù rằng vật thể vô tri,
Lòng người hiệp đạo khác chi lòng Trời.
Đạo Trời muôn ánh sáng soi,
Cho dòng nước Đạo rộng khơi thuyền từ...*

Quan-Âm đã đến, Lão ban ơn cho chư Thiên ân.
Thành tâm nghinh tiếp, xin nhường bút, thăng.

Tiếp điển:

THI

*Thanh sơn thủy tú thú thiên nhiên,
Cõi lốt phàm phu Phật tại tiên;
Chứa nước năm châu vào tịnh thủy,
Trùng ba lạng lẽ thái bình thiên.*

NAM-HẢI NGẠN THƯỢNG QUAN-ÂM BỒ-TÁT, chào

chư Thiên ân chư hiền sĩ hiền muội. Lành thay chư thiện căn đồng qui tụ khối điển lành để giải ách tiêu sai kiếp nạn chúng sanh.

Bần Sĩ chứng tri lòng thành của chư hiền sĩ muội trước Huyền Linh Thượng-Đế Chí-Tôn và để lời ban ơn.

VĂN LỤC BÁT

*Đạo Trời mầu nhiệm vô tư,
Trải cùng muôn vật nhất như điểm truyền.
Ở Trời chỉ diệu chí huyền,
Ở người ô nhiễm rạt rào trùng dương.
Biển trần muôn lượng tình thương,
Lòng người lắm nổi trùng dương khổ nạn.
Thấy đời ta rủ tình thương,
Nhàn dương rười tắt muôn phương lửa lòng.
Hỡi người sứ mạng Tiên Ông,
Gột thân trần cấu ra vòng thiên luân.*

Giáo Tông Đại-Đạo đã đến, Bần Sĩ ban ơn lành cho chư hiền. Thành tâm nghinh tiếp xin nhường bút, thăng. Tiếp điển:

THI

*Một túi kiến khôn rộng pháp quyền,
Độ người lánh tục để tâm tiên;
Non xanh nước biếc say mùi đạo,
Với thú thanh nhàn thú tự nhiên.*

GIÁO TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH,
mừng chư hiền đệ hiền muội.

Nhận sự thỉnh cầu của Minh Đức Đạo Nhơn, Tam Trấn Oai Nghiêm thừa lệnh Tam Giáo Đạo Tổ lâm trần chứng kiến lễ lập Thiên Bàn an vị Thiên Tượng để chư hiền đệ hiền muội chủ trương có một nội quy mà tu học.

Chí Tín, Bản Đạo mừng cho hiền đệ may mắn được ân huệ Thiêng Liêng.

Bản Đạo cũng lưu ý chư hiền đệ hiền muội: Hình thức là vật thể vô tri nhưng nó sẽ hữu lý khi được xây dựng lên.

Lý là Đạo, là vô thể. Trong vô thể ấy, có động năng để phát huy cho mọi thể hữu hình. Thế nên lý phải xuất phát từ khối óc tâm linh của người hành giả chân chính thì giá trị tác dụng của vật thể hữu hình mới có được.

Chính vì vậy mà Bản Đạo nhắc chư hiền đệ hiền muội là người được Thiên ân, hãy biết gìn giữ cho hậu tấn hưởng nhờ.

Dù là tạm trong danh từ tu viện, tịnh xá, thảo lư, mao ốc, cũng phải được điểm đạo cho người hành giả sáng chói. Dầu là hữu hình hữu hoại:

Bản Đạo ban ơn chư hiền đệ hiền muội:

VĂN LỤC BÁT

*Non linh đất thánh trời xuân,
Đường trần bao dấu chơn quân lạc loài.
Lộc Trời đã giữ trong tay,
Đạo Trời vun quén ngày ngày cho xinh.
Vui say non nước hữu tình,
Đơn phòng bạn lũ vẫn trình vào ra.
Ngoài ta nào có cái ta,*

*Vẽ chi thế sự trần la buộc ràng,
Bến đời thuyền khách đợc ngang.
Biển trần sóng gió phũ phàng ngược xuôi.
Trí nhưn biết đạo biết mùi,
Há hoài công của như người phàm phu.*

Hôm nay như vậy cũng tạm đủ cho chư hiền đệ
hiền muội.

Bản Đạo gia ơn cho chư hiền đệ hiền muội, trọn
tuân hành Thánh ý giúp lễ an vị Thiên Tượng được kết
quả mỹ mãn.

**27. THẾ GIỚI PHẬT TIÊN VÀ THẾ GIỚI
PHÀM TRẦN**

*CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ, Tuất thời, Rằm tháng 4 nhuận
Giáp Dần (5-6-1974) — LÝ ĐẠI TIÊN TRƯỞNG THÁI BẠCH KIM TINH*

LÝ ĐẠI TIÊN TRƯỞNG THÁI BẠCH KIM TINH.

THI

*Tiên Phật là chi hội khách trần,
Chỗ nào khác với hạng phàm nhân;
Bên mê bờ giác chia đôi ngã,
Chẳng giác không mê sẽ được gần.*

Chư hiền đệ hiền muội đã có tấm lòng thành tâm Tiên Phật để học đạo đó là điều rất tốt. Bản đạo chỉ cho: Thế giới Phật Tiên và thế giới phàm trần từ xưa nay người đời lầm tưởng rằng cách xa diệu vợi, non nước muôn trùng, hoặc từ chốn tây phương cực lạc quốc, hoặc từ nơi chính tằng mây xanh thắm hoặc trên chót Hy Mã Lạp Sơn, hoặc giữa Tà Lơn, Ông Cấm v.v... Sự thật không phải vậy. Hai thế giới đó chỉ cách một lần ranh, đó là con sông nhược thủy. Tiếng nói là con sông nhưng chiều rộng của nó không bằng một phần tư sợi tóc. Con sông nhược thủy này có hai ven bờ. Bên này bờ sông gọi là bờ mê, bên kia ven sông gọi là bờ giác. Phía bên bờ mê có những người tự cho là mình đã giác cho nên khôn hơn thiên hạ từ công

danh đã có, phú quý đã nhiều, đỉnh chung cũng lắm, bả lợi cũng không vừa. Hễ buông ra trường tranh giành thì đủ mưu cao kế tuyệt chước quỷ mưu thần. Vì thế đã tạo ra cái duyên khổng lồ. Chính vì cái duyên ấy tự trời trần ràng buộc suốt đời này sang kiếp khác.

Còn hễ nói đến lãnh vực đạo đức tu hành thì họ cũng giác hơn thiên hạ. Mở miệng ra thì thao bất tuyệt Thiên cơ thời sự tiên tri nào là nay tận thế, mai lập đời, mấy tháng nữa sẽ có gì xuất hiện và mấy năm nữa sẽ có Thánh chúa ra đời. Nhưng cái giác nơi đây là giác tại vành môi khước miệng, nói cho ngon mồm sướng miệng, nhưng từ cổ trở vô vẫn trống không như cái mõ đình.

Than ôi! Đó là mê chớ đâu là giác. Như vậy người tìm đạo để tu hành sẽ phải căn cứ vào đâu để làm tiêu chuẩn cho đời mình? Nếu có cái chi khả dĩ gọi rằng tiêu chuẩn, thì đó cũng chỉ là danh từ tạm mượn để gọi mà thôi.

Bởi vì đạo là cái gì không hình, không tướng, không tên, không màu sắc, không giới hạn, không biên cương. Người tập tu buổi ban đầu có thể tạm dựa vào cái tiêu chuẩn sau đây để làm hàng đời tập viết hoặc làm cái khuôn đổ bánh.

Lòng mình luôn luôn phải chơn thành hướng thiện bằng mọi cách, mọi giá. Việc làm trong đời sống luôn luôn phải chơn thành lương thiện.

Kế đó là hãy tập cho lòng mình có một tấm thân nhục thể, chỉ sống được mấy mươi năm rồi tan rã như các loài vật khác mà phải tin rằng cái tấm thân hình hài ô trược đó nó còn có một phần vô hình siêu đẳng nữa.

Chính cái phần vô hình siêu đẳng ấy là mầm sống

bất diệt của Thượng-Đế phát ban và chủ sử sai khiến xác thối. Phần ấy nếu người biết trui rèn giới luyện tập tành kiên nhẫn qua nhiều thời gian để cho nó được trưởng thành, mãn tuệ thanh tịnh, tinh khiết. Thức ăn của nó là tình thương, lòng từ ái, không chấp, không phiền não, sân si. Đồ mặc của nó là nơi thanh tịnh lặng lẽ.

Muốn thấy nó không dùng quang tuyến hoặc kính hiển vi mà phải dùng huệ nhãn hướng nội.

Muốn có những điều kiện cho nó ăn và mặc thì người phải tạo cho nó một đời sống đơn giản, lương thiện thanh tịnh, từ ái, tinh khiết. Phật Tiên xưa cũng theo con đường ấy mà từ phàm nhơn trở nên Thánh nhân và siêu nhân.

Thế nên đừng cầu kỳ tìm đạo tìm Phật Tiên ở chỗ phù chú, hô phong hoán vũ, hú gió kêu mưa, chỉ đá hóa vàng và cũng đừng tìm đạo nơi âm thanh sắc tướng mà phải tìm đạo tự nơi trong.

Mỗi người đã có đạo sẵn rồi, nhưng nó đã bị vùi lấp dưới mớ tro tham, sân, si, dục, hỉ, nộ, ái, ố.

28. Ý THỨC HỆ CAO-ĐÀI

*CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ, Tuất Thời, Rằm tháng Giêng Giáp
Dần (06-2-1975) — GIÁO TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI BẠCH KIM TÍNH*

GIÁO TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI BẠCH KIM TÍNH
mừng chư hiền đệ, hiền muội.

Nhân sự hiện diện đông đủ của chư hiền đệ hiền muội, hôm nay Bản Đạo cũng nêu một vài điều cần cho cơ đạo hiện hữu để giúp phần nào cho chư hiền tu thân hành đạo lập công bồi đức.

Chư hiền đệ hiền muội là những người Chức sắc chức việc tín đồ đạo hữu trong các Hội Thánh, Giáo Hội, Thánh Thất, Thánh Tịnh toàn thể trong Đại-Đạo thì đã có ít nhiều liên hệ hay hiến thân để phục vụ Thánh thể của Đức Chí-Tôn.

Điều mà Bản Đạo muốn nói hôm nay là hình thể đạo và giáo thuyết hay ý thức hệ Cao-Đài.

Hình thể Đạo là Thánh Thể của Đức Chí-Tôn tại thế. Đại-Đạo khai minh qua 49 mùa xuân tô điểm.

Những ngôi Thánh Đương đồ sộ uy hùng vươn lên khắp nơi khắp chốn. Dầu trải qua bao nhiêu biến chuyển của cuộc đời nhưng hình bóng Đạo vẫn theo thời gian mà xuất hiện.

Duy có một điều mà chư đệ muội hầu hết ít lưu tâm là Nhơn Sự và Hành chánh Đạo. Nầy chư hiền! Thượng-

Đế không ngự trên vật thể vô tri, mà trái lại Thượng-Đế ngự trong tâm tháp ngà của tâm hồn nhân loại.

Hình thể Đạo chỉ mượn đó để thể hiện Thánh Thể Chí-Tôn tại thế. Thượng-Đế không là một hình bóng của thần tượng nhưn tượng hay vật tượng.

Chính biểu tượng Thiên Nhân cũng chỉ là tạm mượn để gói gắm chơn lý trong một cụ thể chủ quan mà thôi, chính vì vậy, kiến tạo hình thể Đạo có được giá trị cùng chẳng là phải có nhưn tâm làm chứng thị.

Giá trị của nhưn sanh giác ngộ sẽ định vị cho hình thể đạo của từng địa phương, chư hiền thử nghĩ!

Người nông phu nào cũng gieo mầm trên thửa ruộng mầu mỡ mà không bao giờ gieo trên tấm thảm nhung tơ, dẫu thảm đó có thêu đẹp muôn màu nhưng giá trị của tấm thảm vẫn là tấm thảm để trang trí kiêu xa, chớ làm gì khơi động được mầm sinh sôi bất tận.

Tấm lòng của nhân loại mới chính là nơi chân lý cứu rỗi phát sinh tạo thế an bình cho nhưn loại. Vì vậy nhưn tâm Đạo phải phát khai, phải sum sê tàng lá.

Thửa ruộng không được chăm sóc màu mỡ thì bông lúa nào được nặng trĩu đua chen. Nên Đạo không được khai minh thì nhưn tâm quá ư là ít ỏi.

Người chèo Thuyền bát nhã, kẻ phát độ càn dương là cần vớt cho hết người chết đuối, cứu cho cùng khắp kẻ nạn tai, nào phải đợi người lụy dòng trèo lên thuyền cứu độ hay kẻ bệnh ngặt đến hứng giọt cam lồ rồi đánh bảo bối vô minh duyên nghiệp làm cho sóng dập kiếp phù sinh.

Có tập thể là phải có tổ chức. Hành chánh Đạo không phải để phục vụ cho Thượng-Đế. Thượng-Đế nào

có cần chi, nhưng thế sự chỉ để phục vụ cho nhơn sanh tất cả. Mượn hành chánh đạo là làm thể hiện được tương liên tương trợ dìu dắt lẫn nhau từ kẻ nhỏ nhít cùng trở về với Đại Linh Quang trong buổi chót.

Thế nên thiết lập một cơ cấu hình thể đạo mà bảo tồn không được cũng không khai sáng thêm hơn, thiết là một thiếu sót và tội lỗi với chính mình. Đừng để cho tâm hồn nào phải thương xót trước một Thánh Thể của Đức Chí-Tôn. Đã tạo được thì phải cố gắng khai minh và phát huy cho đúng với sự tạo dựng của mình hay của người đi trước.

Ngoài ra chư hiền cần nên lưu tâm về hình thức vì hình thức cũng sẽ thể hiện là tạo thêm sự nhất trí của tâm hồn và uy lực của Thể đạo trong công cuộc xây dựng tâm linh và cứu độ nhơn sanh.

Đừng bảo đó là giả không lưu tâm. Có mấy ai chỉ mơ về bên kia bờ giác mà quên đóng con đò để vượt qua chắc chắn an toàn, không bát nhã thuyền nào chở nặng thân phàm xác thịt qua khỏi sông mê.

Chư hiền đệ hiền muội có nghĩ về giáo thuyết hay ý thức hệ Cao-Đài?

Hỡi chư hiền đệ muội! Có sự đánh mất vật chất hay tiền tài nào nguy hại bằng sự đánh mất ý thức hay tâm hồn.

Chư hiền ôi! Manh áo sô gai, nhà tranh vách đất ngao du sơn thủy mà tâm hồn trong sạch an vui còn hơn ngựa xe chen chúc gác tía đài son, bon chen xuôi ngược, với sự việc đánh mất cả chính mình mà nào ai có biết.

Mượn phương tiện để phục vụ cho cứu cánh, đừng để cho cứu cánh phải vùi chôn trong phương tiện phù ba.

Chân lý không là sự rải rác chấp nhận, chân lý là sự giác ngộ đơn thuần. Ý thức hệ chơn chính Đại-Đạo đã quá sáng tỏ làm chói mắt cả thế nhân rồi nhân thế lại tưởng tượng rằng chân lý của Đại-Đạo chỉ là ánh sáng trong tầm mắt hạn hẹp hay tưởng tượng quần quanh của riêng mình mới thật đáng thương.

Cao-Đài không là Cao-Đài, đó chính thị là Cao-Đài.

Cao-Đài không tự nó sinh phát riêng cho Việt Nam hay bất cứ nước nào, không là của người này hay kẻ kia, không là Tây Ninh hay Bến Tre không là Truyền Giáo hay Tiên Thiên.

Cao-Đài là Cao-Đài thể thôi.

Chân lý tự nó phủ nhận chân lý.

Chư hiền muốn thiết lập thành quả để tạo cơ trình tiến tới sự hiệp nhất cho Đại-Đạo thì nên hiểu, bất cứ sự phân hóa nào cũng không thể vượt qua khỏi vòng trời đất hay huyền linh của Thượng-Đế Chí-Tôn.

Chư hiền hãy gom các chiếc mai vàng vào cành mai tươi tốt để khoe sắc với Chúa Xuân. Nếu kết hợp chỉ là kết hợp, phân hóa chỉ là phân hóa, đó cũng là cơ tận diệt của cuộc đời. Thượng-Đế vẫn hiểu sinh, phân hóa phi phân hóa, kết hợp phi kết hợp đó là ý nghĩa của cuộc hiểu sinh xây chuyển.

Bản Đạo dạy hôm nay cho chư hiền đệ hiền muội cũng đủ tạm làm hành trang trên đường về cùng Thượng-Đế để khỏi trở ngại lạc lăm.

*Hãy trôi bước trên đường chánh đạo,
Hãy lập tâm hoàng giáo độ nhơn;
Rồi xem máy tạo tuần hườn,
Cái cơ đào thải bảo tồn phân minh.*

29. ĐẠO PHÁP VÔ CÙNG MẪU NHIỆM

*Cơ QUAN PTGL, Rằm tháng Giêng Ất Mão (25-2-1975) — GIÁO
TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH*

GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH, Bản
Đạo chào chư hiền đệ, hiền muội.

Lời sau cùng của Bản Đạo phân cùng chư hiền đệ,
hiền muội Cơ Quan và chư hiền đệ muội hiện diện hôm
nay.

Bản Đạo rất cảm kích tâm thành mộ Đạo của chư
hiền đệ hiền muội. Vì tâm thành mộ Đạo mà chư hiền đã
chọn con đường hợp lý, hợp tình, hợp Đạo để nổi bước
và cũng vì thành tâm mộ Đạo mà chư hiền đệ hiền muội
và Bản Đạo gặp gỡ hôm nay.

Nhưng Đạo Pháp vô cùng mẫu nhiệm, không thể
tìm nghe, thấy, biết hay bàn nghị mà ngộ Đạo.

Vì vậy, nên cùng học Đạo mà mỗi người có khuynh
hướng riêng, tùy tổ chức, Tôn giáo hay học thuyết do mỗi
người chọn sẵn.

Điều mà Bản Đạo muốn nói đây là muốn đáp ứng
lại tâm thành mộ Đạo của chư hiền đệ hiền muội.

Chữ Đạo qua kinh điển đã dịch giải rất nhiều. Không
một Tôn giáo nào không đề cập đến nghĩa lý uyên thâm,
chí linh, chí diệu của chữ Đạo. Chư hiền là những người

tìm Đạo, học Đạo, tất đã đọc, đã học qua nhiều kinh điển nói về Đạo, thì hiện giờ chư hiền đệ hiền muội hãy nhớ lại lời Lão Quân đã nói: «*Đạo khả Đạo phi thường Đạo, danh khả danh phi thường danh*» hay đức Thế Tôn cũng có dạy: «*Nhược dĩ sắc tướng âm thanh cầu ngã, thị như hành tà đạo, bất năng kiến Như Lai*».

Đem một vài lời chứng minh không xa lạ với chư đệ muội, để chư đệ muội hiểu rằng những danh từ tạm đặt theo qui ước trần gian là những phương giúp hành giả đạt đến Đạo Pháp.

Cũng như Bản Đạo hôm nay với ngọn linh cơ này cũng là phương tiện giúp chư đệ muội có một quyền năng tựa vào đức tin đó gìn giữ một đường lối đúng sai lạc.

Thông Thiên Học tuyên thuyết «*Huỳnh đệ đại đồng*», Cao Đài nói: «*Vạn Giáo Nhất Lý*».

Sự trùng hợp về phương diện lý trên không phải ngẫu nhiên mà là đương nhiên. Vì vậy, chư hiền đệ, hiền muội và Bản Đạo vẫn liên quan trên trách nhiệm tạo thế nhân hòa cho trần gian này an cư lạc nghiệp.

Còn một dịp nào hội ngộ, Bản Đạo sẽ tiếp chuyện thêm.

Hiện giờ mỗi người phải tự giải thoát và tự nhận lấy trách nhiệm trước hoàn cảnh hiện tại.

THĂNG

30. HÃY DỤNG TÂM THIÊN ĐỊA MÀ TU

*ĐÀN CƠ RẪM THÁNG BẢY ẤT MÃO (21-08-1975) — GIÁO TÔNG
ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH*

THI

*Đắc nhất tâm rồi thế mới yên,
Muốn tâm đắc nhất phải tham thiên;
Tham thiên tâm sẽ hòa muôn vật,
Hòa ấy làm nên Đạo phối Thiên.*

GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH, Bản
Đạo mừng chư hiền đệ hiền muội.

Chư hiền đệ hiền muội! Đứng trước cuộc biến chuyển đổi thay của đời làm giao động tinh thần, bàng hoàng trước thế sự, Bản Đạo vẫn chấp nhận và thông cảm đối với chư hiền đệ, hiền muội trong cõi đời đầy cát bụi, thân phàm tục phải xông pha làm sao khỏi nám da rổ gót.

Chư hiền đệ hiền muội hãy bình tâm để kiểm điểm tự nhận hiện tại chính mình là ai trong dân tộc này, hoàn cảnh này.

Có tự nhận như vậy để tạo lòng tin cho mình. Nếu chư hiền tự nhận là người trong Tam Kỳ Phổ Độ, dầu ở hàng Thiên ân hay tín đồ chằng nữa, cũng đều hấp thụ phần nào chơn lý trong quyển pháp Đạo, thì Bản Đạo khuyến nên vững vàng trước lời dạy của Thánh giáo từ

mấy mươi năm qua hay tự ngàn xưa để lại.

Dầu Tôn giáo nào, dầu chi phái nào, dầu bảo là tà hay chánh thì Đạo vẫn là Đạo. Cái lý chơn chánh của Đạo đều không chấp nhận gì cả mà hoàn hảo tất cả.

Phương chi chư hiền đang tu học Đại Thừa Thiên Đạo, thì hãy dụng tâm của Thiên Địa mà tu, hòa mình với sự vật mà sống, như thuyền đã ra khơi, dầu muốn dầu không, mọi người đều phải chấp nhận có bốn phận trên con thuyền mà chư hiền đệ hiền muội là một thuyền trưởng hay một thủy thủ trên con thuyền Đại Đạo.

Một ân phước Đức Thượng Đế ban cho dân tộc này trước thế giới, thì chư hiền đệ hiền muội hãy đồng mãnh trên dòng đời xuôi ngược, chịu đựng cho qua cơn trốt gió bão bùng, dầu có tổn thương đến xác thịt hay tình cảm, nhưng đừng rời ánh sáng duy nhất của ngọn hải đăng để vụt về cho đến bến.

Chư hiền đệ hiền muội hãy nhìn kìa lòng tự tín đã giúp cho người đời đi đến chỗ đặc nhất mà mảnh đất bé nhỏ mầu mỡ này hiện tại như trăm hoa đua nở. Loài hoa nào biết thu hút tinh hoa của nhật nguyệt, biết tiếp nhận vượng khí của Đất Trời thì muôn màu khoe sắc để kết quả tốt đẹp, bằng ngược lại, thì sớm tàn tạ mà không thể qui trách nhiệm cho chủ vườn hoa.

Chư hiền đệ hiền muội hãy thấy chỗ đặc nhất đặc Đạo ở hoàn cảnh bên ngoài mà thu nhiếp cho đặc nhất, đặc Đạo của tâm linh.

Chư hiền ghi nhớ mấy lời:

*Cơ Tạo Hóa cùng thông biến dịch,
Kiếp nhân sinh trong kiếp đa thù;*

*Vào đời phải sớm lo tu,
Biết người, biết vật công phu huyền đồng.
Sống thường tình trong vòng thường đoạn,
Phép Đại Thừa biến mãn tam thiên,
Dầu bao nhiêu cảnh đảo điên,
Hữu hình hữu hoại chơn nguyên giữ gìn.
Thuyền không đáy vạn linh nương cậy,
Tâm bình yên hưởng lấy thanh bình;
Trăm sông ngàn rạch vẫn tình,
Gương trong lòng đủ, muôn hình vẫn trong.
Phá hình danh để lòng vô niệm
Vô niệm rồi trách nhiệm mới xong;
Thiên điều thưởng phạt chí công,
Hòa mình với cảnh trong lòng được an.*

Chư hiền đệ hiền muội năm Đạo thứ 14 tại Vĩnh Nguyên Tự! Đức Thượng Đế đã mở màn Đại Đồng Hiệp Nhất cho đến thời kỳ này Cơ Quan có sứ mạng gồm bốn thời kỳ mà Đức Thượng Đế ban cho,

Bản Đạo phân để chư hiền đệ muội Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý hay tất cả đều ý thức đến diễn hành tuân tự của Thiên lý mà hành cho đúng Đạo.

THĂNG

31. HÒA MÌNH ĐỘ CHÚNG

*VĨNH NGUYỄN TỰ, 27 tháng Giêng Ất Mão (09-03-1975) — GIÁO TÔNG
ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH*

GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH, Bản Đạo mừng chư hiền đệ, hiền muội.

Đàn hôm nay, Bản Đạo đến để dạy chư phận sự Vĩnh Nguyên về phần tu học hành Đạo.

Ngày xưa, các hàng Tiên Khai Đại Đạo thừa lệnh Đức Chí Tôn hiệp hội nơi này để tạo thành Thánh thể và Pháp Chánh Đại Đạo. Cũng nơi này, đã xuất phát những người Đại Thiên Phong chức sắc Tam Kỳ Phổ Độ đầu tiên.

Vĩnh Nguyên Tự trải qua thời gian mấy mươi năm thăng trầm theo thể Đạo, tình đời, giờ đây đã trở về nguyên sơ trên dòng lịch sử của Đại Đạo. Chư hiền đệ, hiền muội sở tại đều là chức sắc hay tín đồ đạo hữu cũng là người tiếp nối Đạo nghiệp của tiền nhân, trước một biển khổ bao la đang chập chùng sóng gió.

Chư hiền đệ hiền muội đang ở trong chiếc thuyền từ vững chắc nếu muốn vượt khỏi biển khổ bến mê, chỉ cần vững vàng niềm tin, an định tâm thần để cùng nhau lèo lái thuyền từ qua cơn sóng gió, cứu độ sanh linh.

Chư hiền đệ, hiền muội nên hiểu, người sanh trong đời dẫu ở cương vị giai tầng nào trong xã hội thế gian, cái giá trị duy nhất của con người, đó là Tâm Đạo. Tâm

Đạo sẽ giúp con người biết hướng theo ngọn hải đăng để xuôi thuyền về bến giác. Tâm Đạo là vốn liếng tư hữu của Thượng Đế phát ban.

Có giữ gìn được Tâm Đạo thì Thiên Tánh sẽ phát hiện để chứng quả vô sanh ở cõi trần gian, không phải nhọc nhằn tha thiết vọng cầu nơi sơn đầu hải đảo chi cả. Chư hiền đệ hiền muội giữ gìn được Tâm Đạo thì tất cả những hàng ma, ác quỷ từ từ xa lánh hoặc hàng phục trước quyền năng vô lượng của Đạo Tâm. Chừng đó chư hiền đệ hiền muội sẽ cảm hóa người đời quay về nẻo Đạo.

Sở dĩ có đàn cơ hôm nay là nhằm về sự cứu cánh trong một địa phương hoặc trong thôn xã nầy. Nếu dân chúng nơi nào vô đạo, ác tâm thì địa phương đó phải xảy ra biết bao nhiêu cảnh đảo điên tai ách, nào chiến họa binh đao, đạo tặc thủy hỏa, hoàng trùng ôn dịch tưng bừng óng dầy nhiều hại nhân sanh.

Nếu dân chúng biết hồi đầu hướng thiện, biết trọng đạo tâm, biết làm lành lánh dữ, biết tu niệm học hành đạo lý, thì hãy vệt khoác những gì tối tăm đang che lấp đạo tâm để được sự cứu rỗi trong kỳ mạt kiếp.

Bản Đạo rất thương hại cho những chơn linh còn u-tối đang đứng bên miệng hố sâu mà vọng tưởng công hầu khanh tướng, đang gần bên bẫy mà ngỡ rằng lợi lộc vinh sang. Giây phút cộng nghiệp trong trường sát kiếp đã vong tán khô trần bất năng chuyển thế.

Muốn cứu rỗi những chơn linh ấy, muốn khoác vệt bức màn vô minh đây tham vọng ích kỷ, bạo tàn, ắt phải có những bàn tay Thánh thiện vô tư.

Nhưng bàn tay Thánh thiện vô tư ấy ở đâu?

Bàn tay Thánh thiện vô tư thật sự chớ không phải ảo tưởng vô hình mà người đời thường vọng tưởng. Người tu hành chơn chánh sẵn sàng mọi đức tánh vô kỷ, vô công, vô danh để hòa mình cùng chúng sanh hầu làm tròn bổn phận thiêng liêng cao cả trong kiếp vi nhân.

Những người ấy sẽ có đôi bàn tay Thánh thiện diu dặt người khổ nạn trầm luân đưa đón những hàng nguyên căn thiện chủng. Đã là người thì ai cũng như ai!

Chư hiền đệ, hiền muội cũng có thể làm được Thánh Hiền, Tiên, Phật, cũng có thể hoàn thành sứ mạng Thiên Liêng để về nơi quê xưa vị cũ, mà cũng sẽ là ác quỷ, ma vương hoặc chịu trong luân hồi lục đạo.

Các danh từ được nêu lên, chỉ trong một con người ấy thôi. Chư hiền đệ hiền muội dẫu sao cũng sẵn sàng phương tiện, có đất dung thân, có truyền thống đạo đức, có Thánh giáo Thánh ngôn, có thể nói là chư hiền đệ hiền muội phải làm thế nào cho xứng đáng với Thiên chức Thượng Đế đã ban trao là con đường trên thế gian này.

Hiện tại trong đàn, Ban Cai Quản không đủ mặt, về phần hành đạo chưa được hoát khai đúng mức.

Những gì may mắn trong cuộc sống hiện hữu của chư hiền đệ hiền muội rồi nó cũng theo thời gian mà trôi qua. Nếu chư hiền đệ hiền muội không sớm thực hiện được công quả, công phu và công trình thì làm sao có được số vốn liếng làm hành trang trở về cùng Thượng Đế.

Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ hình thành các cơ cấu lớn nhỏ do Tân Luật Pháp Chánh Đại Đạo.

Sở dĩ Vinh Nguyên Tự được tạm chấp nhận một Nội Qui để điều hành nội bộ là tùy căn trí để dẫn dắt chư đệ

cho đến khi nào chư hiền hoàn thành được Hậu-đường và Công-đức-viện, sẽ chỉ dạy thêm.

Từ đây Bản Đạo khuyên chư hiền đệ hiền muội hãy học nằm lòng các điều khoản Nội Qui mà hành sự, dầu ít nhiều nhưng tâm Đạo được sáng tỏ thì Đạo quả mới kết thành. Cơ Phổ Độ rộng mở, nhưng căn trí tư hữu của mỗi người phải tự vun quén và chăm sóc lấy.

B-L-N! Hiền đệ có biết Trụ Trì hay Hội Trưởng chỉ là người chức sắc trong một Ban Cai Quản của một ngôi Chùa, còn Thiên chức của hiền đệ nằm trong lớp áo Trụ-trì hay Hội Trưởng, đó mới là cần biết đến.

Đạo nghiệp được trùng hưng, đạo tâm phải phát khởi cho huyền đồng mới vượt qua cảnh hỗn loạn để trở về nơi chốn ra đi. Hiền đệ cần học, đọc các Thánh giáo, Thánh ngôn và thường xuyên giảng giải cho các em bốn đạo sở tại được nghe lời lành, tiếng Đạo. Lời xưa có nói: “Chữ dạy Thầy, cây dạy thợ”.

Ngoài ra còn việc mở mang thôn ấp, dìu dắt nhơn sanh, đó là một công việc không hạn định thời gian hay ngày tháng, mà chỉ nhắm vào tâm Đạo kiên trì vô lượng của người đạo đức chơn tu ấy thôi.

Hiền đệ sẽ còn nhiều ân huệ Đức Chí Tôn dành cho trên quãng đường công phu tu luyện, nhưng ít ra cũng phải hoàn thành phận sự được giao phó.

Trong khi hiền đệ thực thi sứ mạng là có sự khai thông của Đấng vô hình trợ giúp cho hiền đệ. Chỉ cần chí thành, chí khẩn sẽ được tiếp nhận.

Ngày sắp đến hiền đệ còn nhiều trợ duyên khác. Hãy an lòng mà hành đạo cho đúng Đạo kẻ trẻ. B-H-N

vốn có căn duyên từ trước, phải gìn giữ, đừng để mất đi. Người không trăm tuổi, thiếu thốn tiền bạc của cải chưa phải là nghèo. Thiếu công quả, âm chất, thiếu công phu tu luyện, đó là người mất vốn liếng.

Hiền đệ biết sống trong cái lộc Trời ban, cũng như cây sống trong gốc, là sự sống hạnh phúc rồi đó.

Hãy rán mà tu thân hành đạo!.

THĂNG.

32. HÒA MÌNH VỚI CẢNH CHO LÒNG ĐƯỢC AN

*ĐÀN CƠ NGÀY RẼM THÁNG 10 ẤT MÃO (17-11-1975) — GIÁO TÔNG
ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ*

GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ, Bản Đạo chào mừng chư hiền đệ hiền muội.

Vì có việc liên quan đến sự tu học, hành đạo của chư đệ muội, hôm nay Bản Đạo cho dời chư đệ muội đến dạy dỗ.

Trước nhất là việc tu dưỡng trong khóa tịnh Đông Chí sắp đến, Bản Đạo báo trước để chư hiền chuẩn bị. Chư hiền hãy chuẩn bị ý chí thanh cao và đạo đức gần bó trước mọi hoàn cảnh nào cũng đều là hoàn cảnh thích nghi cho người tu dưỡng cả. Được như vậy, chư hiền mới giải thoát được sự phiền trược cho tâm linh và đem điển lành trong sạch tốt đẹp đến cho tha nhân quần chúng.

Chư hiền đệ! Nhật Nguyệt chuyển luân ngày đêm, sáng tối khác nhau, người đời có lúc làm việc, có lúc nghỉ ngơi. Có thực hiện những sinh hoạt nuôi nấng cho nhân sanh thì cũng cần bồi dưỡng tâm linh cho đầy đủ sáng suốt. Thế nên, dẫu trước những cuộc diễn biến trị loạn, hưng vong, đó là cuộc thi cho những người hướng đạo, cũng như vạn linh trên đường tiến hóa. Đường Đạo luân lưu vô tận, các chế độ cũng như những khúc sông, có khúc vắng, khúc dài, có khúc trong, khúc đục, có khúc sạch khúc

dơ, người hướng đạo cần sáng suốt để tùy doi nương vịnh, lèo lái con thuyền vượt sang lướt trên dòng Đạo pháp, đừng hờ hững ngã nghiêng mà đắm chìm trong sóng gió.

Bản Đạo cũng dạy về phần hành Hội Đồng Nghiên Cứu. Chư hiền hãy chung tay góp sức, trong có hòa nhịp thì ngoài mới khai hoát rộng mở để đón tiếp những người thực tâm, thiện chí đến góp sức trong đường hướng thống nhất Đại Đạo.

Về phần học tập giữa Minh Lý và Cơ Quan từ đây đến Đông Chí sẽ được xét theo căn trí để xếp để thi hầu tu học. Chư hiền hãy nhìn vào lịch trình hành đạo của Cơ Quan từ cấp bậc chư hiền sẽ thấy rõ, không đòi hỏi gì ngoài việc thực hiện đời sống tâm linh và con người tiến bộ. Đó là ý thức hệ của người hướng đạo cần phải thực thi. Ý thức đó đã được dạy nhiều trong các đàn cơ vừa qua. Chư hiền phải vượt qua tất cả mọi khó khăn, đừng chấp chi tiết mà không làm tròn việc lớn.

Chư hiền đệ hiền muội hãy lấy tâm Thiên Địa để mà tu và hòa mình cùng vạn vật để mà sống. Đạo không là cái gì mới đối với con người, mà thực sự con người là Đạo. Đạo là cái vốn tư hữu sẵn có trong con người và vạn hữu trong luật tắc hữu hình và vô hình. Thế nên, hễ là tư hữu thì vẫn còn cái tạm mượn vật gì sẽ trở về cho vật ấy. Thế nên người tu học hành đạo từ cái đã có và học lý huyền đồng cùng Thiên địa vạn vật. Chư hiền là Thiên ân trong hàng sứ mạng phải hiểu rõ hơn nữa.

Này chư hiền!

THI

*Dặn lòng chờ đến tiết Xuân sang,
Áo Đạo thay cho áo ngự hàn;*

*Vốn sẵn, đi buôn không mất lãi,
Công kia, quả nợ kết huy hoàng.*

Bần Đạo dạy ít, chư đệ muội hiểu nhiều. Chứng lòng
chư đệ muội. Từ Mẫu sẽ giáng lâm ban ơn cho chư đệ muội.
Vậy chư đệ muội thành tâm tịnh định để nghinh tiếp.

THĂNG.

33. TRỌN VỆ HIỂN DÂNG CHO ĐẠO PHÁP SẼ ĐƯỢC THƯỢNG ĐẾ AN BÀY

*Cơ QUAN PTGL, Rằm tháng ba, Ất Mão (26-4-1975) —
LÝ ĐẠI TIÊN TRƯỞNG THÁI BẠCH KIM TINH*

LÝ ĐẠI TIÊN TRƯỞNG THÁI BẠCH KIM TINH, Bản Đạo chào chư hiền đệ hiền muội.

Đàn hôm hay Bản Đạo đến để dạy chư hiền đệ hiền muội những việc cần trong giai đoạn này.

Này chư hiền đệ, hiền muội! Những gì đã được Đức Thượng Đế Chí Tôn cùng chư Phật, Tiên, Thánh, Thần dạy từ mấy mươi năm qua, giờ đây đã diễn tiến cho đến khi nào kết quả trước công cuộc xây dựng đời Thánh Đức Thượng Ngươn.

Chư hiền đệ hiền muội là những người Thiên ân chúc sắc, hướng đạo trong Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ. Đối với cuộc đời, sứ mạng Thiêng Liêng cao cả đã gắn liền với người được gọi là con cái đã chọn của Đức Chí Tôn, thì hơn bao giờ hết, người Thiên ân đã có Quyền Pháp Đạo, Thượng Đế ban trao để lèo lái thuyền từ qua bể khổ.

Từ thế giới xưa các nước trên thế giới, chính những người có sứ mạng cứu thế đến thế gian trong thời nước nhà, dân tộc của quốc gia đó phải chịu luật vay trả nhân quả, kiếp nạn đã gây tạo từ lâu kết thành một công cuộc giải quyết để cứu độ quần linh thoát vòng tai ách, nào

phải mới có ngày hôm nay đâu?

Nếu Việt Nam này, dân tộc này là những Thần Tiên sống trên miền Cực Lạc thì Thượng Đế đâu phải nhọc nhằn đến với chúng sanh và chư Thiên ân hưởng đạo đâu phải chịu mang vào mình những trách nhiệm to tát trước vạn linh sanh chúng để rồi bối rối bần khoản.

Chư hiền đệ, muội ôi! Thiên cơ sắp bày, công luật diễn tiến, dầu muốn dầu không thì tới cuối tận đường Long Hoa Đại Hội, cũng có những ngày Nghiêu tháng Thuấn vô bụng ngậm cơm đến với chư hiền đệ, hiền muội.

Chư hiền đệ muội hãy xem kìa đàn kiến đang lữ lượt kéo nhau thành đàn trên chỗ gò khô nổi cao để tránh khỏi mưa dầm gió bắc. Loài nhỏ nhít mà Thượng Đế còn ban cho có điểm linh để biết sắp có trận mưa nên vội vàng dẫn dắt nhau tìm nơi trú ngụ.

Phương chi là con người tánh linh hơn vạn vật, quản trị mọi thứ trên đời, ắt phải biết đến trách nhiệm của mỗi cá nhân trong tập đoàn xã hội, quốc dân, nhất là những người Tôn giáo, người có được sự ban phát của Thượng Đế Chí Tôn và chư Phật Tiên Thánh Thần để thay vào việc cứu độ nhân sanh, thì cả hai nhiệm vụ, vừa thọ Thiên ân, vừa biết làm nhiệm vụ vi nhân, nhắc nhở cho mọi người không biết trước cảnh khổ của trần gian.

Bần Đạo rất hoan hỉ nhìn thấy chư hiền đệ hiền muội dầu thế nào cũng trọn lòng tin tưởng sự cứu cánh của Thiêng Liêng, nhưng sự cứu cánh ấy không do một đức tin của mỗi cá nhân mà còn phải có nơi quyền năng tối thượng, nên đã ban cho chư hiền đệ, hiền muội sẽ được vững vàng để lo lấy sứ mạng của mình trong đời hỗn loạn này.

Đành rằng Trời cao đất rộng, cánh chim Bằng mặc sức tung bay, nhưng nếu những cánh chim bay không định hướng cũng sẽ rơi vào một cạm bẫy khác trên mảnh đất tha phương. Không chim nào không có tổ, chim lia tổ là bạt gió muôn phương để rồi đáp lại những cành cây không định hướng.

Hôm nay Bản Đạo muốn cho chư hiền đệ, hiền muội biết để vững lòng, Đức Chí Tôn Thượng Đế Hội Công Đồng Tam Giáo để quyết định trong cuộc đào thải hoặc bảo tồn để đưa nhân loại trở về đời sống an lành trong Thượng Ngươn Thánh Đức, những người có sứ mạng cứu thế trong giai đoạn này luôn luôn được sự âm phù mặc trợ của các Đấng Thiêng Liêng và chư Thần minh quang bố.

Trừ khi nào những người có sứ mạng trong quyền pháp Đạo, thọ Thiên ân mà không thực hiện đúng theo Thánh ý Thiêng Liêng, đó là việc khác nữa.

Để chư hiền đệ hiền muội tự sống với cái sống Thiêng Liêng của chính mình, nhìn thấy Thượng Đế ở trong ta và ta trong Thượng Đế.

Bản Đạo giải quyết một vài vấn đề hành đạo hôm nay cho chư hiền đệ, hiền muội.

Về bản Thánh Dụ Qui Điều, chư hiền đệ hiền muội thỉnh thoảng nghiên cứu từ từ cho rõ ráo, còn hiện tại các phân hành sự vẫn giữ y như cũ. Trường hợp đặc biệt thay đổi hoặc thêm bớt như Văn Hóa Vụ, Thanh Niên Vụ chẳng hạn, có nghĩa là tạm nơi rộng thêm hai Vụ, sắp các Ban trong hai Vụ ấy để cùng hành sự trong Cơ Quan cho đến khi nào chư hiền đệ hiền muội nghiên cứu kỹ lưỡng bản Thánh Dụ Qui Điều mà Bản Đạo xét thấy hợp Thiên lý, hợp nhân tâm chừng đó sẽ mở Đại Hội để giải

quyết phần thay đổi.

Việc đàn Tam Cá Nguyệt sắp đến sẽ được tạm ngưng cho đến Đệ Nhị Tam Cá Nguyệt, tức là Rằm tháng bảy.

Trong khoảng thời gian ngắn này sẽ được sự dạy dỗ bất thường của các Đấng Thiêng Liêng khi hữu sự.

Còn đàn lệnh được ban hành lúc trước như Ngọc Minh Đài, Vĩnh Nguyên Tự cũng chờ đợi cơ vận chuyển Sắc Lệnh sẽ thiết đàn, trong khoảng trống này, chư hiền đệ hiền muội đừng nghĩ rằng xa cách Thiêng Liêng, mà rất gần với Bản Đạo hay chư Phật Tiên vậy.

Những tâm hoạt động hằng ngày trong các chương trình hành đạo nơi Cơ Quan chư hiền đệ an lòng xúc tiến từ từ tùy cơ ứng biến.

Hiện giờ trong Tam Cá Nguyệt này, chư hiền đang bận rộn, vừa sắp xếp nội bộ vừa lo lắng trước cuộc đời nhưng không sao tất cả, chư hiền đệ! Đây cũng là bài học rất đặc giá cho thế giới nhân loại ngày nay. Nói đến nội tình Đạo giáo, khi đức Từ Phụ an ủi dỗ dành, khuyên lơn nhắc nhở, khi đức Từ-Tôn kêu gọi tha thiết với các con, khi chư Phật Tiên Thánh Thần đều giúp đỡ, dẫn dắt trên mọi bước đường cứu thế, chỉ có một việc là hòa hiệp nhau để thực hiện sứ mạng Tam Kỳ Phổ Độ mà thôi.

Bao nhiêu Thánh ngôn Thánh giáo bao năm qua rồi đến ngày nay phải chịu cho lũ hổ lang lừa dấn, dẫu muốn hiệp cũng bị trở ngại không ít, dẫu muốn hòa cũng muộn màng rồi.

Đó là cơ Trời sắp đặt, người thế gian không thể cãi qua được.

Nếu tự mình không cứu lấy mình, không tìm đường

giải thoát, không hoàn thành sứ mạng trước Đấng Chí Tôn thì luật Trời cũng giải quyết cho tất cả.

Chư hiền đệ hiền muội! Ngoài phần cứu trợ nạn nhân, cùng điều hành nội bộ, chư hiền đệ hiền muội hãy an lòng chuẩn bị trong Đệ Nhị Tam Cá Nguyệt để lập đại kỳ công trên đường phổ độ chúng sanh.

Đã là người tu hành chơn chánh, có đức tin trọng đại, có sứ mạng Thiên ân, chỉ còn một việc là trọn vẹn hiến dâng cho Đạo Pháp sẽ được sự an bày của Đức Thượng Đế sắp đến đây.

Chư hiền đệ hiền muội cũng như mọi người có trách nhiệm đối với giai đoạn vô minh này, nhưng Bản Đạo dặn cho kỹ hãy giữ trọn vẹn tinh thần đạo đức, hãy gìn lòng bác ái, từ bi, hãy nhớ đến ân oai của Thượng Đế đã ban cho và đừng quên mình trong quyền pháp Đạo, dầu việc khó khăn đến đâu chư hiền đệ hiền muội cũng sẽ được dễ dàng đáp ứng và cứu độ người đời.

Trước bao nhiêu cuộc diện thay đổi, các Tôn giáo đã chấp nhận, một thâm tình để giải quyết mọi sơ đoán hiện hữu. Nhưng có được hay không cũng là sự định đoạt của cơ Trời, từ nhân sự đến Thiên cơ tất cả không ngoài con người trên cõi thế, nên chi Bản Đạo khuyên chư hiền đệ hiền muội luôn luôn giữ vững tâm linh để đi suốt đoạn đường sứ mạng.

THI

*Tấn tường phải diễn đến tàn canh,
Đủ lớp nịnh trung, thế mới thành ;
Lời dặn xưa kia đem học lại,*

Để tròn sứ mạng trước nhơn sanh.

Chư hiền đệ hiền muội được cử đặt trong các phần hành Đạo và các Vụ, các Ban, Bản Đạo xét thấy tâm đạo sốt sắng của chư hiền đệ hiền muội đã làm cho bức tường kiên cố để ngăn đón những xáo trộn của cuộc đời, nếu cả phần hành Đạo được đứng mức lại là ngọn đuốc tuệ soi giữa sương đêm đen tối để tránh nơi chông gai cạm bẫy.

Tuy nhìn vào thế cuộc không thể phân biệt được người hay ta ở hoàn cảnh nào, nhưng mỗi khi có trách nhiệm được đặt để trong vòng tay của các Đấng Thiêng Liêng, thì trách nhiệm ấy là một bảo vật để giúp cho người hành đạo đi suốt quãng đường đã vạch ra. Nên chi những hàng hướng đạo, những bậc đạo tâm đều có một quyết định hẳn hoi trong đời sống của họ không bao giờ thay đổi.

Chư hiền đệ hiền muội nơi đây, người đã được đức Chí Tôn điểm nhận và ban ơn trên đường hành đạo từ lâu, cũng như những người mới tập sự hoặc mới tìm được những đường lối thích hợp đạo lý đúng với sở nguyện mà xung phong vào các chức vụ đều được Tam Giáo Công Đồng ghi nhận để chư chức việc, chư phận sự đủ thần lực tự tin mà hành đạo.

Việc làm phải làm, đường đi cứ đi, đừng bê trễ cũng đừng dừng bước để chóng đem lại an bình cho nhân loại. Chư hiền đệ hiền muội là một nhóm người đang được ơn Thượng Đế để thực hiện một sứ mạng trong các sứ mạng cứu thế và vẫn còn bao nhiêu nhóm người khác cũng đang làm những việc khác, mỗi mỗi các tư kỳ phận trong quyền năng của Thượng Đế.

Chư hiền đệ hiền muội an lòng tiến hành mới thấy được lẽ nhiệm mầu của Trời đất chuyển xoay.

Muốn đem một phép mầu hữu hình để làm thế tựa cho niềm tin của chư phật sự, nhưng đó cũng không phải đúng với đạo lý trường tồn, mà chính phép mầu sẽ ban đến cho mọi phật sự trong đêm nay bằng cách tiếp xúc tâm linh mới là thế tựa vững chắc.

Chư hiền đệ hiền muội sau khi xả đàn hỷ an nghỉ đến Tý thời Tịnh tập thể hướng về Thượng Đế trong giờ phút đó sẽ được ban ơn và chư hiền đệ hiền muội sẽ được an bày trên đường hành đạo.

THI

*Dặn dò đệ muội rán tu hành,
Giữ trọn thanh tâm tiếp điển lành;
Chờ đợi ác vàng vừa lộ bóng,
Lên đường cứu độ khắp nhân sanh.*

Bần Đạo ban ơn lành chư hiền đệ, hiền muội.

THĂNG.

34. TẠO THỂ NHÂN HÒA

*Cơ QUAN PTGL, Rằm tháng Giêng, Ất Mão (25/2/75) — GIÁO TÔNG
ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH*

GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH, Bản
Đạo chào chư hiền đệ muội.

Đêm Thiên Quan Tứ Phước, chư hiền đệ hiền muội
tự hợp đông đủ nơi đây, Bản Đạo rất vui mỗi khi thấy
con cái của Đức Chí Tôn quây quần dưới chân Từ Phụ
để nghe lời Thánh Huấn.

Đàn nay là đàn phúc trình Tam Cá Nguyệt của Cơ
Quan Phổ Thông Giáo Lý.

Đàn phúc trình chung niên của Cơ Quan Phổ Thông
Giáo Lý trong nhiệm kỳ ba năm, Bản Đạo vui mừng khi
nhìn thấy chư hiền đệ hiền muội có đạo tâm chí thành
tuân hành lệnh của Đấng Từ Phụ cùng chư Phật, Tiên
cũng như Bản Đạo để hoàn thành sứ mạng đối với Đạo
và đời. Trong ba năm qua, chương trình hành đạo cũng
thực hiện khả quan dầu chưa kết quả toàn diện, nhưng với
nhân sự hiện hữu về tâm lực cũng đáng được ngợi khen.

Này chư hiền đệ muội!

THI

*Danh lợi bao phen cũng thế thường,
Sao bằng đạo hạnh trải muôn phương;*

*Khi nên, nên cả và thiên hạ,
Dừng gót an vui chốn Đạo trường.*

BÀI

*Trường Tạo Hóa, Hóa Công sắp sẵn,
Kiếp nhân sanh, sanh đặng bao hồi;
Trong đời mấy bậc thú ngời,
Làm sao xứng đáng con người trần gian.*

*Khai Đại Đạo hóa hoàng Chánh Đạo,
Độ nguyên nhân cõi áo phàm nhân;
Lập đời Minh Đức Tân Dân,
Nhà an nước trị Thiên ân gọi nhuần.*

*Tùy tâm Đạo mà phân trách nhiệm,
Lập chí rồi mới điểm đầu công;
Đức tài dầu chẳng tương đồng,
Siêng tu cần mẫn, thật lòng thì nên.*

Chư hiền đệ, hiền muội nghe Bản Đạo phân đây:

*Tam Cá Nguyệt chung niên hành đạo,
Đệ phúc trình kiểm thảo khuyết ưu;
Có câu: "Đạo Pháp trường lưu",
Khuyết thì bồi bổ còn ưu trọn lành.*

Bản Đạo xét thấy các Ban trong Vụ Nội Chánh đã tiến bộ rất nhiều, nhất là Ban Văn Hóa đã lập được nhiều công tác rất đáng khích lệ và khen ngợi.

Tuy nhiên phải cần nên tiếp tục nghiên cứu kỹ các bài học các lớp sưu tập để phát hành trong nhiệm kỳ mới.

TIẾP BÀI

*Nội Chánh Vụ thừa hành Thánh ý,
Cùng các Ban chung thi lo lường;
Cơ Quan một cánh bướm trường,
Vững vàng lèo lái hoàng dương Đạo mẫu.*

*Ban Văn Hóa cầm đầu mọi việc,
Tạo nên hàng Thánh Triết, Hiền Nhân;
Bản căn đạo lý tinh thần,
Mầm non giáo dục trí dân vững vàng.*

Nầy hiền đệ! Nhân sự tuy cũng rất cần, nhưng cần hơn hết là sự đồng tâm nhất trí thì việc gì cũng làm nên, cũng phát triển đó hiền đệ!

TIẾP BÀI

*Văn Phòng Vụ ân ban trách nhiệm,
Các hồ sơ kiểm điểm cho xong;
Đặc chương thu thập ngoài trong,
Hoàn thành Thư Viện quả công ghi đề.*

Nơi đây Bản Đạo cũng có đôi lời cần lưu ý chư hiền đệ hiền muội về trách nhiệm của Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý có liên quan đến Ngoại Giao Vụ.

Chư hiền đệ hiền muội có ý thức được sự diễn tiến thời cuộc hôm nay và chương trình hành đạo trong mười năm qua của chư hiền đệ hiền muội hay không?

Các Đấng Thiêng Liêng cũng đã đôi lần nhắc nhở về sự liên giao Tôn giáo bạn, nhưng chư hiền đệ hiền muội không tiếp tục được là vì chưa hiểu Thiên cơ và Thánh ý.

Một phần khác là sự liên giao và Phổ Thông Giáo Lý Đại Đạo trong nội bộ Cao Đài.

Chư hiền đệ hiền muội đã bỏ qua nhiều công quả đặc biệt về liên giao và phổ Thông Giáo Lý Đại Đạo thì không nên từ khước một việc làm khó khăn hay ngang trái nào cả, vì chư đệ muội đã thường nguyện:

*“Dầu trong mọi cảnh khó khăn,
Nguyện lòng đem hết sở năng thực hành”.*

Hơn nữa, Phổ Thông Giáo Lý Đại Đạo cần được truyền bá sâu rộng đến mọi người để giúp người khác giác ngộ tìm một lối đi, một hướng tiến như đèn cần cho đêm tối, thuốc cần cho bệnh nhân. Nếu biết đêm tối, có đèn mà không đốt. Biết có bệnh nhân, có thuốc mà không chữa, thì có đèn, có thuốc cũng chẳng ích lợi cho ai. Phải hòa mình vào thế tục mới độ được người đời.

Chư hiền đệ hiền muội hãy làm hết bốn phận, kết quả hay không còn tùy ở cơ duyên và căn trí.

TIẾP BÀI

*Ngoại giao Vụ lo về đối ngoại,
Một công trình trọng đại liên giao;
Có tình thì lý mới sâu,
Muốn nên sứ mạng dãi dầu đừng nao.
Nữ Chung Hòa trưởng cờ Đại Đạo,
Dầu ngại ngần khổ đảo chớ nài,
Chị em nối chặt vòng tay,
Giúp cô, trợ quả hằng ngày không quên.
Công có được nhờ nên việc khó,
Khó không làm thì có được chi?*

*Đạo mẫu nhiều chỗ ẩn vi,
Mô lòng bác ái, từ bi sẽ rành.*

Bần Đạo rất vui mừng được thấy các trò Thanh Thiếu Niên hiện diện đông đủ hôm nay.

Điều ban ơn trước tiên là Bần Đạo chấp thuận trên nguyên tắc huy hiệu và đồng phục. Còn Nội Quy thì sẽ có một đàn cơ gấn đây riêng biệt cho Thanh Thiếu Niên để tu chỉnh lại Nội Quy cho gọn ghẽ, không rườm rà.

THĂNG.

35. HƯỚNG VỀ MỤC ĐÍCH TỐI CAO
(Trực nhận chơn tâm)

*ĐÀN CƠ NGÀY 14 THÁNG 10 BÍNH THÌN (4-12-1976) — GIÁO TÔNG
ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH*

GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH, Bản Đạo chào mừng chư hiền đệ hiền muội.

Bản Đạo để lời khen ngợi tinh thần tiến Đạo vượt bao khó khăn thử thách ràng buộc quanh mình để hướng về mục đích tối cao mà chư đệ muội đã chọn.

Chư hiền đệ hiền muội! Bản Đạo vừa mới nói đến hướng về mục đích tối cao, chư đệ muội nghe qua có thấy lòng thích thú khi trở bước dặm dài thiên lý, có âm vang hòa nhịp đồng hành hay thấy lòng phân vân ngẩn ngai?

Mục đích cao thượng ấy xa hay gần, thực tế hay trừu tượng mông lung, cái thế an bày vĩnh cửu hay thế tựa tạm thời trước sự vật quá đổi thay.

Có nghe được tiếng nói của lòng mới thấy mình có thực hay không có, nếu đã thật có, mình biết mình, thì sứ mạng Thiên ân trong Tam Kỳ Phổ Độ này mới có thật ở chính mình.

Chư hiền đệ hiền muội nghe Bản Đạo phê đây:

THI CA LIÊN HÀNH

*Chư Thiên ân thừa hành sứ mạng,
Bản Đạo phê xứng đáng công trình;
Được khen sai sửa phân minh,
Hành trang đạo lý trong tình Thiêng Liêng.*

... Có gần gũi nâng đỡ lẫn nhau, mới chia sẻ vui buồn trong trường Đạo, thế đời.

Có thân mật thương yêu mới xây dựng được tinh thần đồng nhất.

Có đồng nhất mới phát hiện được tâm linh, điều hòa guồng máy để đối phó với những gì trở ngại biến thiên.

THI

*Thiêng Liêng sẵn có một tình thương,
Bền vững xông pha giữa thế trường;
Gieo giống Đạo lành ra khắp chốn,
Cho người biết sống cảnh an khương.*

CA

*An khương bởi tinh thần dân tộc,
Văn hóa cùng Đạo học phát minh;
Cùng trong cái thế quân bình,
Nhơn sanh hòa nhịp tâm linh hiện hành.*

Nầy chư đệ muội! Đạo pháp đều có ở mỗi con người. Có con người là có Đạo pháp, bởi vô minh che lấp mới không nhận thấy đó thôi.

Nay mượn đạo lý bên ngoài chỉ đạo lý bên trong.

Mượn cái pháp hữu hình để chuyển luân cái pháp vô tướng cũng là điều gương mà làm vậy.

Mấy lúc qua rồi chư đệ muội hiệp nhau tu học tâm pháp, học để chi?

Sao không tự học mà lại hiệp nhau hai bên để cùng học?

Có phải học để tìm thấy Chơn-tâm không?

Học tức là dụng tâm để học, để tu, mà dùng tâm để cầu tâm thì không thấy tâm, bằng dụng ý mà cầu tâm lại còn nhiều sai biệt, tìm trong kinh điển đạo thơ, ẩn mình nơi cô tịch để tìm Chơn-tâm, có thấy được Chơn-tâm hay là chỉ thấy Chơn-tâm trong lý trí, trong tưởng tượng mà thôi.

Chư đệ muội! Trong chỗ động mới thấy tịnh, chỗ vô tâm mới trực nhận được Chơn tâm.

Chơn tâm bất biến mà dịch sử vô cùng. Do sự bất biến mà chủ sử cả muôn loài.

Tình thức ứng biến linh động, ánh sáng có phản chiếu mới thấy sử dụng của Thái dương, cho nên nói: “Học sư bất như học hữu” là vậy.

Nơi đây Bản Đạo chưa giải đến Thiên ý, nếu chư đệ muội thấy tâm thanh tịnh mà gấp đi thì hành động bằng vọng tưởng, đi cũng bằng vọng tưởng rồi tới nơi cũng bằng vọng tưởng thì hoài công biết mấy!

THI

*Hành đạo biết rằng Đạo ở trong,
Biến nên vạn pháp cũng do lòng;
Tam thiên thế giới trong tay nắm,*

Chính thị tâm này đạt lý không.

CA

*Không tận lực lẽ Trời sao thấu,
Có thủy chung mai hậu huy hoàng;
Dầu cho trái mấy thương tang,
Vẫn còn một mảnh tâm đan chói lò.*

*Chói lò ánh Đạo bủa trần gian,
Mát mẻ lòng người thế mới an;
Thế mới an rồi thành Đại Đạo,
Thiên ân dành sẵn cõi Thiên Đàng.
Đàn anh tiến, đàn em cũng tiến,
Đủ pháp quyền vượt biển đặng sơn;
Chỉ cần một mảnh tâm đơn,
Vào đời tạo thế nghĩa nhưn hiệp hòa.*

*Hòa hiệp hướng về chỗ tối cao,
Đất Trời Ta, vốn có xa nào,
Cùng sanh cùng trưởng, cùng thu liễm,
Hòa hiệp hướng về chỗ tối cao.
Chỗ tối cao, Cao Đài ngự trị,
Chường pháp quyền trong lý vận hành;
Biết nhìn nhận chốn khởi sanh,
Mới nên được Đạo tái thành Hóa Công.*

*Cang nhu đúng Đạo Trời phân định,
Thế quân bình quyền chính vững an,
Hỡi chư đệ muội trong đàn!
Tìm ra lẽ Đạo vững vàng mà tu.*

THẮNG.

36. NGƯỜI GIÁC NGỘ ĐỪNG SAY MEN TỤC

*ĐÀN CƠ, ngày Rằm tháng 4 năm Bình Thìn (13-5-1976) — GIÁO
TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH*

GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH, Bản
Đạo chào mừng chư đệ muội.

Bản Đạo đến để giúp thêm tinh thần hành đạo của
chư hiền đệ hiền muội và chan rưới tình thương mát mẻ
cho lòng người khắc khoải bằng khuâng trước Thiên cơ
diễn tiến.

Chư hiền đệ muội!

*Trước mắt nhìn kia trò huyễn hóa,
Sân khấu đời diễn tả vô cùng;
Vai tuồng có nịnh có trung,
Vua quan hề tướng vẫy vùng múa men.*

*Điều chơn giả chê khen xấu tốt,
Cũng có tay sắp lớp đặt tuồng;
Ai từng vượt biển qua truông,
Môi hay máy Tọa thước khuôn sẵn bày.*

*Người giác ngộ đừng say men tục,
Bực tri cơ tự tức tự nhân,
Đương nhiên trách nhiệm lo toan,
Tự nhiên vô nhiễm bằng an thoát trần.*

*Suy kim cổ bao lần bí thời,
Cuộc dinh hư tiến tới không ngừng;
Có chi mà lại đứng đứng,
Vay vay trả trả cũng chừng đó thôi.*

*Khuyên đệ muội trau dồi tâm đức,
Cho chính mình xứng bậc Thiên ân;
Trải lòng vô ngã vô nhân,
Tùy thời lập thế muôn dân hưởng nhờ.*

Chư hiền đệ muội! Trong niên trình mới không có gì mới hơn chương trình đã dạy mấy năm qua.

Hãy tiếp tục tiến bước để hoàn thành mọi mặt. Có âm phò mặc trợ.

Điều cần nhất là những người đã giác ngộ thì phải chấp nhận đạo lý thuần chơn để xây dựng cho cuộc đời mà không ranh giới lãnh vực nhân ngã.

Làm được như vậy Tiên Phật Thánh Thần cũng không khác.

THĂNG.

37. MINH TRIẾT BẢO THÂN

*ĐÀN CƠ, Rằm tháng 2 Đinh Tỵ (03-04-1977) — GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO
THÁI BẠCH KIM TINH*

GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH, Bản Đạo chào chư hiền Thiên ân đệ muội.

Đại Hội Thường Niên vừa diễn tiến một cách khả quan. Bản Đạo không nhắm vào hình thức tổ chức khéo léo trang nghiêm bề ngoài mà ngợi khen bao nhiêu tâm chí thành trước trách nhiệm thiêng liêng của chư hiền đệ, hiền muội.

Lòng chí thành thấu đến Ngọc Hư Cung, Tam Giáo Đạo Tổ đã giáng lâm chứng chiếu trong giờ phút trang nghiêm của Đại Hội và Bản Đạo không đến trước ngày Đại Hội mặc nhiên đã kiểm phê và chấp nhận các phần hành đạo đã qua, đang thực hiện và sẽ thực hiện ở các phúc trình.

Đức Thượng Đế Chí Tôn sẵn dành hồng ân cho chư đệ muội trên lộ trình tu hành học đạo gặp trở ngại khó khăn.

BÀI

*Một sứ mạng thiêng liêng cao cả,
Trong tình thương Tạo-hóa hiếu sinh;
Trước tiên mình phải dạy mình,
Dạy mình rồi mới đăng trình thực thi.*

*Trên Thượng Đế huyền vi ban bố,
Dưới nhơn sanh muôn ngõ mong chờ;
Thật tâm mới được tri cơ,
Hễ tu thì đắc chớ ngờ ai ơi!*

“**Nhất điều phi vạn điều tòng**”, một con chim bay, vạn con chim đều cất cánh, Đại Hội Thường Niên chư đệ muội đã thực hiện được tinh thần đó.

Nhìn vào vòm Trời rộng lớn bát ngát bao la, đàn chim ríu rít tung bay, mặc cho bầy dò khắp chốn, cung lưới bủa giăng chỉ chực đến ngang tầm mức là buông tên thả lưới.

Nhưng điều đáng lo ngại là đàn chim kêu nhau về tổ ấm hay bạt gió muôn phương.

Điều đáng lo ngại hơn nữa là những con chim bạc phước ham môi hay tự ý vào đôi cánh mỏng manh mà say mê lạc lõng.

Đạo Pháp trường lưu, hành giả quyết tâm giác ngộ xuôi thuyền về bến giác thì ý chí phải kiên cường, biết lúc nên đi thì đi, lúc nên đậu thì đậu.

Đêm Trăng sáng dầu nước ngược cũng có thể giông thuyền.

Ngày mà âm u dầu xuôi giòng cũng nên cắm sào nghỉ ngơi.

Đó là minh triết bảo thân.

Cũng vẫn chiếc thuyền mà người thuyền trưởng khéo léo bẻ lái trở chèo cho thuyền vượt qua những cơn sóng to gió lớn.

Đó là việc đáng lưu ý, nhưng điều quan trọng hơn hết là những tay thủy thủ có thật tâm gìn giữ con thuyền

trước bao vạn sanh linh đang lặn hụp hay không?

Nếu đã thật tâm thì vui cùng vui, khổ cùng khổ, một tâm chẳng đổi, một chí chẳng dời thì tiến hành dầu khó khăn cũng đạt nhiều kết quả.

Đó là trung thành sự Đạo.

TIẾP BÀI

*Việc không khó chỉ lòng mới khó,
Khó bởi lòng hay có bởi lòng;
Thật thì ngoài cũng như trong,
Vấn dài nằm lại một lòng bàn tay.*

*Muốn bảo thân dụng tài đúng chỗ,
Muốn trung thành giác ngộ tùy thời;
E dè khi vắng bóng người,
Khổ vui cộng tác một lời là Tâm.*

Mười hai năm tu hành học Đạo, chư đệ muội phải tự thấp đức mà đi.

Ngày nay đây, chư đệ muội tiến hành chương trình đã vạch. Hãy nhớ lời Bản Đạo:

TIẾP BÀI

*Trong tổ chức tri âm tri kỷ,
Dứt phàm tâm đạo lý sáng soi;
Sớm khuya tâm hạnh trau dồi,
Khiêm cung hòa ái độ người muôn phương.*

*Nguyện chung sức mở đường đại chúng,
Đem đạo mẫu công dụng mọi nơi,*

*Cho người thông cảm cùng người,
Đẹp tan sắc phái phục hồi tình thương.*

*Đó Thiên ân trên đường sứ mạng,
Lãnh pháp quyền xứng đáng vai trò;
Ngại gì những khúc quanh co,
Ván cờ thế sự dẫn đò nhọc lòng.*

*Trên Đại Đạo cộng đồng nhất thể,
Trong tinh thần bảo vệ Quốc phong;
Muốn cho huynh đệ đại đồng,
Trường giang vạn phái xuôi dòng về nguyên.*

Bản Đạo cũng nhắc nhở chư hiền đệ muội phải siêng tu học và chỉ có siêng học cho suốt cho thông thì mới thấy đường cao siêu mà tiến bước, nẻo đọa lạc mà tránh đi.

Tội lỗi hiện kiếp có thể dùng hình thức sám hối để xóa mờ, nhưng tội lỗi thâm sâu từ lịch kiếp hoặc tế vi ẩn áo tự đáy lòng bởi không dễ thấy nên khó trừ.

Chư hiền đệ muội cần lưu ý điểm này để tự an bày trong tình thương Vô-Cực.

Đường lối đã vạch ra, đã hoạch định chư hiền đệ muội hãy tiến bước sẽ được ban ơn.

Hỡi các trò Thanh Thiếu Niên ngoan Đạo của Đức Chí Tôn Thượng Đế! Cao Triều Lão Hữu nhờ Bản Đạo chuyển lời đến thăm các trò và xin nhắc nhở các trò ghi nhớ những lời Lão Hữu đã dạy.

Thế cuộc càng chuyển biến, các trò càng ý thức được thế nào là sứ mạng tiếp nối trong tương lai, thế nào là hiển dăng.

Các trò sẽ còn nhận định được nhiều hơn nữa, nhưng chờ đợi thì quá trễ nên bước sớm tốt hơn, đang sức sáng tạo cần sáng tạo cho được căn bản tâm linh thì trên hoạn đồ thiên lý không còn sợ gì loài sa-tấn ác-quỉ.

THĂNG.

38. TU TÁNH LUYỆN MẠNG

*ĐÀN CƠ GIAO THỪA, 30 tháng Giêng Đinh Tỵ (17-02-1977)— GIÁO
TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH*

GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH, Bản
Đạo chào chư hiền đệ, hiền muội.

Xuân về trước ngõ, chư đệ muội hãy vui vẻ đón Xuân. Dầu có muôn ngàn mùa Xuân qua qua, lại lại, tới tới, lui lui, nhưng người khách biết thưởng Xuân thì Xuân với lòng người là một, không qua không lại, không tới không lui, không thời gian ước định mà vĩnh cửu hằng tại.

Trải qua những bước đường trần thế, người lữ hành đã từng trải biết bao thác ghềnh, rừng núi gian lao khổ cực, cái nóng bỏng, cái thê lương, cái giá rét của năm tiến, năm lùi, người khách khoác lên chiếc áo tứ đại bao bọc mảnh tâm đơn để hòa nhịp cùng thiên nhiên tạo vật, dầu nóng bỏng hay thê lương, lạnh lùng hay băng giá, khách vẫn huyền đồng trời bước.

Khách đó là ai?

Có phải người Thiên ân trong Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ đang sóng bước trên đường sứ mạng hoàng pháp giúp đời hay không?

Câu hỏi chỉ cần được trả lời bằng một nụ cười chân thành mà tự toại, ánh mắt hòa cảm mà vô tư, bước chân nhẹ nhàng mà vững chắc. Chư hiền đệ muội ai đã đáp

được và ai chưa đáp được?

Cười... cười... còn khoảnh khắc nữa sẽ chấm dứt chu kỳ một năm, ta hãy tạm dừng bước để nhấp chén trà sen, nâng ly rượu cúc để ấm lòng rồi tiếp tục hành trình trong niên trình mới.

Đời loạn ly bởi nhân tâm ly loạn. Là loạn trong tham dục cuồng si ảo ảnh để rồi lâm vào kiếp nạn trần gian. Vật chất là thiết thực cho vạn sanh, linh quang là căn cơ của vạn vật.

Không thứ nào trọng cũng không thứ nào khinh, vật chất không cầu mà vẫn có, linh quang thiết yếu mà sẵn dành. Khéo ở khéo ăn, khéo trau khéo luyện, thì bụng no mà lòng thanh thản thung dung tự toại, bằng tham dục nghiêng ngã thì càng lo nhiều, càng đói lắm, càng tự hủy diệt lấy nhau.

Luận một câu thế sự để xóa hết tang thương, mượn túi Xuân tô điểm bức tranh đời, những nét thái hòa để người vật thưởng Xuân trong Đạo cả.

THI

*Tam dương khai thời yến phi hồi,
Vạn vật phùng Xuân nhất tưu bôi;
Thế sự vô nan Xuân bất tận,
Ngô tâm ứng hiện thị Thiên thời.*

Giòng nước luân lưu khi ròng khi lớn thị hiện vạn pháp trường lưu biến chuyển. Không ai tắm hai lần trên một dòng nước. Càng cố bám víu, dẫn vào trong sự thay đổi vô thường. Muốn nhìn thực tế bình thường, thì thực tế đã mật mờ hư hoại. Thế phải làm sao?

Này ai ơi!

PHÚ

*Hãy giác ngộ với nắng Hè còn nóng bỏng,
Hãy tùy thời gió lộng đón Thu sang,
Hãy kiên tâm khi gió buốt của Đông hàn,
Hãy hòa nhịp bước không thời gian cùng Tạo Vật.
Này chú đệ muội!
Kìa chén trà sen mùi bát ngát,
Ta nhấp hương Xuân rồi mặn lạt sẽ chia nhau,
Càng đắng cay, càng thấm lẽ Trời cao,
Có Thu Đông Hạ mới đượm thêm màu Xuân sắc.*

Rồi đây bã nếp sẽ bị phế thải khi chất rượu đã lọc qua hồ. Những vật vô thường sẽ hư hoại khi bản thể đã kết tinh. Những chướng ngại đau khổ là ngọn lửa nung đốt thêm cho vàng mười đúng tuổi.

Con người có Tánh Mạng. Tánh là Thiên Tánh, Mạng là Thiên Mạng, hai tú khí Âm Dương tạo thành là bản thể của Thiên Địa vạn vật. Nếu biết tu tánh, đừng để tánh bị mê muội bởi tham dục che lấp vì danh lợi, tình tiền.

Những thứ vật vô thường đã gây cho con người biết bao thảm họa triền miên từ kiếp này sang kiếp khác.

Biết tu Tánh thời không tham thì vẫn có mà ăn, mà mặc, không tranh đấu mà vẫn có chỗ ở, không lăn thân vào chỗ đau khổ mà vẫn có địa vị con người.

Do đó, tu Tánh là ánh linh sáng chói trong muôn ngàn nẻo Thánh. Còn biết luyện Mạng là Thiên Mạng hằng tại, không thiên không lệch, không ô-nhiễm tham

dục, trên thuận cùng Trời, dưới an vui bốn cõi, hòa bình khắp chốn, lòng dân là lòng ta, lòng ta là lòng Trời sống thì Thánh, thác thì thiêng. Ôi! nội Thánh ngoại Vương, sống hằng sống trong cõi Thiên Đàng Cực Lạc thì còn gì mơ ước nữa? Phật Tiên cũng chỉ thế thôi!

Chư hiền đệ muội!

PHÚ (TIẾP THEO)

*Là một nhơn sanh sống trong vòng Trời đất,
Mảnh hình hài vốn vật tối linh linh,
Giữa đất Trời cùng một khối nhơn sinh,
Sao vùi lấp dưới vô minh, đành đoạn tình gieo mình
trong kiếp nạn.*

Chư đệ muội!

*Hỡi nhơn thế hãy nghe lời Ta phán,
Dân ý thị Thiên ý, một bầu chung xán lạn giữa quần sanh.
Hãy đoạn trái oan thì Tánh Mạng được an lành,
Nhơn dục thị Thiên chi sở dục,
Lòng bác ái, đức hảo sanh ấy thuận Thiên thành Đại Đạo.*

Trên quăng đường hành đạo, người được xếp vào hàng Thiên ân Quyền Pháp, muốn hoàn thành sứ mạng Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ phải vừa tự độ, vừa độ tha. Tâm Tánh là vật không mà lại có, có mà lại không.

Cái bản thể như hằng tại, như nước vào chỗ thật nhỏ, ở chỗ thật to, xuống chỗ thật thấp, lên chỗ thật cao, dầu lửa đốt thật sôi, nước cũng thành ơn mưa móc, gió thổi thật to thành sóng cả, nước vẫn dịu mát trong lành.

Nội tâm bình thản thì ngoại thể ung dung, có tác phong đạo hạnh để cảm hóa người đời. Hãy khắc kỷ phục

lẽ để nâng cao phẩm giá của người tu.

Trái một thân mà độ được ba thân, trái một lòng mà muôn lòng được vui, đó là vừa tự độ, vừa độ tha.

Chư đệ muội có biết không?

PHÚ (TIẾP THEO)

*Nhân sanh vô giá bảo, Xuân nhật kỷ trùng lai,
Trước điện vàng hực hỡ ánh hoa mai,
Dưới bệ ngọc vui vầy câu đạo lý,
Kết quả đó là tri âm tri kỷ,
Nương tựa nhau khi phong thủy bất hòa,
Hãy thương nhau như con cái một nhà,
Hãy thủ túc tâm can điều hòa trong một thể.
Rời đây trái chín sẽ xa rời cội rễ,
Thì chồi non tiếp kể sẽ vươn lên,
Dầu cuộc đời có điên đảo, đảo điên,
Thì Thế Đạo, Pháp quyền làm sự sống,
Xuân Đình Ty huy hoàng trước cổng,
Lão chúc chư hiền vui sống đức ân ban,
Nghiep duyên quanh quẩn rộn ràng,
Thường Xuân để trọn lòng vàng thường Xuân.*

Chư đệ muội! Thiên Địa vô tư, Thần minh thời sát. Sở dĩ có lời dặn dò là để giữ sự yên ổn cho tất cả được hưởng trọn ân Xuân của Đức Chí Tôn Thượng Đế chớ ngoài ra không có gì cả.

Đối với các Đấng Thiêng Liêng thì năm tháng ngày giờ không có cái nào là xấu, nhưng đối với thế giới hữu hình này thì khác. Phải tùy theo cái biến của lòng người mà

năm tháng ngày giờ sẽ xê dịch, hư nên. Chư đệ muội lưu ý!

THĂNG.

39. GIÁ TRỊ CỦA SỰ HIẾN DÂNG

*Cơ QUAN PTGL, ngày 29 tháng 2 Mậu Ngọ (6-3-1978) — GIÁO TÔNG
ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH*

GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH, Bản
Đạo chào chư hiền đệ, hiền muội.

Nay chư hiền đệ muội đã học hiểu lời dạy của Đức Đạo Tổ Lão Quân, đã quyết tâm cầu tu giải thoát, quyết tâm tự nhận sứ mạng Đại Thừa, Bản Đạo vô cùng cảm động. Có như thế thì hột giống Thánh đức dẫu nhỏ bé đến đâu cũng có thể đâm tược nảy mầm, để một sanh hai, hai sanh ba, sanh sanh vô cùng vô tận mới đủ điều kiện tạo đời Thánh đức sau Hội Long Hoa.

Này chư hiền đệ hiền muội! Muốn tu hành đúng theo Thánh ý Thiên cơ, thì hành giả phải có ý chí tự nguyện hiến dâng.

Nhưng hiến dâng cho ai?

Có phải hiến dâng phục vụ cho Đạo Lý hay hiến dâng phục vụ cho Thượng Đế?

Cười...! cười...! Thượng Đế vốn Hư vô, hiến dâng để phục vụ đó là ý hướng cao quý nhất, nhưng hành giả phải tu từ vạn thù đến vô sai biệt, từ hữu thể đến Hư-vô, cùng Thượng Đế.

Đạo là đầu mối vẫn xoay to tát trong lý đơn nhưt

của Vũ-trụ vạn vật. Hành giả muốn tự nguyện hiến dâng phục vụ cho Đạo Lý là đã biết chọn sống, cái sống đương nhiên trên đường tiến hóa.

Nhưng muốn thế, cần phải có tâm linh, ý chí can trường để khắc phục bản thân và chấp nhận mọi cuộc vắn xoay biến dịch của Đạo và phải tác động hòa hợp vào mọi sự vật, mọi hoàn cảnh để xiển dương đạo lý, song cũng không bị khuấy lấp bao che hay xa lìa cái lý đơn nhất đó, thì giá trị hiến dâng phục vụ mới cao quý, mới đúng nghĩa của con người tự nguyện hiến dâng.

Trên đường thiên lý mưu cuộc sinh tồn, chư đệ muội phải giải quyết từ giai đoạn đắc thất, hưng vong giữa cuộc đời đạo lý không bắt chư đệ muội phải như thế nầy hay thế khác.

Đạo là lẽ sống chơn thường hằng tại của chư đệ muội. Biết Đạo, chư đệ muội sẽ biết tìm cầu chánh tâm diệt dục, chọn lối phản bốn hoàn nguyên để tự nguyện hiến dâng vào Đại Thừa Thiên Đạo.

Trong khi đó chung quanh chư đệ muội đầy đầy những cảnh khổ đau cười khóc của thế nhân, những lòng tham dục, sân si, lợi danh, vật chất, yêu ghét thân thù, sân hận đấu tranh rồi thiên chấp, vị ngã độc tôn. Các thứ đã dồn ép con người vào cực đoan thái quá, bất cập, đạo lý bị mờ đi.

Muốn cảnh tỉnh thì phải làm sao?

Sống trong tập thể xã hội nhân quần dù chư đệ muội không muốn lập vị trước thiên hạ, những hình thức tổ chức, qui ước, giáo điều để nêu lên điểm lập vị của chư đệ muội.

Thế muốn hòa mình cùng chúng sanh để phổ độ chúng sanh thì phải làm sao?

Giải quyết vấn đề không phải là khó, chỉ khó là chư đệ muội có thể hiện được Đạo qua hình thức, tổ chức, giáo điều, giáo pháp, cho mỗi chức vụ, nhân viên đó thôi.

Hôm nay toàn thể Cơ Quan chư hiền đệ muội đem đức tin, hoài bão hiến dâng lên Chí Tôn Thượng Đế làm Bản Đạo rất vui mừng trước Tam Giáo Tòa để lãnh lấy Thiên ân sắc tứ từ Đức Chí Tôn Thượng Đế, trước sứ mạng thiêng liêng cao cả để tu lên hàng chánh đẳng trên cõi Phật Tiên.

Chư đệ muội hãy thành tâm hành lễ thọ nhận huấn từ, Bản Đạo xin tuyên đọc:

HUẤN TỪ

*Đại Từ Phụ Ngọc Hư sắc tứ,
Ban Thiên ân nam nữ hiện tiền;
Phụng hành lý Đạo cơ Thiên,
Song tu Tánh Mạng pháp quyền xương mình
Đạo vô vi chấp tình cầu tánh,
Thế vô thường vạn hạnh dung thông;
Nhơn nhơn tự hữu chủ ông,
Hòa quang hỗn tục chí công vạn hành.
Vi nhân tử tài thành nhân vị,
Phật Thánh Tiên nhất lý do hà;
Vô tư, vô dục, vô tà,
Từ bi, bác ái, trung hòa lợi sanh.
Chuyển nhơn dục loạn thành thế trị,
Hoằng Đạo cơ chơn lý hiển dương;*

*Quân bình tâm vật kỹ cương,
Thân hình cu diệu tứ phương cộng đồng.*

*Tu chứng quả biến thông vô tận
Đắc nhất trung trực tấn Cao Đài;
Thiên nhân chánh vị hòa hài,
Vạn đồ cổ vãng kim lai thủ thành.*

*Thử sứ mạng đương sanh hoàng giáo,
Thị Đại Thừa Thiên Đạo tiến tu;
Kỳ khai nhất bốn vạn thù,
Vạn thù qui nhất công phu siêu phàm.*

Ngọc Hư Cung sắc tứ.

40. TU LUYỆN THÂN, TÂM

*ĐÀN CƠ RẪM THÁNG GIÊNG, Mậu Ngọ (21-02-1978) — GIÁO TÔNG
ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH*

THI

*Vì đời GIÁO Đạo giúp đời an,
Vạn Pháp qui TÔNG tránh nội loạn;
Chỉ có Chơn Nhơn hoằng Đại Đạo,
Cùng trong Đại Đạo sống thanh nhàn.*

GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH, Bản
Đạo chào chư hiền đệ, hiền muội.

Bản Đạo rất hoan hỉ đến với chư đệ muội để xem qua các phần hành trong Lục Cá Nguyệt và chỉ dẫn thêm chư hiền đệ, hiền muội.

Xuân Mậu Ngọ cũng như mười hai Xuân qua theo chu kỳ của Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý. Xuân không khác gì những mùa Xuân trước, cũng lại cũng qua trong cõi đất Trời, điểm tô cho vạn vật muôn màu, muôn vẻ, thể chư đệ muội có vui vẻ đón Xuân trong đêm Giao Thừa hay còn những gì khác hơn?

Cười... Xuân là lòng thiên nhiên tạo vật nên mới gọi là Đạo, là tâm, là vĩnh cửu an nhiên tự tại. Đêm giao thừa dẫu trong khung cảnh đón Xuân có được như Đinh Tỵ hay khác hơn thì Xuân vẫn là Xuân, khí tiết điều hòa,

trăm hoa đua nở.

Người có Xuân tâm sẽ thấy hân hoan đón Chúa Xuân trong niềm vui sứ mạng thì cảnh sẽ do tâm mà hòa hợp êm đềm. Chính cái lặng lẽ êm đềm ấy mới thấy được mâu vi minh triết. Thiêng Liêng có đến hay có dùng tiếng nói vô thanh đàm đạo Xuân nhật thì cũng không ngại, vì trong mỗi người con tin của Thượng Đế đều có Thiên ân, nên Phật, Tiên, Thánh, Thần nào có xa cách. Hễ có cảm thì có ứng. Chung rượu, miếng quà mà lòng Xuân thông cảm thì có chi mà mong đợi.

Hiển đệ Tổng Thư Ký đệ nạp phúc trình cho Bản Đạo kiểm duyệt.

Nầy chư hiển đệ, hiển muội! Vì Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Đạo Trời mà chư đệ muội là những người có tâm, có chí được Thượng Đế ban ơn cho kết hợp lại cùng tu, cùng học, cùng hành, cùng tiến bước trên Đại Thừa Thiên Đạo để cứu đời trong Tam Kỳ Phổ Độ, nên cần có phúc trình Tam Cá Nguyệt để minh chứng những công phu, công quả của mỗi chức vụ trong Cơ Quan có tinh tiến kết quả được đến đâu mà điu dặt, chớ có đòi hỏi những giấy mực nầy mà làm chi cho cực lòng người viết mà không có lợi gì vào đâu.

Người tu hành học Đạo nhận lãnh sứ mạng Thiên ân thì phải tinh nghĩa nhập thần vào sứ mạng, vào trách nhiệm, thì khi viết phúc trình tinh thần trách nhiệm mới hiển bày qua lời văn nét bút, bằng chưa tha thiết tư duy, thì khi viết là gắng gượng nên thần lơ mờ, có khi còn hiện lên những điểm lao xao rắc rối nữa là khác.

Mười hai năm có lẽ, tâm Đạo chí thành của chư đệ muội đã được Thượng Đế ban ơn, dầu bị khảo đảo song

cũng còn bám víu lấy Thiên ân làm sự sống. Thế nên trong giai đoạn này cần phải ý thức hơn nữa, tu luyện thân tâm từng giờ, từng phút để đương kham trách nhiệm trước cơ Đạo, cơ đời.

Người tu lúc này hơn lúc nào hết phải hòa mình vào mọi cảnh, mọi giới, có thương yêu mà không có đối lập, có trách nhiệm mà không có hậu ý, dễ thương, dễ mến hơn người thì mới độ được người. Bằng chẳng được vậy thì không nên được việc gì mà càng thêm mệt mỏi.

Đây Bản Đạo để lời chúc chư hiền đệ hiền muội trong năm Mậu Ngọ tâm đức chói ngời, Đạo hạnh tròn sáng như ngày Thiên Ân Tứ Phước Thượng Đế ban cho và ngày phân tánh giáng sanh của Thái Thượng Lão Quân, được lãnh sứ mạng Thiêng Liêng cao cả.

Nhớ hai điểm ấy để kiểm phê nội bộ, củng cố hàng ngũ chức vụ các cấp. Mỗi người phải tự cầu, tự kiểm, tự khép mình trong kỷ luật để mỗi người đều được chánh vị, chánh danh. Như thế mới kính mến nhau mà giữ lễ với nhau. Có lễ thì trật tự được an bày và phụng sự mới hoàn thành được vậy.

THẮNG.

41. TÂM HẠNH ĐẠI THỪA VÀ ĐIỀU KIỆN THỌ PHÁP

*Cơ-Quan Phổ-Thông Giáo-Lý, Rằm tháng Giêng, Tân-Dậu
(19-2-1981) — GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-BẠCH KIM-TINH*

GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-BẠCH KIM-TINH, chào chư Thiên ân sứ mạng, chào chư hiền đệ, hiền muội.

Ngày Thiên-Quan Tứ Phước, chư đệ muội thiết lễ kỷ niệm thành lập Văn Phòng Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, cũng là ngày đệ nạp phúc trình Đệ-tứ Tam-cá-nguyệt chung niên hành đạo của Cơ Quan.

Bản Đạo đến để chia sẻ những nỗi ưu tư của người Thiên ân sứ mạng đã vì tiền đồ Đại Đạo mà gắn bó từ mười mấy năm qua và cũng khích lệ chư hiền đệ muội đã trọn tâm hành đạo. Trên có Thầy, dưới có bạn cùng nhau chia sẻ những nỗi buồn vui mà Bản-Đạo cũng là một trong những bạn đồng cộng sự vô vi của Đức Chí Tôn với các Tiên Khai Đại Đạo, tất cả đều cùng một chí hướng phụng sự. Đức Chí Tôn đã ban trao sứ mạng trọng đại thì chư hiền đệ muội cùng Bản Đạo phải thực hiện cho được hoàn thành, có như vậy chư hiền còn lo gì phải bị trở ngại không đạt đến chỗ viên thông.

Chư hiền đệ muội đã bước sang năm Tân-Dậu, một năm mà chư đệ muội đã đánh dấu những khúc quanh trong cơ Đạo, và cuộc đời. Đêm Giao Thừa, chư đệ muội

sẽ được Đức Chí Tôn giá ngự ban hồng ân để vững bước hành trình Phổ Thông Giáo Lý Đại Đạo.

Bần Đạo cũng nhân đó tặng cho chư hiền những lời sau:

THI BÀI

*Huyền linh điển hàng hàng ngọc rót,
Giọng vô trần thánh thót châu rơi,
Thiên không bóng Nguyệt rạng ngời,
Tinh quân lấp lánh khung Trời mạnh Xuân.*

*Kỳ đại xá Thiên ân trải khắp,
Ban pháp quyền tái lập Thượng Nguơn,
Châu nhi phục thi tuần hoàn,
Cơ mâu tiến hóa, thiên chơn phản hồi.*

*Người giác ngộ vun bồi tánh Đạo,
Bạc nguyên nhân hoài bão ý Thiên,
Vào đời một chí nhĩn kiên,
Thực thi sứ mạng pháp quyền dựng xây.*

Về phúc trình đệ nạp, chư đệ muội nghe Bần Đạo phê đây:

*Một năm dài trên Thầy dưới bạn,
Này điểm son cho đáng công trình,
Trui rèn thử thách thí sinh,
Suốt năm nội bộ nội tình ra sao.*

*Kiểm điểm lại đề cao ý chí,
Xét xem rồi chưa phỉ lòng Già,
Các phần hành đạo ban ra,
Gần thì có vẻ, nhìn xa thiếu gì.*

Bảo thiếu thì chẳng chi gọi thiếu,
Đã đủ rồi đủ liệu vào đâu,
Chợt nhìn thắm thoát bóng cầu,
Đông qua Xuân đến mái đầu pha sương.

Hàng sứ mạng nêu gương tâm, đức,
Lớp thừa hành đều bực Thiên ân,
Thế Thiên hành đạo cõi trần,
Hỡi ai! ai có trọn phần hay chăng?

Cửa huyền môn lần phăng tiến hóa,
Gót Đại Thừa giục giã thi công,
Ngoài xây thế Đạo đại đồng,
Trong cùng Trời đất cộng thông cơ mầu.

Trước luyện kỹ, sau hầu tế chúng,
Thế Đạo thành công dụng mới linh,
Thuộc khuôn mẫu mực lý tình,
Hợp thời đúng Đạo phân minh pháp quyền.

Người chức vụ tinh chuyên trách vụ,
Các tư kỳ phận đủ công tư,
Khi bất túc, lúc hữu dư,
Cùng trong tập thể bù trừ đỡ nâng.

Được như vậy trong phần tu chúng,
Được thế rồi mới xứng Thiên ân,
Sống thì trọn kiếp vi nhân,
Thác làm Tiên Phật Thánh Thần khó chi.

Các chương trình thực thi Tân Dậu,
Đã khởi nguồn theo dấu Canh Thân,

*Ghi rằng: Chính đốn các phần,
Thuyết hành cho đúng tinh thần Đạo tâm.*

*Ngày Đại Hội hằng năm sắp đến,
Chính tu đường Thiên mệnh thừa hành,
Ngại chi thành hoặc bất thành,
Lòng người sứ mạng an lành là hơn.*

*Muốn bảo thân keo sơn minh triết,
Phải trung thành mới biết đạo cơ,
Được ân sao vẫn còn ngờ,
Trong tâm tay lại đợi chờ xa xăm.*

*Chư muội nữ gìn tâm trọn Đạo,
Đường Chung Hòa càng ráo càng hay,
Minh di chính ở lúc này,
Làm mà chẳng biết công dày mới nên.*

*Thanh thiếu niên móng nên tiếp nối,
Lòng dạn lòng sớm tối học tu,
Công trình, công quả, công phu,
Nghiêm minh quyền pháp cang nhu đúng thời.*

*Để tóm tắt những lời Lão dạy,
Với tâm tình bác ái vị tha,
Muốn nên thế Đạo nhưn hòa,
Cơ Quan gương máy phải là tinh vi.*

Bản Đạo bảo chư Thiên ân đệ muội hãy ý-thức về Tâm hạnh Đại Thừa, đó là lẽ tất nhiên của người hành giả về nhân vị, về giá trị cũng như sự tu chứng tâm linh. Nếu trên bước Đại Thừa mà người hành giả thiếu tâm hạnh Đại Thừa thì tâm đức sẽ mờ lu, thường bị chư ma

hàng phục, sanh sân, si, hỉ, nộ, tật đố, chủ quan..... Hằng ngày bị lôi kéo vào cảnh vô thường mà không hay biết. Do đó chư đệ muội phải thận trọng.

Trước kia **ĐÔNG-PHƯƠNG LÃO-TỔ** có dạy: **Những ai muốn vào trường Đạo Pháp, trước tiên phải đến gõ cửa Cao-Đài. Cửa Cao-Đài sẽ mở cho những ai có duyên được đến.**

Điều thứ đến là phải học luật lệ Cao-Đài, và điều sau nữa là phải giữ giới luật qui điều Đại-Đạo. Đó là ba điều tối thiểu, mà người muốn bước vào Đại-Thừa Thiên-Đạo phải thực hiện cho được thì mới vững vàng trên bước đường Chơn-Đạo và sẽ được **ĐỨC CHÍ TÔN ĐIỂM ĐẠO**.

Chư Thiên ân đệ muội có biết cửa Cao Đài ở đâu không? Ngày nay, những vị có trách nhiệm về Đạo Pháp cần phải lưu ý đến những điểm đó.

Này chư hiền Thiên ân! **Đạo vô-vi không ranh giới, nhưng người muốn bước vào Đại-Thừa Thiên-Đạo chỉ cần tâm trọn Đạo chí thành thì ngưỡng cửa Đại Thừa không phải khó.**

Bản Đạo bảo cho nếu trên bước Đại Thừa, người hành giả vì lý do này hay lý do khác làm mất uy linh thành tín của Đạo, khi trọng tội sẽ bị đọa tam đồ bất nan thoát tục...

Nhơn đây, Bản Đạo cũng đề cập đến lớp Sơ-Thiền đủ thâm niên cầu xin tiến Đạo. Đúng theo Tôn ý Lão Tổ, chư đệ muội tiến Đạo vào Đông Chí Canh Thân, nhưng xét soi căn cơ còn non kém mà Cơ Quan đang hồi kháo thí xáo trộn, phải chịu ảnh hưởng chung, thế nên Lão Tổ tạm gác lại và sẽ kiểm điểm xem những vị nào đủ căn cơ

tiến Đạo sẽ được dạy sau, còn những vị chưa tiến hãy rón tu học để tránh bớt oan khiên quả báo.

Đại Hội thường niên năm này, Bản Đạo muốn thấy sự tu chứng của chư hiền Thiên ân đệ muội qua tài đức chính đốn tổ chức một guồng máy lành mạnh để phát khởi trong niên trình mới.

Đức Chí Tôn và Bản Đạo cùng chư Tiên Khai Đại Đạo đang chờ đợi đây...

42. SỐNG ĐẠO VÀ HÀNH ĐẠO

CƠ-QUAN PHỔ-THÔNG GIÁO-LÝ, Rằm tháng 2, Tân-Dậu (20-3-1981) — GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-BẠCH KIM-TINH

GIÁO-TÔNG ĐẠI-ĐẠO THÁI-BẠCH KIM-TINH,
Bản Đạo chào chư hiền đệ hiền muội.

Này chư hiền đệ muội! Thượng-Đế Chí-Tôn đã ban hồng ân cho chư đệ muội rất hậu, từ sự giác ngộ tâm tu đưa đến chỗ ban trao sứ mạng Thiên ân chấp trì quyền pháp một Cơ-Quan

Phổ-Thông Giáo-Lý trong Đại-Đạo Tam-Kỳ Phổ-Độ, một hình thức tổ chức hữu hạn trong khuôn khổ mà sự tác động vô cùng vô tận theo Đạo pháp trường lưu tiếp nối và tiến hóa. Do đó mà guồng máy phải được ráp bằng Tâm, phát thu bằng Đạo. Tâm có lý có tình, Đạo có tài có đức viên dung sung mãn, thì Cơ Quan mới đủ động năng thúc đẩy cho vạn vật trở về nguồn, phàm tục trở thành Tiên Thánh.

Thế nên, dầu chức vụ cao hay thấp, dầu trách vụ lớn hay nhỏ, nặng hay nhẹ, chư đệ muội cũng phải có một quyết tâm tự nguyện nhận lãnh, sáng suốt không hời hợt bởi tình cảm hiếu kỳ, vui dầu chức đó.

Đã là Thiên ý, Thiên cơ thì chí công vô tư vận hành dưỡng dục. Người được thọ nhận Thiên ân luôn luôn nhớ đến câu “Hoạch tội ư thiên, vô sở đảo dã”. **Dầu đời sống**

có chịu nhiều oan trái nghiệp duyên tự thọ nào làm khó khăn trở ngại bao vây, thì đối với sự quyết tâm cầu tu Chánh-pháp, lập đức bồi công, vẫn được khai phát cái Đạo tự hữu của chính mình mà an bày sống Đạo hành Đạo và đắc Đạo trong ân sủng Thiêng liêng.

Chư đệ muội có biết không? Đời Mạt Pháp người sống Đạo là người sống ung dung, rất căn bản, biết hài hòa cùng nhịp điệu thiên nhiên, biết tùy thời biến hóa trước những đổi thay của từng giai đoạn, ô trược hay thanh cao, loạn hay trị đều là những cuộc thách thức người sống Đạo. Tâm Đạo có đồng mãnh, Tánh Đạo có chói ngời mới không bị vọng động đảo điên để dễ dàng trở bước trên đường sứ mạng Thiêng liêng.

Hành Đạo là tác năng tự nhiên thiên phú cho con người sanh cõi trần gian để tiến hóa. Sách nói “**Nhơn chi sơ, tánh bản thiện**”. Mỗi động tác thọ ấy đều sống theo lẽ Đạo. Nếu cứ giữ cái gốc lành ấy mà đơm hoa kết quả thì vấn đề con người không có gì phải nhọc tâm bàn đến.

Người hành Đạo là người biết giữ lấy gốc. Có xa rời đi chẳng nữa cũng biết quay trở về. Muôn sai nghìn khác là cảnh giới bên ngoài hữu hình màu sắc. **Nếu con người không chóa mắt, không đeo đuổi chụp bắt thì oan khiên nghiệp chướng làm sao cảm dỗ để vương vấn ràng buộc được.**

Nhưng đã lỡ rồi, con thuyền đã tách bến khởi nguyên, khách đã ngủ say, mộng ảo chất chồng từ lịch kiếp, khi bừng tỉnh thì thuyền phiêu bạt ở ngàn khơi. Mọi bạo lực hùng hậu của sóng trào biển tục, mọi áp đảo của nắng cháy mưa chan, nổi ray rức tâm tư bởi thất tình lục dục đã kết cấu nghiệp lực trái oan, đã làm khách hải hùng kinh cụ...

Phải làm sao? Phải tính sao?

Vốn liếng tự hữu hãy còn, dầu ít oi cũng phải đem ra để tự vệ, tìm ngọn hải đăng mà quay về bến khởi.

Nhận được rồi, chư đệ muội phải có một quyết tâm đừng thoái chuyển. Điều kiện phương tiện là “**Kiên-Nhẫn**” để ứng phó với mọi hoàn cảnh, vững tâm trì thủ để lèo lái con thuyền trước những lượn sóng tung ào ạt phủ phàng, hy sinh mọi tư hữu chính mình trôi theo dòng nước đục để được nhẹ nhàng tách bến sang sông.

Tâm, đức, tài, lý, tình thì ai cũng có ít nhiều, dày mỏng tùy theo căn trí của mỗi người, nếu biết sử dụng thì dở cũng hóa hay, ít oi cũng là hữu dụng. **Ngược lại, thông minh thiếu Đạo thì trở nên ám muội. Tài bộ hơn người mà theo đường vô Đạo là mối loạn của xã hội nhân quần. Công phu, công quả, công trình của người tu cũng do hành đạo mà có.** Sớm đã lãng quên, muộn cần gắn bó thì đắc Đạo là kết quả nên một con người chánh danh chánh vị của một con người.

Nay chư đệ muội được Thiên ân thọ lãnh sứ mạng Phổ Thông Giáo Lý Đại Đạo, các chức vụ như viên không đòi hỏi quá khả năng sở hữu, mà cần có sự đồng tâm, đồng chí thì đạo sự mới đồng nhất phát huy tiến triển. Tổ-chức, kế hoạch, chương trình sẵn có mà thiếu những yếu tố trên thì việc không đi đến đâu, hoài công vô ích...

43. NGƯỜI ĐẠO CẦN PHẢI NỘI TU

*Cơ-QUAN PTGL, Rằm tháng Giêng, Nhâm-Tuất (8/2/1982) — GIÁO
TÔNG VÔ VI ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ*

THI

*Gác áng tường vân đến cõi trần,
Vì đời giáo hóa trọn nền nhân,
Nếu đời biết Đạo: đời an trị,
Sống một tình thương một điểm thân.*

GIÁO TÔNG VÔ VI ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ, Bản
Đạo chào mừng chư hiền đệ, hiền muội.

Tam Kỳ Phổ Độ là một sự cứu cánh chung của Nhơn loại. Người Việt Nam này được ban trao sứ mạng to tát ấy thì cá nhân mình phải nhận lấy để tạo cho mình một mục đích tối trọng thanh cao để làm cho lẽ sống, cho lý tưởng của cuộc đời mình, thì sự cứu cánh chung của Nhơn loại mới đưa đến trước Thiên ân Thượng Đế Chí Tôn.

Người đời muốn cách mạng một nước phải hi sinh cả cuộc đời để đem lại sự thanh bình thịnh trị cho dân tộc non sông. Còn người Đạo phải nhận thấy trách nhiệm to tát hơn là phải giáo hóa cả Nhơn loại cùng đi đến chỗ đại đồng Cực-lạc. Muốn như thế, người Đạo phải có chí lớn trùm đời, có sự hi sinh cao cả, quyết tâm chuyên nhứt sống cho mọi người. Có vậy con thuyền cứu độ mới đạt

đến chỗ tận cùng cơ cứu khổ.

Do đó, người Đạo phải cần nội tu để được thân tâm an định mới có thể minh định được lẽ vong tồn đắc thất của cuộc đời mà nắm lấy Đạo Trung hầu thực hiện sứ mạng mình theo Thiên cơ Thánh ý.

Tất cả đều do một tâm chuyên nhứt bất thối chuyển vượt lên hết mọi phức tạp của cuộc đời thị phi đối đãi. Nếu tâm còn vướng mắc trong sự hạn hẹp cá nhân thì bảo sao thất tình lục dục kéo lôi, trì níu.

Đạo là bao la huyền nhiệm, Pháp trường lưu bất tận như biển cả mênh mông, khơi khắp muôn sông ngàn rạch, khi tán muôn phương, khi tụ về biển cả nên dòng nước của cơ cứu độ vẫn luôn luôn khơi chảy khắp để đem lại sự mát mẻ cho muôn loài, không như nước ở ao hồ, cũng là nước nhưng nó bị hạn hẹp trong sự chứa đựng của nó nên không khỏi bị khô cạn bởi sức nóng của ánh Thái-dương.

Người tu hành phải có Tâm như nước Đại Dương thì tình thương mới trải khắp. Tuy nhiên, sự luân lưu của nước cũng đúng theo luật tắc lớn rộng. Nếu lúc nào đó nước tràn ngập lụt thì đem lại sự tai hại cho nhân sanh không phải nhỏ.

Đây Bản Đạo muốn nói:

Người sống chung trong một tập thể Cao Đài phải thương yêu đùm bọc lẫn nhau, phải quyết tâm xây dựng chung. Dầu tài bộ đến đâu, khôn ngoan rất mực mà vượt ra khỏi cái chung thì tập thể bị suy khuyết, cá nhân cũng chẳng nên gì.

Người hành đạo cũng thế, phải trải **Tâm từ huệ**. Chính Đạo, chính danh, không vì tiếng ngợi lời khen, vì

cảm tình vụn vặt mà làm mất chỗ Đạo viên dung.

Người dẫu học rộng tài cao mà Đạo tâm thiếu sáng soi thì tránh sao khỏi bị cái Ta hẹp hòi, hạn cuộc vào vòng nông cạn riêng tư. Ví như nước ao hồ chỉ có ngần ấy mà không châu du cùng khắp.

Hiện giờ, với tâm Đạo hăng say chí thành của chư đệ muội. Bản Đạo tin rằng trong năm nay sẽ gặt hái được nhiều kết quả trên đường phổ độ tế nhân. Chư hiền đệ hiền muội và các trò Thanh thiếu niên hãy suy gẫm lời Bản Đạo dạy hôm nay.

THI

*Một Trời một đất một lòng tin,
Biết Đạo trước tiên biết được mình,
Mới biết sống đời là sống Đạo,
Đại Thừa sứ mạng rất phân minh.*

44. NỘI TU VÀ NGOẠI TU

*Cơ QUAN PTGL, Rằm tháng 02, Nhâm Tuất (10-3-1982) —
GIÁO TÔNG VÔ VI ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ*

THI

*Nguyên nhân xuống thế lạc đường về,
Đắm tọc thành chưa trở lại quê,
Hành đạo vốn là phương tiện tốt,
Chung tay mới khỏi lối cầu thế.*

GIÁO-TÔNG VÔ-VI ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ,
Bản Đạo mừng chư hiền đệ hiền muội.

THI

*Chỉ thành tâm Đạo vượt thời không,
Thành bại gian nguy chẳng ngại lòng,
Chứng chiếu mới ban quyền pháp Đạo,
Biết ơn sẽ được sớm thành công.*

THI

*Ấu ca nào phải chỉ mình thôi,
Nhân loại cùng chung một đất Trời,
Mới biết dân này là được chọn,
Gian lao để thế được yên ngơi.*

Này chư hiền đệ muội! **Đạo pháp trường lưu mà đời người thì hữu kiếp. Đạo lý mênh mông mà trí người hữu hạn. Đạo sự rộng ngang mà sức người hữu giới. Hữu kiếp, hữu hạn, hữu giới đã nêu lên hình ảnh bé bỏng của con người trước không gian vô tận, vũ trụ vô biên. Lấy cái hữu hạn đó mà đem so với cái vô biên thì nó có ý nghĩa gì đâu!**

Triết lý này không phải chỉ mới nói với chư hiền hiện tại, mà nó đã được nói từ khi tri năng con người được mạnh nha dò dẫm tìm kiếm vũ trụ thiên không.

Cho đến nay, khoa học tiến bộ của con người có thể nói là cao điểm hiện đại, nhưng cũng chỉ trong gang tấc đối với cái bao la vô tận đó. Trong lãnh vực Đạo giáo cũng thế, cho đến nay tâm thức hơn loại đã đạt đến chỗ cao điểm hiện đại, nhưng chỉ trong gang tấc đối với Đấng Thế-Tôn chánh đẳng chánh giác, và trong phân ly đối với bậc đại giáo ngộ Kim Tiên nguyên thi.

Tuy vậy, sự tiến hóa của hai lãnh vực vừa nêu trên hãy còn trong phơi thai khiêm tốn, nhưng tại sao đã có những hàng Giáo Tổ, những bậc vĩ nhân đã được lưu danh Thánh sử. Đó là điều mà Bản Đạo muốn nói với chư hiền đệ hiền muội có trách nhiệm đối với guồng máy Cơ Quan sau cùng của Đại Đạo. Hay nói một cách khác, **cứu cánh rốt ráo của Tôn giáo, Đạo giáo là cứu khổ chúng sanh giải thoát con người khỏi vòng nô lệ vọng thức của ma tâm.**

Thế nhưng sao lại có những bậc Giáo-Tổ, Đạo gia, sứ đồ, chức sắc chức việc tín hữu được thành Tiên thành Phật, đắc Thánh, đắc Thần trong lịch sử Tôn giáo. Đó là điều mà Bản Đạo muốn nói với chư hiền từ hàng lãnh đạo

Cơ Quan đến các em Thanh thiếu niên tiếp nối...

Phải đẩy chừ hiền đệ hiền muội, **đó là lời dạy của đức CHÍ-TÔN** trong khi ban ân phong Tiên vị **Quảng-Đức Chơn-Tiên** cho lão hữu Trần Văn Quế. Lời dạy như sau: **“Mặc dầu chưa thành công nhưng ý-chí đã thành”**.

Bản Đạo muốn nói đến ý chí phụng Thiên sự dân đó chừ hiền đệ muội.

Ý chí là gì? Là quyết tâm của hành giả, là sự kiên trì bất thối chuyển của hàng hướng đạo Thiên ân. Ngày nào chừ đệ muội đã được dạy nhiều về tâm, Bản Đạo đọc lại dưới đây những đoạn Thánh giáo cũ năm Tân Dậu:

THI

*Đạt Đạo nhờ tâm chẳng vọng tâm,
Muôn đường ngàn nẻo cũng do tâm,
Hỡi ai giữ dặng tâm chuyên nhất,
Sẽ dứt phàm tâm lộ Thánh tâm.*

*Tâm có định rồi thân mới an,
Tâm còn điên đảo ắt nguy nàn,
Công phu là để tâm an định,
Nên Đạo nên đời chốn thế gian.*

*Chứng Đạo cùng không bởi một tâm,
Tâm thành bất tức khỏi mê lầm,
Trăm luân do có tâm sinh diệt,
Dứt được trần mê rõ diệu thâm.*

Này chừ hiền đệ muội! Hoài bão to tát của những bậc giáo dân vi thiện, mục đích lớn lao của các Đạo giáo là diệt khổ chúng sanh, biến xã hội con người thành

Thiên-Đàng Cực-Lạc tại thế. Hoài bão đó rất đẹp, mục đích đó rất đúng. Đẹp vì là lý tưởng thanh cao, đúng vì đó là những ước mơ cụ thể, không mong lung trừu tượng. Ngày nào cõi đời nhân loại đều giác ngộ ngày đó trần gian tự nó sẽ lột xác thay hình.

Năm ví dụ về nội tu và ngoại tu:

Bản Đạo không đưa ra những gì vượt quá tâm với của chư đệ muội. Bản Đạo cũng không bảo chư hiền phải noi gương tử Đạo của Jésus. Bản Đạo chỉ khuyên chư hiền đệ hiền muội hãy làm đúng lời dạy cũ từ mấy năm qua của Ông Trên về nội tu và ngoại tu. Những gì đã được ban trao và dạy bảo chư hiền đệ hiền muội hãy lấy tâm chí thành thực hành cho đến nơi đến chốn sẽ được thấy kết quả, được Trời, được Đạo, được Tâm.

Ví dụ 01: Bảo chư hiền đệ muội phải giữ lòng chuyên nhất, đứng yên một chỗ, gìn một tâm tu học hành đạo cho nên người chí thiện chí mỹ. Nếu để tâm vọng cầu chạy đây chạy đó thỏa mãn tính hiếu kỳ, lập trường không vững, thì tránh sao khỏi cái vô thường thấy, vô thường nghe, ắt bị sa vào chỗ tối tăm phế phạm, rất uổng một kiếp vi nhân, đắc tội cùng Trời Đất.

Ví dụ 02: Bảo chư hiền trải lòng bác-ái Thiên địa chi tâm, học Đạo thời trung mà hành đạo để cho guồng máy Đạo được luân lưu trên dòng đời sâu cạn, để thực hiện sứ mạng độ kỳ độ nhân, **thì chư hiền phải phá chấp, vượt ngoài nhân ngã.** Có như vậy không bị quần ma biến tâm Thiên địa thành tâm phàm tục biệt phân, tự đóng khung vào chỗ chật hẹp ích kỷ, tự cột chân bó gối, giải đãi biếng lười, không làm lợi ích gì cho ai, mà chính mình cũng đắc tội cùng Trời đất.

Ví dụ 03: Bảo chư hiền cần nội tâm tu tiến, để ngoại thể thuần thành cho nên người đạo đức hầu bảo trì nhiệm vụ trong tập thể, kính trên nhường dưới, nhẫn nại khoan dung để tránh bị tà ma xúi giục biến tâm chơn chánh thành tâm nhờn ngã, chia nhóm chia phe, phạm giới cấm, bỏ qui điều, dễ khinh quyền pháp Đạo, mới tròn sứ mạng được ban trao, mới xứng đáng là con tin của Thượng Đế.

Ví dụ 04: Bảo chư hiền vào nhập các khóa tịnh, tu luyện thân tâm trong thời hạn vẫn hay dài, là vì chư hiền đã giác ngộ và tự nhận sứ mạng vào Thiên Đạo để thực hiện sứ mạng Đại Thừa để tự giải thoát và giải thoát vạn khổ của thể nhân, thì chư hiền phải có một công phu luyện kỹ thuần thành từ nội tâm đến ngoại thể. Có như vậy thì sự tu chứng mới thể hiện bên ngoài và thần lực được hiển lộ bên trong. Thần lực là chủ yếu của con người, bị suy vong do bởi tâm niệm lự phóng tán. Thế nên, dù trong thời hạn tịnh dưỡng, tuy chưa được kết quả bao nhiêu nhưng nó cũng có một mục đích, một ý nghĩa. Nếu chư hiền không nhắm vào một mục đích thì công phu khó đạt thành, chư ma chủ sử dụng hành phóng tâm rồi uế oải bực dọc không được an ổn trong lúc công phu. Nếu thời hạn ngắn hay dài cũng coi như là bị giam lỏng nào có ích chi đâu.

Ví dụ 05: Bảo đào tạo thế hệ tiếp nối Đạo nghiệp ngày mai phổ thông phổ truyền Giáo lý Đại-Đạo để xây dựng kỷ nguyên Thánh đức cho thế giới hòa bình, cần khôn an tịnh, ngoài ra không được làm gì khác mục đích đã định.

Đây là 05 ví dụ Bản Đạo vừa nêu lên để tóm tắt lời dạy bảo vừa qua, chư hiền đệ muội đọc lại và cố gắng thực hành.

Chư hiền đệ muội nhớ lời dạy của Bản Đạo hôm

nay. **Thành là thành trong nhiệm vụ, thành trong ý chí, thành trong mỗi giai đoạn.** Trong mỗi giai đoạn đều có mỗi ý nghĩa khác nhau, chứ hiền đệ muội hãy cố gắng...

45. BIẾT SỐNG ĐẠO THÌ KHÔNG LÚC NÀO KHÔNG TU HÀNH

*Cơ QUAN PTGL, Rằm tháng 4, Năm Thân (6/6/1982) — GIÁO TÔNG
VÔ VI ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ*

GIÁO TÔNG VÔ VI ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ, Bản
Đạo chào chư hiền đệ, hiền muội.

Thời gian qua mau như tên bay, như gió thổi, vạn vật
tuần tự tiến hóa theo nhịp độ của thời gian không ngừng
nghỉ. Trên dòng tiến hóa vô tận ấy, vừa sáng tạo, vừa bảo
tồn, vừa hủy diệt. Ba cái động lực của tác năng này để làm
những dấu mốc cho thời gian ghi chú và nêu lên những
cái bất biến trong định luật biến thiên.

Do đó mà Phật Tiên Thánh Thần đều có ở bất cứ thời
gian nào, không chỉ cứ quay đầu nhìn lại Thuấn, Nghiêu,
Thang, Vũ mới trị được dân, bình được nước, hoặc đúc
hình tạo tượng Thích-Ca, Lão Tử, Khổng-Tử, Jésus mới
làm được Hiền Thánh Tiên Phật.

Hôm nay chư Thiên ân trở lại đầy đủ sau bao tháng
ngày công phu tu tập để tiếp tục sứ mạng phổ thông, phổ
truyền Giáo lý Đại Đạo để góp phần trong công cuộc xây
dựng một nền Thánh đức cho thế gian.

Này chư hiền đệ muội!

Bản Đạo cũng nêu lên một cảm quan lý thú để mừng
chư Thiên ân và toàn thể chư hiền đệ muội trong Cơ quan.

Tu hành là hai việc của một con người biết sống Đạo, dầu ở giai tầng nào, ở căn trí nào, biết giác ngộ và giác ngộ không ngừng thì có giờ phút nào mà không tu, tháng nào mà không hành.

Thân này, tâm này, ý này phải luôn luôn sống có chủ đích, mà chính mình phải làm chủ được thân, được tâm, được ý, không để lay động phóng tâm bởi những quyến rũ của ngoại vật, bị động bởi trái ngang của ngoại cảnh hay xúc động bởi cảm nhiễm các thói thường tình, mà phải từng giờ, từng phút, hành quyền theo thiên lương chân tánh trong mọi sinh hoạt. Từ nội tâm đến ngoại cảnh phải trực dụng quyền pháp nghiêm minh, bắt nó phải theo, dạy nó phải tuân, khiến nó phải làm thì nó luôn luôn thung dung tự tại điều hòa trong cái Đạo của Trời đất, của chính ta, cùng với nhơn sanh không khác.

Không phải chỉ mười tháng tu tập, mà phải trường kỳ tu tập, cốt sao làm sáng tỏ được Đạo, thị hiện được đức, không thấy làm mà mọi việc vẫn điều hòa tiến triển, không thấy có quyền hành sai sử mà trên dưới nhứt trí nhứt tâm làm nên công nên việc.

Đạo đức ấy không thể cầu nơi đâu ban cho, mà chính chư Thiên ân phải thực hiện cho kỳ được cái vốn liếng tự hữu ấy. Mười tháng qua, gương máy Đạo vẫn điều hành dầu có một hai trường hợp đáng lưu ý. Nhưng điểm tốt nhứt là giữ được niềm hòa khí để Đạo sự được duy trì trong mọi biến chuyển. Suốt thời gian Bản Đạo phải để lời ngợi khen đức tánh nhần nhục, kiên trì của các cấp chức vụ nhân viên nam nữ.

Điều mà Bản Đạo lưu ý chư hiền đệ muội. Trên đường tận độ, bằng mọi cách hòa quang hỗn tục cốt

làm sao thực hiện được sứ mạng, tạo sự thái hòa cho thế gian. Tuy nhiên, cần phải giữ bình thường tâm, lấy tâm mọi người làm tâm của mình, lấy tâm mình hòa với mọi người, để cảm hóa nên chân, thiện, mỹ. Không vì thất bại mà nản lòng thối bước, cũng không vì chút thành công mà reo mừng như trẻ con được quà. Chư Thiên ân còn phải trường kỳ tu luyện cho đến giờ phút đạt Đạo hoàn nguyên.

Nay chư Thiên ân trở lại, Bản Đạo cũng cần sắp xếp lại cho đủ thời gian để chư hiền đệ muội vừa tu học vừa hành đạo theo nhịp tiến trình của thế nhân.

Thánh xưa có nói: “Đạo bất khả tu du lị giả” Đạo không giây phút xa lìa. Bởi thế, người Thiên ân phải thủ tử thiện Đạo.

Chư hiền Thiên ân Thường vụ được trở lại chấp trì Quyền pháp Thường vụ Cơ quan, cũng như Hiệp Thiên Đài, tuy nhiên bên cạnh phải có người đảm đang phụ trách để khi hành quyền xử vị được suốt thông.

Quyền vị mà Bản Đạo nói nơi đây không có nghĩa quyền là khiến kẻ khác phải theo ý mình và vị là được xưng tôn. Mà quyền là sức sống, vị là đỡ nâng che chở. Có như thế, giá trị tận độ mới được còn nơi hậu thế...

**46. THẦN MINH LUÔN LUÔN HỘ TRÌ NGƯỜI
SỬ MẠNG THIÊN ÂN**

Cơ QUAN, PTGL, Rằm tháng 7 Ất-Sửu (30/8/1985)
— *GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH*

Giáo Tông Đại Đạo Thái Bạch Kim Tinh.

Bản Đạo mừng chư hiền đệ muội.

Sáu tháng qua rồi chư Thiên ân đệ muội không yên vì nhiệm kỳ chỉ một năm, mà tháng ngày còn ít ỏi.

Đứng trước sứ mạng to tát trong cơ tận độ Kỳ Ba, chư đệ muội sao khỏi ngại ngùng lo lắng. Hơn nữa tình thế khó khăn ràng buộc thêm cuộc sống của thể nhân thì bảo sao chư đệ muội không khỏi khoắc khoải ưu tư nỗi đời nãi Đạo, chưa vững bước tiến trình.

Chư đệ muội có biết đâu:

THI:

*Tiên Ông trao sẵn bộ Thiên thơ,
Đã mấy mươi năm luống đợi chờ,
Sứ mạng Thiên ân kỳ tận độ,
Xây nền Thánh đức kịp thời cơ.*

Bản Đạo đã đến với chư đệ muội sau lệnh phê phán của Đức Chí Tôn và Hội Công Đồng Tam Giáo. Từng bước chân, từng việc làm cho đến mỗi tâm tư suy diễn

đều được Thần minh ứng trực. Thế chư đệ muội chưa cảm nhận được sao?.

Có lẽ vì động tâm nên không nhận Thái Bạch Kim Tinh bằng Thần, mà chỉ trông Thái Bạch ở tận Linh Tiêu. Giờ nay gặp nhau bằng linh cơ điển bút là điều trở ngại cho chư đệ muội.

Một sứ mạng song hành nhưng chưa gặp gỡ và chưa hiểu biết nhau, nhưng thôi, việc đó sẽ tính sau. Bây giờ Bản Đạo:

THI:

*Thâu nhận phúc trình Tam cá nguyệt,
Vững lòng tu niệm cho minh triết,
Hè qua Thu đến mưa chần chờ,
Năm vẫn ngày tàn, nên tự quyết.
Ý mã hoạn đồ chớ lỏng cương,
Tâm viên quán trợ đừng tha thiết,
Trung thành sự Đạo có thần minh,
Mặc trợ âm phù an mọi việc.*

Bản Đạo phê trước bản kế hoạch:

Này chư đệ muội! Bản kế hoạch của nhiệm kỳ mới do chư đệ Ban Thường Vụ dâng trình, Bản Đạo chấp nhận trên nguyên tắc, kế hoạch được tiến hành và sẽ kết quả do sự đồng tâm nhứt trí của toàn bộ.

Nguyên tắc là cẩn thận mà làm, không tiết lộ rộng rãi.

Hiện nay Bản Đạo cần lưu ý chư hiền đệ muội có chức vụ: Có chức tất có vị, có vị tất có quyền. Quyền Đạo đòi hỏi người Thiên ân hưởng đạo có pháp Đạo tương

xứng theo cấp bậc điều hành hướng đạo thì quyền pháp sẽ nghiêm minh.

Hiện tại Cơ quan cũng có nhiều vị đạo tâm có đủ tài hạnh khả dĩ đảm đương nhiệm vụ, nhưng hoàn cảnh trái ngang ràng buộc khảo thí tuy nhiên không thối chí, không chùn bước nên được đặc ân của Đức Chí Tôn ban trao trong giai đoạn này. Bản Đạo khuyên hãy an lòng tiến bước rồi cũng sẽ được đồng hành.

Hiện tại các chức vụ đương vi, dầu lớn dầu nhỏ, cũng đều là những sứ mạng được Đức Chí Tôn và Công Đồng Tam Giáo đặt để, do đó thần minh hết sức hộ trì không hề sơ sót. Thế nên chư đệ muội phải kính trọng thương yêu lẫn nhau vì Thiên mạng, để thần minh cùng kính nể quyền pháp Đạo của chư đệ muội, trừ ra chư đệ muội tự phế phạm thì việc đã đổi khác.

THI:

*Giả từ linh diễn ở nơi đây,
Mọi việc chi chi cũng có Thấy,
Hết sức mình rồi mình sẽ biết,
Cơ Trời việc thế mặc vẫn xoay.*

THĂNG.

47. TRÁCH NHIỆM CỦA CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ

Cơ-QUAN PTGL, ngày 22-02-Bính Dần (02/03/1986) — GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO

THI:

*Giáo hóa vì xưa có thiện căn,
Tông chi xuất xứ chốn Thiên đàn,
Đại thừa Tiên tục chung vai gánh,
Đạo đức xây đời cõi thế gian.*

Mừng chư hiền đệ hiền muội. Nay Bản Đạo đến để kiểm điểm phúc trình đệ IV Tam cá nguyệt.

Vậy Tổng Thơ Ký Chí Hùng đệ phúc trình:

Hiển đệ lui về.

Này chư hiền đệ hiền muội:

THI:

*Phúc trình đệ tứ đã xem qua,
Cố gắng góp gom cũng được là,
Lặt vặt râu ria thì rậm rạp,
Từ trường cơ bản lại phôi pha.
Nội tình nội bộ còn chua nhạt,
Ngoại tế, ngoại giao chẳng mặn mà,
Đuốc tuệ sáng soi đường tận độ,
Vượt hời chật hẹp đến bao la.*

Chư đệ muội đồng an tọa.

Này chư đệ muội!

Trách nhiệm của Cơ quan có hai điểm chính là tự độ và độ tha.

Tự hoàn thiện mình và hoàn thiện tha nhân trên hai phương diện:

1. Phổ thông phổ truyền giáo lý, về mặt Ngoại Giáo Công Truyền.

2. Đạt Đạo giải thoát bằng phương pháp Tánh Mạng song tu, về mặt Nội Giáo Tâm Truyền, đó là cứu cánh.

Cứu cánh chỉ có một mà phương tiện thì muôn hình vạn trạng để thích nghi.

Chư chức vụ nhân viên được đặt để đó là Thiên mạng. Nếu chư đệ muội biết quý trọng Thiên mạng thì Thần khâm qui phục, Phật Tiên mới hộ trì. Nếu muốn cải tật cho nhau thì dùng Tứ Đại Điều Qui, khiêm cung hoà ái, chơn chánh, mới có công năng diệu dụng mà cải hóa cho nhau. Sở dĩ quyền pháp không được nghiêm minh vì thiếu chân chánh. **Chân chánh là nhân, Quyền pháp là quả.** Nhân sanh quả, quả sanh nhân, cứ lẫn quẩn trong vòng lập đi, lập lại mãi. Thiếu chân thì nghịch lý, thiếu chánh thì nghịch Đạo. Nếu nghịch đạo lý thì thần không khâm qui không phục, Phật Tiên không hộ trì. Tâm đầy động sanh ra điều bất ái, bất kính, làm quyền pháp không được nghiêm minh. Nếu quyền pháp không được nghiêm minh thì làm sao chư đệ muội hoàn thành được sứ mạng. Chừng ấy ma quỷ dẫn dắt do tâm phạm loạn động.

Cơ quan là thân cây, mà mỗi chức vụ nhân viên đều

là nhánh lá. Đất vun bồi cho thân phát triển, nếu nhánh lá bị sâu rầy cắn phá thì không chỉ riêng nhánh lá bị tổn thương mà làm hại cả toàn thân cây. Do đó, chư đệ muội hãy lấy tình thương mà cải tật cho nhau. Phải sửa đổi cho nhau, đừng vì sợ kháo đảo mà tránh né nhiệm vụ mà cho đó là thượng sách.

Nói về hiện tình cơ Đạo, thì mỗi chức vụ nhân viên trong Cơ quan về tâm hạnh đức tài là một đơn vị sáng chói, nhưng nói về vai trò trọng đại của Cơ quan là bộ máy sau cùng thì chư đệ muội phải tinh vi hơn và hoàn hảo hơn nữa mới xứng đáng với tầm vóc của nó.

Bản Đạo phê phúc trình để chư đệ muội xem đó mà thi hành. Bản Đạo chấp nhận trên nguyên tắc 4 trọng điểm ở mục III nơi phần phúc trình tổng quát của Ban Thường Vụ..

*Các sứ mạng dạy rồi từ thử,
Giờ chỉ cần tuân tự tiến hành,
Trắng đen cũng đã phân rành,
Nên hư do bởi chí thành hay không.*

*Lời nguyện với Thiên công nhớ lấy,
Trách nhiệm ai thì nấy liệu lo,
Hễ làm thì phải nên trò,
Đường siêu nẻo đạo cũng do chỗ nầy.*

*Bồi thương mới giải bày chùng ấy,
Đệ muội ôi! học lấy kỹ càng,
Học rồi phải được sửa đoan,
Hoàn thành sứ mạng cho toàn thể nhân.*

Bản Đạo đã kiểm phê xong, chư đệ muội theo đó mà

y hành cho đúng Thánh ý.

Bần Đạo cũng tin mừng cho chư đệ muội: Đạt Minh, Chí Mỹ, Tường Vân, Nguyễn Văn Hiến được đưa về Cung Thái Ất Riêng Bạch Tuyết được Hà Tiên Cô đưa về Nam Hải ra mắt Đức Quan-Âm Như-Lai chờ ngày phục linh Đức Chí Tôn.

Bần Đạo sẽ đến với chư đệ muội một ngày gần đây để cùng chư đệ muội đi suốt con đường sứ mạng còn lại.

Bần Đạo ban ân lành tất cả. Thắng.

48. KIỂM PHÊ PHÚC TRÌNH CHUNG NIÊN

*Cơ-QUAN PTGL, 19-02 Bính-Dần (28/03/1986) — GIÁO TÔNG
ĐẠI ĐẠO*

THI:

*Giáo hóa cho nên bậc sĩ hiền,
Tông chi gia phả Thánh Thân Tiên,
Đại đồng công dụng ai truyền bá,
Đạo Pháp để không uống bí truyền.*

Bản Đạo đến giờ này để cùng chư đệ muội tiếp tục con đường sứ mạng.

Hôm nay Bản Đạo kiểm điểm lại phúc trình chung chư đệ. Vậy Tổng Thư Ký đệ nạp phúc trình.

Hiển đệ trở về chỗ nghe Bản Đạo phân:

♦ Chiếu bản danh sách tự nguyện hành đạo trong niên trình mới, Bản Đạo vâng lệnh Đức Chí Tôn “Chư đệ muội được lưu nhiệm kỳ một năm nữa” Vậy, Văn phòng Tổng Thư Ký chọn ngày để làm lễ bái mạng cho nghiêm túc để tạo khí thế đi lên của Cơ quan.

THI BÀI:

*Cơ quan Đạo đến giờ đã điểm,
Ban chấp hành lưu nhiệm một năm,*

Chung tay đoàn kết nhất tâm,
Tay chèo tay lái vững cầm đi lên.

Đại Từ Phụ từ tâm ban phúc,
Mẫu Từ ban Thánh được vô vi,
Công Đồng Tam Giáo hộ trì,
Tiên khai Đại Đạo huyền vi âm phò.

Thiên nhân hiệp nhứt hô bá ứng,
Đừng vô minh mà đứng ngăn ngõ,
Sáng lòng định tánh tri cơ,
Hạ Ngươn mặt kiếp đến giờ đổi tay.

Phước cùng chẳng rời đây sẽ rõ,
Chánh với tà biến lộ phân minh,
Tu trì phải vẹn đức tin,
Hội Thần chánh khí phép linh tự phòng.

Hãy lập chước tam công tu luyện,
Tu luyện rồi chuyển biến chân tâm,
Tự thân, thân chớ mê trầm,
Tự tâm, tâm chớ lạc lằm Bàng môn.

Thời biến loạn mất còn điên đảo,
Đạo chỉ cần thuận thảo nhất tâm,
Dưới trên sứ mạng vững cầm,
Thực thi sứ mạng, chớ lằm bến mê.

Bản phúc trình nêu về chi tiết,
Đã biệt phân ưu khuyết rõ ràng,
Tấm lòng phụng sự của Ban,
Tâm thành hành đạo vững vàng chung niên.

*Bản kế hoạch tâm thiên phác họa,
Để chuẩn phê cho hủ can tràng,
Chung Hòa, Thường Vụ, các Ban,
Làm đường chuẩn định hành trang tiến trình.*

*Hồi Tu sĩ nương mình Thiên định,
Phải tập lần hoàn chỉnh chân tâm,
Xa nơi đọa lạc quần âm,
Vững vàng sứ mạng mà tầm lý chơn.*

49. MỤC ĐÍCH CỦA CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ

Cơ-QUAN PTGL, Bình Dẫn (28/3/1986) — GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO

Nhân ngày Đại Hội Thường niên, Bản Đạo muốn cùng chư đệ muội xác định lại một lần nữa Ý Nghĩa, Mục Đích của Cơ quan nhất là Ý nghĩa Phổ-thông Giáo-lý.

Này chư hiền, trước hết Bản Đạo nói về Giáo Lý. Đó là điểm quan trọng bậc nhất cho tiền đồ Đại Đạo. Mặc dầu mấy mươi năm qua, Cơ quan cũng như các Chi Phái khác đã cố gắng phát huy biểu dương sâu rộng, nhưng khách quan mà xét, thật là như muối bỏ bể chưa thấm vào đâu, vì trong hàng hướng đạo đã có mấy ai thấu triệt và quan tâm đúng đắn. Đó là chưa kể đến những quan điểm mâu thuẫn nhau. Còn hơn sanh thì giàu nhiệt tình tin tưởng, nhưng thiếu một sự nhận thức cơ bản đúng đắn, nên gây ra hoang mang mơ hồ.

Thế nên, điều thiết yếu của chư hiền là lấy trí tuệ tập thể và công năng đại định cùng lòng nhiệt thành hăng say tích cực để xây dựng và xác lập những yếu điểm Giáo-lý thật cơ bản, thật phổ hoát và trường cửu để làm nền tảng cho toàn bộ giáo lý, tức là xác định trên lập trường nhân bản đạo đức và tiến bộ văn minh.

Hai hướng chính để chư hiền phát huy là:

- ♦ Xây dựng nền tảng giáo lý theo kịp trình độ văn

minh khoa học hiện đại để phổ độ khắp thế giới nhân loại, mặc khác làm xiển dương Thánh ý: Dân tộc Việt Nam là dân tộc được chọn làm nền móng khai sáng cơ Đạo. **Nên cần phát huy truyền thống văn hóa đạo đức dân tộc theo đường lối Tam Giáo Qui Nguyên, Vạn Giáo Nhất Lý và Thiên Nhân hiệp nhất, làm nổi bật thuần túy tính chất của dân tộc mà luôn khế hợp với bản thể Đại Đồng Nhân Loại.**

Chư hiền cần làm sáng tỏ sưu tập kinh điển và văn hóa dân tộc cũng như văn hóa Đông Tây để khế hợp giữa cơ Đạo và văn minh toàn nhân loại.

Một việc làm vô cùng lớn lao sâu rộng, thế mà có mấy ai lưu tâm đến. Phổ Thông Giáo Lý mà chính giáo lý chưa được xác lập đầy đủ thì phổ thông sao được.

Phổ Thông Giáo Lý không phải hiểu đơn thuần làm cho mọi người hiểu Đạo là đủ, mà phải làm cho cơ Đạo được Thống Nhất tinh thần, thông suốt mọi dân tộc, mọi lý thuyết và mọi hoàn cảnh.

Đối với các Chi Phái, Cơ quan sinh sau đẻ muộn, nhưng chẳng khác nào ngọn hải đăng chiếu sáng giữa đêm trường bao tố. Sứ mạng của Cơ quan vô cùng trọng đại. Nay nhìn lại, chư hiền đã làm được những gì?

Bản Đạo bảo cho: Cơ quan phải làm những gì có ích cho cơ Đạo mà các Chi Phái khác chưa làm. **Phải xác lập một nền tảng cơ bản thật vững chắc cho Đạo mà các Chi Phái khác không lưu tâm.** Như vậy mới xứng đáng với ngôn từ là trọng đại, là bộ máy sau cùng. Chớ nếu chỉ thuyết Đạo, lễ bái, liên giao, tu học v. v... thì có gì khác nữa đâu.

Thế nên, ngay bây giờ, chư hiền hãy kiên nhẫn nhất tâm phân công, lấy trí tuệ tập thể mà làm, đừng phí thì giờ vào những hình thức hay thể tục.

Chư hiền phải tự Thánh hóa bản thân, hành động với tinh thần của một Thiên sứ. Có như thế, mới mong sứ mạng được hoàn thành và cũng là điểm đặc biệt của Cơ Quan, cũng là đường lối của chư đệ muội sẽ thực thi trong niên trình mới.

Với những sứ mạng to lớn vừa nêu trên, không chỉ đo lường trong thời gian 20 năm qua rồi, nhưng thời gian cũng không phải vô định với khả năng của chư hiền. Phương chi Cơ quan đang trên đà phát triển.

Vậy những thời gian sắp tới, chư hiền hãy cố gắng thêm hơn:

♦ Không lo Đạo bị bế tắc mà chỉ lo không đủ vững vàng phát triển.

♦ Không lo đời chưa hiểu Đạo mà chỉ lo Đạo không sáng tỏ thôi.

♦ Không lo làm nổi việc lớn mà chỉ lo không có tư tưởng lớn.

Diễn biến lịch sử của nhơn loại chẳng qua là sự diễn biến của những tư tưởng lớn.

Chư hiền hãy nhận thức trách nhiệm to tát mà cố gắng, sẽ được sự hộ trì của Thiêng-liêng.

50. THẾ NÀO LÀ SỨ MẠNG LỊCH SỬ CỦA ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ

*Cơ-QUAN PTGL, Bình Dân (14/9/1986)— GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO
THÁI BẠCH KIM TINH*

GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO THÁI BẠCH KIM TINH, Bản
Đạo mừng chư đệ muội.

Bản Đạo đến hôm nay để cùng chư đệ muội tiếp tục
con đường sứ mạng. Vậy chư đệ muội đồng an tọa chú ý
nghe Bản Đạo dạy:

Này chư đệ muội! **Cơ quan hiện nay lâm vào tình
trạng bế tắc. Lý do cộng nghiệp chúng sanh dầy đầy
mà chư môn đệ của Đức Thượng Đế còn non tài kém
đức và khả năng công phu Đạo hạnh chưa đủ sức giải
trừ để cơ Đạo vươn lên giai đoạn khai thông.** Chư
Thiên ân đệ muội phải nhận thức rõ ràng sứ mạng lịch sử
của mình để hoàn thành sứ mạng thiêng liêng giao phó.
Vậy thế nào là sứ mạng lịch sử? Nào chư Thiên ân đệ muội
hãy cho Bản Đạo biết?

Điển ký bình lại đoạn đó.

- Nào chư đệ muội và các trò Giáo-sĩ?

- Đạo Tử Ngọc Kiều bạch: Cơ quan là bộ máy sau
cùng phải khai sơn phá thạch, ý thức sứ mạng của mình
để xiết dòng lịch sử.

- Giáo sĩ Lập-Hạnh bạch:...

Cười cười: Tam kỳ Phổ độ là một giai đoạn quan trọng trên lịch sử diễn tiến của nhân loại trong kỳ Hạ nguơn. Đây là thời kỳ có một không hai trong quá trình tiến hóa tâm linh nhân loại. Vì được diễm phúc hồng ân lớn lao duy nhất Thượng Đế giáng trần lập Đạo cứu độ và tận độ nhân loại cũng đang thời kỳ tiến cơ mạt kiếp, ác nghiệp chồng chất bao đời cũng đến hồi tác động với muôn vàn tai họa khủng khiếp. Sự chênh lệch cách xa, một bên trí năng khoa học và một bên đạo đức lương tri tạo nên tai họa khủng hoảng mờ mịt không lối thoát. Hoàn cảnh lịch sử, thời điểm lịch sử, hãy có giải pháp lịch sử, sứ mạng lịch sử và tất nhiên con người sứ mạng lịch sử. Điều này có nghĩa cụ thể là trong giai đoạn lịch sử này không làm tròn sứ mạng có một không hai thì vĩnh viễn không còn cơ hội nào khác để thực hiện cả. Đó là điều mà chư Thiên ân đệ muội phải tâm tâm niệm niệm xét suy cho thấu đáo.

Chắc nghe đến đây chư Thiên ân đệ muội sẽ tự hỏi thế làm gì bây giờ?

Nào chư đệ muội có ý kiến như thế nào?

Bình lại.

Theo Bản Đạo thì hãy tự đặt câu hỏi là mình đã làm chưa và làm được gì rồi. Vì đường lối, phương pháp Ôn Trên đã nhiều lần dạy bảo và kế hoạch từng năm cũng đã dạy, giờ chỉ chủ yếu thực hành, thi hành tích cực có phương pháp, có qui trình, chia từng việc từng phần.

Nhìn chung toàn nền Đạo hiện nay chỉ có Cơ Quan PTGL có nhiều công phu tu học, nghiên cứu và

đóng góp tích cực xây dựng Giáo lý Đạo trong tương lai, nên chú Thiên ân đệ muội mỗi năm chắc hai phần việc:

♦ Trước nhất là nghiên cứu Giáo lý Đạo chiều sâu và chiều rộng.

♦ Phần nữa là **công phu lập hạnh** vừa **công phu tịnh luyện** vừa **bồi công lập đức**. Tóm lại, đó là hai lãnh vực trí năng và đạo hạnh.

Trí năng để thuyết minh giáo lý soi sáng cho người tu học, cho mọi người, mọi tầng lớp, mọi nơi, mọi dân tộc và mọi trình độ văn minh.

Đạo hạnh để thể hiện cụ thể tôn chỉ giáo lý Đạo làm gương mẫu cho nhân sanh. Sống nếp sống Đạo trong sinh hoạt hàng ngày, nhất nhất đều thể hiện lý Đạo.

Chú Thiên ân đệ muội hãy làm như thế nào cho Giáo-Lý Đạo có một căn bản lý luận vững chắc khoa học và khai triển sâu rộng mọi mặt. Giải đáp các vấn đề then chốt của triết lý siêu hình hiện đại khoa học v. v... Các việc này có tầm mức vô cùng quan trọng. **Vì muốn độ người phải có trí thức siêu việt hơn đời, phải ưu thế trên mặt trí năng tư tưởng.** Nhưng Đạo là lẽ sống, là hạnh phúc nên phải thể hiện cụ thể chân lý cao siêu ấy trong mỗi người qua nếp sinh hoạt hằng ngày, tác phong đạo hạnh thuyết phục mọi người chung quanh, dễ cảm, dễ phục, vừa lành vừa hay, vừa ích lợi vừa chân thật. Đó là những yếu tố quan trọng tiến đến thành công trong lãnh vực tâm lý xã hội. Chú Thiên ân đệ muội phải là một Thích Ca, Khổng Tử, Jésus của thời đại mới mong thực hiện sứ mạng lịch sử cơ Đạo kỳ Ba.

THI BÀI:

*Giáo lý Đạo vô vàn sâu rộng,
Khắp thế gian chứa đựng không cùng,
Hãy đem mắt huệ mà trông,
Chỉ cho nhân thế con đường siêu sanh.*

*Kìa bé nhỏ hạt nhân nguyên tử,
Vãn chuyển nhanh trật tự rành rành,
Muôn loài muôn vật trong trần,
Lớn như Vũ trụ tinh vân cũng đồng.*

*Ai khéo vẽ hạt nhân quĩ đạo,
Ai đặt bày cơ Tạo xoay vần,
Thiên điều qui luật công bằng,
Thông linh kỳ diệu quyền năng của Trời*

*Trong muôn vật loài người linh tánh,
Đặc biệt là có đặng tự do,
Tự do thì phải biết lo,
Tìm đường siêu thoát, chớ dò theo ma.*

*Trong nhân giới Đạo là qui luật,
Tiêu chuẩn là đạo đức chí nhân,
Khuyên đời giác ngộ lẽ chân,
Khuyên người dốc chí ăn năn làm lành.*

*Đem tư tưởng đấu tranh tư tưởng,
Mượn tĩn tâm nuôi dưỡng thiện tâm,
Hằng ngày hằng khắc lo chăm,
Vun chồi tâm đạo diệt mầm cỏ hoa.*

*Lý đơn giản vài hàng ngắn gọn,
Nói cho người chấp nhận thật gay,*

*Muôn vàn học thuyết giải bày,
Cốt sao tâm phục mới hay độ người.*

*Đạo hạnh phải rạng ngời chính khí,
Tác phong luôn giữ thể khiêm cung,
Chí thành, chân thật, khoan dung,
Khuyến đi nhắc lại dầy công cũng thành.*

*Phép dẫn Đạo tâm thành ngôn hạnh,
Tiếp giao người biết tánh hiếu tình,
Làm cho thăm thiết chị anh,
Đức tin ân điển sẽ thành đạo tâm.*

Bần Đạo dạy bao nhiêu, chừ đệ muội ghi nhớ. Thăng.

51. KỶ NIỆM CHU KỶ 60 KHAI MINH ĐẠI ĐẠO

*Cơ-QUAN PTGL, Bính Dẫn (16/11/1986) — GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO
TAM-KỶ PHỔ-ĐỘ*

THI:

*Giáo điều qui luật sẵn khuôn vàng,
Tông pháp Thấy trao quá rõ ràng,
Đại trí nguyên căn tua trọn vẹn,
Đạo đời sứ mạng dốc chu toàn.
Tam thừa cứu phẩm còn lưu dấu,
Kỳ điểm Long Hoa đã mở màn,
Phổ hóa Đạo Trời đâu quản ngại,
Độ đời cố vượt lúc gian nan*

Bần Đạo mừng chư hiền đệ hiền muội. Nay chư hiền đệ muội! Hôm nay là ngày Khai Minh Đại Đạo. Toàn Đạo đều vui mừng thiết lễ kỷ niệm. Điều đáng lưu ý là kỳ lễ kỷ niệm Khai Minh Đại Đạonày đúng vào chu kỳ 60 năm tròn. Cái tên Bính Dẫn trở thành đặc biệt ý nghĩa với toàn Đạo để đánh dấu thời điểm thiêng liêng này.

Chư đệ muội hãy nghiêm tịnh để Bần Đạo thay mặt Đức Chí Tôn Thượng Đế ban ơn cho toàn thể chư đệ muội lớn nhỏ mang sứ mạng hiện tại. Vậy **Chí-Tín** hãy mang bạch thủy đến đây. Hiền đệ **Chơn Tâm** và **Chí Tín** trong ngày lễ **Quảng Đức Chơn Tiên** hãy đọc lại lời dạy của

Bản Đạo hôm nay, và đàn anh chia sót hồng ân của Chí Tôn cho đàn em nhỏ, để cùng nhau đi trọn con đường sứ mạng. Nhị vị thi hành.

Sau đây Bản Đạo báo tin vui cho toàn thể chư đệ muội được rõ:

Chiếu sắc lệnh chuẩn phê của Đức Chí Tôn và đề nghị của Hội Đồng Tam Giáo, chư đệ muội chơn linh qui liễu được chứng đắc như sau:

♦ Chơn linh hiền đệ **Nguyễn Văn Hiến**, được ban ơn: Thanh-Hiến Đạo-Sĩ.

♦ Chơn linh hiền đệ **Thanh-Tâm**, được ban ơn: Thanh-Tâm Đạo-Sĩ.

♦ Chơn linh hiền đệ **Trần Ngọc Hạnh**, được ban ơn: Thanh Từ Đạo-Sĩ.

♦ Chơn Linh hiền đệ **Chí-Mỹ**, được chứng đắc: Chánh-Trung Chơn Thánh.

♦ Chơn linh hiền muội **Hiền-Hương**, được chứng đắc: Diệu Tâm Thánh Nữ.

♦ Chơn linh hiền đệ **Đạt-Minh** được chứng đắc: Quang-Minh Huệ-Tiên.

♦ Chơn linh hiền muội **Bạch-Tuyết**, được ấn chứng: Quán Pháp Chơn Tiên.

Đó là những phẩm vị thiêng liêng cao trọng nơi Ngọc-Hư Cung. Vậy toàn thể chư đệ muội hãy kính cẩn khấu bái hồng oai, hồng từ của Chí Tôn đã ban ơn cho các chơn linh.

Sự đắc quả Tiên vị là điều diễm phúc cho các chơn linh qui liễu chứng minh kết quả công quả, công phu, công

trình hành đạo trung kiên làm tròn sứ mạng.

Nhưng quý báu hơn nữa là những người còn đang sống tại thế gian có khả năng tác động ảnh hưởng trực tiếp thế gian sống hành đạo tại thế. Đó là điều diễm phúc vô cùng lớn lao cho hết thầy chư đệ muội.

Chính chư hiền đệ muội là tụ điểm của muôn vàn đức huệ ưu ái của Đức Chí Tôn và các Đấng thiêng liêng, là trung tâm sinh động của nền Đại Đạo, là Cơ của cơ phổ hóa tận độ kỳ ba. Chư đệ muội còn trọng trách sứ mạng cao cả hãy nhận thức chức năng lớn lao quý báu diệu dụng ấy mà hiển dăng hành đạo theo mục tiêu, tôn chỉ của Đại Đạo và của Cơ quan đề ra.

Có khi nào chư đệ muội nhận thấy rằng; chư đệ muội là Tiên tại thế đấy không? Chính chư đệ muội là Tiên trong tiếm thế, vì trong tiếm thế nên có khả năng thăng tiến vô hạn. Thân Tiên ở trong tiếm thế vì chư đệ muội còn mang xác thân hệ lụy, tất cả kết quả siêu thoát hay đọa lạc đều do đấy, do đó mà ra.

Điều cao cả nhất hiện tại đối với chư hiền đệ muội là đức tin, là tinh thần đồng mãnh vì Thấy vì Đạo của chư hiền nên phải chịu cam go thử thách, chướng ngại gay go hơn lúc nào hết. Chư hiền đệ muội phải đồng mãnh đại hùng, đại lực, đại từ bi. Phẩm vị Tiên Phật đương nhiên sẽ đến xứng đáng với sứ mạng mỗi người. Sứ mạng là cao trọng nhất.

Nhắc đến sứ mạng đối với Đạo, bản thân Bản Đạo đôi phen tủi hổ với Đức Chí Tôn. **Sáu mươi năm hành đạo tuy kết quả có đôi phần, nhưng chưa đối xứng với cơ tận độ kỳ Ba, với muôn ngàn nhân sinh còn lặn hụp trong trần thế.** Thế chư hiền đệ muội có nghĩ nguyên

nhân nào cản trở đó không?

Đạo không xa người, nhưng người với người có gần nhau chăng? Ngay trong nội bộ Cơ quan, mỗi người có thật sự gần với mọi người hay chưa? **Chữ Gần đây hiểu theo nghĩa rộng và hẹp, nghĩa đen và nghĩa bóng.**

Chư đệ muội có thật sự đoàn kết nhất tâm trên đường sứ mạng hay không?

Bần Đạo chấp nhận sự đoàn kết nhất tâm của chư đệ muội, **nhưng hãy đoàn kết nhất tâm hơn nữa, vượt qua mọi chướng ngại gay go thử thách sẽ đến.**

Những điều Bần Đạo vừa phân là điều then chốt phải thực hành ngay từ bây giờ.

Bần Đạo cũng lưu ý chư hiền về Công trình nghiên cứu giáo lý kể cả sử Đạo. Có khi nào chư hiền đệ muội nhận thấy rằng Cơ quan đã đủ sức ứng đối với sự phát triển của nền Đạo hay không? Đó là điều cốt lõi của Cơ quan. Những thành tựu cụ thể trong lãnh vực này là thước đo sức thăng tiến của Cơ quan.

Chư đệ muội có nhớ lời dạy của Đức Chí Tôn năm Bính Dần 1926 không? **“Đạo phát chậm trễ một ngày là có hại cho nhân sanh một ngày”**. Lời dạy đã 60 năm qua mà vẫn còn giá trị và ý nghĩa. **Mỗi lần lễ Khai Minh Đại Đạo là mỗi lần Bần Đạo càng thêm trách nhiệm nặng nề...**

THI BÀI:

*Nhắc Bính Dần Khai Minh Đại Đạo,
Nhớ bao người sáng tạo cơ đồ,
Thoát vòng lợi trước, danh ô,
Hiên ngang dũng cảm, tung hô Cao Đài.*

*Dứt quyền quý, theo Thầy hành đạo,
Mặc tù đầy Thánh giáo ngâm nga,
Tâm thành chỉ một Trời Cha,
Chỉ trong năm một, Đạo nhà dựng xây.*

*Cơ nghiệp ấy tìm ai phó thác?
Gánh Đạo Trời nhờ bậc thiện căn,
Trách ai chẳng sạch lòng trần,
Để cho cơ Đạo tan tành rẽ phân.*

*Người đức thiếu nên cần ngôi vị,
Kẻ sơ tài lại ý cơ mưu,
Trí phạm mắt tục âm-u,
Làm sao thấy được cả bầu Càn khôn*

*Đạo bí nhiệm ngọn nguồn ẩn áo,
Máy huyền vi hoạt bát khôn lường,
Ai ơi! Chí khí can trường,
Dốc lòng Đạo cả một đường quang vinh.*

*Xưa Tam Tạng thỉnh kinh Tây Vực,
Cô Luân đà tìm được Mỹ Châu,
Bền gan sống chết chẳng nao,
Gian nan chẳng quản, mới hầu thành công.*

*Chư đệ muội gánh gồng cơ nghiệp,
Hãy dốc lòng tạo dịp duy trì,
Nếp xưa giáo lý phát huy,
Tài năng sáng kiến tinh vi đời dào.*

*Lòng tín Đạo cốt sao hiểu Đạo,
Có hiểu rành mới bạo hy sinh,*

*So sánh, phân tích, biện minh,
Thấu cơ đạt lý, thấu tình phụng Thiên.*

*Đạo hằng tại không riêng một chỗ,
Đạo hằng thường không bỏ mặt nào,
Cao Đài bao quát rộng sâu,
Đạo xưa ý mới, cốt sao vững vàng.*

*Đây mới thật Cơ quan sứ mạng,
Đây mới là gánh nặng tiến trình,
Thiên ân, Giáo sĩ, Tu sinh,
Chung Hòa Nữ phái nhiệt tình chung tâm.*

*Việc nghe lớn mà làm tự nhỏ,
Chớ rộn ràng ý tỏ lao xao,
Phân chia mọi việc trước sau,
Chia đều mới quý, dựa vào khả năng.*

*Người Thiên sứ lãnh phần việc dễ,
Kẻ bất tài lại bề việc to,
Ấy là đồ súc cam go,
Gian nan thử thách mới trò Phật Tiên.*

*Đạt-Minh xưa nặng nên qui hiệp,
Bạch-Tuyết lo nối tiếp chân truyền,
Tâm, Hương, Hạnh, Mỹ trung kiên,
Huệ-Lương đầu bảng quần Tiên một tràng.*

*Trong hào quang trùng trùng chiếu diệu,
Cảm người còn lắm chịu nhọc nhằn,
Âm phò mặc trợ điển lành,
Kỳ Ba tận độ em anh chung đồng.*

*Cơ quan đây gánh gông thường vụ,
Vững tay chèo cột trụ kiên cường,
Thiện-Bảo, Chí-Tín, Thiên Vương,
Chí Hùng góp mặt, can trường vượt lên.*

*Cùng các bạn dưới trên thuận thảo,
Nữ Chung Hòa giao hảo thành công,
Dựng xây ý chí trọn lòng,
Ngọc-Kiều, Hạnh, Cẩm, Nghi-Phong trọn Lành.*

52. MỤC ĐÍCH VÀ ĐƯỜNG LỐI CỦA CQPTGL

Cơ-QUAN PTGL, Bính Dẫn (31/12/1986) — GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO

THI:

*Muốn ra Giáo hóa phải nên trò,
Muốn đạt Chơn Tông Lão chỉ cho,
Muốn đạt Đại thừa xong sứ mạng,
Thì đường Chơn Đạo phải siêng dò.*

Bần-Đạo chào chư hiền đệ hiền muội. Nay chư hiền đệ muội.

Mục đích và đường lối của Cơ quan không phải là so hàng với các Chi Phái và Tôn giáo khác, cũng không phải cạnh tranh việc làm của Chi Phái và các Tôn giáo khác, mà mục đích và đường lối của Cơ quan là hạt nhân, là gieo chủng tử Tam Kỳ Phổ Độ để gây ý thức quyền pháp và nhơn hòa Đại Đạo cho thiên hạ hầu xây dựng cõi đời Thượng Nguơn Thánh đức nhân loại thế giới hòa bình, Càn khôn an định.

Muốn thực hiện được những điều trên thì ngay bây giờ, Cơ quan hãy trang bị cho mình một số hành trang cơ bản để khi thời cơ đến, thế giới cần hỏi đến cương lĩnh Đại Đạo thì chư đệ muội khỏi phải bối rối.

Điều quan trọng nhất là nhân sự, hãy đặt trọng tâm vào các mầm non, nhưt là các Giáo sĩ, kể đến dùng trí huệ

tập thể và sự tu chứng của mỗi nhân viên trong Cơ quan để thi hành các vấn đề mà Bản Đạo đã dạy trong các đàn trước. Chư hiền đệ muội hãy dốc tâm rồi Bản Đạo sẽ chỉ dẫn thêm.

Về khóa tịnh kỳ dài hạn 9 ngày, chư đệ muội có biết mình là những Thiên Thần đang dệt tấm lưới thiêng đó chăng? Đây là cơ hội mà Đức Lão Tổ đã dành cho chư đệ muội, để làm đầu mối tự độ, độ tha. **Lúc thuận thời thì động, nghịch thời thì tịnh. Tịnh đó cho nội lực thần khí được linh thông mẫn tuệ, chớ không phải tịnh là bất động trong hôn trầm.** Với tài năng hữu hạn và hoàn cảnh giới hạn ngày nay, chư đệ muội liệu mình có thể làm gì được trong công cuộc Đạo cứu Đời!..

**53. SỨ MẠNG TRỌNG ĐẠI VÀ GIAN KHỔ CỦA
CQPTGL**

*Cơ-QUAN PTGL, ngày 25-03 Đinh Mão (22/4/1987) — GIÁO TÔNG
ĐẠI ĐẠO*

THI:

*Thế sự thăng trầm Lý tự nhiên,
Hành nhân đâu núng Đại tâm điên,
Chỉ e chẳng lúc Tiên hoa chủng,
Nào ngại không bởi Trường quả duyên.
Giác ngộ cận ưu mãm Giáo hóa,
Thức thời viễn lự pháp Tông truyền,
Phải nuôi Đại chí hàng Thiên sứ,
Mới rõ Đạo cao ánh diệu huyền.*

Bần Đạo mừng chư đệ muội.

Vâng lệnh Đức Chí Tôn Bần Đạo đến để kiểm điểm phúc trình hành đạo trong năm qua và phác họa chương trình sắp tới.

Bần Đạo lưu ý chư đệ muội Thiên ân đã được ban trao thì hãy vì trách vụ mà phụng sự cho cơ Đạo, chớ đứng vì chức vụ mà làm nản lòng các cộng sự viên đặc lực của mình.

Hễ đại nhân thì phải đại lượng, trải tình thương và lòng rộng rãi đãi ngộ cộng sự viên đặc lực của mình.

Do đạo hạnh và tinh thần trách vụ phải làm rạng danh và nâng cao chức vụ của mình chớ không phải do quyền lực hay chủ quan độc đoán. Biết lo xa, tiết kiệm dành dụm cho ngân quỹ nhà Chùa rất đáng ngợi khen, nhưng phải làm sao cho đặc nhân tâm tập thể. Tập thể làm ra của cái thì hãy lấy của cái mà bồi đắp cho tập thể thì đâu có thiệt hại cho ai. **Khi mà yếu tố nhân tâm đã có thì đó là nguồn tài nguyên vô tận và đạo sự được luân lưu không bị vướng mắc.**

Bản Đạo cũng có đôi lời nhắc nhở chư đệ muội: Cơ Quan là bộ máy sau cùng của Đại Đạo xây dựng thời Thượng Nguyên, Thánh đức, phụng sự nhân loại. **Thế nên Sứ mạng của Cơ quan Trọng đại và gian khổ.**

♦ Trọng đại: nên mỗi một chức vụ trong Cơ quan dù lớn hay nhỏ đều phải luôn luôn hướng thượng mới xứng với sứ mạng của nó.

♦ Gian khổ: để làm bài thi trong trường tiến hóa. Bài thi này có hệ số điểm rất cao dành cho hàng thức giả nào tự nhận chiếc áo Thiên ân để tu nhưt kiếp ngộ nhưt thời.

Cũng bởi sứ mạng trọng đại và nhiều gian khổ này nên đòi hỏi mỗi nhân viên chức vụ phải hội đủ Tâm, Hạnh, Đức, Tài Muốn được thể đạo đức phải thuần chơn, đạo tâm phải chuyên nhất, đạo hạnh phải viên dung đó là những điểm cần yếu phải có ở người chức vụ nhân viên.

THI:

*Chiếc áo Thiên ân nguyện mặc vào,
Hãy vì trách vụ được ban trao,
Không vì chức vụ danh huyễn hão,
Còn quý báu hơn chiếc cẩm bào.*

Vậy trong niên trình mới, chư đệ muội những việc đã nêu trong kế hoạch hành đạo mà chưa làm thì hãy làm - những việc dở-dang hãy cố gắng hoàn thành - những việc đang tiến bộ, hãy nuôi dưỡng và phát triển thêm hơn. Về nội tình nội bộ hãy lấy tình thương vong kỷ vị tha đối đãi với nhau để con thuyền cứu độ được xuôi dòng. **Vậy, toàn thể đệ muội hãy làm lễ bái mạng vào giờ Dậu ngày mùng 01 tháng Tư năm Đinh Mão.**

Bản Đạo ban ơn tất cả chư đệ muội. Chư hiền hãy cố gắng hơn trong sứ mạng và hãy dùng trí tuệ tập thể để hành đạo.

Bản Đạo chỉ đến với chư đệ muội khi gặp khó khăn trong giai đoạn này.

54. SỨ MẠNG TRÊN ĐƯỜNG TIẾN HÓA

*Cơ-QUAN PTGL, Tý thời 17 tháng 02 Mậu Thìn (3/4/1988) — GIÁO
TÔNG ĐẠI ĐẠO*

THI:

*Thánh Giáo rành chưa chắc đã thông,
Phải cần thẩm nhập tận chơn Tông,
Dốc hành cho trọn là tâm Đại,
Danh Đạo nên rồi mới thật công.*

GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO, Bản Đạo mừng chư hiền
đệ, hiền muội.

Hôm nay Bản Đạo cùng chư đệ muội vạch hướng đi
trong niên trình mới. Vậy miễn lễ đồng an tọa.

Hôm nay Bản Đạo muốn nói với chư đệ muội một
điều mà từ lâu vì bận đạo sự nên chưa có dịp. **Đó là sứ
mạng trên đường tiến hóa.**

Này chư đệ muội! Cho đến hôm nay sự hiện diện
của chư hiền trong Cơ quan không phải là ngẫu nhiên.
Chư hiền hãy suy gẫm động lực đã đưa chư hiền vào Đạo
nói chung và Cơ quan Phổ thông Giáo lý nói riêng, một
Cơ Quan chỉ có chức vụ làm phương tiện cho trách vụ.
Thế mà chư hiền phải theo đuổi và gắn bó chịu bao sự trui
rèn từ nội tâm đến ngoại cảnh. Có phải Cơ quan đã mang
lại cho chư hiền một niềm vui bất tận là được phụng sự

nhân sanh và được gắn gũi nhắc nhở của các Đấng thiêng liêng từng bước một trên đường sứ mạng?

Có phải chư hiền là những nguyên căn đại nguyên trước Chí Tôn Từ Phụ nhưng đã trải qua nhiều kiếp bị phiêu bạt trong vòng luân chuyển. Nay nhờ Tam Kỳ đại ân xá mà giác ngộ kịp thời đúng lúc?

Có phải Cơ quan đã thực hiện đúng dẫn mục đích, tôn chỉ, lập trường của Đại Đạo trong tinh thần đại đồng, đã hấp dẫn chư hiền?

Có phải cuộc đời này là hư phù nên thúc đẩy chư hiền đi tìm sự vĩnh cửu cho tương lai?

Nếu những điều vừa nêu trên là đúng, thì chư hiền hãy xét lại mình đã làm được những gì? Chư hiền có mãn nguyện chưa? Chư hiền còn khao khát những gì? Còn tìm cầu nơi đâu?

Chư đệ muội có nhớ chăng lời Đức Chí Tôn và các Đấng Thiêng liêng thường dạy: Cơ quan Phổ Thông Giáo Lý không phải là Thánh thất, Thánh tịnh, Tòa Thánh, Giáo Hội, cũng không phải của một Tôn giáo nào, mà Cơ Quan là của Đại Đạo. Thế nên công việc chính của Cơ quan không phải chỉ để lễ bái, ăn chay, khuyên người lánh dữ làm lành, cũng không phải để lập công lên hàng giáo phẩm, nắm giáo luật mà cai trị giáo dân, mà Cơ quan là một guồng máy, là động năng thúc đẩy cho các sở vật thực tại thành một thực thể “**Đạo cứu thế**”. Với sứ mạng như thế, đã từ lâu, Đức Chí Tôn đặt để và kỳ vọng ở những hàng Thiên ân sứ mạng trong Cơ Quan.

Nhìn lại hiện tại, Cơ quan với phương tiện, hoàn cảnh nhân sự, chư hiền có mặc cảm tự ti, hay dăm chiêu

hoảng hốt.

Từ xưa có ai nghĩ rằng sẽ có một nền Phật Giáo thế giới cho đến ngày nay. Thế nhưng có.

Cũng không ai dám nghĩ rằng trên thế gian này sẽ có một Thiên Chúa Giáo cho đến ngày nay. Thế nhưng có.

Có hột nhân nào mà lại to lớn hơn quả đậu. Một khu rừng bốc cháy đâu phải cần đến một khối lửa to tát.

Những phát minh khoa học điện tử đầu tiên có ai ngờ công năng lợi ích to tát cho đến ngày nay. Thậm chí chính bản thân người phát minh cũng không ngờ nữa.

Bần Đạo phân như vậy để chư hiền đệ muội tự tin trên đường sứ mạng và thực hiện những thành quả cụ thể trong niên trình mới này.

Đến đây Bần Đạo dạy các trò Thanh thiếu niên:

Các trò là những hàng sứ mạng của Đại Đạo nói chung, của Cơ quan Phổ thông Giáo lý nói riêng. Ngay từ bây giờ, các trò hãy nhận lãnh sứ mạng bằng cách gánh vác phụ với các anh. Thời gian qua có những trò tỏ ra rất ngoan. Điều đó làm cho Cao Tiên Bối hài lòng.

Vậy các trò hãy chuẩn bị để dâng những thành quả khi hội ngộ cùng Cao Triều Tiên Bối.

Về Huấn luyện Tu sĩ, Giáo sĩ, hãy áp dụng Lịch Trình Hành Đạo của Lê Đại Tiên.

Đó không phải là những qui luật buộc các trò ly gia cắt ái phứt đời hành đạo, mà đó chính là khuôn vàng thước ngọc để giúp các trò xứng đáng với tầm vóc sứ mạng và nhất là tinh thần hưởng thưởng trọn vẹn cho Đạo, cho nhân sanh trong thời gian học tập và hành đạo.

Do đó, hãy ý thức đúng đắn để có lập trường đúng đắn, đừng hấp tấp cũng đừng e-dè và đừng tưởng mình phi thường hơn người, để rồi các trò phải tầm thường như bao người khác.

Thời gian qua, đã có những việc không hay xảy ra trong tập thể, Bản Đạo phân như vậy để chú hiện đệ muội lưu ý mà nhắc nhở các em.

*Đạo Trời đất âm dương vận chuyển,
Dòng thời gian diễn tiến đêm ngày,
Tháng, năm tuần tự vẫn xoay,
Thịnh suy bĩ thối, đổi thay rõ ràng.*

*Máy Tạo hóa hành tàng vi diệu,
Đúng thời kỳ biểu hiệu công năng,
Sửa nâng tập thể cân bằng,
Xây đời Thánh đức bảo toàn vạn linh.*

*Đạo có lúc nghiêng chinh khảo đảo,
Đạo nhiều khi vũ bão hoằng dương,
Đạo Trời muôn thuở sáng trong,
Mà gương hưng, phế, tôn vong đã chảy.*

*Đời có khó mới dày quả Đạo,
Thế mà gay mới tạo anh tài,
Ưu thời, mãn thế chí trai,
Hãy vì Thiên chức dạn dày tuyết sương.*

*Hãy xác định lập trường bất diệt,
Hãy nấu nung khí tiết quật cường,
Quyết vì sự nghiệp phổ thông,
Quyết vì lý tưởng không ngừng tiến nhanh.*

Điều thiện ác đấu tranh gay gắt,
Cuộc hơn thua từng chấp, từng giờ,
Hoang mang dãi dãi hững hờ,
Đức tin dễ mất, rút bờ vực sâu.

Chư đệ muội nêu cao dũng khí,
Dứt bớt đi hệ lụy trần tình,
Thời gian sức lực để dành,
Lo thêm cho Đạo chuyên cần quả công.

Chư Thiên mạng một đường đi tới,
Kế hoạch đà mở lối từ lâu,
Phổ thông việc chính lo âu,
Trước là Sử Đạo phải mau hoàn thành.

Cần thực hiện vài trăm trang sách,
Gồm nội dung cả khắp Phái Chi,
Thời gian hoàn tất kịp thì,
Dịch ra ngoại ngữ sẵn khi cần dùng.

Đồng thời cũng tập trung nghiên cứu,
Hệ thống thành cơ cấu lớp lang,
Soạn ra Giáo Lý đại toàn,
Đạo Thầy giềng mối sách vàng mới hay.

Chừng ấy việc đêm ngày nỗ lực,
Toàn Cơ quan ra sức tham gia,
Đừng rằng việc quá cao xa,
Ơn Trời bố hóa nệ hà mà chi.

THĂNG

55. TÂM, HẠNH, ĐỨC, TÀI RẤT CẦN THIẾT
CHO SỨ MẠNG TRỌNG ĐẠI

Cơ-QUAN PTGL, Mậu Thìn (30/9/1988) — GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO

THI:

*Thánh Giáo thiên thu chẳng lỗi lầm,
Chơn Tông vạn thế rạng thình âm,
Cổ nhân Đại chí danh hằng tại,
Do ở Đạo mẫu ven nhứt tâm.*

Mừng chư hiền đệ hiền muội, hãy dâng phúc trình
Bần Đạo xem.

Này chư đệ muội:

Cơ Đạo đã trải qua khúc quanh lịch sử, những bóng
đêm lui dần nhường lại cho ánh Thái Dương từ từ lộ dạng.
Trong khúc quanh đó, chư đệ muội đã đóng góp công
trình, công quả, công phu với chí thành tâm đạo bất thoái
chuyển. Đó là điểm son đáng ghi nhận.

Trên viễn đồ sứ mạng, chư hiền sẽ còn trải qua khúc
quanh lịch sử mới nữa để đáp ứng với tiến trình của cơ
Đạo của nhân sanh đang mong chờ người sứ mạng. Do
đó, **tâm, hạnh, đức, tài** của mỗi chư đệ muội rất cần thiết
cho sứ mạng hiện tại và tương lai.

Miễn lễ chư hiền đồng an tọa.

Muốn thực hiện sứ mạng trọng đại, chư hiền đệ muội phải biết suy cổ nghiệm kim, học hỏi tui khôn muôn thuở của Hiền nhân, Thánh Triết rồi sẽ thành vĩ nhân trong mai hậu.

♦(Tổng Thư Ký Cơ Quan dâng phúc trình).

Hiền đệ an tọa nghe dạy:

Bản Đạo không bảo chư đệ muội có cao vọng trở thành vĩ nhân, nhưng chính lý tưởng phụng sự thanh cao và sự cố gắng to tát của Đại Đạo sẽ đến với nhân sanh tạo thái hòa, an lạc, hạnh phúc sẽ tôn vinh cho hàng sứ mạng.

Muốn thực hiện được sứ mạng, người Thiên ân phải đại nhân, đại chí, đại lượng vượt qua mọi chật hẹp thường tình khiến cho hành nhân độc hành cô lậu trên đường thiên lý.

Người xưa thành công trong đại chí, đại sự, ngày nay trên đường sứ mạng, chư đệ muội hãy thành công trong sự chí thành và tình thương thật sự của người lãnh đạo.

Bản Đạo ngợi khen chư đệ muội đã tiến rất xa về tâm hạnh nhưng cần phải vượt lên thêm về đức độ, bởi vì Bình phong tuy phá mà cốt cách vẫn du tồn. **Thánh nhân bất ngôn chi giáo mà thiên hạ xú xú qui về, đó là đức của Thánh nhân.**

Nhìn lại hiện tại Cơ Quan chư hiền đừng e-ngại ít-oi mà mặc cảm, chỉ e vô tình hay cố ý làm sút mẻ cộng sự viên đã được chọn lọc và đặt để.

Chư hiền hãy dụng tinh hơn dụng đa. Đặt trọng tâm đào tạo hơn tài cho tương lai và hãy có tinh thần cầu tiến những điều mình đã có và chưa có. Nếu không, Bản Đạo e thời cơ đến, chư đệ muội sẽ bối rối.

Bản Đạo rất vui mừng các Tam cá nguyệt vừa qua, chư đệ và các Ban đã thực hiện Đạo sự trôi chảy.

Với sự lo lắng đó, với tinh thần chấp hành Thánh ý đó, giúp cho chư đệ hoàn thành đạo sự và tiến bộ cho chính bản thân mình về mặt tâm đức và tài năng.

Bản Đạo dạy những điều hôm nay như sau:

♦ Về Kinh Tế tự túc:

Vật cùng tắc biến - biến tắc thông, Thiên sanh nhơn hà nhơn vô lộc, Địa sanh thảo - hà thảo vô căn. Kinh tế tự túc rất quan trọng để chư đệ nương nhau mà sống và giúp đỡ cho những Thiên mạng đã hiển dăng trong hiện tại.

♦ Về Giáo Sĩ, Tu Sĩ:

Những ai đã lập gia đình không gọi là Giáo-sĩ, nên gọi nhân viên nòng cốt phổ thông, phổ truyền Giáo lý. Có như vậy mới nâng giá trị hiển dăng cao quý của hàng Giáo sĩ, mặc dù hiện tại chưa lập được dòng tu.

Không phải chỉ riêng Giáo Sĩ, Tu sĩ, mà những thành phần trẻ đã lập gia đình, không được gọi là tịnh sĩ. **Phải ngưng ngay hành pháp.**

Nguyên tắc là vậy, nhưng đã thực hiện cơ tận độ, Tôn Sư Lão-Tổ ân ban cho phép được hành pháp đến Sơ thiên Thập Nhị Cẩm Đoạn để giúp chư đệ còn bước tiến mai hậu. **Nhưng không được gọi là tịnh sĩ, không được niệm Lục tự Chơn Ngôn.**

Hãy xem như đó là phép tính tâm đừng quên gốc...

THÁNH GIÁO
GIÁO TÔNG ĐẠO
THÁI-BẠCH KIM-TINH
(1965 – 1986)

CƠ-QUAN PHỔ-THÔNG GIÁO-LÝ ĐẠO
SƯ TẬP